

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΚΔΟΣΗ

Fuerd'ire Noce

ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

ΉΤΑΝ μία διάσημη ηθοποιός του κινηματογράφου, η Λιλιάνα Νταλφίνε. Ήξερα όμως πως είχε ψυχή γλυκερά και τρυφερά.

Την έρωτεύθηκα τρελλά απ' την πρώτη μέρα που τη γνώρισα. Κι' έγινε εύτυχισμένος, όταν μου ανταπόδωσε τον έρωτά μου και δέχτηκε να γίνει δική μου.

Αγαπούσα σ' αυτήν τη γυναίκα, κι' όχι τη γνωστή καλλιτέχνίδα που τη χλεύουν και τη θαυμάζουν όλοι.

Όσοι ήταν την παντρεύτηκαν, δεν έβρισκαν τίποτα το δικαίωμα να την απομακρύνουν απ' τον κινηματογράφο!

Ήξερα καλά πως, αν επέμενα, θακανε για χάρη μου αυτή τη θυσία. Άλλα δε θέλησα να διακόψω την τόσο λαμπρή καριέρα της. Όποιος έχει τέτοιες απαιτήσεις, πρέπει να είναι βέβαιος πως μπορεί ν' αντικαταστήσει με κάποιον τρόπο, ό,τι καταστρέφει...

Η δίκα της διασημότητας είναι κάτι το απαραίτητο για τη γυναίκα μάταιοδοξα. Τό ήξερα καλά αυτό.

Έτσι, λοιπόν, άφισα τη Λιλιάνα να μείνει «άστρο» της όθνης και να εξακολουθήσει να πρωταγωνιστεί σε εκλεκτές ταινίες.

*

Λίγο μετά το γάμο μας, η αγαπημένη μου υπόγραψε συμβόλαιο για ένα φιλμ, που έπρεπε να γυριστή κυρίως στην Αφρική.

Οι δουλειές μου δε μου επέτρεπαν να τη συνοδεύω σ' ένα τόσο μεγάλο ταξίδι. Έφυγε λοιπόν μόνη της.

Πήρα ύστερα άρεκέτα τηλεγράφα

φίλημά της, τ' ένα έπειτα απ' το άλλο, σε σύντομα χρονικά διαστήματα μεταξύ τους:

«Έφτασα καλά, δίχως κούραση».

«Λαμπρή υποδοχή». «Εύρισμα φιλμ αρχίζει Δευτέρα». Γράφω.

«Άλλα δε μου έγραψε καθόλου... Πήρα άλλο ένα τηλεγράφημα. Αυτό όμως δεν είχε για υπογραφή τ' όνομά της... Μου τσέκινε ο διευθυντής της, για να μου αναγγείλει ένα τρομερό δυστύχημα!

Η Λιλιάνα μου είχε γυρίσει την πρώτη σκηνή ενός νουβέλου, μέσα σε μία βάρκα σε ώρα τρικυμίας. Ένα μεγάλο κύμα όμως, ή ίσως κάποια απρόσεκτη κίνηση, είχε αναποδογυρίσει τη βάρκα. Κι' η Λιλιάνα είχε πνιγεί!

Θυμάμαι τό φοβερό πόνο που δοκίμασα!

Έλπισα ολόκληρες βδομάδες σαν αποβλακωμένος, σαν να είχα χυθεί από ένα χτύπημα στο κεφάλι...

Δεν πήγα στην Αφρική... Τί να κάνω, άλλωστε, εκεί κάτω; Τό σώμα της Λιλιάνας δεν είχε βρεθεί. Τό είχαν παρασύρει τα δυνατά θαλάσσια ρεύματα.

Τί θα όφελούσε, λοιπόν, να πάω στη μακρινή εκείνη χώρα, μόνο και μόνο για να κυτάξω τ' κύματα — που δεν ήταν καν τα ίδια με κείνα, που είχαν σκεπάσει την άμοιρη Λιλιάνα μου;

Πέρασα έτσι δυό μήνες σε μία κατ'ασπίδα οδοντικής αμφοβολίας, μη μπορώντας άκούα να πιστέψω στη συμφορά, που με είχε βρει!... Δε θα ξανάγγιζε πιά η Λιλιάνα τ' αράγματα εκείνα που ήταν δικά της; Ήταν δυνατόν!...

Ύστερα ό καιρός κύλησε σιγά-σιγά...

*

Τόν περασμένο μήνα, οι δουλειές μου μ' ανάγκασαν να μείνω δυό μέρες σε κάποια μικρή επαρχιακή πόλη.

Την πρώτη μέρα, αφού έφαγα, μη ξέροντας πιά τί να κάνω για να περάσω την ώρα μου, υπήκα σ' ένα κινηματογράφο.

Δεν είχα κυτάξει καν στην είσοδο τί έπαίξε.

Μόλις όμως άρχισε ή προβολή, ένοιωσα να χτυπά ή καρδιά μου άσυγκράτητα. Είχα δει στο πανί τη Λιλιάνα!... Ήταν ένα παλιό φιλμ της γυρισμένο πριν απ' τό γάμο μας... Ένα φιλμ που δεν τόξερα καθόλου.

Η υπόθεσι του είχε κάποια αναλογία με την «Κυρία με τας Καυελίας». Ή πρωταγωνιστριά του έρωτεύονταν ένα ώροστο νέο. Έπειδή όμως την απομάκρυνε απ' αυτόν, μία μηχανοραφία, προσπάθησε ν' άρρωστήσει. Και πραγματικά, κρουολογούσε βαρεια και πέβαινε στην άγκαλιά του αγαπημένου της, που είχε φτάσει πολύ άργα.

Και τότε συνέβη κάτι άπρόοπτο και τραγικό...

Η Λιλιάνα μου είχε πεθάνει, χωρίς να τη δώ να πεθάνει... Έ λοιπόν, τό βράδυ αυτό, στο πανί του κινηματογράφου, την είδα ν' άφην ήν τελευταία της πνοή!

Την είδα ξαπλωμένη σ' ένα κοβάτι, γλυμή, χωρίς δυνάμεις. Είδα τό μάτια της να θολώνουν σιγά-σιγά, τό κεφάλι της να γώνεται στο μαξιλάρι, τ' άντα της να γρατσουνίζουν τό σεντόνια... Άκούσα τό όρώχο της άγωνίας της. Είδα να της κλείνουν τό μάτια...

Η είδησι του πραγματικού θανάτου της μου είχε προκαλέσει ένα πόνο ύποφερτό, άνακατεμένο με κατάνηλη κι' άμφοβολία. Κι' αυτό, γιατί δεν είχα παρέρυθι στο ψυχολόγημά της, δεν είχα άντικρύσει τό σώμα της χωρίς ζωή.

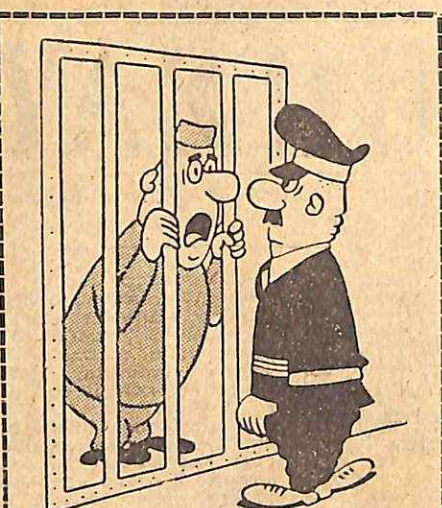
Είχε πεθάνει, μά έγω είχα δοκιμάσει μόνο ήν έντύπωσι πώς με είχε έγκαταλείψει!... Ένώ τώρα ήν έδλεπα!... Γι' αυτό ένοιωσα, ή στιγμή εκείνη, τό φοιχτό πόνο τό έξεπασμα της άπελπισίας, που θα ήπρεπε να είχα νοιώσει όταν είχα πεθάνει πραγματικά... Τότε μόνάνα σπαράχτηκε άληθινά ή καρδιά μου...

Μ. ΝΤ' ΑΛΜΠΕΡ

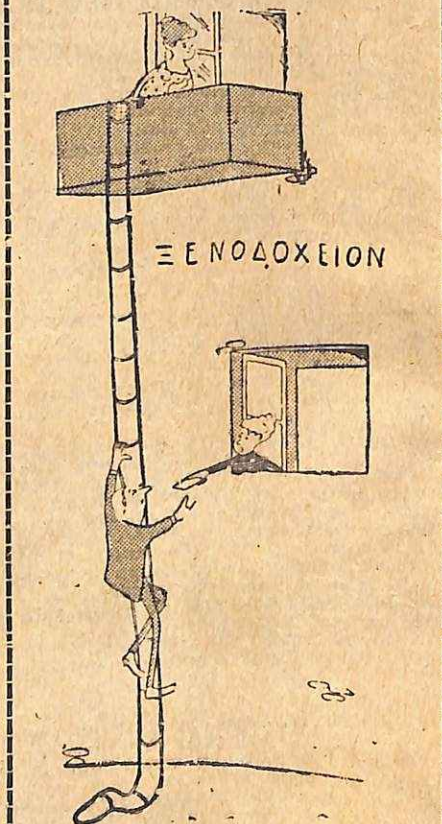
©©

Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

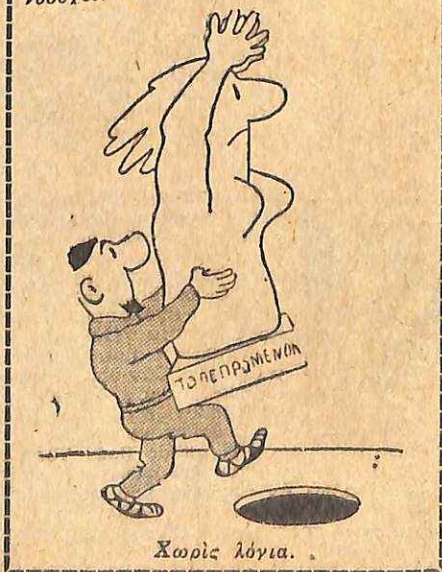
Τό γνωστό παραμύθι της Σταχτοπούτας έγινε πραγματικότητα έδώ και 40 αιώνας, στην άρχαία Αίγυπτο. Καθώς μία όμορφη κοπέλλα έπαιονε τό υπάνιστο ήν στο Νείλο, κατέβηκε ένα άέτος, άρπαξε τό ένα από τ' ασφάλια της και τό πήρε μαζί του. Πέταξε ύστερα 800 χιλιόμετρα μακριά, ώς ήν πόλι Μένφισ, και τ' άφισε να πέσι μπροστά σ'α πόδια του Φαραώ Μυκερίνου. Έκείνος τότε, γοητευμένος, διάταξε τούς ανθρώπους του ν' ανακαλύψουν σε ποιάν άνήκε τό μικροσκοπικό ποδαράκι που φορούσε τό... όύρανοκατέβατο σανδάλι. Έπειτα λοιπόν από μακρές και κουραστικές έρευνες, βρήκε επιτέλους ήν κοπέλλα — που λεγότανε Ροδόπις — και ήν παντρεύτηκε. Γι' άνάμνησι αυτού του γάμου γτίστηκε στην έρημο ή Τρίτη Πυραμίδα του Γκίζε.

— Άν έρθη ή γυναίκα μου να μ' έπισκεφθή, πέε ήν πώς άπουσιάζω!

— Μία και άνεβαίνετε, δώστε στη δεσποινίδα και τό λογαριασμό του ξενοδοχείου!...

Χωρίς λόγια.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Τά μέλη της έπιτροπής, ή όποία θα κρίνη έκείνους και έκείνες, που θα πάρουν μέρος στο Διαγωνισμό του «Θησαυρού» είναι κατ' άλφαβητική σειρά τά ακόλουθα:

ΒΑΛΑΚΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗ (Πρωταγωνίστρια του 'Εθνικού Θεάτρου και του φιλμ «Μεγάλη παρένθεση»).

ΒΑΡΙΑΝΟ ΤΖΙΟΒΑΝΝΙ (Ίταλός όπερατέρ. Γύρισε πολλά φιλμ στην Έλλάδα και γυρίζει τώρα ήν «Μεγάλη παρένθεση»).

ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ ΑΛΙΚΗ (Πρωταγωνίστρια του θεάτρου Μουσούρη, και ής νέας ταινίας ής Φίλος - Φιλμ «Μανταλένα», που γυρίζεται τώρα στην 'Αντίπαρο).

ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΝΤΙΝΟΣ (Σκηνοθέτης του τελευταίου φιλμ ής 'Αλίκης Βουγιουκλάκη «Τό Κλω- τοσοκούφι» και του νέου ής φιλμ «Μανταλένα»).

ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Σκηνοθέτης των πρώτων μεγάλων έπιτυχιών του έλληνικού κινηματογράφου και του φιλμ «Στρατιώτες δίχως στολή»).

ΚΕΛΕΣΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ (Μόνιμος μακιγιέρ ής Φίλος - Φιλμ).

ΛΑΣΚΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ (Σκηνοθέτης του φιλμ «'Αντίο ζωή» και άλλων έπιτυχιών).

ΛΑΣΣΑΛΥ ΓΟΥΩΛΑΤΕΡ (Άγγλος όπερατέρ των φιλμ «Τό κορίτσι με τά μαύρα», «'Ερδίκας» και του νέου φιλμ ής Α. Βουγιουκλάκη «Μανταλένα»).

ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Πρωταγωνιστής του 'Εθνικού Θεάτρου και του φιλμ «Μεγάλη παρένθεση»).

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΑΛΕΚΟΣ (Συγγραφέας και σκηνοθέτης πολλών μεγάλων έπιτυχιών).

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΕΣ

Πολλοί άναγνώστες και ίδίως άναγνώστριες μ'ας γράφουν ότι θα έπιθυμούσαν να πάρουν μέρος στο διαγωνισμό μας υπό τόν όρον όμως να κρατηθή μυστικό τό όνομά τους και πρό παντός να μη δημοσιευθή φωτογραφία τους στο περιοδικό μας. Με ήν εύκαιρία αυτή, λοιπόν, δηλώνομε πώς καμμία φωτογραφία και κανένα όνομα δε θα δημοσιευθή στο «Θησαυρό», έρ' όσον δεν τό έπιθυμεί αυτό ό ή ή άποστολεύς.

Καθιστούμε επίσης προσεκτικούς τούς διαγωνιζόμενους όσον άφορά τις φωτογραφίες, που τούς ζητούμε να μ'ας στείλουν. Πολλές δεν ανταποκρίνονται σ' αυτές που τούς ζητήσαμε, δηλαδή: ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΘΑΡΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΝ ΣΕ ΣΧΗΜΑ ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛ.

Γιά να διευκολύν ήν άναγνώστες του στην έκδοσι καταλληλών φωτογραφιών για τό διαγωνισμό του, ό «Θησαυρός» συνέβληθη υπό εύνοϊκούς όρους με τρία από τά καλύτερα φωτογραφικά στούντιο ής 'Αθήνας, στα όποια με ένα παραπεμπτικό σημείωμα, (που θα λαμβάνουν οι ενδιαφερόμενοι από τά γραφεία μας), θα μπορούν με μία μικρή έπιθάρυσι από μέρος τους να παίρνουν δυό φωτογραφίες από ήν κάθε πόζα τους.

Μία τρίτη θα παραδίδεται στο «Θησαυρό», ό όποιος και θα έπιβαρύνεται με τό κόστος ής.

Οι καλλιτέχνες φωτογράφοι, με τούς όποιους συνέβληθη ό «Θησαυρός» είναι οι ακόλουθοι, κατ' άλφαβητική σειρά:

ΕΛΙΤ : Θήρας 2 και Φωκίανος Νέγρη, Τηλέφ. 871-792.

ΚΑΡΑΠΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ : Πατηριών 207 (Στάσις Λυσισα- τρείου), Τηλέφ. 871-059.

ΣΚΑΝΑΤΟΒΙΤΣ : Ύμηττου 28, Τηλέφ. 71-067.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Φυσικά, αυτό δεν έμποδίζει, όσους θέλουν, να προτιμήσουν όποιοδήποτε άλλον φωτογράφο ής άρεσκείας τους και να θγάλουν τις φωτογραφίες για τό διαγωνισμό, άναλαμβάνοντας ήν περίπτωση αυτή και ήν έπιθάρυσι ής δαπάνης.

Σκοπός του διαγωνισμού είναι ν' ανακαλύψ ήν ταλέντο που έ βρίσκεται κρυμμένο μέσα σε όποιοδήποτε άτομο και να τό φέρη μπροστά στο φώς των προβολών των κινηματογραφικών στούντιο. Τό ταλέντο αυτό δε φωλιάζει μόνο μέσα σε ώριμες γυναίκες ή σε ώριμους άντρες, γι' αυτό και ό «Θησαυρός» άπευθύνεται σε όποιοδήποτε άτομο, είτε είναι ώριμο είτε όχι. Ό κινηματογράφος τούς χρειάζεται όλους.

Η όμορφιά μπορεί να θεωρηθή προσόν, δεν είναι όμως άπαραίτητη προϋπόθεσι για ή συμμετοχή στον

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Δεν ύπάρχει, έξ άλλου, κανένας περιορισμός και καμμία δέμευσι. Μπορούν να πάρουν μέρος πρόσωπα όποιασδήποτε ήλικίας, άρκεί θέβαια να έχουν κάποιο ταλέντο, ή να πιστεύουν ότι έχουν.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν και από σήμερα να δηλώσουν συμμετοχή στο Διαγωνισμό, άρκεί να συμμορφωθούν με τούς κάτωθι τρεις όρους:

1) Θα βγάλουν δυό καθαρές φωτογραφίες σε σχήμα καρτ-ποσταλ, δηλαδή ένα κεφάλι ή μούστο και μία έλάνωμη.

2) Στην έπιστολή, που πρέπει να είναι εύαγώνωστη και γραμμένη πάντα από τόν ίδιο τόν άποστολέα, να αναφέρονται οι γνώσεις του (σχολικές σπουδές και τυχόν ξένες γλώσσες, μουσική, χορός κλασσικός ή μοντέρνες, κολύμπι, ποδήλατο, σκι, σωφάρισμα, κλπ.

3) Θα έσωκλήσουν τις φωτογραφίες στο γραμμά και θα τό στείλουν στα γραφεία του «Θησαυρού», Δραγατσάνιου 4, 'Αθήναι (Τμήμα Κινηματογραφικού Διαγωνισμού), χωρίς καμμία άλλη εκ μέρους τους έπιθάρυσι.

Ό διαγωνισμός, θέβαια, δεν άφορά μόνο τούς 'Αθηναίους, άλλα και τούς διαμένοντας στην έπαρχία (γι' αυτό άλλωστε χαρακτηρίστηκε και Πανελλήνιος). Για τούς τελευταίους οι δυό φέρμες έμπιστοσύνης

ΘΗΣΑΥΡΟΣ — ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜ

έχουν καταστρώσει ένα σχέδιο έπαφής μαζί τους, που θ' ανακοινωθή έν καιρά. Οι ενδιαφερόμενοι πάντως μπορούν από τώρα να δηλώσουν ή συμμετοχή τους, σε όποιοδήποτε μέρος ής 'Ελλάδος κι' αν βρίσκονται.

Οι φωτογραφίες, που θα ληφθούν, θα συγκεντρωθούν —κατά κατηγορίες— σε άλμπουμ, τά όποια ό «Θησαυρός» θα έχη ήν διάθεσι των 'Ελλήνων σκηνοθετών.

Όπως γράψαμε ήδη, ή «ΦΙΝΟΣ-ΦΙΛΜ» θα έραβεί τούς τέσσερις πρώτους, που θα διακριθούν στο διαγωνισμό μας (δυό από τό κάθε φύλο) και θα τούς δώση άμέσως ήν εύκαιρία να πρωταγωνιστήσουν σε φιλμ και να άμειψθούν με ήν τρέχουσα τιμή των άλλων πρωταγωνιστών.

Επίσης, για όσους διαπιστωθή ότι έχουν μέν ταλέντο, όχι όμως και ήν άπαιτούμενη τεχνική κατάρτισι, ή «ΦΙΝΟΣ-ΦΙΛΜ» και ό «ΘΗΣΑΥΡΟΣ» έχουν έξασφαλίσει 20 ύποτροφίες (για δέκα εκπαιδευτικούς από τό κάθε φύλο) σε άνεγνωρισμένες κινηματογραφικές σχολές.

Ας σπεύδουν λοιπόν όλοι και όλες, που άγαπούν τόν κινηματογράφο και θα ήθελαν να σταδιοδρομήσουν σ' αυτόν, να δηλώσουν ή συμμετοχή τους, για να μη χάσουν τις μοναδικές εύκαιρίες, που θα τούς προσφέρη ό

— ΣΤΙΣ πέντε το πρωί, στον «Αγ-Γιάννη τον Καρέα».
«Ετσι έδιναν το ραντεβού τους οι παλιοί 'Αθηναίοι κυνηγοί από το Σαββατόβραδο».
«Ο Καρέας ήταν αρχαίο μοναστήρι, έρειπώμενο από τότε, και βρισκόταν στη δυτική πλαγιά του 'Υμηττού, μέσα σ' ένα κολίωμα, τριγυρισμένο από βράχους απότομους, που τα λατομεία τους έκαναν ακόμη πιο απότομους κι' απόκρουστικούς».

Στα χρόνια τα παλιά, όμως, ο Καρέας εΐδε άκμή και δόξα. Είχε περίφημο νερό τρεχούμενο, μελίσσοκομείο, που έβγαζε το εξάισιο θυμαρίσιο μέλι του 'Υμηττού, θεόρατα πλατάνια και καταπράσινα περιβόλια, που τα διατηρούσαν οι καλόγεροι του μοναστηριού με την καθοδήγηση του ιδρυτή του Καρέα, απ' όπου και το όνομα και η τοπωνυμία: «Αγ-Γιάννης ο Καρέας».

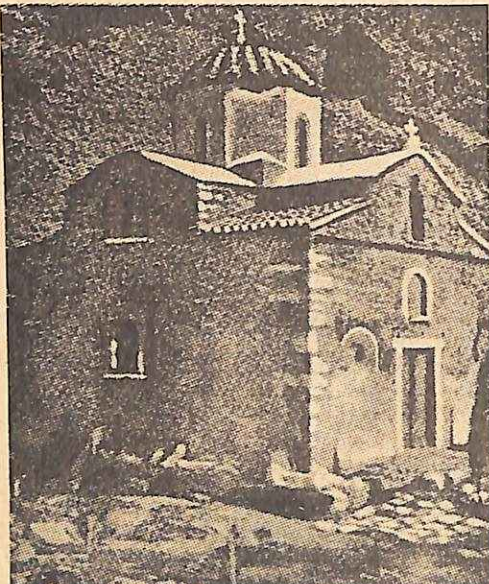
Το μοναστήρι, ύστερ' από το θάνατο του ιδρυτή, του Καρέα, έπεσε. Δεν ήρθε αξιοδοχο ή γούμενο κι' έσβυσε σιγά-σιγά, για να μείνει με κελιά έρημα από μοναχούς, με έρειπώμενο περίβολο, χωρίς πόρτες, χωρίς παράθυρα και, τέλος, δίχως στέγη και με μισογυρτούς τους τοίχους του, ακόμη και της εκκλησίας...

Έκει τότε δίπλα, έπιασε κι' έπληξε μία ξύλινη παράγκα ένας παλιός Τσαμπαός ή 'Αδελφής (και με τα δυο αυτά παρονόματα είναι γνωστόι σ' όλη την 'Ελλάδα οι επαγγελματίες κυνηγοί) Γιώργος Παλαπάς τ' όνομά του κι' έδινε στους περαστικούς κυνηγούς καφέ, λουκούμι, δροσερό νερό της Καλοπούλας από τη στάνια, κι' είχε και κλωρό τυρί, έλιές με ψωμί σιταρνίο και κρασί από μούστο των άμπελων της διπλανής τοποθεσίας Χάρακας, τον πιο διαλεχτό μούστο ίσως απ' όλα τα Μεσόγεια, ως τα σήμερα ακόμη. Αυτή, λοιπόν, η παράγκα του γέρο Παλαπά γελματίσσει κυνηγούς, ήταν ο τόπος της συνάντησης των παλιότερων κυνηγών, κι' αυτήν έννοουσαν, όταν λέγανε: «Ο' ανταμώθουμε στον 'Αγ-Γιάννη τον Καρέα». Όλη εκείνη η περιοχή, από τον Καρέα ως το Σταυρό, προς τ' αριστερά, την Κάντζα, ανατολικότερα, την Περναριό με τον Κόκκινο Βράχο, πιο μεσημβρινά, και το Κοντοπιγάδο χαμηλότερα, είχε πολύ κυνηγι πέρδικας, λαγού και κεφαλάδων.

Σήμερα, τ' γίνεται με τον Καρέα; Πρώτα-πρώτα — και κοντά στο νού — ότι από κυνηγι δε βρίσκεται ούτε φτερό. «Έγινε ο κόπεδα και χτίστηκε σ' αυτή η προέκταση του μεγάλου συνοικισμού της Καισαριανής».
Του παλιού μοναστηριού ούτε τη θέση καλά-

Ο Καρέας

Τό άρχαιο μοναστήρι του 'Υμηττού

Η Μονή 'Ιωάννου του Καρέα.

καλά δε μπορεί κανείς ν' ανακαλύψει. Όμως ύποπτοι, ότι στη θέση του χτίστηκε το νεότερο εκκλησάκι τ' 'Αγ-Γιάννη.
'Αλλά τί ν' άπόγινε μία κλώνα από πέτρα πουριού κάποιου κελιού του χαλασμένου μονα-

στηριού, όπου ήταν χαραγμένη περίφημα μία έπιγραφή εύκολοδιάσπλη, που έλεγε:

«Τύχη άγαθή

Ι. Δ. Παλαμάς, Π. Ρεβελάκης, Σ. Βουγιουκλής, Δ. Δαρμασκηνός, Σ. 'Αλεξάνδρου, Α. Ξάνθου, Ι. Καρόρης, Σ. Σερραφίδης, Γ. Ψύλλας.
3 Μαΐου 1815».

Όλοι οι παλιοί 'Αθηναίοι έξεραν την πέτρα αυτή, την κολωνάτη με την έπιγραφή της. Και γνώριζαν την ιστορία της με τον κατάλογο των ονομάτων: 'Ο 'Ιω. Παλαμάς, ο έξοχος διδάσκαλος της «Φιλομούσου 'Εταιρείας», και πέντε 'Αθηναίοι μαθητές του, ο Δαρμασκηνός (Πετράκης) λόγιος Ιερώνυμος της εποχής, ο Γιάννης Καρόρης, ο συντάκτης του ημερολογίου της πολιορκημένης Ακροπόλεως, ο Στάμος Σερραφείμ, στρατιωτικός, ο 'Ανδρέας Ξάνθης, επίσης στρατιωτικός, ο Γιώργος Ψύλλας, ο εκδότης της «Εφημερίδας των 'Αθηνών» του 1834, ο Πέτρος Ρεβελάκης, λόγιος 'Αθηναίος κι' ο δημογέροντας Σωτήρης 'Αλεξάνδρου (Γέροντας), μαζί με το Σπύρο Βουγιουκλή, τον πρώτο και καλύτερο μουσικό και τραγουδιστή της 'Αθήνας εκείνου του καιρού, πήγαν εκδρομή στον Καρέα και γι' ορτάσανε το Μάιο με τραγούδια και θείο κρασί από το κελάρι του μοναστηριού.

Κανένας από αυτούς τους μεγάλους 'Ελληνες πατριώτες δε ζή σήμερα, για να μάς άφηγηθή τί είπαν, τί τραγούδησαν και πώς γλέντησαν εκείνο τον περασμένο Μάιο... Ούτε και είναι γνωστό τί άπόγινε εκείνη η κλώνα με τα όνοματά τους. Σάζεται, άραγε, πουθενά ή έγινε στους μ' όλη την άλλη πέτρα του λατομείου, ασέβητος ή μή χάση το κυνηγετικό σκυλί του ένας μεταγενέστερος ποιητής και μανιόδης κυνηγός;

Τη διήγησι του χαμού του σκυλιού του κάθησε και την έκανε έμμετρη κι' άξιζει τον κόπο να την παραθέσουμε όλόκληρη εδώ:

Θυμάμαι το καμμένο το σκυλί
Με το μεταμένο του το μαλλί
Και τα μεγάλα, τα γλυκά του μάτια,
Τό έχασα το δύστυχο για μία στιγμή
Μου τόκανε το λατομείο κοιμήματα.

Προχθές Κυριακή, πρωί-πρωί
Του Καρέα είχα βγεί
Μαζί με το σκυλί να κυνηγήσω,
Ότερό δε βρήκα, έγειρα στη γη
Για να ξεκουραστώ και να καπνίσω.

Κι' εκείνο πρώτα, κάθονταν καλά
Μέο' το χορτάρι ξαπλωτό, άλλα
Αμ' άκουσε του λατομείου τα φουρνέλα
Άρχισ' εύθως τον κόσμο να χαλά
Και κατά κεί μ' όρμη να πηλαλά.

Τού φώναξα—δέν άκουε φωνή...
Θυμάμαι κι' η καρδιά μου με πονεί:
Στο λατομείο όλοένα και ζυνώνει...
Μία πέτρα ζεπετίει από κεί
Και το φτωχό σκυλί μου τό σκοτώνει

Τό'δρα ριγμένο κατά γής
Με τ' άνοιγμα βαδύτατης πληγής...
Κι' ενώ που τόσο εύκολα δέν κλαίω,
Είχα απ' τό δάκρυα πνίγει,
Άς μη φανεί άστείο, που τό λέω.

Γιατ' ήτανε πικρό, πολύ πικρό
Τό ζω που άναθήρεφα μικρό,
Τόν φίλο, τόν καλό, τό συντροφό μου
Να βλέπω όφρων, νεκρό...
Να χάσω τόν 'Αζόρ απ' τό πλευρό μου!

Έκάθησα κοντά του για πολύ
Χωρίς μιλή, σκυφτή την κεφαλή...
Μά είπα με το νού: Δέν είναι κρίμα
Τέτοιο πιστό, τέτοιο καλό σκυλί
Να μείνει πεταμένο, δίχως μνήμα;

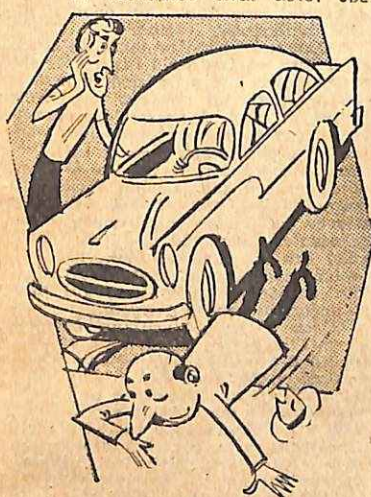
Σε μία γωνιά πούταν ύγρη
Κι' η γη φαινόταν μαλακή
Με το μαχαίρι έσκαφα τό κώμα,
Κι' έφερα κι' έθαψα εκεί
Τό ματωμένο του 'Αζόρ μου όψμα.

Και φύτεψα — ένθωμοι γλυκειά —
Οτόν τάφο του λουλούδι άνεμώνας...
Σήκωσα το νεμάτο δίκανό μου
Κι' έρριξα μία τουφεκιά διπλή
Για ύστερήν τιμή στόν κυνηγό μου.

Αυτή είναι η μικρή ιστορία του Καρέα με τα περασμένα του, τα κατοπινά και τα σημερινά του.

Κι' αν απ' την παλιά τοποθεσία δεν ύπάρχει τώρα τίποτε, που να τη θυμίζει, όπως ήταν κάποτε, σάζεται ως τις μέρες μας ή τοπωνυμία Καρέας, που είναι δε κοινότατη χρήση, όχι μόνο από τους οικιστές της Καισαριανής, αλλά κι' όλο τον άλλο κόσμο. Φτάνει κι' αυτό για να διατηρούμε την παράδοσι με τις Ιερωτάτες άναμνήσεις...
Γ. Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΤΟ παράπονο του 'Αριστόβουλου είναι ότι η 'Αγλαΐα, μοιράζοντι τον άναπεί και μάλιστα τραλά, δέν έννοει να εκδηλώσει τα αισθηματά της. 'Ετσι πιστεύει ο άγαθος έκείνος σύζυγος κι' ο καυμός του είναι να δει, έστω και μία φορά, την 'Αγλαΐα να τον άγκαλιάζει τρυφερά και να του λέει: «άντρούλη μου!», «έρουέ μου!» «αταρεία μου!» και τις άλλες ρωμαντικές άφβίες που λένε όλα τα άγαπημένα άνδρυνια σε στιγμές τρυφερότητας και συνυγικής στοργής. 'Αλλά που να δείξει τέτοιους ρωμαντισμούς η 'Αγλαΐα. 'Αντίθετος, αλίστα, σέρεται στόν 'Αριστόβουλο με σκληρό και άπότομο τρόπο. 'Επό ένωισού, συλλογίζεται ο άγαθος και άπονήρευτος 'Αριστόβουλος, για να μη σανερώσει την άδυναμία, που μού έχει. Σού είναι μία μυσήσια αυτή η 'Αγλαΐα, λέει από μέσα του και κατ'έχνη πάντα στην ίδια έποδη: «Πού θά πάω, θά εκδηλώθω!...» 'Αλλ'αυτός έχει άρκετές άποβείσεις, που ένδιασέ-σόντες της. Και πρώτον προσέγει την έμφανίσι του και στενογραφεί, όταν βλέπει να πασαμειλνόν έν αυτό του. Τις άλλες άίονες του έθελε τις φωνές: — Τι ποκάμιο είναι αυτό, θοέ

ζών; Πάρε ένα ποκάμιο της προκοπής!

Κι' ο 'Αριστόβουλος συγκινημένος από τό ένδιαφέρον της 'Αγλαΐας σπεύδει και άγοράζει ασθμενές καινούριο ποκάμιο. Τό βλέπει η 'Αγλαΐα και έθουσιάζεται: — Θαύμα είναι! 'Αριστόβουλε! 'Ε-δ'οχι! Μουλάκι! Θά τό κρατήσω... έ-γώ! Φέτος πολύ συνθηζόνται στις νυ-νάες τα άντρικά ποκάμια!

— Κι' έγώ τί θά φορέσω; παρατ-ρεί με έκπαλδι ο 'Αριστόβουλος.

— Να φορέεις τό παλιό. Καλό είναι άκόμη.

Κι' ο φοκαράς ο 'Αριστόβουλος ό-ποκώπει στην παράλογη άξίωσι της 'Αγλαΐας, δέν συγχρόνως έμνηνεύει με τό δικό του τρόπο την άπατήρι της να του πιασά το ποκάμιο: «Φοβάται, λέει μέσα του, μη τυχόν ή καλή μου έμφανίσι προκαλέσει την προσοχή κα-μιάς τσαπερδώνας και με ξεμυαλίσει... Μωρέ, είναι μία μυσήσια η 'Αγλαΐα!» 'Αλλά με τη σκέψη αυτή γαυογέλει με ίκανοποίησι. 'Αλλά να πού σε λίγες μέρες η 'Αγλαΐα εκδηλώνει καινούριο ένδιαφέρον για την έμφανίσι του και τον παρατρεί για την άγλία κα-τάστασι του κοστούμιού του από ά-πόμειες καθαριότητας.

— Πήγαινε στο καθαριστήριο τό κοστούμι σου, που είναι γεμάτο λε-κέδες, θοέ λιγδή!

— Να τό πάω, 'Αγλαΐα μου, για-τί να μην τό πάω; άπανταίς εύχαρι-στημένος από τη νέα εκδηλώσι ένδια-φέροντος της σμύδας του.

Και παραδίδει ασημένρον τό κο-στούμι στο καθαριστήριο. Σε λίγες μέρες τό ένασέρονει στο ζετί καθά-ρο και σιδερωμένο. Τό βλέπει η 'Α-γλαΐα και εκφράζει την ίκανοποίησι της.

— Τώρα μάλαστει! Τώρα είναι κο-στούμι, που μπορεί να φορεθώ! Κι' είν-αι πολύ όφραίο στο γουατίσθι! 'Αγ! Θαύμα είναι! Θά κρατήσω τό παντε-λόνι να τό φορώσι στις εκδρομές!

— Κι' έγώ; ρωτάει έντρονος ο 'Α-ριστόβουλος.

— Έσύ να κάνεις καινούριο κο-στούμι!...

Ένθουσιάζεται ο 'Αριστόβουλος ά-πό τό ένδιαφέρον της 'Αγλαΐας να ό-ποκώπει εύπόροπη έμφανίσι με και-νούργια κοστούμι και την άλλη μέρα

Η ΦΑΡΜΑΚΟΜΥΤΑ

Ο 'Αριστόβουλος και ο έρωτας

— Όχι και γάλια, κυρία μου! πε-τιέται κάποιος άλλος. Δέν έχει τίπο-τα ο άνθρώπος!...
— Καλέ ποιος άνθρώπος; προσέ-τει τότε ξαναμμένη η 'Αγλαΐα. Δέ-λεω για τον άντρα μου! Λέω για τό καινούργιο μου καπέλλο, που έγινε... τηγανιστά! 'Αγ! τί κακό που με θόηκε!

Κατόπιν αυτού, ο 'Αριστόβουλος έ-πεσε σε βαθύ συλλογισμό. Δέ μπορού-σε να έξηγησι τη στάσι της 'Αγλαΐας στο άτόνημα. «Μά να τη νοιάζει για τό καπέλλο, συλλογιζόταν κι' όχι για μένα, που ήμουν τέτα, με τό κεφάλι άνοιγμένο, σαν πεπονή! 'Αδύνατο! Τό έκανε έπιτήρησι, για να μην προσδώ-ται αιοθήματά της, την κρίσιμη αυτή στιγμή».

Καί έπειτα, από τό πάση, δε την κένω έγώ να εκδηλώθω!... Κι' άσού μελέτησε τό ζήτημα, σκέτασε ένα σγέδιο τολμηρό. Και προχθές, που η 'Αγλαΐα καθότανε στη σάλλα και έ-θωρε τα νύχτια της, την πηλαίει ο 'Αριστόβουλος και της λέει τρυφερά: — 'Αγλαΐα μου, σε άναπό νύχτι τελευταία ρανίδος και...
— Βρέ, άσε τα σορόπια και πήγα-νε να πλύνει τα πιάτα, σαλασαρά! τού λέει και τού όρνει ένα άνριο θάμια.

Φεύγει στενογραφημένος ο 'Αριστό-βουλος, άποφασισμένος να παίξει τό μεγάλο του άτού: «Μωρέ, θά εκδη-λώθω, κυρία 'Αγλαΐα και θά πής κι' ένα τραγούδι!» συλλογίζεται πικρι-σμένος.

Κατευθύνεται κατόπιν στην άποθή-κη, όπου από την προηγουμένη είχε κρύψει ένα εύλογο πιστόλι, λουστραρι-σμένο σαν άνήθινο. Τό βάσει στην πι-σώ τσέπη του παντελονιού του και γυρίζει στο σαλόνι, όπου η 'Αγλαΐα συνέχιζε να βάθει τα νύχτια της.
— Πάλι έδώ είσαι; τού λέει εκεί-νη, νευσιασμένη.

— 'Αλλά ο 'Αριστόβουλος δέν πτοεί-ται. 'Έχει τό σγέδιό του. Γονατίζει, λοιπόν, μπροστά της και της λέει με ύφος μελοδραματικό:

— 'Αγλαΐα, αν δέν πής πώς μ' ά-γαπάς, θα γίνω μεγάλο κακό!...

— Σωδωσώπα! τού άπαντά αυτή, με είρωνεία, χωρίς να γυρίση καθό-λου τό θέλμα της.

— 'Αγλαΐα, θά γίνω τραγωδία!...

— Καλέ άντρε! κανει πάλι με εί-ρωνικό ύφος η 'Αγλαΐα.

— 'Ε, λοιπόν κι' έγώ θά σκοτωθώ!

— 'Ε, λοιπόν κι' έγώ θά σκοτωθώ! τούίζει άποφασιστικά ο 'Αριστόβου-λος.

Και άφ' άνασφύρι από την τάση του ψεύτικου πιστολι, τό σφίνει στόν κρατάρό του με μία βεβαιωτική γείρο-νεία.

Μπαίνοντας ένα όρόσου στο ύπαρ-τό του Χανκ Γκούστασον, ο αντιπρο-σώπος της 'Εταιρείας ήλπισε από τόν κα-τασκευαστή να άγοράσει 600 υπο-καλάς υπύρα φυσικά, ο Γκούστασον προέμνησε να έξυπηρετησιν τόν έλαστικό αυτό πελάτη και τότε ο άλλος άσού πληρώσε τά έξακουσία υποκαλάς, γύρισε προς τους θαύμα-νες του μπάω, που ήταν άσφυκτικά γεμάτο εκείνη την ώρα, και δήλωσε πως ή αντιπροσώπει της φέρμας άπ' ό-τι ή ιδιοκτήτρια της φέρμας, η ά-κόκλινη Χ... προσέφερε σ' αυτήν υποκαλάς προς μία έκδρασι τό ένα!

στην τιμή... της μίας φανταστή τί έγινε με την άπροσδοκώτη αυτή προ-σφορά. Οι μύστες γίγαντε άνασφύστες από τόκ ένθουσιασμένους θαύμας και σε λίγο άρκετοί από αυτούς, τώ-φρα στο μεθύσι είχαν πέσει στο πά-τωμα και ρογάκιζαν! Αυτοψύχε, ο έ-πιπλούς της ιστορίας αυτή έμελλε να γυρφή στο αστυνομικό ταμήμα, ό-που ώδηγήθηκε ο Γκούστασον με την κατηγορία, ότι έχορνήγουν ύπερμε-τρον ποσότητα ζώου εις τους δια-στάς του, με άποτέλεσμα τό άξιοθρή-νινο αυτό θάται. Και, παρό τίς δια-μαρτυρίες του πως άλλος ήταν ο εταί-γος, δε άπορούσε να άποφύγη ούτε την κράτησι, ούτε τό πρόστιμο.

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Όχι και γάλια, κυρία μου! πε-τιέται κάποιος άλλος. Δέν έχει τίπο-τα ο άνθρώπος!...
— Καλέ ποιος άνθρώπος; προσέ-τει τότε ξαναμμένη η 'Αγλαΐα. Δέ-λεω για τον άντρα μου! Λέω για τό καινούργιο μου καπέλλο, που έγινε... τηγανιστά! 'Αγ! τί κακό που με θόηκε!

Κατόπιν αυτού, ο 'Αριστόβουλος έ-πεσε σε βαθύ συλλογισμό. Δέ μπορού-σε να έξηγησι τη στάσι της 'Αγλαΐας στο άτόνημα. «Μά να τη νοιάζει για τό καπέλλο, συλλογιζόταν κι' όχι για μένα, που ήμουν τέτα, με τό κεφάλι άνοιγμένο, σαν πεπονή! 'Αδύνατο! Τό έκανε έπιτήρησι, για να μην προσδώ-ται αιοθήματά της, την κρίσιμη αυτή στιγμή».

Καί έπειτα, από τό πάση, δε την κένω έγώ να εκδηλώθω!... Κι' άσού μελέτησε τό ζήτημα, σκέτασε ένα σγέδιο τολμηρό. Και προχθές, που η 'Αγλαΐα καθότανε στη σάλλα και έ-θωρε τα νύχτια της, την πηλαίει ο 'Αριστόβουλος και της λέει τρυφερά: — 'Αγλαΐα μου, σε άναπό νύχτι τελευταία ρανίδος και...
— Βρέ, άσε τα σορόπια και πήγα-νε να πλύνει τα πιάτα, σαλασαρά! τού λέει και τού όρνει ένα άνριο θάμια.

Φεύγει στενογραφημένος ο 'Αριστό-βουλος, άποφασισμένος να παίξει τό μεγάλο του άτού: «Μωρέ, θά εκδη-λώθω, κυρία 'Αγλαΐα και θά πής κι' ένα τραγούδι!» συλλογίζεται πικρι-σμένος.

Κατευθύνεται κατόπιν στην άποθή-κη, όπου από την προηγουμένη είχε κρύψει ένα εύλογο πιστόλι, λουστραρι-σμένο σαν άνήθινο. Τό βάσει στην πι-σώ τσέπη του παντελονιού του και γυρίζει στο σαλόνι, όπου η 'Αγλαΐα συνέχιζε να βάθει τα νύχτια της.
— Πάλι έδώ είσαι; τού λέει εκεί-νη, νευσιασμένη.

— 'Αλλά ο 'Αριστόβουλος δέν πτοεί-ται. 'Έχει τό σγέδιό του. Γονατίζει, λοιπόν, μπροστά της και της λέει με ύφος μελοδραματικό:

— 'Αγλαΐα, αν δέν πής πώς μ' ά-γαπάς, θα γίνω μεγάλο κακό!...

— Σωδωσώπα! τού άπαντά αυτή, με είρωνεία, χωρίς να γυρίση καθό-λου τό θέλμα της.

— 'Αγλαΐα, θά γίνω τραγωδία!...

— Καλέ άντρε! κανει πάλι με εί-ρωνικό ύφος η 'Αγλαΐα.

— 'Ε, λοιπόν κι' έγώ θά σκοτωθώ!

— 'Ε, λοιπόν κι' έγώ θά σκοτωθώ! τούίζει άποφασιστικά ο 'Αριστόβου-λος.

Και άφ' άνασφύρι από την τάση του ψεύτικου πιστολι, τό σφίνει στόν κρατάρό του με μία βεβαιωτική γείρο-νεία.

Μπαίνοντας ένα όρόσου στο ύπαρ-τό του Χανκ Γκούστασον, ο αντιπρο-σώπος της 'Εταιρείας ήλπισε από τόν κα-τασκευαστή να άγοράσει 600 υπο-καλάς υπύρα φυσικά, ο Γκούστασον προέμνησε να έξυπηρετησιν τόν έλαστικό αυτό πελάτη και τότε ο άλλος άσού πληρώσε τά έξακουσία υποκαλάς, γύρισε προς τους θαύμα-νες του μπάω, που ήταν άσφυκτικά γεμάτο εκείνη την ώρα, και δήλωσε πως ή αντιπροσώπει της φέρμας άπ' ό-τι ή ιδιοκτήτρια της φέρμας, η ά-κόκλινη Χ... προσέφερε σ' αυτήν υποκαλάς προς μία έκδρασι τό ένα!

στην τιμή... της μίας φανταστή τί έγινε με την άπροσδοκώτη αυτή προ-σφορά. Οι μύστες γίγαντε άνασφύστες από τόκ ένθουσιασμένους θαύμας και σε λίγο άρκετοί από αυτούς, τώ-φρα στο μεθύσι είχαν πέσει στο πά-τωμα και ρογάκιζαν! Αυτοψύχε, ο έ-πιπλούς της ιστορίας αυτή έμελλε να γυρφή στο αστυνομικό ταμήμα, ό-που ώδηγήθηκε ο Γκούστασον με την κατηγορία, ότι έχορνήγουν ύπερμε-τρον ποσότητα ζώου εις τους δια-στάς του, με άποτέλεσμα τό άξιοθρή-νινο αυτό θάται. Και, παρό τίς δια-μαρτυρίες του πως άλλος ήταν ο εταί-γος, δε άπορούσε να άποφύγη ούτε την κράτησι, ούτε τό πρόστιμο.

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Δέν ξέρω τι έγινε! Μία φορά γυλ... δέν είναι!

(Τού 'Αρχέλαου)

— Μή!... φωνάζει τότε η 'Αγλαΐα. — «Νάτη! εκδηλώθηκε!», σκέπτε-ται ο 'Αριστόβουλος.
— Μην τό κήπς αυτό, χρυσέ μου! ξαναφωναίει έντροπη.
— Γιατί, 'Αγλαΐα μου; ρωτάει ο 'Αριστόβουλος.
Και θέσασε ότι θ' άκούση: «Για-τί σε λατρεύω, γλυκέ μου άντρούλη!» ξαναρωτάει, γεύστος γαρό!

— Γιατί, περικολλάσαι μου;
— Γιατί, αν σκοτωθής έδώ, θά μού λερώσης με τα αίματα τό παρκέ. Θοέ

— Μή!... φωνάζει τότε η 'Αγλαΐα. — «Νάτη! εκδηλώθηκε!», σκέπτε-ται ο 'Αριστόβουλος.
— Μην τό κήπς αυτό, χρυσέ μου! ξαναφωναίει έντροπη.
— Γιατί, 'Αγλαΐα μου; ρωτάει ο 'Αριστόβουλος.
Και θέσασε ότι θ' άκούση: «Για-τί σε λατρεύω, γλυκέ μου άντρούλη!» ξαναρωτάει, γεύστος γαρό!

— Γιατί, περικολλάσαι μου;
— Γιατί, αν σκοτωθής έδώ, θά μού λερώσης με τα αίματα τό παρκέ. Θοέ

— Μή!... φωνάζει τότε η 'Αγλαΐα. — «Νάτη! εκδηλώθηκε!», σκέπτε-ται ο 'Αριστόβουλος.
— Μην τό κήπς αυτό, χρυσέ μου! ξαναφωναίει έντροπη.
— Γιατί, 'Αγλαΐα μου; ρωτάει ο 'Αριστόβουλος.
Και θέσασε ότι θ' άκούση: «Για-τί σε λατρεύω, γλυκέ μου άντρούλη!» ξαναρωτάει, γεύστος γαρό!

— Γιατί, περικολλάσαι μου;
— Γιατί, αν σκοτωθής έδώ, θά μού λερώσης με τα αίματα τό παρκέ. Θοέ

— Μή!... φωνάζει τότε η 'Αγλαΐα. — «Νάτη! εκδηλώθηκε!», σκέπτε-ται ο 'Αριστόβουλος.
— Μην τό κήπς αυτό, χρυσέ μου! ξαναφωναίει έντροπη.
— Γιατί, 'Αγλαΐα μου; ρωτάει ο 'Αριστόβουλος.
Και θέσασε ότι θ' άκούση: «Για-τί σε λατρεύω, γλυκέ μου άντρούλη!» ξαναρωτάει, γεύστος γαρό!

— Γιατί, περικολλάσαι μου;
— Γιατί, αν σκοτωθής έδώ, θά μού λερώσης με τα αίματα τό παρκέ. Θοέ

— Μή!... φωνάζει τότε η 'Αγλαΐα. — «Νάτη! εκδηλώθηκε!», σκέπτε-ται ο 'Αριστόβουλος.
— Μην τό κήπς αυτό, χρυσέ μου! ξαναφωναίει έντροπη.
— Γιατί, 'Αγλαΐα μου; ρωτάει ο 'Αριστόβουλος.
Και θέσασε ότι θ' άκούση: «Για-τί σε λατρεύω, γλυκέ μου άντρούλη!» ξαναρωτάει, γεύστος γαρό!

— Γιατί, περικολλάσαι μου;

13

τό το χρόνο, αν δεν τη θάρρυνε το μυρτικό της κι' αν δεν την βασάνιζε κάθε τόσο με τις απαιτήσεις του ο Ντέμης.

— Δε μ' αγαπάς! Ποιά γυναίκα που αγαπάει σκέπτεται τίποτ' άλλο στον αιώνα μας;

Είχε πάρει όμως δριστική την απόφαση να κρατήσει τ' όνομα του πατέρα της ψιλά και με κίνδυνο να δυσαρεστήσει τον αγαπημένο της, δεν του επέτρεπε άλλη ελευθερία εκτός από κανένα φιλή.

Η ΡΙΚΑ ΠΟΛΟΓΛΟΥ

— Στέλλα, Στέλλα, Τρέχα! Κούταξε τον! Κούταξε τον καλά! Δεν είναι μουρλια; Έχεις δει πιο όμορφο άντρα;

Ήταν ανοίξει, 'Ακριδώς πέρυσι σαν τέτοιον καιρό. Βρίσκονταν κι' οι δυο τους στην αυλή του Πολυτεχνείου. Με τις ποδιές της δουλειάς, με τα χέρια γεμάτα υπογίες, πλένονταν σε κάποια βρύση, όταν την άρπαξε από το μανίκι η Ρίκα και της ψιθύρισε αυτά τα λόγια.

Γύρισε η Στέλλα, κούταξε. Ένας άντρας δίσταζε την αυλή, με βήμα βιαστικό. Ψηλός, δειμένος, με γουρούς τεράστιους ώμους, με υπερήφανη κορμοστασιά, κοψικός και συγχρόνως κάπως ατημέλητος, με τα μαλλιά του λίγο πιο μακρούς από το κανονικό, μαύρα κορκακίσια. Μονάχα στους κροτάφους άστράφταν λίγες άσημένιες τρίχες στο φως του ήλιου.

— Ποιος είναι αυτός; ρώτησε η Στέλλα.

— Καλέ δεν τον ξέρεις; Δεν ξέρεις το Λεάνδρο Καραφόντη;

— Αυτός είναι; έκανε μ' έκπληξη η Στέλλα.

— Πού ζης, καμμένη; Αυτός έχει ξετρελλάνει όλες τις σπουδαστρίες!...

— Πρώτη φορά τον βλέπω.

— Είμαι κι' εγώ ξετρελλανμένη μαζί του. Για έλα να πάμε προς τα εκεί, έτσι με τρόπο...

Προχώρησαν με κομψά γελάκια κι' η Ρίκα τα κατάφερε να βρεθεί στο βήμα του.

Ο διάσημος ζωγράφος τους έριξε μια ματιά, καθώς περνούσε. Είχε το τσιγάρο άναμμένο στα χείλη του και με τη ματιά, που τότε έριξε, άστράφταν τα γκιοι-ζογάνα μάτια του στον ήλιο.

Η Στέλλα κατέδρασε τα μάτια της υτροπαλά. Η Ρίκα όμως τον κούταξε στα μάτια και του χαμογέλασε προκλητικά.

Τότε ο Καραφόντης στάθηκε

έξωγαλε το τσιγάρο από το στόμα του και τις χαιρέτησε.

— Πώς πάει η δουλειά; τις ρώτησε με οικειότητα, αλλά συγχρόνως με το ύφος, που βάπαινε έναν ηγεμόνα για να αποκτήνει μια καταδεκτική ερώτηση σε κάποιο του υπήκοο.

Η Στέλλα σάστισε και χαμογέλασε μονάχα. Η Ρίκα όμως αποκρίθηκε με ετοιμότητα:

— Θα πήγαμε πολύ καλά. 'Αλλά εσείς, κύριε Καραφόντη, έχετε καταφέρει να φέρετε την τέχνη σε τέτοιο ύψος, που μας τα κάνει δύσκολα τα πράγματα για μας.

Ο ζωγράφος, που κούταζε πιο πολύ τη Στέλλα παρά τη Ρίκα, έριξε τώρα στη δεύτερη μια ματιά γεμάτη ενδιαφέρον.

Η Ρίκα ήταν μισό κεφάλι πιο κοντή από τη Στέλλα, λεπτή αλλά με προκλητικές καμπύλες και με μάτια που πετούσαν φωτιές. Τα χείλη της φουσκωμένα, έτοιμα, όπως συνήθως, να δώσουν θαρρείς φιλή.

Ο Καραφόντης μισόκλεισε τα μάτια του, που ήταν διαπεραστικά, νεανικά, αν και γύρω τους σχηματίζονταν κάμποσες ρυτίδες.

— Τι ξέρεις από τα έργα μου; ρώτησε τη Ρίκα.

Αυτή κοκκάλωσε. Δεν είχε ιδέα! Δεν είχε δε-ποτέ τίποτα δικό του. 'Από όσο δεν τάχασε.

— Ένα γυνώ! πέταξε με αυτόπεποιθση.

Χμ... έκανε ο Λεάνδρος και στα μισόκλειστα μάτια του σπύθισε κάποια ειρωνεία. Ποιά άπ' όλες τις γυνές κοπέλλες; Θα μπορούσες να μου πής; Έχω ζωγραφίσει τόσες γυνές κοπέλλες...

— Έκείνη... εκείνη... που γυρνάει λίγο έτσι το κεφάλι της αποκρίθηκε χωρίς να χάσει την ψυχραιμία της η Ρίκα.

Ο ζωγράφος ξέσπασε σε γέλια.

— Είσαι άνιδη για το έργο μου, μικρή μου. 'Αλλά δεν πειράζει... Είσαι όμως έξυπνη, τετραπέρατη... Έξ' άλλου, αν ενδιαφέρεσαι, την ερχόμενη Δευτέρα είναι τα εγκαίνια της έκθεσής μου στον 'Αρναστό. Θα μου κάνετε εύχαριστίαι να σάς δώ.

Πάλι τα μάτια του έπεσαν στη Στέλλα, αλλοιότιχα. Την Ρίκα την κούταξε, θαρρείς διασκεδάζοντας. Τη Στέλλα όμως με άνηφορο θαυμασμό.

Κι' ήταν αλήθεια τότε σαν το άπριλιάτικο τριαντάφυλλο, με την άσπρη ποδιά της δουλειάς, με τα

καστανόχρυσά μαλλιά της ανάκατα στο μέτωπο, με τα χείλη της, ροδίνες κι' ύγρες, περισιτισμένες και με τα γαλάνα της μάτια που καθρέφτιζαν τον ουρανό.

Έβγαλε ο Καραφόντης από το πορτοφόλι του δυο προσκλησεις και τους τις έδωσε:

— Έν τάξει; τις ρώτησε με ύφος προστατευτικό.

— Εύχαριστούμε πολύ, ψιθύρισε η Στέλλα υτροπαλά.

— Δε θα κοιμηθώ ίσαμε τη Δευτέρα! φώναξε η Ρίκα.

Και τα μάτια της, σαν προβολείς, άστράφταν, ίσια μέσα στα μάτια του ζωγράφου.

— Όχι δά, γέλασε αυτός. Μη με κάνεις νάχω κιάλας τώπεις... Γειά χαρά σας!

Σήκωσε το χέρι του σ' ένα φιλικό, προστατευτικό χαιρετισμό, έριξε μια ματιά έρευνητική στη Στέλλα, (τη ματιά του άντρα, που ανακαλύπτει μια όμορφη γυναίκα, και τη ματιά του καλλιτέχνη, που γοητεύεται από την όμορφιά), μια ματιά κάπως ειρωνική και γελαστή στη Ρίκα, και τράβηξε.

Δεν είχε γυρίσει καλά-καλά τη πλάτη του κι' η Ρίκα άρπαξε τη φίλη της από τη μέση κι' άρχισε να στριφογυρίζει μαζί της σαν τρολλή.

— Στέλλα! Μου φαίνεται άπίστευτο... Σάν ψέματα.

— Τρελλάθηκες; φώναξε εκείνη, προσπαθώντας να τη σταματήσει.

Η Ρίκα όμως εξακολουθούσε το τρολλό της στριφογύρισμα.

— Μουστρίψε! Πες την αλήθεια, δεν είναι ο πιο γοητευτικός άντρας που μπορεί κανείς να φανταστεί;

— Θα είναι πάνω από σαράντα πέντε χρόνων, είπε η Στέλλα.

— Και τι μ' αυτό; Είναι άντρας... 'Αντρας με τα δλα του... 'Οχι σαν τους σαχλούς νεαρούς μας...

Σταμάτησε επί τέλους το στριφογύρισμα και κούταξε τη φίλη της σοβαρά.

— Ξέρεις τον βαρέθηκα το Ντίνο.

Αυτή ήταν όλη σου η αγάπη; Τίναςέ η Ρίκα το κεφάλι της με τις εβένινες κι' άτίθασσες μπούκλες.

— Αυτός, παιδί μου, πρέπει να πάει σε μοναστήρι κι' όχι να θέλει έρωτα.

— Μά σ' αγαπάει αληθινά. Είπε η Στέλλα σοβαρά.

Πίστηκε αυτά που λέγε, 'Ο Ντί-

νος έδειχνε συγκινητική άφοσίωση στη Ρίκα. Τη συνόδευε παντού, προσπαθούσε να της φανή χρήσιμος όπου ήταν δυνατόν, και της συγχωρούσε χίλιες δυο μικροαπιστίες. Κι' όλο της μιλούσε σοβαρά για το μέλλον και της είχε πει συγκεκριμένα, ότι θα μπορούσε να σκεφτεί για γάμο μετά τρία χρόνια, τότε που ο μισθός του θα ήταν άκρετός για ν' ανοίξει το σπιντικό του.

Τον βαρέθηκα. Εξανέστη αναστενάζοντας η Ρίκα... Έξ' άλλου, ποιος σου είπε ότι θα τον εγκαταλείψω; Αυτό όμως δε μ' έμποδίζει να βίσκω τον Καραφόντη υπέροχο.

— Και τι ξέρεις γι' αυτόν; Για το χαρακτήρα του, γιά...

— Δεν ξέρω τίποτα. Το μόνο που ξέρω είναι, πως θάθελα να τον κατακτήσω.

— Και πού ξέρεις αν δεν είναι παντρεμένος;

Η Ρίκα κοινοστάθηκε. 'Επειτα είπε άποφθεγμιακά:

— Μπρά! Δεν πιστεύω να είναι παντρεμένος.

— Πώς το λες αυτό; Μπορεί νάχω κόρη σαν κι' εμένα!

— Δεν είναι ο τύπος του... Δεν τον φαντάζομαι σύζυγο... δηλαδή σύζυγο μιας άλλης γυναίκας.

Τον φαντάζεσαι δικό σου σύζυγο; γέλασε η Στέλλα.

— Γιατί κι' άποκόιθηκε η Ρίκα και τα μάτια της άστράφταν με μια άγρια λάμψη.

— Σίγουρα σου στρίψε, της είπε τότε η Στέλλα.

Και μ' αυτά τα λόγια ξαναμπήκαν πάλι μέσα στην τάξη.

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

— Γρήγορα! Γρήγορα! 'Αργήσαμε!

Την ξεβέωσε στο δρόμο εκείνη τη Δευτέρα η Ρίκα. Φαινόταν έ-ξάλλη κι' είχε ύφος κατακτητικό. 'Αν και ήταν μάλλον κοντή, σηκωνε το κεφάλι της, τέντωνε το λαιμό της πρόβαλλε το στήθος της, κατάφερνε να φαίνεται ψηλή. Είχε φορέσει ό,τι καλύτερο είχε.

Η αλήθεια όμως ήταν πως η γκαρνταμπα της Ρίκας ήταν πάντα πολύ φτωχιά. Κι' έτσι το καλύτερό της ήταν ένα κόκκινο φουστανάκι, περυσινό, στενό, που είχε στενέψει ακόμα πιο πολύ, έ-πειδή είχε παχύνει τελευταία η κοπέλλα. Ήταν ρούχο πολυφορεμένο, κάπως ξεθωριασμένο, κάπως ξεχειλωμένο, με μόνο του στολίδι ένα άσπρο στοργγυλό γιακαδάκι

κι' ένα μικρό-μικρό βελουδένιο φουγάκι, μαύρο. 'Αν και ήταν όμως παλιό, της πήγαινε, και προπάντων την έδειχνε πολύ προκλητική.

— Βλέπεις τί χάλια έχω; Έλεγε και ξανάλεγε η Ρίκα στο δρόμο. 'Ενα ταγιεράκι δεν άξιώθηκα να φτιάξω κι' εγώ σαν όλα τα κορίτσια. Κάθε φορά που το λέω σ' εκείνη βάζει τις φωνές.

(Έκείνη) ήταν πάντα η υτροπαλή της).

— Τι σου λέει; ρώτησε η Στέλλα.

— Τι δε μου λέει! Πρέπει νάρθ' ή σειρά μου. 'Αλλά πρώτα πρέπει να αγοράσω παπούτσια για τα παιδιά, βιβλία για τα παιδιά, μπριζόλες για τα παιδιά, αυγά για τα παιδιά... ρούχα για τα παιδιά... Κι' έτσι δεν έρχεται ποτέ η σειρά μου.

— Είναι δύσκολα τα πράγματα της είπε η Στέλλα τότε σοβαρά. Μήπως εγώ, που με λατρεύει η μητέρα μου...

— Έρριξε η Ρίκα μια ματιά γεμάτη φθόνο στη φίλη της.

— Μιλάς κι' έτσι; Κούκλα σ' έχει ντυμένη έσένα.

Η Στέλλα φορούσε ένα ταγιεράκι ανοιχτό γκοϊζο, φτηνό, απλό αλλά κομψό. Κι' η κορμοστασιά της φάνταζε λυγρή υπέροχη μέσα σ' αυτό το ρούχο.

— 'Η μαμά κάνει κάθε θυρία για να ντυθώ εγώ, είπε τρυφερά η Στέλλα.

— Είναι μάνα σου! πρόφερε με πικρία η Ρίκα. Μη μιλάς! Εσύ, σου λέω, μη μιλάς! 'Αν είχα κι' εγώ μάνα... 'Αλλά τώρα θα τελειώσουν τα βάσανά μου. Τώρα μεγαλώσα πιά... Πρέπει να φύγω από το σπίτι, να παντρευτώ. Γι' αυτό με πικάνουν τα νεύρα μου με το βλάκα το Ντίνο, που περιμένει την προαγωγή του, λέει και κουταμάρες...

— Μα αφού δεν έχει λεφτά, πως θα παντρευτεί;

— Να κόψη το λαιμό του να βοή λεφτά! φώναξε η Ρίκα σκληρά. Τι με νοιάζει έμένα; Δε θα χαρωμίσω τα καλύτερα χρόνια της ζωής μου στο σπίτι του πατέρα μου, με τη μητέρα μου και με τα κουτσουβέλα... 'Οχι, δεν τα καταλαβαίνεις αυτά. Τι είμαι εγώ στο σπίτι του πατέρα μου; 'Ο πέμπτος τροχός της αμάξης! 'Ολοι οι άλλοι πριν από μένα... 'Αλλά, κάποια μέρα θα τους δείξω κι' εγώ τί αξίζω!

— Να τους το δείξεις με την τέχνη σου, είπε η Στέλλα σοβαρά. Έχεις πολύ ταλέντο όλοι το λένε. Μπορείς να διακριθείς.

— Άλλο ζήτημα αυτό, είπε η Ρίκα ταχύνοντας το βήμα της. Άλλο ζήτημα... Στο μεταξύ, όμως... νά, φτάσαμε... Στάσου Στέλλα, πάσε την κορδιά μου... Άρπαξε το γέρι της οίλης της, το ακούμπησε στο στήθος της.

— Άκούς πως χτυπάει; Πάει να σπάσει.

— Από το τρέξιμο γέλασε η Στέλλα.

— Από τη λαχτάρα μου να τ'ον δώ, αποκρίθηκε η Ρίκα κι' άρχισε ν' ανεβαίνει δυο-δυο τα σκαλοπάτια.

— Άπάνω η αίσουσα ήταν γεμάτη κόσμος. Οι δυο κοπέλλες τάχασαν την πρώτη στιγμή. Δεν φαντάζονταν πως ήταν δυνατόν νάχη τόσον κόσμο, κι' προπάντων τέτοιου είδους κόσμο. Κυρίες ντυμένες περιόψια, ταγίερ στην ταίνα, γυνές ριγμένες στούς ώμους, διαμαντικά, ύφους άριστοκρατικό.

— Πάει γάμπακι ψιθύρισε η Ρίκα στη Στέλλα.

Είχε χάσει εαφικά την αυτοπεποίθησή της κι' όλη η λάμψη είχε φύγει από το πρόσωπό της.

— Τι έπαθες; είπε η Στέλλα ψυχραιύη όπως πάντα.

— Δε βλέπεις τί γίνεται; 'Α-

Παρακολουθήστε από το σημερινό τεύχος του «Θησαυρού» (σελ. 19) το νέο συναρπαστικό σινερομάντσο:

«ΤΟ ΡΟΔΟ ΤΗΣ ΜΑΡΤΙΝΙΚΑΣ»

Πρωταγωνιστεί σ' αυτό ή πεντάμορφη στάρ

ΜΠΕΛΙΝΤΑ ΛΗ

και την πλαισιώνουν πολλοί γνωστοί καλλιτέχνες του γαλλικού και ιταλικού κινηματογράφου.

Πρόκειται για μία συγκλονιστική έρωτική περιπέτεια, που έκτυλλαστο στην εξωτική Μαρτινίκη, την έποχη που σ' δολόκληρη την περιοχή των 'Αντιλλών κυριαρχούσαν οι πειρατές και επέβαλλαν τους δικούς τους νόμους.

ριστοκρατία και συνομπρία. Ούτε θα νύσρη να με κυττάει έμένα, μ' αυτό το γελίο το σου-στάνι.

— 'Ανάμεσα σ' αυτό το κομψό πλήθος, ο Λεάνδρος Καραφόντης στεκόταν ψηλός, ηγεμονικός, σά Θεός. Έδινε την εντύπωση πως ήταν ένας βασιλιάς που είχε καλέσει τους υπηκόους του στο άνακτορό του να τους δείξει διάφορα θαύματα. Άκουγε γύρω του τα επίφωνήματα θαυμασμού μ' ένα καταδεκτικό χαμόγελο και άπαντούσε με ύφος προστατευτικό στις κυρίες και στις δεσποινίδες, που τον ρωτούσαν διάφορα πράγματα άλλα έξυπνα, άλλα κοινά. Πολλοί ζωγράφοι κούταζαν προσεκτικά τα έργα του και ψιθύριζαν ανάμεσα τους διάφορες παρατηρήσεις. Γενικά άρεσαν όλοι του οι πίνακες. Κι' εκείνη που παρατήρησαν τα δυο κορίτσια ήταν, πως είχε πραγματικά μια σειρά δολόκληρη από πίνακες με γυνές κοπέλλες.

— Δεν κυττάμε κι' έμεις την έκθεση; ψιθύρισε η Στέλλα. Μια θαύμαστε εδώ στην άκρη, σαν να οϊζώσαμε στη γή.

— Ναι, αποκρίθηκε άναστενάζοντας η Ρίκα. Είνα ξεχάσει πως ήθελα για την έκθεση.

— Τότε γιατί ήρθαμε;

— Για κείνον γιά κείνον! αποκρίθηκε όρηπτικά η Ρίκα.

— Δεν κυττάμε κι' έμεις την έκθεση; ψιθύρισε η Στέλλα. Μια θαύμαστε εδώ στην άκρη, σαν να οϊζώσαμε στη γή.

— Ναι, αποκρίθηκε άναστενάζοντας η Ρίκα. Είνα ξεχάσει πως ήθελα για την έκθεση.

— Τότε γιατί ήρθαμε;

— Για κείνον γιά κείνον! αποκρίθηκε όρηπτικά η Ρίκα.

— Δεν κυττάμε κι' έμεις την έκθεση; ψιθύρισε η Στέλλα. Μια θαύμαστε εδώ στην άκρη, σαν να οϊζώσαμε στη γή.

— Ναι, αποκρίθηκε άναστενάζοντας η Ρίκα. Είνα ξεχάσει πως ήθελα για την έκθεση.

— Τότε γιατί ήρθαμε;

— Για κείνον γιά κείνον! αποκρίθηκε όρηπτικά η Ρίκα.

— Δεν κυττάμε κι' έμεις την έκθεση; ψιθύρισε η Στέλλα. Μια θαύμαστε εδώ στην άκρη, σαν να οϊζώσαμε στη γή.

— Ναι, αποκρίθηκε άναστενάζοντας η Ρίκα. Είνα ξεχάσει πως ήθελα για την έκθεση.

— Τότε γιατί ήρθαμε;

— Για κείνον γιά κείνον! αποκρίθηκε όρηπτικά η Ρίκα.

— Δεν κυττάμε κι' έμεις την έκθεση; ψιθύρισε η Στέλλα. Μια θαύμαστε εδώ στην άκρη, σαν να οϊζώσαμε στη γή.

— Ναι, αποκρίθηκε άναστενάζοντας η Ρίκα. Είνα ξεχάσει πως ήθελα για την έκθεση.

— Τότε γιατί ήρθαμε;

— Για κείνον γιά κείνον! αποκρίθηκε όρηπτικά η Ρίκα.

— Δεν κυττάμε κι' έμεις την έκθεση; ψιθύρισε η Στέλλα. Μια θαύμαστε εδώ στην άκρη, σαν να οϊζώσαμε στη γή.

— Ναι, αποκρίθηκε άναστενάζοντας η Ρίκα. Είνα ξεχάσει πως ήθελα για την έκθεση.

— Τότε γιατί ήρθαμε;

— Για κείνον γιά κείνον! αποκρίθηκε όρηπτικά η Ρίκα.

— Δεν κυττάμε κι' έμεις την έκθεση; ψιθύρισε η Στέλλα. Μια θαύμαστε εδώ στην άκρη, σαν να οϊζώσαμε στη γή.

— Ναι, αποκρίθηκε άναστενάζοντας η Ρίκα. Είνα ξεχάσει πως ήθελα για την έκθεση.

— Τότε γιατί ήρθαμε;

— Για κείνον γιά κείνον! αποκρίθηκε όρηπτικά η Ρίκα.

την κούταξε ίσια στα μάτια. Αυτά τα διαπεραστικά του μάτια... είχε την εντύπωση ή κοπέλλα πως έμπαιναν μέσα στην ψυχή της πως έδυαν την ψυχή της. Για μία στιγμή αίσθανθηκε κάποιο σφίξι-μ στην κορδιά, μια σαστισμάς. 'Η Ρίκα όμως δεν της άφησε και-οδ ν' ανασάνει.

— Κύριε Καραφόντη, πρόφερε με ύφος σίγουρο. Λες κι' ήταν τουλάχιστον κομμιά καθηγήτρια. Τι να σάς πώ... Είχα δίκο να μην κοιμηθώ τρεις βραδύες. Και τώρα δε θα κοιμηθώ τουλάχιστον άλλες τρείς!

Τα μάτια του ζωγράφου στράφηκαν στη μελαχροινή, προκλητική κοπελλίτσα.

— Βαστάς σε τόση αϋνία; τη ρώτησε με το ειρωνικό χαϊδευτικό ύφος πουύταινε, όταν της μιλούσε.

— Βαστά, λέει! Ένα μήνα μπορώ να μην κοιμηθώ για να βλέπω έένα σας... 'Αχ, αυτά τα γυνιά σας... Νομίζω κανείς πως είναι ολόζώντανα... Έτσι μουσνε-ται να τα άγγίξω, κι' είμαι σίγουρη πως αυτά τα κορμιά θα είναι ζεστά.

— Είσαι παράξενο κορίτσι. της είπε.

Και την κούταξε πρώτη φορά μ' ενδιαφέρον.

— Έπειτα πρόφερε βιαστικά:

— Έλάτε, καμιά άλλη μέρα, με ψυχία. Ίσως αύριο, κατά το μεσημεράκι...

Τα μάτια του, γοήγορα, ρωμαντικά και λάγνα, σταμάτησαν μια στιγμή στη Στέλλα, μια στη Ρίκα. Έπειτα όλο του το πρόσωπο άλλαξε έκφραση. Έγινε με-μιας ο διάσημος άντρας ο άριστοκράτης ο άκατάδεχτος, και προχώρησε προς κάποιο επίσημο ποδωπό, που στεκόταν πιο πέρα.

Οι δυο κοπέλλες κατέβηκαν τις σκάλες άναστατωμένες. 'Αβελά της ένοιωσε κι' η Στέλλα κάποια ταραχή. 'Η Ρίκα παραληρούσε:

— Τι άντρας... Στέλλα μου! θα τρελλάθω. Τον αγαπώ είμαι τρελή γι' αυτόν.

— Δεν είμαστε καλά, αποκρί-θηκε η Στέλλα χωρίς πολλή πε-ποίθηση, όμως κι' αυτή

Δεν πρόφτασαν να απομακρυν-θούν δυο βήματα και μια φωνή τις έκανε και τις δυο να νυσίσουν να κυττάσουν!

— Κυρία Καραφόντη, 'Αργή-σατε έγιναν τα εγκαίνια!

Μια κυρία κατέβηκε από μια κούρσα. Ήταν κομψά ντυμένη μ' ένα μαύρο ταγίερ, μάλλον απλό. Το κορμί της ήταν στρουμπυλό, καλά σφιγμένο στη ζακέττα και το πρόσωπό της γελαστό. Έτσι όπως την είδαν βιαστικά, τους εά-νενα ένα στοργγυλό άσφο πρό-σωπο.

— Άκουσαν και τη φωνή της:

— Το ξέρω πως άργησα. 'Η-τον άδούλοτο κούτσησα. Έγώ άρ-ρωστή τη Λίλη. Κι' έπρε-πε να μείνω γιά την έναση...

Χαϊρέτησε βιαστικά την κυρία που της είχε μιλήσει κι' ανέβηκε τρέποντας τις σκάλες.

Η Ρίκα είχε μείνει σά οϊζωμέ-νη στη θέση της.

— Θα είναι η γυναίκα του! εί-πε η Στέλλα.

— Έναι γούστο! είπε με θυ-μώ η Ρίκα.

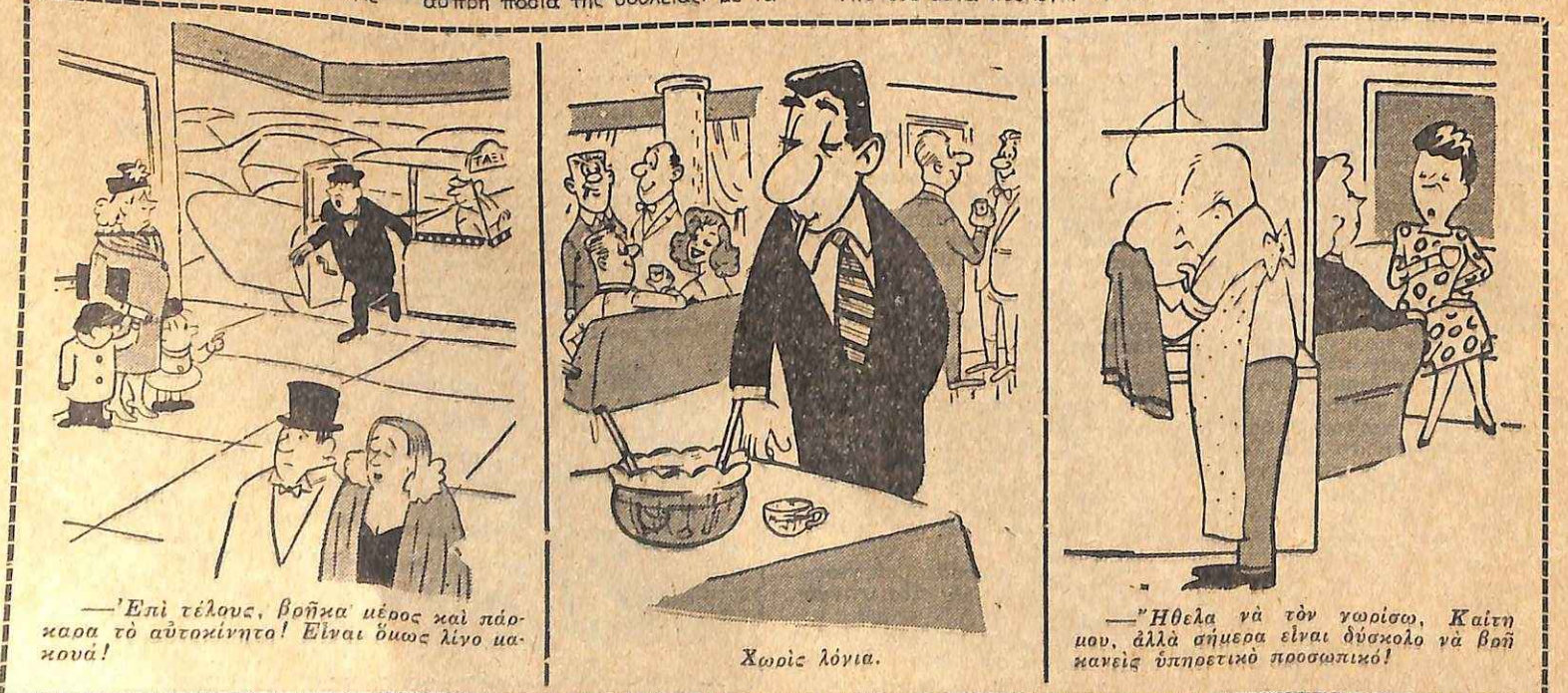
Η Στέλλα γέλασε.

— Πώς το λες έτσι! Λες και σε άπάτησε καμμένη Ρίκα.

— Κατά κάποιον τρόπο με ά-πάτησε. Ναι... ήμουν σίγουρη πως είναι άνυπαντρός... 'Αλλά μπορεί να είναι καμιά συγγενής του...

— Μάλλον γυναίκα του θα εί-ναι. Από το ύφος της, από τη βιασύνη της φαίνεται να είναι μάλλον γυναίκα του.

ΣΤΟ ΠΡΟΧΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια

«Γύρισε κοντά μου!»

(Απόγεμα Κυριακής. Τα παιδιά φορούν τα καλά τους και παίζουν στους δρόμους. Στα σπίτια βασιλεύει η σιωπή της άργιας και της μελαγχολίας).

ΕΚΕΙΝΗ (μόνη ξεφυλλίζει αφηρημένα ένα εικονογραφημένο περιοδικό. Ξαφνικά, χτυπάει το τηλέφωνο. Παιρνει το ακουστικό και απαντάει): «Εμπρός!»

ΕΚΕΙΝΟΣ (κάθεται στο γραφείο του. Δύο ώρες προσπαθεί να γράψει κάτι, με δέν έχει κέρδι. Ένας πόθος τον έπιασε να τηλεφωνήσει στη γυναίκα του, απ' την οποία έχει χωρίσει δυο χρόνια. Τό λάθος ήταν δικό του): «Τζούλια, εγώ είμαι, ο Παύλος».

ΕΚΕΙΝΗ: Δεν καταλαβαίνω πια τη φωνή σου...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Και όμως η δική σου δεν αλλάζει...

(Μικρή σιωπή. Κι' οι δυο δέν ξέρουν τι να πουν από τη συγκίνηση, που προσπαθούν να την κρύψουν).

ΕΚΕΙΝΗ: Μά τι συμβαίνει; Δε μπορεί να έξηγησα αυτό το τηλεφώνημά σου... Πώς με θυμήθηκες έτσι ξαφνικά;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Δε σε έχω σκεπαστεί. Στα δυο χρόνια που χωρίσαμε, πώς σου δέν έπευθα πώς να σου μιλήσω, έστω και για μια στιγμή...

ΕΚΕΙΝΗ: Για ναμαι ειλκρινής, το επιθυμούσα πολλές φορές.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Και γιατί δε μου τηλεφώνησες;

ΕΚΕΙΝΗ: Γιατί δέν ήθελα. 'Η ζωή σου, ξέ, σου, ζωή ελκυθέρου ανθρώπου, είναι γεμάτη καπρίσια, ώστε αν σου τηλεφωνούσα, ξέρω καλά ότι δε θα σ' άρεσαν οι απρόοπτες ενουχλήσεις...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Αλλάς πάρα πολύ, Τζούλια...

ΕΚΕΙΝΗ: Μπορεί να μην αλλάζες όσο πρέπει. Είσαι ακόμη νέος...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Όλα τα καπρίσια, οι περιπέτειες, οι τρέλλες δες που κατέληξαν: στη μοναξιά. Είμαι εδώ στο γραφείο μου, μόνος, ολομόναχος και πολύ λυπημένος.

ΕΚΕΙΝΗ: Και γι' αυτό τηλεφώνησες;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Δε μπόρεσα να κάνω άλλοιώς...

ΕΚΕΙΝΗ: Πρέπει, σημαίνει που είναι Κυριακή, δέν ήθερα πώς θα σ' εύρισκα στο σπίτι...

ΕΚΕΙΝΗ: Είμαι πάντα στο σπίτι...

σπίτι... 'Ακόμη και την Κυριακή! 'Η ζωή μου δέν αλλάζει καθόλου. Δέν περιμένω κανέναν. Μιά φορά περιμένα έσένα...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Κι' εγώ δέν έχω πια σπίτι. Δέν ξέρω πού να πάω.

ΕΚΕΙΝΗ: Βάζω στοιχήμα ότι θα υποφέρεις απ' το στομάχι σου κι' ότι θα έχεις άπνιες.

ΕΚΕΙΝΟΣ: Έχεις δίκιο, δέν ξέρεις πόσο υποφέρω, Τζούλια...

Μα πάλι απ' όλα μου λείπει... Νά... πώς να σου πώ... μου λείπει μια μικρή Τζούλια, έρωτημένη, ζηλιάρη, μια καλή Τζούλια...

ΕΚΕΙΝΗ: Όχι, όχι, σε παρακαλώ... Γιατί με βάζεις σε άνησυχία; Δε θα μπορούσα να υποφέρω μια απογοήτευση...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Τζούλια, σου λέω όλα την αλήθεια. Για να σου τηλεφωνήσω θα πη ότι δέν συλλογίζομαι πια, ούτε τον έγωισμό μου, ούτε την ελευθερία μου. 'Είνα μόνο με βασανίζει: Μου λείπεις τόσο, Τζούλια, που νοιώθω τον έαυτό μου—πώς να στο πώ;—σαν ταπεινωμένο...

ΕΚΕΙΝΗ: Παύλο, τι λόγια είν' αυτά;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Θέλω, Τζούλια, να με καταλάβεις. Θέλω να σου ζητήσω συγγνώμη κι' αυτό το θεωρώ σαν ταπεινώση... Μα συγγνώμη όχι για τα σφάλματά, που έγιναν η αιτία να χωρίσουμε, αλλά γι' αυτόν το γυρισμό μου σέ σένα. Γιατί μπορεί να μη μ' άρεσαν οι απρόοπτες ενουχλήσεις...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Αλλάς πάρα πολύ, Τζούλια...

ΕΚΕΙΝΗ: Μπορεί να μην αλλάζες όσο πρέπει. Είσαι ακόμη νέος...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Όλα τα καπρίσια, οι περιπέτειες, οι τρέλλες δες που κατέληξαν: στη μοναξιά. Είμαι εδώ στο γραφείο μου, μόνος, ολομόναχος και πολύ λυπημένος.

ΕΚΕΙΝΗ: Και γι' αυτό τηλεφώνησες;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Δε μπόρεσα να κάνω άλλοιώς...

ΕΚΕΙΝΗ: Πρέπει, σημαίνει που είναι Κυριακή, δέν ήθερα πώς θα σ' εύρισκα στο σπίτι...

ΕΚΕΙΝΗ: Είμαι πάντα στο σπίτι...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Όλα τα καπρίσια, οι περιπέτειες, οι τρέλλες δες που κατέληξαν: στη μοναξιά. Είμαι εδώ στο γραφείο μου, μόνος, ολομόναχος και πολύ λυπημένος.

ΕΚΕΙΝΗ: Και γι' αυτό τηλεφώνησες;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Δε μπόρεσα να κάνω άλλοιώς...

ΕΚΕΙΝΗ: Πρέπει, σημαίνει που είναι Κυριακή, δέν ήθερα πώς θα σ' εύρισκα στο σπίτι...

ΕΚΕΙΝΗ: Είμαι πάντα στο σπίτι...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Όλα τα καπρίσια, οι περιπέτειες, οι τρέλλες δες που κατέληξαν: στη μοναξιά. Είμαι εδώ στο γραφείο μου, μόνος, ολομόναχος και πολύ λυπημένος.

ΕΚΕΙΝΗ: Και γι' αυτό τηλεφώνησες;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Δε μπόρεσα να κάνω άλλοιώς...

ΕΚΕΙΝΗ: Πρέπει, σημαίνει που είναι Κυριακή, δέν ήθερα πώς θα σ' εύρισκα στο σπίτι...

ΕΚΕΙΝΗ: Είμαι πάντα στο σπίτι...

Τα Τον Έρωτα

* Όταν ο Σοφοκλής γέγραψε, τον ρωτούσαν αν λυπόταν, που είχαν χαθεί γι' αυτόν οι χαρές του έρωτα. «Από τον έρωτα— απάντησε τότε έκρινος— απαλλάχτηκα με χαρά, όπως α' απαλλάσσονται από ένα δεσποτή άγριο και σκληρό».

* Υπάρχει ένας έρωας που δέν τον εξομολογείται κανένας ρίς ελπίδα. Μ π α λ ζ α κ οίς ή θέλωι μας να παίξει τον παραμυθικό ρόλο.

* Ο ποταμιακός έρωας μες κάνει να συλλογίζομαστε το θάνατο συχνά, εύκολα, χωρίς τρόπο σαν το μόνο νόμισμα, με το οποίο δά μπορούσαμε να ξεπληρώσουμε ένα σωρό ευτυχίες...

* Δέν χρησιμεύει σε τίποτα να είσαι νέα χωρίς να είσαι και ώρια, ούτε να είσαι ώρια χωρίς να είσαι και νέα.

* Οι άντρες δέν είναι ποτέ τόσο γέροι, που να μην μπορούν να κάνουν ακόμη βλακείες.

* Οι ματιές είναι οι πρώτες έρωτικές επιστολές.

* Το σκοτάδι ένώνει τους ανθρώπους.

* Οι έρωτευμένοι που δέν πετυχαίνουν είναι εκείνοι που δέν πιστεύουν τις γυναίκες τόσο περιέργως όσο είναι.

* Υπάρχει πολύ περισσότερος έρωας στη φίλια παρά φιλία στον έρωτα.

* Η γλώσσα της καρδιάς δέν έχει ανάγκη από λέξεις. Είναι γραμμένη στα μάτια.

Λ α μ α ρ τ ί ν ο ς

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ένας άντρας που έχει άδικο, δε μπορεί να καταλάβει το μυστήριο της σιωπής που τον απομυκνεί από τη γυναίκα. 'Αν μιλούσες τότε, ίσως... 'Οχι, όχι. 'Εγώ φταίω. 'Ημουν τρελός τότε και δε θα έβλεπα, δε σ' άκουσα, δε θα συλλογίζομουν τίποτα...

ΕΚΕΙΝΗ: 'Ημουν τόσο μελαγχολική...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Μα τώρα όλα έχουν τελειώσει... Τώρα μπορώ να καταλάβω... 'Από μίνης θέλω να σου μιλήσω... Δέν ξέρω αν θα είχα το θάρρος να σου πω...

Μα δίκως να σε βλέπω, μου είναι πιο εύκολο να σου πώ, πώς σ' αγαπώ ακόμη, πώς η ζωή μου έδειξε ποια είναι η αληθινή αγάπη και τι τρέλλα είναι ένα καπρίσιο. Τζούλια, σου όρκίζομαι πώς κάθε φορά που ήθελα να ξεκορυστώ και να ξανάβρω τον έαυτό μου, έκλεινα τα μάτια κι' ο νους μου έτρεχε σε σένα. Κι' αμέσως ένιωθα μέσα μου τη γαλήνη, την ευτυχία... Βλέπεις, Τζούλια...

ΕΚΕΙΝΗ: Σ' άκούω, Παύλο...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Βλέπεις, Τζούλια, τώρα ξαναγυρίζω από το τρικυμωμένο ταξίδι και ψάχνω να βρω ένα απάνεμο λιμάνι... Τώρα δέν συλλογίζομαι παρά έσένα... Έχω ανάγκη να νοιώσω την παλιά, θερμή σπινθίρα ατμόσφαιρας, απ όπου έφυγα σε στιγμή τρέλλας. 'Εβγα ανάγκη από τα λόγια σου και περισσότερο απ' την παρουσία σου κι' από το σπίτι...

ΕΚΕΙΝΗ: Είναι όπως τ' άφησες, Παύλο...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Τζούλια, τα δυο αυτά χρόνια ζω προσωρινά... 'Ολα γύρω μου είναι αδέσια. Ζώ πάντα μ' έτοιμες τις βαλίτσες, δίχως νάχω το θάρρος να πάρω μια απόφαση...

ΕΚΕΙΝΗ: Καθήμεν Παύλο...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ω, ναι, πρέπει να με λυπαστεί!... Βρίσκομαι εδώ μόνος με την καρδιά γεμάτη νοσταλγία... Τζούλια, δέν ξέρεις πόσο θέλω να σε δω! Μη μου πής όχι!... Μη παρανεύσεις, αν με βρεις άλλαχμένο...

ΕΚΕΙΝΗ: Μη σε νοιάζει; Ξέρω πώς έχεις λίγες άσπρες τριχες στους κροτάφους και μερικές ελαφρές ρυτίδες. 'Ημουν κοντά σου τόσες φορές, δίχως να το καταλάβεις!...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Δε θέλεις νάβρεις εδώ; Θα καταλάβεις πόσο είναι επιθυμητή η παρουσία σου... Θέλει νάβρεις; Νά σε περιμένω; Θέλεις να σου στείλω το αυτοκίνητο να σε πάρη; Έχω πάντα τον ίδιο σωφέρ...

ΕΚΕΙΝΗ: Το ξέρω. Μα δέν πρέπει να στείλεις το αυτοκίνητο. 'Ελα εσύ καλύτερα. Έχω κι' εγώ την ίδια υπηρέτρια και λείπει σήμερα. 'Ο θυρωρός όμως έχει αλλάξει. Δε θα σε δει κανένας από εκείνους, που ξέρεις. 'Ισως με έκβησε, γιατί δέν δέχομαι «κυρίους μόνους» το απόγευμα της Κυριακής, μα δε με νοιάζει. Είμαι μόνη πού πολύ από σένα. Νοιώθω να με βαρύνει τόσο η μοναξιά, που πολλές φορές μου φαίνεται πώς θα πεθάνω...

ΕΚΕΙΝΟΣ: Θέλεις νάβρεις στο σπίτι, Τζούλια;

ΕΚΕΙΝΗ: Την περιμένα πάντα αυτή την ημέρα, αγάπη μου! Δέν το μούσιας ούτε να έλπιω, μα ήθερα, ωστόσο να περιμένω... 'Ελα, έλα αγάπη μου... 'Ακουσε, Παύλο... 'Αφες να σου μιλήσω η καρδιά μου... 'Ακουσε... 'Ελα για πάντα κοντά μου... Σ' αγαπώ τόσο πολύ!... Ναι... Σε βλέπω... Κλείνεις το γραφείο, κατεβαίνεις τη σκάλα, μπαίνεις στο αυτοκίνητο... Το σπίτι είναι τόσο κοντά!... Παύλο, μ' άκου; 'Εμπρός! 'Εμπρός!... Παύλο...

(Η Τζούλια γεμάτη χαρά κι' έντονα στέκεται με τ' ακουστικό στο χέρι. Περνάει λίγη ώρα. Ξαφνικά άκουγεται ένα χτύπημα στην πόρτα).

ΕΚΕΙΝΗ: Ποιός είναι;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Τζούλια... 'Εγώ είμαι!... 'Ο Παύλος!...

(Η Τζούλια δέν βουρκωμένα μάτια ανοίγει την πόρτα και πέφτει στην αγκαλιά του άνδρος της).

Μ. ΠΡΕΒΩ

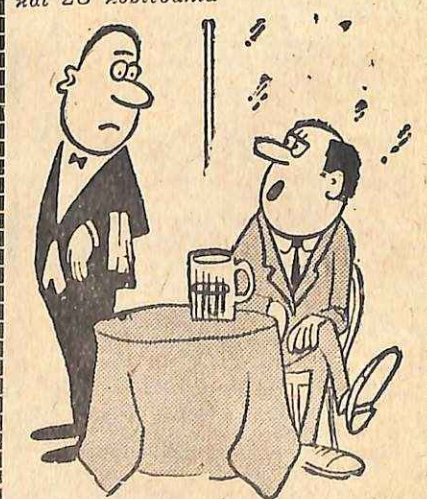
— Μπα τι βλέπω... Σφραγίζω τώρα και το διανομέα;

— Με συγχωρείτε για την ενόχληση. Έσείς κινούσατε;

— Συγχαρητήρια! 27 αγοράκια και 28 κοριτσάκια

— Τι άλλο ζεστό έχετε, γκασόν, εκτός από τη μύρα;

ΤΡΙΩΝ ειδών παραστάσεις παρουσίασε το αρχαίο ελληνικό θέατρο: την τραγωδία, το σατυρικό δράμα και την κωμωδία. Οι τραγωδίες έμοιαζαν με σύγχρονες όπερες (μελοδράματα). 'Υπήρχε σ' αυτές ο χορός — το σημερινό κόρο — και οι ήρωες έλεγαν, συνήθως, τραγουδιστά τους ρόλους των. 'Η ύποθεσι στις τραγωδίες ήταν πάντα τραγική, παρμένη από τη μυθολογία ή από την καθημερινή ζωή.

Το σατυρικό δράμα ήταν είδος όπερέττας. 'Εμοιαζε στην τεχνική με την τραγωδία, μόνο πώς είχε ευθυμη ύποθεσι και ο χορός του αποτελείτο από σατύρους, από τους όποιους πήρε και το όνομά του. Οι αρχαίοι τις τραγωδίες και τα σατυρικά δράματα τα έλεγαν με το γενικότερο όνομα: δράματα.

Το τρίτο είδος της θεατρικής παραστάσεως ήταν η κωμωδία. Τη διαμόρφωσε, κυρίως, το τέλος του 5ου π. Χ. αιώνα, ο 'Αριστοφάνης. Δέν ήταν ούτε δράμα, ούτε όπερέττα. Περισσότερο πλησίαζε στη σύγχρονη επιθεώρηση, μολοντί είχε ύποθεσι, με συνέχεια και δέν αποτελείτο από σκηνές άσχετες τη μία με την άλλη, όπως γίνεται στις τωρινές επιθεωρήσεις.

Πανηγύρι σωστό ήταν οι κωμωδίες του 'Αριστοφάνη, όταν παίζονταν στην αρχαία 'Αθήνα. Τις χαρακτήριζε μτριο και κέφι. Στην παράστασι λαμβάνανε μέρος και οι θεατές, περφέροντας και περριζόμενοι από τους ήρωες τους. Κι, πολλές φορές, ο συγγραφέας απαυθινόταν με τον πρόλογο απ' ευθείας στο κοινό, με κάτι επίκαιρο, ή ακόμη και άτομικό τον ζήτημα. Κυ-

ρίως, ή άριστοφάνειος κωμωδία δε δίδασκε θέατρο, αλλά έκανε πολιτική. 'Ηταν ένα είδος σύγχρονης θεατρικής επιθεωρήσεως και εφημερίδας μαζί. Γι' αυτό πολλές κωμωδίες του 'Αριστοφάνη αλλάζονταν με τον καιρό σε ώριμα μέρη, από τον ίδιο τον ποιητή, για να γίνονται πιο επίκαιρες.

Και τα τρία είδη του αρχαίου θεατρικού λόγου, όπως γράφαμε και σε προηγούμενα σημειώματα, είχαν την καταγωγή τους από θρησκευτικές τελετές. Ξεκίνησαν από τις γιορτές, που δίνονταν προς τιμή του Διονύσου (που τον έλεγαν και Βάκχο). Σ' αυτές οι έορταστές πήγαιναν μεταμφιεσμένοι σε Σειληνούς, Σατύρους, Κενταύρους, ή παρίσταναν κάποιον από την τρέλη και αλλοπρόσβαλη ακολουθία του Βάκχου. Κι' επειδή έπρόκειτο περί του θεού του κρασιού, φροντίζαν να κάνουν αρκετές «σπονδές» στις γιορτές του. Φυσικό ήταν να έλθουν στο κέφι από την κρασοκατανάλει και να το στράψουν στο τραγούδι και στο χορό. 'Ελεγαν εκ του προχείρου πειραχτικά τραγούδια, που δέν ήταν καθόλου σεμνά σε φρασολογία και πρό παντός σε χειρονομίες. 'Επιδείκνυαν ακόμη και άσεμνα αντικείμενα.

Με τον καιρό, τα «φαλλικά» αυτά τραγούδια — όπως τα ονόμαζαν οι αρχαίοι — έπαυσαν πια ν' αυτοσχεδιάζονται. Πήραν ώριμμένη μορφή και μουσική και δημιουργήσαν το «χορό» του αρχαίου δράματος. Στο χορό προστέθηκε και ο μονόλογος του ήρωα (ήρωα) και οι καπρίσιες δημιουργήθηκε ο διάλογος, με δεύτερο ήρωα, ποιο έπ' σκηνής, όπου, στο τέλος, ολοκληρώθηκε η θεατρική παράσταση, τον 5ο π. Χ. αιώνα, με τις τραγωδίες του Αισχύλου, του Σοφοκλή και του Ευριπίδη.

Το θέατρο, από τις αρχές του 5ου αιώνα, έχασε πια τον καθαρό θρησκευτικό του χαρακτήρα και πήκε σε καλλιτεχνικά πλαίσια. Το άττικό δράμα, με την αυστηρότητά του, παραμέρισε τους άσεμνους χορούς κι' έδωσε άλλη μορφή στις θεατρικές παραστάσεις. 'Η ύποθεσι των έργων δέν ήταν πια άφιερωμένη στις τραγικές και κωμικές περιπέτειες του Διονύσου, αλλά είχε γενικότερο περιεχόμενο, παρμένο από τη ζωή των θεών και των ανθρώπων.

'Αναφέρεται, ότι ο ποιητής 'Επιγένης, που έζησε στη Σικανία, την εποχή του μεγαλοπαράγοντα τσιγγανού της Κλεισθένη, έγραψε ένα διθύραμβο για τις Διονυσιακές γιορτές (γύρω στα 600 π. Χ.), με θέμα άσχετο προς το Διόνυσο. Οι έορταστές, που αίσθανθηκαν μεγάλη έκπληξη για την καινοτομία αυτή, άρχισαν να διαμαρτύρονται και να φωνάζουν: «άλλ' ουδέν προς τον Διόνυσον!», φράσι, που έμεινε από τότε παροιμιώδης.

Κάτι ανάλογο θα συνέβαινε και στην 'Αθήνα, ένα αιώνα αργότερα, όταν άρχισε να σχηματίζεται το άττικό θέατρο και οι ποιητές στα δράματά τους είχαν ξεχάσει πια τη θρησκευτική καταγωγή του θεατρικού και δέν ανέφεραν τίποτα για το Διόνυσο στις ύποθεσις των έργων τους. Συγχρόνως, είχαν αφαιρέσει από τις θεατρικές παραστάσεις τους Διονυσιακούς χορούς, με τους

Τέχνη και ποίησι στην 'Αρχαία 'Ελλάδα

Σατύρους, τους Σειληνούς, τα άσεμνα λόγια και τις άσεμνότερες χειρονομίες.

Πρώτος ο ποιητής Πρατίνας, που καταγόταν από τον Φλιούντα της Κορινθίας, σκέφτηκε να ξανασυνδέσει το άττικό δράμα με την άσκήση πηγή των όργιαστικών και βακχικών χορών. Και επένθησε ένα καινούργιο είδος δράματος, ελαφρότερο και με ευθυμη ύποθεσις, στο οποίο ξανάφερε επί σκηνής το χορό των Σατύρων, που τους είχε εξοστρακίσει η τραγωδία. Το καινούργιο θεατρικό είδος, από τους Σατύρους, πήρε το όνομα του σατυρικού δράματος.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

Από τα έργα του Πρατίνα δε σώζεται κανένα.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

Από τα έργα του Πρατίνα δε σώζεται κανένα.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

Από τα έργα του Πρατίνα δε σώζεται κανένα.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

Από τα έργα του Πρατίνα δε σώζεται κανένα.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

Από τα έργα του Πρατίνα δε σώζεται κανένα.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

Από τα έργα του Πρατίνα δε σώζεται κανένα.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

Από τα έργα του Πρατίνα δε σώζεται κανένα.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

Από τα έργα του Πρατίνα δε σώζεται κανένα.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

Από τα έργα του Πρατίνα δε σώζεται κανένα.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

Από τα έργα του Πρατίνα δε σώζεται κανένα.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

Από τα έργα του Πρατίνα δε σώζεται κανένα.

Το σατυρικό δράμα δέν ήταν ούτε τραγωδία, ούτε κωμωδία, όπως τη διαμόρφωσε αργότερα ο 'Αριστοφάνης. Είχε δικό του χαρακτήρα. Οι Σατύροι έπαιζαν τον κυριότερο ρόλο, εκράζοντας με αίσχρολογίες και άφέλεια τις ανθρώπινες πράξεις και περιπέτειες. Δέν ήταν ακόμη, τουλάχιστον στις αρχές της εμφανίσσεως του, αυτεπλής θεατρικό έργο. Χρησίμευε για εντάραξη συμπλήρωμα των τριών δραμάτων (της τραγωδίας), που παίζονταν σε κάθε θεατρική παράσταση. Για το λόγο αυτό, ο Πρατίνας δέν έγραψε μόνο σατυρικά δράματα, αλλά και τραγωδίες. Συνολικά έγραψε περί τα πενήντα δράματα, από τα όποια αρκετά ήταν σατυρικά.

ΜΥΣΤΗΡΙΟ εξακολουθεί να καλύπτει την αρώστια, από την οποία έχει προσβληθεί ο Γκάρο Κούπερ. Ο καθηγητής Μάρκου Ράιντ, προσωπικός φίλος του Γκάρο, ο οποίος και έκανε τη χειρουργική επέμβαση, χωρίς να διαφύγει τις φήμες, που κυκλοφορούν ότι ο άρρωστος του έχει προσβληθεί από καρκίνο, δήλωσε απλά στους δημοσιογράφους: «Το μόνο που μπορώ να σας πω είναι πως η έγχευση πέτυχε απόλυτως και πως η κατάσταση του άρρωστου είναι ικανοποιητική».

Η Μαρίνα Βλαντού

Όσο περνούν όμως οι μέρες, διασταυρώνονται διάφορες πληροφορίες, που εδραϊάζονται στην έντονη πίστη ο πρωταγωνιστής του φιλμ «Το ταξινό θα σου δώσει τρεις φορές» και τόναν άλλων επιτυχιών. Έχει προσβληθεί από την τρομερή αρώστια.

Η έγχευση στον προστάτη, που έκανε πριν από λίγες εβδομάδες ο Γκάρο έφερε τους γιατρούς υποστά σε μια τρομερή ανακάλυψη. Το κακό είναι —όπως συμβαίνει συνήθως— μετastasi στο κόλον έντερον καθιστώντας αναγκαία μια δεύτερη επέμβαση, κατά την οποία αφαιρέθη από τον άρρωστο έντερο μήκους 15 εκατοστών.

Πριν υπή στην κλινική «Οι Κέρροι του Λιδάνου» ο Γκάρο άκουσε το συμβόλαιο, που είχε υπογράψει, για να συμμετάσχει στην ταινία με τη Σοφία Λόρεν στο φιλμ «Σύντομο γουέστ».

Τα εκατομύρια των θαυμαστών και βασιλεύσαντων του Γκάρο Κούπερ στην Ελλάδα και σ' όλοκληρο τον κόσμο δέχονταν να πιστεύουν τις δυσάρεστες διαδόσεις και έλπιόντων, εύχονταν με βίλη τους την καριέρα «περασμένη» στον άγνωστο νόπη.

Η Μύρνα Λού, χωρίς να τετάρτη φορά, η διάσημη στάρ, η οποία είχε παντρευτεί τρεις φορές όταν ήταν 17 ετών, 1 ατέρνη του 1951 για τετάρτη φορά με τον παραγωγό Χόλμυντ Σάουτ. Τώρα η άλλοτε στάρ που εγκατέλειψε πρό πολλόν τον κινηματογράφο, για ν' ασχοληθεί με την πολιτική, διαπίστωσε πως και ο τέταρτος σύζυγος ήταν ακατάλληλος και τον χώρισε στο Χουαρέλ του Μεξικού. Η Μύρνα είναι σήμερα 55 ετών, δεν δείχνει όμως ούτε 45.

Τρία εκατομύρια δραχμής αποζημίωσι ζητάει από το Φράνκ Σινάτρα ο φύλακας ενός σπιτιού, όπου παρκάρει το αυτοκίνητό του ο καλλιτέχνης. Επειδή σε μια στιγμή έγκυρισε, ο διάσημος ηθοποιός του έδωσε τον περασμένο γειώνα μια τόσο νεύρη γροθιά, ώστε έκανε δυό ώρες να σταματήσει το σπιν, που έτρεχε απ' τη μύτη του.

Η «Ωντορέ» Χέπμπορν έτρεξε στη Λωζάννη. Ένα κρεβάτι την περιμένει

κάθε στιγμή στην περίφημη κλινική του καθηγητού Ροσά, όπου θα γεννηθεί το παιδί της.

Η κόρη της Λάντ Τάρνερ Τσέρνυλ Κρένν, τσκαρς και για δεύτερη φορά από την αναμνηστική σχολή, στην οποία κλείστηκε ύστερα από απόφαση του δικαστηρίου του Λος Άντζελες. Η Τσέρνυλ συνελήφθη 48 ώρες μετά τη νέα της δραπέτευση και ξανακλείστηκε στη σχολή.

Ο Γάλλος παραγωγός Ραούλ Λεβύ, που γύρισε τα περισσότερα από τα φιλμ της Μπριζίτ Μπαρντό και γιοπαδοστέι το τελευταίο της φιλμ «Η αλήθεια», πούλησε το κομμάτι γιάτ, του, το οποίο είχε αγοράσει «Μπαμπέτ». Οι Γάλλοι δημοσιογράφοι, προσπαθούν να εξακρίβωσουν εάν αυτό δαδείται στο ότι τα οικονομικά του Ραούλ δεν πάνε καλά ή αν αυτό σημαίνει πως δεν πρόκειται να ξανασημειώσει ναστή με την Μπέ-Μπέ.

Η Μαρίνα Βλαντού, η Μαγκάλι Νοέλ και ο Λινό Βεντούρα (Γορλάς) έφτασαν στην Ολλανδία, όπου θα γυριστούν όλα τα εξωτερικά του νέου φιλμ του σκηνοθέτη Λουσιάνο Έμερ «Το κορίτσι της εστράδας».

Από την ημέρα, που η Σοφία Λόρεν υποσχέθηκε 20.000 λίρες «Αγγλίας (γρόντες)» σ' όποιον βοηθήσει τις πληροφορίες του στην ανακάλυψη των κοσμημάτων της, δεκάδες επιστολές κατασβάνουν στα γραφεία του δικηγόρου της κ. Μπάλκμπι. Πιο σοβαρό απ' όλα όμως φαίνεται το γράμμα κάποιου κρατούμενου, ο οποίος λογιζόταν πως έφερε ποίος έκανε την κλοπή και που βρίσκονται τα κοσμήματα. Ο κ. Μπάλκμπι συναντήθηκε αμέσως με τον κρατούμενο, είναι όμως άγνωστο το αποτέλεσμα της συνομιλίας αυτής.

Υστερα από τη Ρακέλ Μέλλερ, την Ίμπερ «Αρτέντινα», τη Βιδιάν Ρουάν, τη Ρίτα Χαίλινγκσγουορ και τη Σαρίτα Μοντιέλ, η Γερμανίδα Νάγιτι Τίλλερ θα ενσπάρσκη την περίφημη «Κάρμεν» σε μια νέα Ιταλική κινηματογραφική παραγωγή του Γκιουζέπε Λιάτο.

Η Μάγδα Σινάτρα, η μητέρα της Ρόμυ, που γνώρισε κατά την περίοδο 1930-40 θορύβους πιο με-

Σύντομες ειδήσεις

γάλους απ' αυτούς που γνωρίζουν πως η κόρη της έχει κάνει μια πολύ καλή τοποθέτηση των γυναικών, που κερδίζει κι' εξακολουθεί να κερδίζει. Είναι σήμερα η ιδιοκτήτρια μιας σειράς μεγάλων ρεστωράν ή διαφόρων μεγαλοπωλείων της Γερμανίας και της Αυστρίας.

Η πρωταγωνίστρια του φιλμ «Ορφέο Νέγκρο» Μαρί-Πέσσα Ντάουν, έφυγε από το Παρίσι μαζί με τον άντρα της, το Βέλγο ηθοποιό Έρικ Βάντερ, και μεταβαίνουν στο Μαρόκο, όπου θα γυρίσει το νέο φιλμ Ιταλο-γαλλικής παραγωγής «Χαλίμα». Η Μαρπέσσα θα υποδυθεί το ρόλο μιας μαύρης 'Ιουλιέτας, ο δέ Έρικ, ο οποίος θα παίξει στο φιλμ αυτό για πρώτη φορά ρόλο πρωταγωνιστή, θα υποδυθεί ένα νεαρό δάσκαλο. Ένα τριετές είδωλο συνδέει τους δύο νέους, οι οποίοι όμως στο τέλος γυρίζουν υπό δραματικές συνθήκες. Το φιλμ αυτό θα είναι το

Ο Μιχάλης Νικολινάκος (σκιότσο του ίδιου)

τέταστο της Μαρπέσσα, η οποία μόλις που όλινυο τελείωσε το έργο «Οι άνθρωποι με τις μπλε στολές», που γυρίστηκε εξ ολοκλήρου στη Σαγάρια.

Τόν άντρα και με έχει

καταγορεύσει. Με τα λόγια αυτά άρσισε μια «πρεσβύτερη» που έδωσε πρό ήμερών στο Λονδίνο η Μάιη Μπρίτ. Η πρωταγωνίστρια του φιλμ «Γαλάζιος Άγγελος» ήταν καθισμένη πλάι στο μνηστήρα της, το νεύρο τραγουδιστή Σάμυ Νταϊβί (υιόν), που είναι τυφλός από το ένα μάτι και ο οποίος είπε με τη σειρά του: «Απορώ πολλές φορές πως η Μαίη πήρε την απόφαση να με παντρευτεί. Δε γνομιοποίησα ποτέ ώρα να γίνω γιά να την τραβήξω κοντά μου».

Ο γάμος τους θα γίνει τον προσεχή Σεπτέμβριο, μόλις η Μαίη πάει διαζύγιο από τον πρώτο της σύζυγο, τον Αμερικανό φοιτητή Έντμουντ Γκρέγκσον. Πολλοί είναι εκείνοι, που υπέδειξαν στη Μαίη ότι ο γάμος αυτός θα βλάψει την καριέρα της εκείνη όμως απάντησε: «Αν μια καριέρα κινδυνεύει από ένα άπλο γάμο, τότε σημαίνει πως η καριέρα αυτή δεν αξίζει πολλά πράγματα».

Πολλοί Παριζιάνοι πηγαινούν να παρακολουθήσουν το νέο φιλμ του Πέντρο Αρμεντάριθ «Κουκρά-τσα» νομίζοντας πως θα δούν ένα μουσικοχορευτικό έργο. Κι' όμως το φιλμ αυτό είναι μια δραματική περιπέτεια, ξε-ισού αν όχι περισσότερο σκληρή από το περίφημο «Ο Καν-καρέρο».

Η Πωλέτ Γκοντάρ είναι έξω φρενών. Για δεύτερη φορά κλέφτες υπήκαν στο διαμέρισμά της κι' έφυγαν παίρνοντας μαζί τους δυι είδη αξίας, αλλά διάφορα εσώρουκά της. «Ασφαλώς ο κλέφτης αυτός, είπε η Πωλέτ, θα κάνει κάποια παράξενη σολ-λονή».

Ο σκηνοθέτης του φιλμ «Θέλω να ζήσω» Γουώλτερ Βαντσερ, δήλωσε πως γιά να διασφαλιστεί κατά της έκτελέσεως του Κάρουλ Τσέσμαν δέ θα γυρίσει καμιά ταινία με θέμα τη ζωή του. «Τον γνώρισα πολύ καλά, είπε. Ήταν ένας εξαιρετικά έξυπνος άνθρωπος και δε μπορώ να εκμεταλλευτώ το άδικο και τραγικό του τέλους γιά εμπορικούς σκοπούς».

Η Έλεν Πάουελ, κόρη του Ντίκ Πάουελ και της Τζόαν Μπλουντέλ, παντρεύτηκε πρό ήμερών στο Χόλυγουντ με το νεαρό ηθοποιό

Τσάκ Χαίλινγκσγουορντ. Ο Ζάχαρι Σκώτ έφτασε στη Ρώμη μαζί με τη γυναίκα του Ρούθ, με το σκοπό να περάσουν εκεί τις διακοπές τους.

Ο Πέντρο Αρμεντάριθ

στις 18 'Ιουλίου στο Κλό-στερς της Έλβετίας.

Ο Άλντο Ραίη και η νεαρά σύζυγός του Γιόχανα Μπέννερ, έφτασαν στη Χαϊδλ, γιά να περάσουν εκεί το μήνα του μέλιτος.

Η Σουλθάνα Μάνγκανο διέμενε τις φήμες ότι είναι έρωτευμένη με τον Άλμπερτο Σόρντι. Την είδηση αυτή οι Ιταλοί δημοσιογράφοι την συνέδεσαν με πολλές φωτογραφίες, που παρουσιάζουν μαζί τους δυο καλλιτέχνες και που δεν πάραυκαν μέσα σε κινηματογραφικό στούντιο.

Οι φίλοι του Ρενάτο Σαλβατόρι, δεδωδώνουν πως είναι τρελά έρωτευμένοι με την Γαλλίδα συνάδελφό του Άννι Ζιραντό. Την άποια γνώρισε κατά το γύρισμα του φιλμ «Ο Ρόκο και η δέλεα του».

Η Σάντρα Ντή και ο Τζόν Γκάβιν έφτασαν στη Ρώμη, όπου θα γυρίσουν το φιλμ «Ρουανόφ και 'Ιουλιέττα» θάσει του διασημού θεατρικού έργου του Πίτερ Ο'Ρσίνιωφ. Στο αεροδρόμιο τους υποδέχτηκε ο ίδιος ο συγγραφέας, ο οποίος θα είναι και ο σκηνοθέτης το φιλμ.

Η Τζίνα Λολουπρίτζίνα, που γυρίζει ένα φιλμ στο Χόλυγουντ δήλωσε: «Οι Ιταλικές έρμευιδες με καθηγορούν, αλλά το φιλμ μου σημειώνουν πάντα επιτυχία στην 'Ιταλία. Με τη Σοφία Λόρεν συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο».

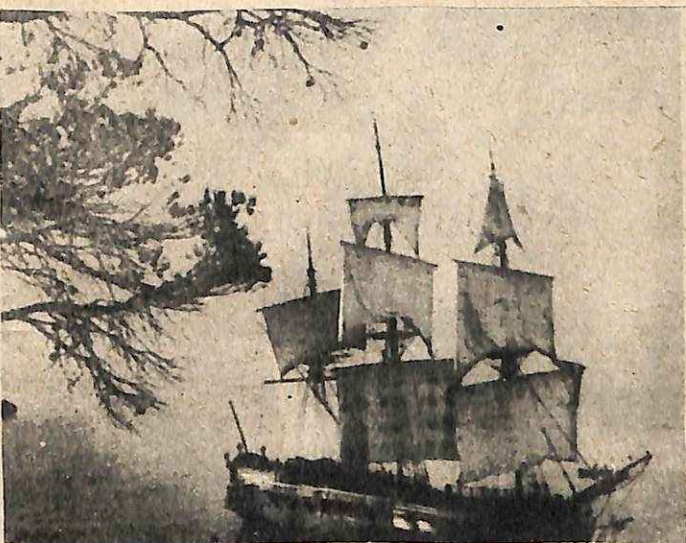
Ο Μιχάλης Νικολινάκος συζητάει μια νέα πρόταση, να παίξει σ' ένα ξένο φιλμ, που θα γυρισθεί στην Ελλάδα. Ο δημοφιλής καλλιτέχνης μας έπαιξε ήδη το ρόλο ενός καλοήγηρου στο «Παιδί και το δελφίν». Ήταν δέ τόσο φυσικός τότε, ώστε οι αληθινοί καλόγηροι σ'α Μετέωρα, πίστεψαν ότι την τελευταία στιγμή πως είχαν να κάνουν με έναν... δόλο τους. Ο Νικολινάκος, ο οποίος είναι, ως γνωστόν και ζωγράφος, αφιερώνει συχνά στις θαυμάστριές του, αντί γιά φωτογραφίες, σκίτσα του που φτιάχνει ο ίδιος. Ένα απ' αυτά δημοσιεύουμε σ' αυτή τη σελίδα.

ΠΑΤ ΚΕΝΕΤΥ

ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΜΑΡΤΙΝΙΚΑΣ

Πρόσωπα:

ΜΠΕΛΙΝΤΑ ΛΗ	ΜΑΡΙΑ	ΦΙΛΙΠ ΕΡΣΕΝΤ	ΜΠΑΓΙΑΡΝΤΕΑ
ΑΛΑΙΝ ΣΟΡΥ	ΖΑΚ	ΝΤΑΡΙΟ ΜΟΡΕΝΟ	ΝΤΕΜΑΡΑΙ
ΖΑΚ ΚΑΣΤΕΛΟ	ΣΑΙΝΤ ΑΝΤΡΕ	ΜΑΓΝΑΛΙ ΝΟΕΛ	ΤΖΟΥΛΙΑ
ΦΟΚΟ ΛΟΥΑΙ	ΛΕΦΟΡ	ΖΑΝ ΤΙΣΣΙΕ	Ο ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ

Βρισκόμαστε στο 1635. Σ' ένα λιμάνι της Καραϊβικής, μια κομψή γολέττα της «Εταιρίας των Νήσων», ή «Ωραία Γαλλία», περιμένει να φουθήσουν εύνοικοι άνεμοι γιά να μπορέσει να συνεχίσει το ταξίδι της προς τον Άγιο Πέτρο της Μαρτινίκας.

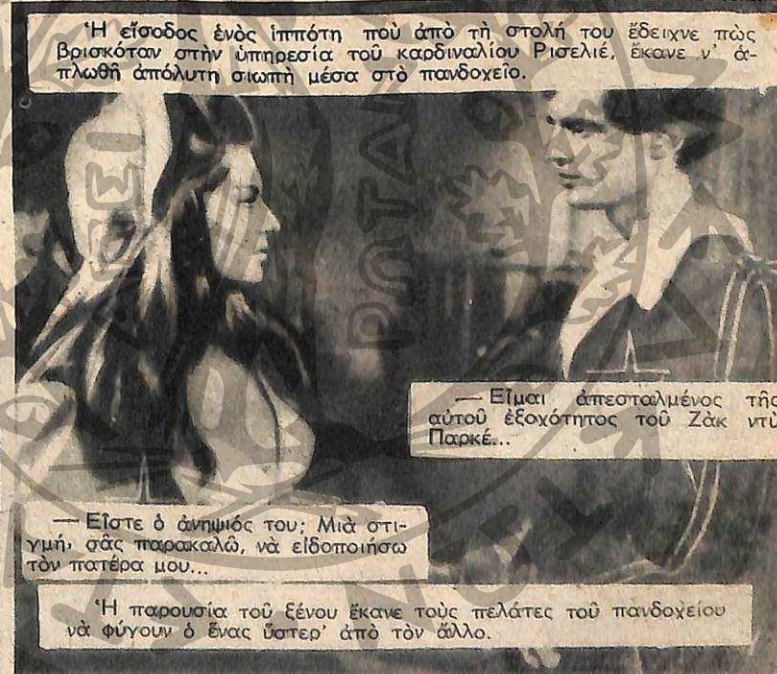
Στο πανδοχείο αυτό, ενώ ο πατέρας της, ο μπάρμπα Μπονάρ, επέβλεπε τη δουλειά στην κουζίνα, η όμορφη Μαρία σερβίριζε και περιποιόταν τους πελάτες, που δεν έμεναν ασυγκίνητοι μπροστά στην τόσο όμορφή της.

— Δεσποινίς Μαρία, αν δεν έχετε παρέα απόψε, θα μπορούσα εύχαρίστως να σας κρατήσω συντροφιά. Νομίζω πως έμεις οι δυο είμαστε φτιαγμένοι ο ένας γιά τόν άλλον.

— Κάτω τα χέρια! Και κράτα τις σκέψεις σου γιά τόν εαυτό σου!...

Πάνω στη γολέττα αυτή βρίσκεται μια νέα και όμορφη γυναίκα, που, έσπλωμένη στο κρεβάτι της, ξανασκεφτείται την περιπέτεια της, που άρχισε πριν από ένα περίπου χρόνο στη Διέππη, όπου ο πατέρας της ένας παλιός ναυπηγός στην υπηρεσία του βασιλιά, είχε ένα μικρό πανδοχείο...

Η είσοδος ενός ιππότη που από τη στολή του έδειχνε πως βρισκόταν στην υπηρεσία του καρδινάλιου Ρισελιέ, έκανε ν' απλωθεί απόλυτη σιωπή μέσα στο πανδοχείο.

— Είμαι απεσταλμένος της αυτού έξοχότπου του Ζάκ ντυ Παρκέ...

— Είστε ο άνημος του; Μια στιγμή, σας παρακαλώ, να ειδοποιήσω τόν πατέρα μου...

Η παρουσία του ξένου έκανε τους πελάτες του πανδοχείου να φύγουν ο ένας ύστερ' από τόν άλλο.

Ἡ Μαρία, στὴν ὁποία ὁ ὠραίος ἱππότης εἶχε κάνει μεγάλη ἐντύπωση, προσποιήθηκε σὲ μιὰ στιγμή, πὺς στραβοπάτησε κι' ἐκεῖνος ἔσπευσε νὰ τὴν συγκρατήσει, ἀκριβῶς ὅπως εἶχε προβλέψει.

— ὦ, μὲ συγχωρεῖτε!

— Τί νὰ σᾶς συγχωρῶ; Τὸ ὅτι εἴστε τόσο ὀμορφὴ καὶ χαριτωμένη; Ἐγὼ θὰ προτιμοῦσα νὰ ξαναγλυστρουῶτε...

Ὁ Καρδινάλιος ζητοῦσε ἀπὸ τὸν μπάρμπα Μπονάρ, παλιὸ ναυπηγὸς μὲ πείρα νὰ βοηθήσῃ μὲ τίς γνώσεις του στὴν κατασκευὴ ἑνὸς μπρικίου, πού νὰ συγκεντρώη ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα πλεονεκτήματα...

— Ἀπὸ αὔριο κιόλας θ' ἀρχίσω τὰ σχέδια. Στὸ μεταξύ, σᾶς εὐχομαι κύριε, καλὴ νύχτα...

— Καληνύχτα, πατέρα... Καληνύχτα κύριε.

— Καληνύχτα σας

Ὑστερα ἀπὸ λίγο, πιστεύοντας πὺς ὅλοι στὸ πανδοχεῖο εἶχαν ἵποκοιμηθῇ, ὁ Ζᾶκ ἀνοίξε λίγο τὴν πόρτα του καὶ βλέποντας τότε στὸ διάδρομο τὴ Μαρία μὲ τὴ νυχτικιά της, τὴν πλησίασε ἀθόρυβα, τὴν ἀγκάλιασε καὶ προσπάθησε νὰ τὴ φιλήσῃ.

— Ὁ πατέρας σας κοιμάται... Προσέξτε μὴν τὸν ἐυπνήσετε.

— Ὁχι, ἀφήστε με!...

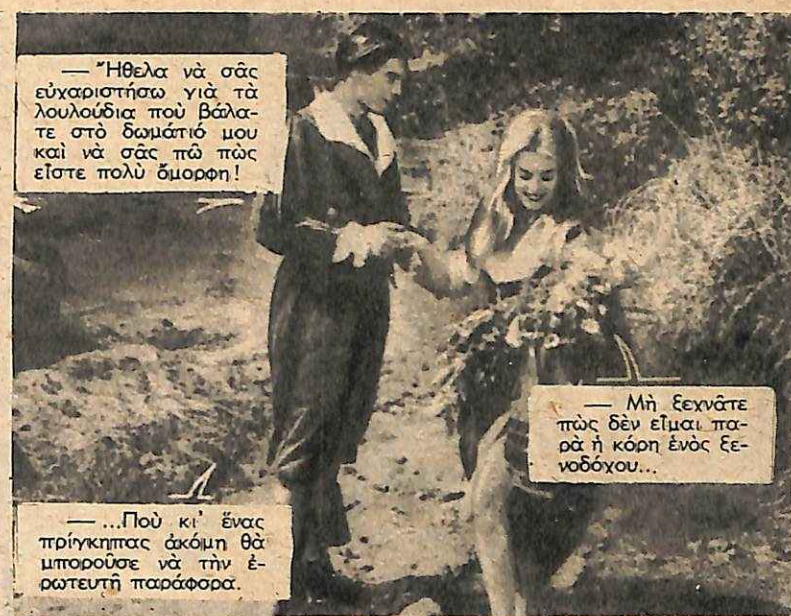

Ἡ νέα τοῦ ἔξφυγε κι' ἔτρεξε νὰ κλειστῇ στὸ δωμάτιό της. Ὁ Ζᾶκ μὴ ἔχοντας τίποτ' ἄλλο νὰ κάνῃ ξαναγύρισε ἀπὸ δωμάτιό του καὶ ἐκεῖ μύρισε τὰ λουλούδια, πού ἡ Μαρία εἶχε βάλει πρὸ ὀλίγου μέσα στὸ βάζο.

Ζήτησε νὰ τὴ βοηθήσῃ, ἀλλ' ἐκεῖνη, μὲ εἰρωνικό τόνο, τὸν ῥώτησε:

— Πῶς περάσατε τὴ νύχτα σας, κύριε Ζᾶκ;... Κοιμήθήκατε καλά;

— Ἦθελαν νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὰ λουλούδια πού βάλσατε στὸ δωμάτιό μου καὶ νὰ σᾶς πῶ πὺς εἴστε πολὺ ὀμορφὴ!

— Μὴ ξεχνᾶτε πὺς δὲν εἰμαι παρὰ ἡ κόρη ἑνὸς ξενοδόχου...

— ...Ποῦ κι' ἓνας πρίγκιπας ἀκόμη θὰ μπορούσε νὰ τὴν ἐρωτευτῇ παράφορα.

Λέγοντας αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ Ζᾶκ προσπάθησε ν' ἀγκαλιάσῃ τὴ Μαρία καὶ νὰ τὴ φιλήσῃ. Ἐκεῖνη ὁμως ἀντιστάθηκε στὴ γοητεία του.

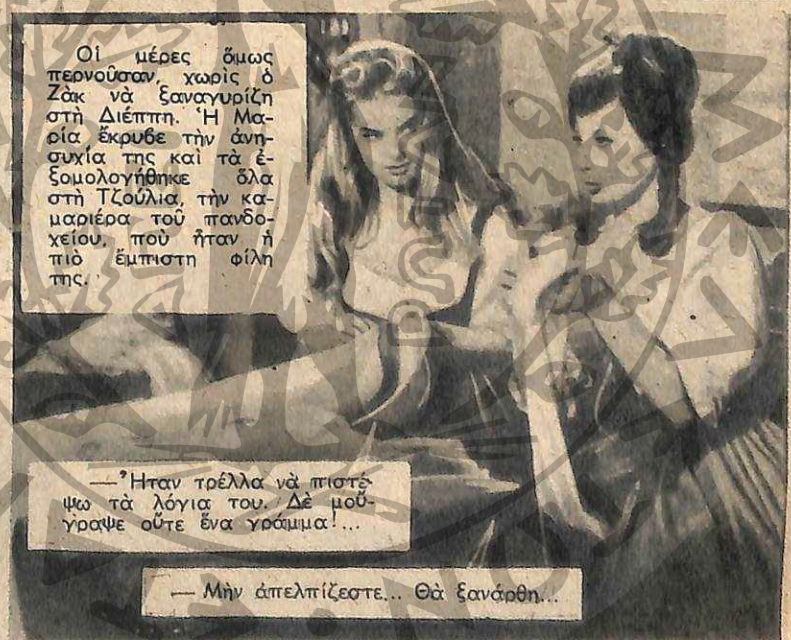
— Μιὰ νύχτα, κοντὰ σὲ μιὰ ἄλλη γυναῖκα, θὰ ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ μὲ ξεχάσετε!...

— Θὰ ξαναγύρισω σύντομα, γιὰ νὰ παρακολουθῶ τὴ δουλειὰ τοῦ πατέρα σας καὶ γιὰ νὰ διαψεύσω αὐτὴ τὴν ἀδίκη γνώμη σας γιὰ μένα...

Τὰ λόγια του αὐτὰ ἔκαναν τὴ φωνὴ τῆς Μαρίας νὰ χάσῃ τὸν εἰρωνικό της τόνο καὶ νὰ γίνῃ πιὸ τρυφερή.

— Ξαναγυρίστε... Ξαναγυρίστε γρήγορα!...

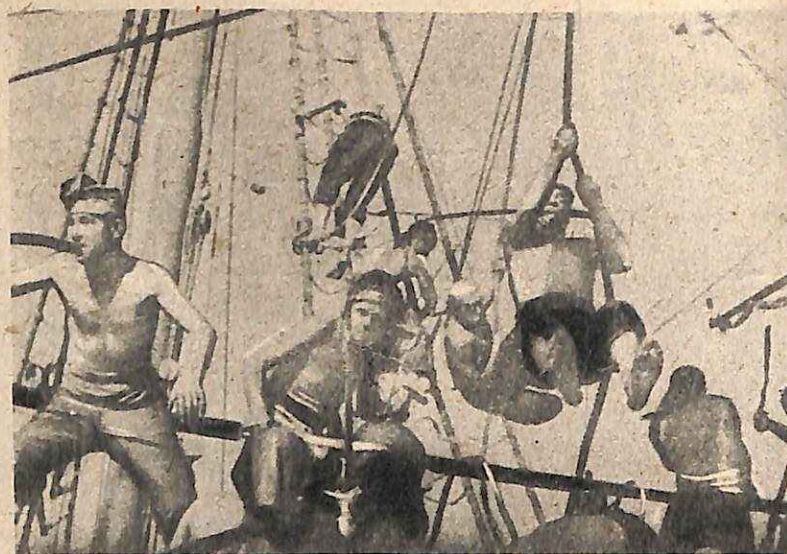
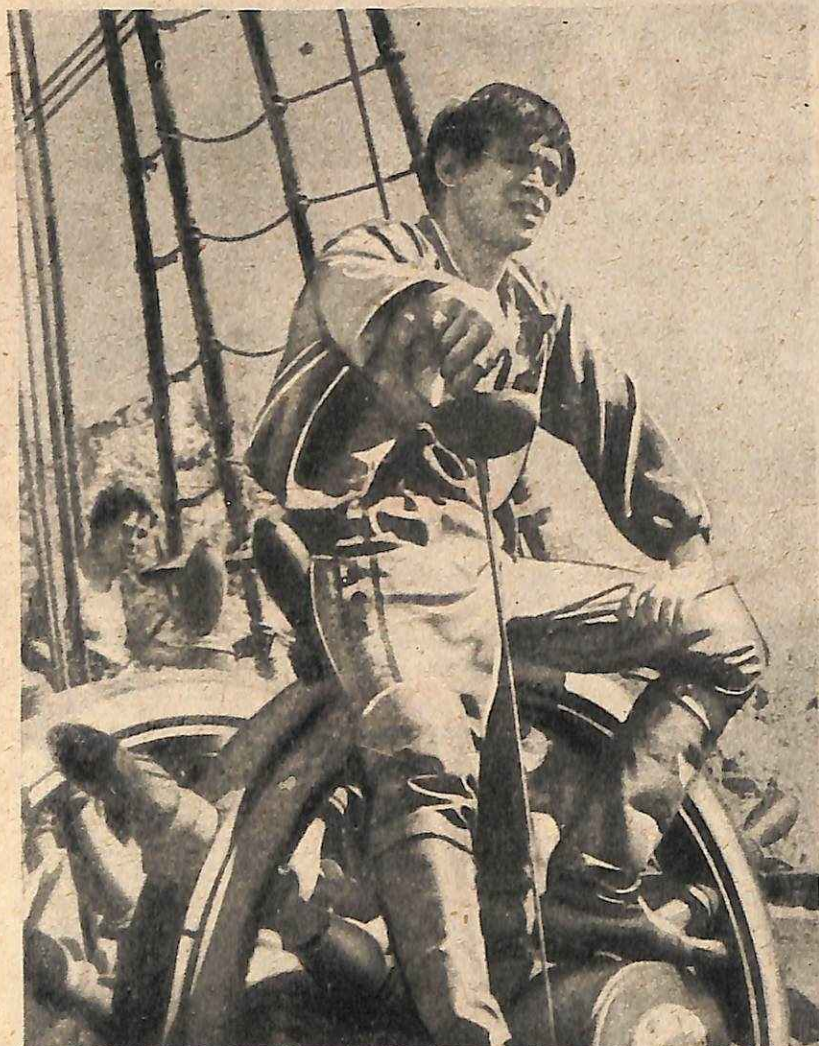

Οἱ μέρες ὁμως περνοῦσαν, χωρὶς ὁ Ζᾶκ νὰ ξαναγυρίσῃ στὴ Διέππη. Ἡ Μαρία ἔκρυβε τὴν ἀνησυχία της καὶ τὰ ἐξομολογήθηκε ὅλα στὴ Τζούλια, τὴν καμαριέρα τοῦ πανδοχείου, πού ἦταν ἡ πιὸ ἐμπιστὴ φίλη της.

— Ἦταν τρέλλα νὰ πιστέψω τὰ λόγια του. Δὲ μού' ἔγραψε οὔτε ἓνα γράμμα!...

— Μὴν ἀπελπίζεστε... Θὰ ξανάρθῃ...

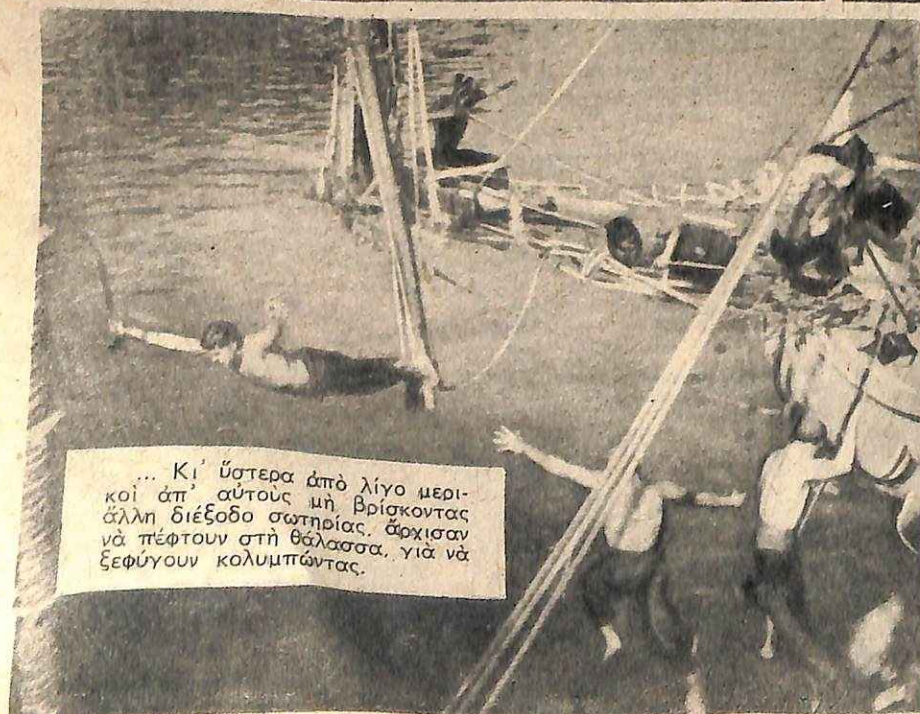
Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ, ἐνῶ ὅλοι στὸ πανδοχεῖο κοιμόντουσαν ἀκόμη, ἡ Μαρία βγῆκε γιὰ νὰ μαζέψῃ μερικὰ ἀγριολούλουδα. Πιστεύοντας πὺς ἦταν ὁλομόναχη, εἶχε σηκώσῃ ψηλὰ τὸ φόρεμά της γιὰ νὰ μὴ βραχῇ. Ξαφνικά, ὁμως, τὸ βλέμμα της ἔλαμψε γιὰτὶ εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὸ Ζᾶκ νὰρχεται πρὸς τὸ μέρος της.

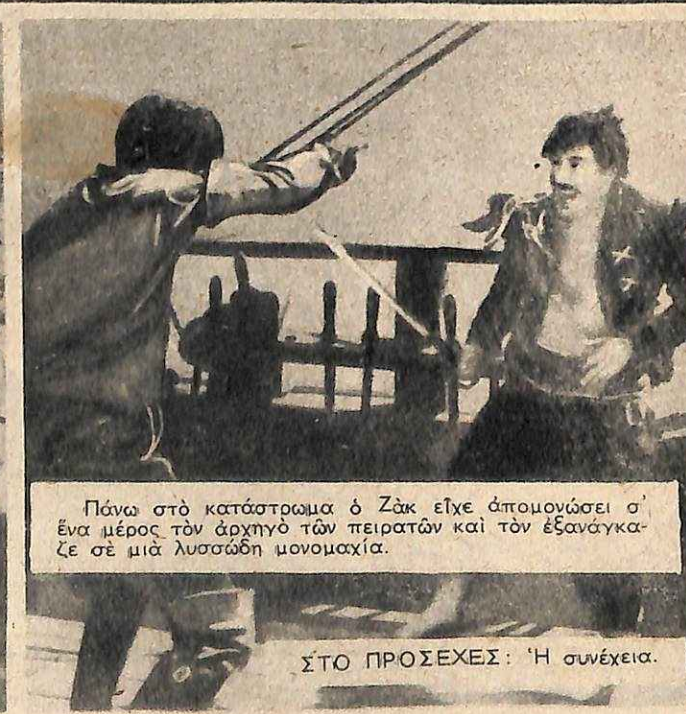
Ξαφνικά φάνηκε από μακριά ένα πειρατικό. 'Ο Ζάκ πρόσταξε να τὸ πλευρήσουν κι' ύστερα ἀπὸ λίγο ἄρχισε ἕνας σκληρὸς ἀγὼνας σώμα με σώμα...

Οἱ πειρατὰὶ ποὺ δὲν περίμεναν νὰ συναντήσουν τέτοια μαχητικότητα, βρέθηκαν σὲ δύσκολη θέση...

... Κι' ὕστερα ἀπὸ λίγο μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς μὴ βρίσκοντας ἄλλη διέξοδο σωτηρίας, ἄρχισαν νὰ πέφτουν στὴ θάλασσα, γιὰ νὰ ξεφύγουν κολυμπώντας.

Πάνω στὸ κατὰστροφωτό ὁ Ζάκ εἶχε ἀπομονώσει σ' ἕνα μέρος τὸν ἀρχηγὸ τῶν πειρατῶν καὶ τὸν ἐξανάγκαζε σὲ μιά λυσσώδη μονομαχία.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ είναι γεμάτη ἀπὸ παραδείγματα ἀνθρώπων χωρὶς ἥθικες ἀρχὲς καὶ διεσθαρμένων ὡς τὸ μεσοῦν, ποὺ ἐπιχείρησαν ἢ κατέσταναν νὰ φτάσουν στὴν ἐξουσία, μὲ συνθήματα ποὺ ἀναποκρίνονταν στὸ κοινὸ αἶσθημα τῆς ἐποχῆς τους.

Ὁ καταληκτικώτερος ἀντικείμενος σ' αὐτοὺς ἦταν Ἰσὰς ὁ Κατλίνας. Γιὰ νὰ ικανοποιήσῃ τὴν ἀγαλινωτὴ φιλοδοξία του, ὤψωσε τὴ σημαία τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων τῶν Γράκων. Ἀλλὰ δὲν εἶνε οὔτε τὴ μεγαλόπνοια πολιτικὴ σκέψι, οὔτε τὴν ἥθικὴ ἀνθερότητα τῶν δυὸ γιων τῆς Κοσμήλιας. Ἦταν μόνον ἕνας ἀρριβέστης, ἕνας ἄνθρωπος ποὺ εἶθε θὰ δίσταζε νὰ ὤψωση οἰκιστικὰ σημαία, γιὰ νὰ φτάσῃ στὸ μοναδικὸ σκοπὸ του, ποὺ ἦταν ἡ κατάληψις τῆς ἐξουσίας.

Ὁ Λεύκιος Σέργιος Κατλίνας καταγόταν ἀπὸ παλὰ οἰκονομία πατρικίων καὶ νέος ἀκόμη εἶχε διακριθῇ, κάτω ἀπὸ τὴς διαταγὲς τοῦ Σίλλα, γιὰ τὴ μεγάλη τὸλη καὶ τὴ στρατιωτικὴ ἰδιοσυμία του. Ἐξέλεγε κατόπιν πραιτωρ καὶ τοῦ δόθηκε ὡς ἐπαρχία ἡ Ἀφρική. Γυρίζοντας ἀπὸ ἐκεῖ, προσπάθησε δυὸ φορές νὰ ἐκλεγῇ ὕπατος. Ἀλλὰ καταπολεμήθηκε μὲ λύσσα ἀπὸ τὴ Σύγκλητον κι' ἀπώλεσε καὶ τὴς δύο. Σκέφτηκε τότε ὅτι ὁ μόνος τρόπος, γιὰ νὰ φτάσῃ στὸ σκοπὸ του ἦταν ἡ βία κι' ἄρχισε νὰ συγκεντρώνει γύρω του ὁπαδοὺς καὶ νὰ τοὺς παρασύρῃ σὲ ἀναστασιατικὰ σενάρια του.

Ὁ Κατλίνας ἄρχισε τὴ σταδιοδρομία του μὲ μιὰ βδελυρὴ πράξι.

Μιά μέρα, παρακολούθησε στὸ Καπιτώλιον τὴν τελετὴ τοῦ θρόνου τῆς Ἑστίας τῆς Φαβίας. Γοητευμένος ἀπὸ τὴν θωροειδέα, μῆκε τὴ νύχτα στὸ ναὸ τῆς Ἑστίας καὶ προσπάθησε σὲν ἀσπὶν νὰ τὴν σαγηνεύσῃ μὲ τὰ λόγια του. Ἀλλὰ, ἐλέποντας τὴν ἀδιαφορία καὶ τὴν περιφρόνησιν τῆς, ῥίχτηκε πάνω της μὲ ὀρμή... Ἡ δυστυχεμένη νὰ ἀντιστάθηκε δύο μὲρὸς, ἀλλὰ στὸ τέλος ἔλασε τὴν αἰσθητικὴν της. Ὁ Κατλίνας ἐπωφελήθηκε τότε ἀπὸ τὴ λιποθυμία της, γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς σκοποὺς του... Ὅταν ἡ Φαβία συνῆλθε, ἀπώλεσε τὰ χέρια πρὸς τὸ μέρος του καὶ τοῦ φώναξε:

— Μπορεῖς νὰ εἶσαι θεότατος δι' ἃ θὰ φανερώσω σὲ κανένα τὴν ντροπὴ μου. Ἀλλὰ καὶ δὲ θὰ ἐπιζησῶ ἀπ' αὐτὴν... Ἡ μελλοθάνη, λοιπὸν, ποὺ ἐρίσκειται ὑποστὰς σου σὲ καταριέται, ἀπὸ τὸ φόβος τῆς ψυχῆς της. Ἡ κατὰρα μου δὲ θὰ σ' ἀφήσῃ πιά ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή!

Τὴν ἄλλη μέρα, ἔρριξαν τὴ Φαβία νεκρή. Εἶνε τερματισμὸς τῆς ζωῆς της, πίνοντας ἕνα δραστηκὸ δηλητήριο.

Στὴ Ρώμῃ, ὅλοι κατάλαβαν ποῖος ἦταν ὁ αἴτιος τοῦ θανάτου τῆς Ἑστίας, γιὰτὶ ὁ Κατλίνας εἶχε ἐκφραστῇ μὲ θαυμασμὸ γι' αὐτὴν σὲ πολλοὺς φίλους του. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχαν ἀποδείξεις ἐναντίον του κι' οἱ δικαστὲς τὸν ἀδίκωσαν.

Ὁ Κατλίνας παντρεύτηκε κατόπιν τὴν θυροφύλακα καὶ πλούσια Γρατίδια. Ἀλλ' ἀφοῦ ἔβαλε στὸ χέρι τὴν μεγάλη περιουσία της, τὴν παραμέρισε καὶ συνδέθηκε μὲ τὴ Σεμπρωνία, μιὰ θυροφύλακα, ποὺ ἦταν γνωστὴ γιὰ τὴς περιπέτειές της. Τυφλωμένος ἀπὸ τὸ πάθος του γι' αὐτὴν, δὲ δίστασε νὰ τὴν καλῇ σὲς γιορτὲς, ποὺ εἶνε σὲν πολυτελεῖ ἑταιρία, ποὺ εἶνε σὲν Μπαία.

Ἡ Γρατίδια, μ' ὅλο ποὺ ἔφερε τὸ σύνθεσμο τοῦ συζύγου της μαζί της, τὴν δεχόταν μὲ ἀεισπρέπεια καὶ τῆς φερόταν μ' εὐγένεια. Ἀλλὰ κάποτε ἡ Σεμπρωνία τὸν παρακαίει.

— Ἐνὰ θρόνῳ, ὁ Κατλίνας εἶνε μιὰ μεγαλοπρεπὴ γιορτὴ σὲν ἑταιρία του. Ἀνάμεσα στοὺς προσκαλεσμένους τοῦ ἦταν ὁ πλούσιος Κράσσος, ὁ Ἰούλιος Κάσσα καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπιφανεῖς πατρικιοὶ. Ἀπὸ τὴν γιορτὴ αὐτὴ δὲν ἔλειπε ἐπίσης ὁ Κικέρων, ποὺ θὰ γινόταν ἀργότερα ὁ θανάσιμος ἐχθρὸς τοῦ Κατλίνου.

Ἡ Σεμπρωνία, ποὺ εἶχε παραπλῆ, σηκώθηκε σὲ κάποια στιγμή, πέταξε τὸ ἀραχνόφωτο πέπλο ποὺ σκέπαζε τοὺς ὤμους της κι' ἄρχισε νὰ χορεύῃ. Ὁ χορὸς τῆς ἦταν ὑπερχος. Ὅλοι θαύμαζαν τὴν εὐλογιστὴν γιὰ τὴς περιπέτειές της. Τυφλωμένος ἀπὸ τὸ πάθος της, ῥίχτηκε ὑποστὰς τῇ Γρατίδιᾳ κι' ἄρχισε νὰ χορεύῃ τὸν κόρδακα...

Ὁ κόρδακς ἦταν ἑλληνικὸς χορὸς μὲ ἀσμενὲς κινήσεις, ποὺ χορευόταν μόνον πάντα σὲν σκηνὴ καὶ μὲ προσοπτεῖ. Μόνον μεθυσμένοι ἢ ἐταίριες χόρευαν τὸν κόρδακα ἔξω ἀπὸ τὴ σκηνή. Ὁ χορὸς αὐτός, ὅμως, εἶχε διαδοθῇ τὰ μεταξὺ τῶν αὐτοκρατορικῶν κύκλων τῆς Ρώμης καὶ πολλὲς Ρωμαῖδες δεσποινὲς κολακεύονταν, ὅταν μποροῦσαν, νὰ δείξουν τὴν ἱκανότητά τους σ' αὐτόν.

Ἡ Γρατίδια, προτοῦ ἀκόμη ἡ Σεμπρωνία τελειώσῃ τὸν ἀκόλαστο χορὸ της, σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέσις της καὶ θῆκε ἀπὸ τὴν αἵθουσα. Τὸ ἴδιο θρόνῳ, εἶπε ἀποφασιστικὰ σὲν ἄνδρα της:

— Ἀνέστηκα ὡς σήμερον τὰ πάντα. Ἀλλ' εἶναι καιρὸς ἡ Σεμπρωνία νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴ ζωὴ μας. Πρέπει νὰ μοῦ τὸ ὑποσχεθῇ.

Ὁ Κατλίνας τῆς ἔδωσε πρόθυμα τὴν ὑπόσχεσι, ποὺ τοῦ ζητοῦσε.

— Τὸ ὀρκίζομαι σὲν θεῷ τῆς Πίστης, εἶπε.

Ἀλλ' ἡ προθυμία, ποὺ ἔδειξε, εἶχε ἕναν ἄλλο

ΡΩΜΑΪΚΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

λόγο. Ἀπὸ κάμποσο καιρὸ, ὁ Κατλίνος αἰσθανόταν ἕνα παράφορο αἰσθημα γιὰ μιὰ ἄλλη γυναῖκα, τὴν Ὁρελία Ὀριστίλλα.

Αὐτὴ ἡ Ὁρελία Ὀριστίλλα ἦταν ἐπίσης χήρα καὶ ὑπερὰ ἐνὸς ἀγορεύου. Στὴ Ρώμῃ, δὲ γινόταν λόγος παρὰ γιὰ τὰ καπρίτσια καὶ τοὺς σκανδαλώδεις ἐρωτὲς της. Πολλοὶ Ρωμαῖοι πατρικιοὶ εἶχαν ἀλληλοσφαγῇ γιὰ τὴν γυναικα της. Ὁ Σαλλουστίος, ποὺ ἦταν, ὡστόσο, ἕνας ἀπὸ τοὺς φίλους της, ἔγραψε γι' αὐτὴν: «Κανεῖς ἔξυπνος ἄνθρωπος δὲ θὰ μποροῦσε νὰ βρῇ τίποτα τὸ ἀξέπαινο σ' αὐτὴν, ἐκτός ἀπὸ τὴν ἐκθαυμάτικη ὀμορφιά της».

Ὁ Κατλίνος ἐδίωξε, λοιπὸν, τὴ Σεμπρωνία καὶ ταυτόχρονα πρότεινε στὴ γυναῖκα του νὰ κάμῃ ἕνα ταξίδι σὲν Σικελία, γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ κτήματα ποὺ εἶχε ἐκεῖ. Ἐταί, ἀπερίσπαστος πιά, ἀφοσιώθη-

ροῦσα νὰ τοῦ ἐπιβάλλῃ νὰ σὲ φωνάζῃ πατέρα... Ὁ οὐκ, αὐτὸ δὲ θὰ μπορῶ νὰ τὸ κάμω ποτέ!

Ὁ Κατλίνος σκέφτηκε μερικὲς στιγμὲς.

— Ὁ γιός σου εἶναι τὸ μόνον ἐμπόδιο σὲν ἐνωσί μας; ῥώπνος ἔπειτα.

— Τὸ μόνον, ἀπάντησε ἡ Ὁρελία. Τὸ ξέρεις καλά ὅτι ποτέ δὲν ἀγάπησα ἄλλον ἄνδρα ὥπως ἐσένα.

— Ἀν αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, τότε δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἐμπόδια σὲν ἐνωσί μας, εἶπε ὁ Κατλίνος.

Ἡ Ὁρελία κατέβασε τὸ κεφάλι, χωρὶς νὰ πῇ τίποτα. Ἐκείνη τὴ στιγμή, ἡ ἴδια σκέψι εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ μυαλὸ τοῦ Κατλίνου καὶ τὸ δικό της. Τὸ ἄλλο πρωί, ὁ μικρὸς Γάιος ἐβρέθηκε νεκρὸς σὲν κρεβάτι τοῦ Ὁ Κατλίνου, σφύγοντας ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά τῆς ἀναπαύμενης του, εἶνε γλυτοῦρη μὲσά σὲν δωμάτιό του καὶ τὸν εἶχε πνίξει μὲ τὰ μαλλιά του.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγο ἐγένον οἱ γάμοι τοῦ Κατλίνου μὲ τὴν Ὁρελία Ὀριστίλλα. Θὰ μποροῦσαν τώρα νὰ χαρῶν τὴν ἀγάπην τους, χωρὶς κανένα ἐμπόδιο.

Ὑπῆρχε, ὅμως, κάποιος ποὺ δὲν τὸν εἶχαν λογαριάσει.

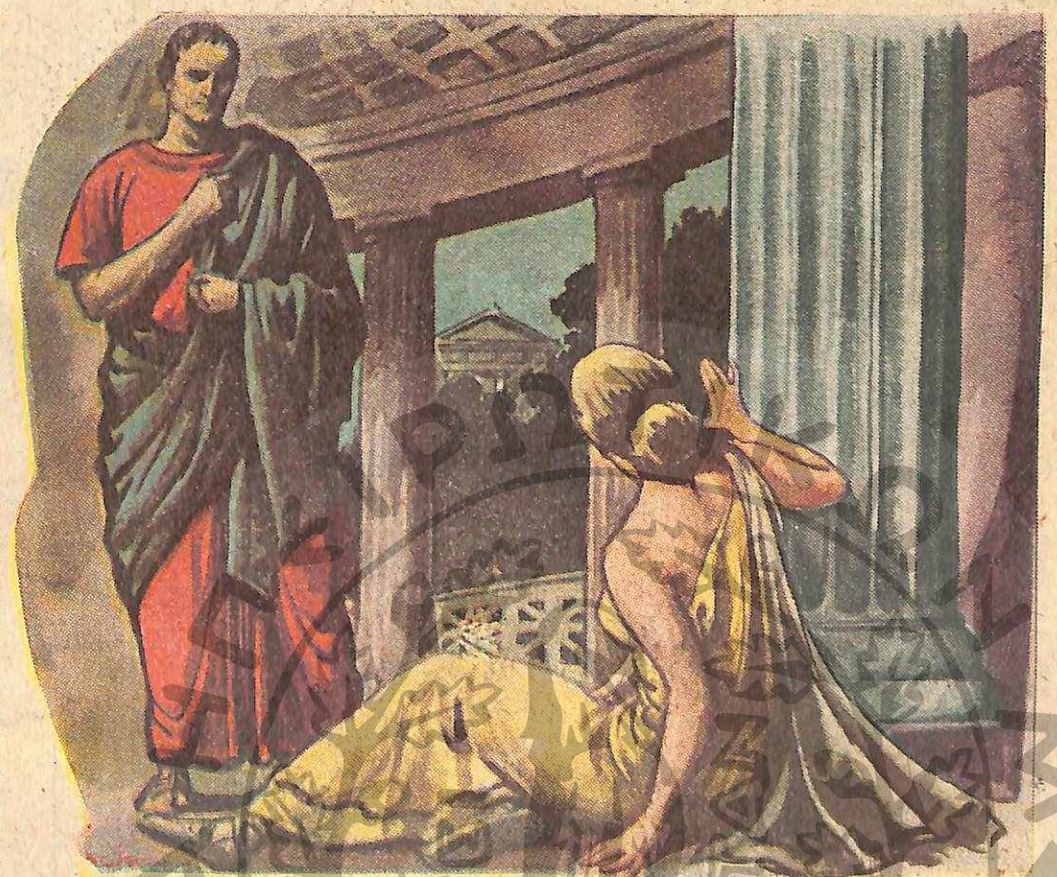
Ἡ Ὁρελία Ὀριστίλλα, τὴν ἐποχὴ ποὺ ἀνοίξε τὴν ἀγκαλιά της σὲν Κατλίνῳ, εἶνε φίλο ἕνα νεαρὸ πατρικίον, τὸ Φάβιον, ὁ ὁποῖος ἀποβόσκοντο σὲν καὶνοῦργιον παρὸς της, τὸν ἔκλεισε, ξαφνικά, τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της. Ὁ Φάβιος ὀρκίστηκε τότε νὰ ἐκδικηθῇ. Καὶ περίμενε τὴν κατάλληλη ἐκκαιρία γι' αὐτό.

Ἡ ἐκκαιρία αὐτὴ τοῦ δόθηκε ἕνα θρόνῳ, ποὺ ἡ Ὁρελία ἔδινε μιὰ γιορτὴν σὲν μέγαρό της. Ὁ Φάβιος ἀγαπάσθηκε μὲ τοὺς καλεσμένους καὶ κατέφερε νὰ γλυτοῦρη μὲσά σὲν πολυτελεῖ αἰθούσας, χωρὶς νὰ τὸν προσέξῃ κανεῖς.

Ἡ Ὁρελία γλώπιεσε, ὅταν τὸν εἶδε ὑποστὰς της.

— Φάβιε, τοῦ εἶπε, νομίζω πὼς δὲ σὲ κάλεσα!

— Ὁ θάνατος ἐρχεται πάντα ἀπροσέκλιντος, τῆς ἀπάντησε.

— Ἡ κατὰρα μου δὲ θὰ σ' ἀφήσῃ πιά ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή... τοῦ εἶπε ἡ Φαβία.

ὅπου δὲν πρόκειται νὰ γυρίσῃ πρὶν ἀπὸ τὸ χεῖμα, ὅπως μοῦ εἶπες.

— Θὰ τῆς γράψω γιὰ νὰ τῆς κάμῃ γνωστὴ τὴν ἀποφασί μου.

Ἡ Ὁρελία Ὀριστίλλα εἶνε ἕνα γιὸς ἀπὸ τὸν πρῶτο γάμο, τὸ Γάιο, ποὺ ἦταν τότε ἕντεκα χρόνων.

— Ξέρεις ὅτι ὁ μικρὸς Γάιος αἰσθάνεται γιὰ σένα μιὰ ἀντιπάθεια, ποὺ μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὴν ἐξηγήσω, τοῦ εἶπε.

Ὁ Κατλίνος γέλασε.

— Θὰ μὲ συνῆλθῃ ὅταν δῇ πὼς ἐγὼ εἶναι σὺν τῷ σου, ἀπάντησε.

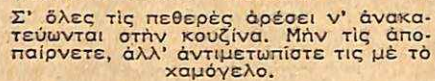
— Αὐτὸ δὲν πρὶν νὰ τὸ ἐπιζησῇ, εἶπε ἡ Ὁρελία. Ὁ Γάιος εἶνε σοῦ συγχωρεῖ ποτὶ ὅτι τοῦ πῆρες τὴν υπέροχα σου. Κι' ἐπειτα—ποσοῦσε ποτὶ σὺ— νομίζω πὼς δὲ θὰ κατὰφερα ποτὶ νὰ γυρίσῃς τὸ γιὸς μου σὲν μάτι, ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ θὰ γινῶναι γυναῖκα σου. Σκέψου, λοιπὸν, πὼς θὰ μπο-

Συγχρόνως ἔβγαλε τὸ ἐγγυηριδί του καὶ τὴν γιὸς τῆς καίνοῦσε πρὸς τὸν πατέρα. Ἡ ἑταιρία γυναῖκα σαρμάσθηκε νεκρὴ ἐνὸς ὁ Φάβιος ἔσπυνε ἐπιπορευόμενος ἀπὸ τὴ συγχωρεῖ.

Ὁ θάνατος τῆς Ὁρελίας ἦταν προμερὸς πλῆγμα γιὰ τὸν Κατλίνῳ. Λίγον καιρὸς ἀργότερα, ἐλέποντας ὅτι ἡ οἰκουμένη του εἶνε ἀσκαλωμένη, ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴ Ρώμην καὶ νὰ τρεπῇ σὲν Ἑτρουρία, ὅπου εἶναι συγκεντρωθῇ οἱ ἄλλοι συναμωτες. Κι' ἐκεῖ, κοτὰ σὲν Πιστορία, παύθηκε ἡ τελευταία σφαιρὶ τοῦ δράματος. Ὁ στρατιωτὴς τῆς δημοκρατίας περικύκλωσαν τοὺς συναμωτες καὶ τοὺς κατέσφαξαν ἔπειτα ἀπὸ σκῆλον καὶ ἀγριο ἀγῶνα. Ὁ Κατλίνος πλεμῖσε μὲ ἀληθινὴ λύσσα. Ἀλλὰ σὲν τέλος σαρμάσθηκε νεκρός.

Ε. ΣΑΝΔΗΣ

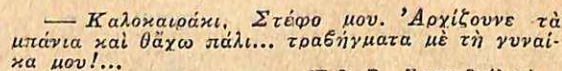
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Φαντίλλα, ἡ κόρη τοῦ Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς.

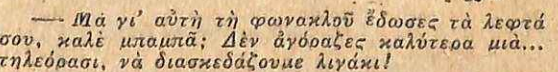
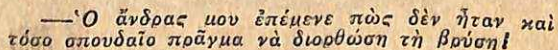
Μερικές πολύτιμες συμβουλές
για τις νεόπαντρες

Ἡ ἐπίγνωσις τῆς ψυχολογικῆς αὐτῆς ἀφ-
 ἑστίας εἶναι πολύτιμη γιὰ τὴν ψυχή, γιατί
 τὴν βοηθεῖ νὰ διὰ σὰ ψυχολογικὰ ἀν-
 ὁπνη ἀδυναμία τὴν ἐπιφυλακτικὴν στά-
 τῆς πεθερᾶς ἀπέναντί της καὶ νὰ μὴ
 ἀποδώσει σὲ δυστροπία ἢ σὲ κακὴ
 θέσι.

Ἄν τὰ ἐφαρμόσετε διὰ αὐτὰ καὶ δὲν ἀπαρτίζετε, ὥστόσο, ἡ κατακρίσθητε τὴν πενθερά σας, σημαίνει πὸς πέσατε σὲ μιὰ πὸ τις λίγες πενθερὲς-τέρταρα, ὅποτε τὸ ὄνο, ποῦ ἔχετε ἡ κάνετε, εἶναι νὰ τὴ ληπτε ὅσο μῖστετε σπανιώτερα. Τὸ πιθανώτερο, ὥρα, εἶναι πὰς ἡ προσπάθειά σας βὰ ἐπιτυχὴ καὶ πὰς τὸ ἐπὸβλο τῶν ὀχθῶν σας βὰ εἶναι ἐνα ἀπὸ τὰ πολιτιώτερα ἀγαθὰ γιὰ ἐνα σπῆτι: ἡ οἰκογενειακὴ γαλήνη.

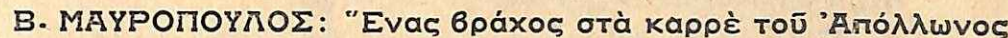

(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

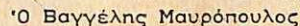

*

μι καὶ ζωντάνια, ἀεικίνητος καὶ φιγούρατος, με ὡ-

Δανική

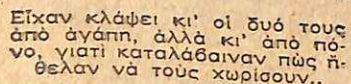
δὲ θέλει παρα καὶ φύγη ὅσο πιδ γρήγορα γίνεται ἀ-
πὸ τὸ χωριὸ αὐτὸ τῆς ἀχαριστίας.

* Τὴ γύφτισσα τὴν ἔκαναν βασιλισσά

★ Η ομορφιά δεν κοιμάται κανείς
Δανική

ΡΕΚΟΡ ΔΑΧΑΡΙΣΤΙΑΣ

κόμην το καροτσάκι! Τώρα, ο άναθος ξεσημέριος
δέ θέλει παρά να φύγη όσο πιο γρήγορα γίνεται α-
πό το χωριό αυτό της άχαριστίας.

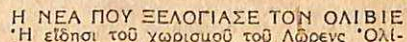

λάβαινε ποτέ του γράμμα της,
ὁ Μὰξ ἀπαντοῦσε μὲ βεδιασμέ-
νο χαμόγελο:

— Δεν χρειάζεται! Τη γνω-
ρίζω. Μὲ περιμένει. Μοῦ τὴν ἔ-
χουν φυλάξει...

Αὐτὸ ἀκριβὸς τὸν ἔκανε νὰ ὑποφῶν: ἡ σκέψις πὼς ἡ νῆα τὸν προίμενε. Καὶ τὸ ὅτι οἱ ἔξοι — γιὰτὶ ζέουνε θεωροῦσε τοὺς γονεῖς τοὺς — εἶχαν μὴ ἀνάμεσα σ' αὐτὸν καὶ τὸν ἐρωτά του. Αὐτὸ ἀκριβὸς τὸν πληγῶνε: τὸ γεγονός ὅτι εἶχαν λα-σπῶσις τὸν ἐρωτᾷ του μὲ τίς ἀντιλήψεις τοὺς.

«Όταν έφτασε, επί τέλους, στο σταθμό, ο δειλός χαϊρετισμός της υπέρτας του και το πατέρα του έξ αιτίας της παρουσίας των γονέων της Ζανέτ, τον έκανε να μελαγχολήσει. Γύριψε να δει την αγαπημένη του, να διαβάσει στο πρόσωπό της μιαν απάντηση σέ μιά αγωνιώδη έρώτηση. Πού τον είχε κάνει νάχη την καρδιά του κλειστή πάλι πέντε χρόνια. Ή Ζανέτ δεν ήταν εκεί; Για ποιο λόγο έπρεπε να είναι; Ήταν δικό του καθήκον, τώρα πού ήταν άντρας, να πάει και γά της πη, όχι κενάναξωτικό λόγο. αλλά μιá

Η ΝΕΑ ΠΛΗΡ ΞΕΛΟΓΙΣΤΕ ΤΟΝ ΟΛΙΒΙΕ
 "Η ετήσια του γιορτασμού του Λόρενς "Ολίβιε και της Βίβλιας Λή άσχεια η' είναι σύντομα άνακαινώθουν της τελευταίας, η οποία έλεγχε ο αυτός: "Ο έπ' Λόρενς "Ολίβιε μου έζησε διαζύγιο, για να υποφέρει να παυτηρεί τη νεαρά ήθοποιό Τζέαν Πλουαράιτ. "Εγώ δέν προέκυπαι να γίνω έμποδίο στην πραγματοποίηση των επιδιωξέών του". Φυσικά ο γιορτασμός αυτός προέκλεισε μεγαλοπρεπή αίσθησι στην "Άγγλια, όπου οι δύο έλεγκτοι ήθοποιοί, που είχαν παυτηρεί πριν από χρόνια, έθεσαν τον όρο ότι η καλλιτεχνική ζωή είναι η δουλειά τους, αντίδραση του έθνους, που θεωρείται ότι θέατρον, στο οποίο ο Λόρενς "Ολίβιε και η Τζέαν Πλουαράιτ έπαιζαν μαζί σε μια κοινωσία του "Οσπουρν, αναγκαστικά ν' αντικαταστήση την τελευταία με μία άλλη ήθοποιό. "Ο "Ολίβιε είναι σήμερα 53 χρόνων και η Τζέαν 28,

[illegible]

οι αλλη μια λοσιτινιγια βασι, που στανει πι-
νω τη υπαλλα υολις γυπλιση επανω τους.
Κινητορ ειναι μονο ο θερμωτοφωτοαυτορ της
καθε ομαδορ, με τον οποιο ο καθε παικτηρ,
προσπαθει να ευποποι τη υπαλλα να μη
στα δινιτω του κα να σημειωσι τερωα. Ο-
ποιαρ δειχνει ο τωιορ ο ξεωυρετρηρ στη φωτο-
γρραφια αυρ τη υπαλλα γυπυπολ οι δυο παι-
γτερ ανωλλει, με μια μικρη στανει.

ZAN NTOAN

— Γρήγορα, ναί, γρήγορα.

ΓΙΑ ποιά λόγο της θύμιζαν εκείνοι, που είχε συνηθίσει πέντε χρόνια; Μή φανη χαμηλότεροι γονείς της μίλησαν σχεδόν για ένα άτυχημα. Μά είχε συνηθίσει πραγματικά κάτι; Καθώς το ξανασκεύαζαν, της φαινόταν πως όχι. Μιλούσαν για το συνηθισμένο δράμα του ξεγελάσματος μιας κοπέλλας. Μά υπήρχε άραγε δράμα χωρίς έναν πυροβολισμό, χωρίς δική, χωρίς ενόρκους, χωρίς απόφαση; Και ποιος ήταν ο νεκρός αφού νεκρός δεν υπήρχε σ' όλη την υπόθεση;

— Ἐγραψε πὺς θάρθη αὐ-
ριο... τῆς εἶπαν

— Τί ἔρχεται νὰ κάνη; ρώ-
τησε μὲ φωνὴ ποὺ λὲς κι' ἐρχό-
ταν ἀπὸ μακριά.

Δὲν τῆς ἀπάντησαν. Σήκωσαν
τοὺς ὤμους τους, σὰν νάθελαν
νὰ ποῦν: «Εἶναι τρελλή!» Ἡ
μητέρα τῆς μιλοῦσε κι' ὁ πατέ-
ρας τῆς ἔμενε σύμφωνας.

— Δὲν εἶν' ἀνάγκη νῆοις
στο σταθμὸ ἐσύ πρόσθεσε ἡ μη-
τέρα.

Κι' ἔφυγαν σιωπηλά. ὅπως εἶ-
χαν ἔρθει, ἀφήνοντάς την μόνη
μὲ τὸν πόνο της. Ποιὸ πόνο
της;

Πριν από πέντε χρόνια κάτι θα είχε συμβεί. Έκείνη ήταν κο-
ρिताσής, εκείνος αγόρακι: «Α-
γαπίστηκαν από παιδιά και έ-
χαν ερωτευθεί ο ένας τον άλλο
σαν ξύγιναν από μεγάλοι. «Επι-
τα, όταν ο νέος έβριγε με τους
δικούς του, τον συνώδεε μιά
τηγορηματική, πού την πρόφε-
ραν οι γονείς της: «Έπανόρ-
θωσι!»

“Ἦθελαν νὰ ποῦν μ’ αὐτὴ τὴ λέξι πὼς ὁ νέος ἐπρεπε νὰ τὴν παντρεύει. Εἶπε πρὶ τὸ ναι καὶ εἶπε φανεῖς χωρίς καν νὰ τὴ θῇ, γὰρ κανὲν νὰ τὴν ἀποχαιρέτησῃ. Δὲν καταλάβαινε γιὰ ποῖο λόγο θῆαι ἵπταν ἐναντίον του. Δὲν πίστευε πὼς εἶνε κάνει κακὸ ἀνέγκειν, ποὺ λάρυτρε. Ναι, τὴν εἶπε θὴ νὰ κλῆσιν μὰ ἵπταν δάκρυα γὰρὰς δάκρυα ἔρωτα.

— Θά ζουμε πάντα ἔτσι;
— Πάντα ἔτσι!
— Καὶ θά παντρευτοῦμε γρή-
γορα, δὲν εἶν' ἔτσι;

26

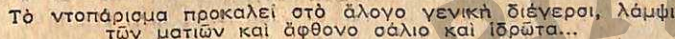
ΤΑ ΚΑΘΑΡΟΑΙΜΑ!

το εξέτασουν για να διαπιστωθῇ μήπως ἔχει «ντοπαρισθῇ». Μήπως, δηλαδή, το ἔχουν κάνει να ἐρῇ πρώτο!... Μήπως μὲ διάφορα μέσα τοῦ τῶνσάνε ἢ τοῦ διεγείρουν τὸν ὁρμονισμό του, ὥστε να κερδίσει σὲ βάρος ἄλλου, πῶς ἱκανοῦ!...

των γκάγκιστερ, αὐτὲς οἱ σπείρες
τοῦ ἱπποπόρου πραγματοποιοῦσαν
μυθῶδη κέρδη, σὲ βάρος τῶν ἀγα-
θῶν καὶ ἀνίδεων παικτῶν. Τὸ ἴδιο
συνέβη ἀκόμη καὶ στὴν Ἀγγλία, ὅ-
που τελευτήσια μάλιστα τὸ σκάνδαλο
τοῦ ἀντορπισματος ἐνὸς ἀλόγου ἀ-
παγοχρῆστος ἀπὸ καιροῦ τὰ καλλίτερα

λογα που θα λάβουν μέρος στις
κούρσες. Παρακολουθούν τους ανα-
βάτες τους και στην κατάλληλη στι-
γμή κάνουν το «κόλπο» τους. Έχουν
άρριστησει ξαφνικά αλογα, που θα
μπορούσαν να έρθουν πρώτα και να
πάρουν το έπαθλο... Έχουν επίσης
σκοτωθεί οι αναστάτες τους με διά-

ἔχει τοὺς σκοτεινοὺς καὶ μυστηριώ-
δεις ἐπιχειρηματίες του, ποὺ προσ-
παθοῦν νὰ πετύχουν ἓνα γερὸ «κόλ-
πο». Στὶς διάφορες πολιτείες τῆς
Ἀμερικῆς, τὴν ἐποχὴ τῆς βασιλείας

λαγωνικά της Σκώτλαντ-Γουόρντ. Οι σπείρες αυτές έχουν οργανώσει με σατανικό τρόπο τη δουλειά τους. Έχουν ένα πλήρες δίκτυο κατασκοπών και γνωρίζουν τα πάντα για τ' α-

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

- 1) Μη κολλημάτε σε αυτές ανάφορες. Προσέχετε μήν υπάρχει κοντά στο μέρος, που κολλημάτε, ύπνομορ.
 2) Μη κινείτε βουτιές σε νερό που έχει ο βυθός βράχια, γιατί θα τραυματισθίτε. Μη περάσετε από μακροδρόμια, μινωίτα στο βυθό που πολύ απ' εσα ελπίρεται η άναυση σας.
 3) Μη αποκαρσύνετε σε βαθεία νερά, όταν μάλιστα δέν ξέρετε καλά κολλημά. Αν είσαστε δεινοί κολλημάτες, μην υπερτιμάτε τις δυνάμεις σας. Όταν αμολήσετε, ακεφάτοι ότι έχετε την επισηροφή, που είναι πιο κοπισατική, αν μάλιστα φησισί άέρας από την ήφρα.
 4) Μη κολλημάτε μέ γεμάτο στομάχι. Πρέπει να περάσουν 3-4 ώρες μετά το φαγητό.
 5) Μη μπαίνετε στη θάλασσα, όταν είστε πολύ κουρασμένοι ή ιδρωμένοι. Αν αισθανθήτε πόνος ή τρεμουλιά ή παλμούς ή ζάλη, βγείτε άμέσως. Ξαπλώστε στην άμμο και άναπαύστε. Αύτη την ήμερα μη ξαναπηδήτε στη θάλασσα.
 6) "Αν πάθετε κράμπα", μη φοβηθήτε. Χαλαρώστε το μέρος, που πιάστηκε και βγείτε στη στεριά, κολλημάντας σιγά-σιγά και κινώντας το άλλο χέρι ή πόδι. Ξαπλώστε άνασκελα και άναπαύστε λίγο. Μη ξαναπηδήτε αύτη την ήμερα στη θάλασσα.
 7) "Αν κουρασθήτε από βαθεία, μη γάστετε τη ψυχραιμία σας. Κρατηθήτε άνασκελα, κανονίστε μικρές κινήσεις, άσπου να ξεκουραστήτε, και συνεχίσετε σιγά την επισηροφή. Η θάλασσα θέλει σιναί και ψυχραιμία.
 8) Μη μένετε στον καυτερό ήλιο τις μεσημερινές ώρες. Κινδυνεύετε να πάθετε ήλιαση και έγκαυμα. Καλύτερες ώρες για μπάνιο είναι το πρωί ώς τις 11 και το άπογευμα 4-8 που η θάλασσα είναι και πιο ζεστή.
 9) Μάθετε πως γίνεται η τεχνητή άναυση, όστε να μπορήτε να βοηθήσετε ένα αναπνέοντά σας, σε ώρα ανάγκης, όταν πάθι από πνιγμό ή ηλεκτροπληξία. Μάθετε πως σώζεται ένας άναπνέων πνιγνόμενος. Χαλαρώστε τέχνη και μέθοδο. Θα βοηθή ένας φίλος σας, που ήπειν ή είναι πρόπονος, να σας τα μάθι άντά.
 10) Τα φορονητόρεκα άπαγορεύονται κοντά σε κολλημάτες. Έπίσης ή σπινικιόρεκα ήντορη. Πολλοί σοβαροί τραυματισμοί ήχουν σμιδή έτσι.

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

Το νεογέννητο κάτω απ' το φακό της 'Επιστήμης

φράγματός του, που λειτουργεί σα φυσικό, απορροφάει αέρα μέσα στους πνευμονες και διώχνει τα υγρά από τη μήτη και το λαιμό του. Ο ήχος που ακούγεται, είναι έντελως τυχαίος. Αφού βρίσκονται δηλαδή εκεί οι φωνητικές χορδές, τις βάζει σε κίνηση ο αέρας που περνάει.

Αυτή είναι η πρώτη αναπνοή του βρέφους. Οι επόμενες γίνονται πια με τον έλεγχο του αναπνευστικού κέντρου του εγκεφάλου του.

Υστερα θα μάθω να φωνάζω και να κλαίω για διαφορές άλλων λόγους, κυρίως δε όταν πονάω ή όταν είναι εβρεγμένος. Όσο μαθαίνει ότι με τις φωνές εξασφαλίζει βοήθεια, αρχίζει να αναπτύσσεται ένα «ελεγχόμενο» αυτό του είδους, που το καταλαβαίνει γρήγορα η μητέρα του.

Κάνει, εξ άλλου, μορφοσμούς, χαμογελάει ή κατασοφιάζει. Όλα αυτά όμως δεν είναι εκφράσεις με σημασία, εκδηλώσεις συγκινήσεων, αλλά αντιδράσεις του νευρικού του συστήματος, που προσαρμόζεται στο περιβάλλον.

Η δυσφορία ή ο πόνος, του προκαλούν διάφορες αντανάκλα-

στικές κινήσεις. Μπορεί π. χ. να ανατριχιάσει. Αν το τσιμπήσουμε, αποτραβιέται. Αν το βάλουμε μπροστά, γυρίζει πλάι το κεφάλι του, για να μπορέσει να εξακολουθήσει να αναπνέει. Παλεύει να απίστηνται δύναμη για να ελευθερωθεί, αν του κρατήσουμε το κεφάλι του ακίνητο ή τα χέρια του κολλημένα στα πλευρά του. Πάνε και σφίγγει τόσο δυνατά, ώστε, αν του βάλουμε ένα λεπτό μπαστούνι μέσα στη χούφτα, μπορούμε να το ανασήκωσουμε κι αυτό απ' την κούνια του και να το κρατήσουμε στον αέρα επί 30 δευτερόλεπτα, κρεμασμένο απ' το μπαστούνι με το ένα του χέρι. Αυτό το σφίξιμο της χούφτας είναι καθαρά αντανάκλαστικό. Έξαφανίζεται σε λίγους μήνες, όταν το παιδί αρχίζει πια να συντονίζει τις κινήσεις των χεριών του με ό,τι βλέπει.

«Παίζει» τα βλέφαρά του, αν άγγιξη κάτι στο βολβό του ματιού του. Πρέπει να περάσει όμως καιρός, για να μάθω να κλάω το ίδιο για να προστατέψω τα μάτια του από μια απειλητική κίνηση, που γίνεται μπροστά τους.

Βλέπει το φως, αλλά μόνο μετά 60 ημέρες αρχίζει να αναγνωρίζει ώρισμα αντικείμενα.

Πιθανώς οι πρώτες εντυπώσεις του προέρχονται από την αίσθηση της άφης. Είναι όμως ευαίσθητο στο δέρμα του, κι όχι μονάχα οι άκρες των δακτύλων του. Όταν, έπειτα από λίγες βδομάδες, αρχίζει να εξερευνά το γύρω κόσμο με την άφή, μεταχειρίζεται γι' αυτό το σκοπό τις παλάμες του κι όχι τα δαχτυλά του.

Συγχρόνως, προσπαθεί να δοκιμάσει τα διάφορα πράγματα με τη γλώσσα, που είναι η πιο ανεπτυγμένη απ' τις πέντε αισθήσεις του. Μολονότι δε μπορεί να διακρίνει καθαρά το γλυκό, το ξινό, το αλμυρό και το πικρό, αντιδρά όμως σ' αυτά — δείχνει δηλαδή, ότι του άρεσαν ή όχι — σχεδόν όσο κι' ένας ενήλικος.

μέ... παιχνίδια παρά με μικρά θηρία.

Η άρκουδα τα μεγαλώνει και τα φροντίζει με πολλή αγάπη. Όταν μαλλώνουν, τα χωρίζει διοντάς τους και κανένα ελαφρό χτύπημα. Τα τρέφει, τα προστατεύει, αλλά και τα εκπαιδεύει στη σκληρή ζωή του δάσους. Στην περίπτωση της άρκουδας αποδεικνύεται, ότι η παρουσία του Ισχυρού φύλου δεν είναι πάντοτε απαραίτητη.

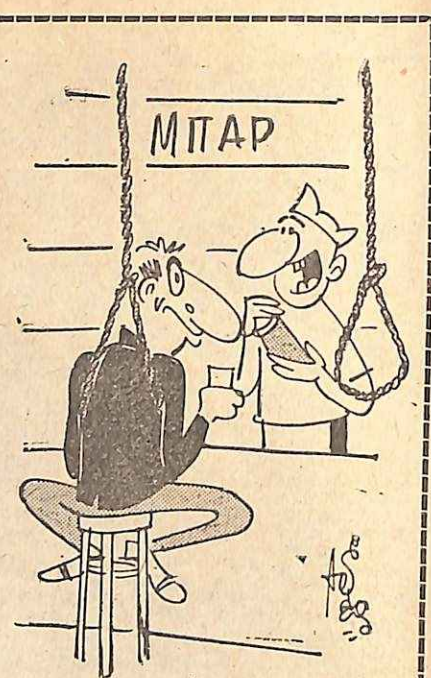
ΣΧΟΛΕΣ ΓΙΑ ΚΑΝΑΡΙΝΙΑ

Όσοι ασχολούνται συστηματικά με τα καναρίνια, έχουν κάνει μία περιεργή παρατήρηση: ότι τα μικρά αυτά κίτρινα πουλάκια δεν έχουν τόση όρεξη για κελάρωμα, όση είχαν στα προπολεμικά χρόνια! Αλλά κι η τέχνη της διδασκαλίας τους παρουσιάζει μια σημαντική ημφία — ίσως γιατί, στην εποχή μας, οι ιδιοκτήτες τους δε διαθέτουν πια πολύ καιρό, για να μάθουν τα καναρίνια τους να κελάρω-νε άραοιτορα.

Κι όμως έχει αποδειχθεί, ότι η διδασκαλία παίζει μεγάλο ρόλο στο κελάρωμα των καναρινιών. Διχως αυτήν, μπορεί να μείνουν βουθα μέσα στο κλουβί τους, χωρίς να βγάλουν ούτε νότα.

Στο όρος Χάρτς, και σ' άλλα μέρη της Γερμανίας, λειτουργούν σχολές που μαθαίνουν κελάρωμα στα καναρίνια, χρησιμοποιώντας φλόατα και άλλα μουσικά όργανα. Όπου υπάρχουν αρθόνια, οι καναρινόφρονι παίρνουν τα κλουβιά με τα πουλιά τους και τα κούβουν στους γύρω θάμνους. Έτσι, τα καναρίνια μαθαίνουν να μιμούνται τις «τολιές» των αρθόνων.

Τα καναρίνια πρωτοήρθαν στην Εύρώπη από τις Καναρίους νήσους του Ατλαντικού, στις αρχές του 16ου αιώνα.

— Είναι δική μου ιδέα, κύριε, για να μην πεφτούν οι πελάτες σκέοι από τα κοντέιλ μου!...

(Του 'Αρχέλαου)

— Κώσταaaaaaaa!...

— Μην ανησυγής... Προωφρεί και θά σε οδηγώ εγώ!...

ΕΙΚΟΣΙ πέντε ολόκληρα χρόνια κρατούσε ο πόλεμος ανάμεσα στον τσάρο Σαμουήλ και στον αυτοκράτορα του Βυζαντίου, Βασίλειο τον Β'. Είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια, Έλληνες και Βούλγαροι εξακολουθούσαν να σφάζονται άγρια στη χερσόνησο του Αίμου.

Το φθινόπωρο του 999, ο Βασίλειος υποχρεώθηκε να αφήσει στους στρατηγούς του τη διοίκηση του Βουλγαρικού πολέμου και να σπεύσει στη Σερβία με μεγάλη δύναμη. Ήθελε να ξαναβρωθή το γόητρο των χριστιανών, που είχε ξεπέσει φοβερά απ' το προηγούμενο έτος. Τότε, δηλαδή, που οι Άραβες νίκησαν και σκότωσαν τον άρχοντα της Αντιόχειας, το Δαμιανό Δελασσηνό, μ' έξη χιλιάδες Έλληνες, στην πεδιάδα της Απάμειας.

Αφού ξανακυριεύσε τις χαμένες χώρες και υπεχρέωσε το Χαλίφη της Αίγυπτου να υπογράψει άνακκηθ δέκα χρόνων, τράβηξε προς βορράν στην Αρμενία, όπου τον καλούσαν μεγάλα συμφέροντα. Γρήγορα πια έπειτα από δύο χρόνια στη Βασιλεύσα.

Σ' αυτό το μεταξύ, ο Σαμουήλ δεν είχε πάψει τις επιδρομές του στα βυζαντινά εδάφη. Με πολύ κόπο ζήτησε να συγκρατηθούν οι αξιωματικοί του Βασιλείου ανάλογα του. Ο τελευταίος, αναγκαστικά, έπρεπε να παραστήσει την άνακκηθ που και να εξαφανιστεί μια ώρα αργότερα. Πέρασε τη Ροδόπη και προχώρησε ως το Δούναβι, όπου έμεινε δυο χρόνια, κατακτώντας πόλεις και κάστρα. Αρχές του 1003 εξεστράτευσεν στη νότια Μακεδονία. Διευθύνθηκε πρώτα στη Βέρροια. Μα πριν προφθάσει να την πολιορκήσει, ο Δαδρόμυρ, ο Βουλγαρικός διοικητής της, πήγε και του παρέδωσε τα κλειδιά της. Ώς ανταμοιβή, ο Βασίλειος τον διόρισε άνθρωπο, που ήταν τίτλος πολυήχητος εκείνο τον καιρό. Και αφού έβαλε δυνατή φρουρά στο κάστρο, κίνησε για την Τριδιτσα, τη σημερινή Σοφία. Αυτή τη φορά ο Βούλγαρος έπρεπε να συντριβεί. Ο αυτοκράτωρ ήξερε ότι η Τριδιτσα ήταν η πολεμική φυλακή του Σαμουήλ. Αν κατορθώνα να την εξουδετερώσει οι Βούλγαροι δε θα ξαναεπιέμεσαν πια να σηκώσουν κεφάλι.

Με το σκοπό αυτό, έφτασε γρήγορα στα στενά της Δαφνούσας, απ' όπου λογαριάζε να εισβάλει στη χώρα του σκληρού αντιπάλου του. Ο Βασιλιάς έστησε το στρατόπεδό του, περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή για ν' αρχίσουν τις έφοδους. Η επίθεση βρόδυσε κάπως, επειδή τον βοηθούσε ο καιρός. Η ανοιξιά είχε μπει με καταρρακτώδεις βροχές. Ο στρατός ήταν αδύνατο να προχωρήσει, χωρίς τον κίνδυνο να σημειωθούν σά χερμαρμούς. Αυτά όμως δε σήμαινε πιας ο αυτοκράτωρ έμενε με στασιμότητα και μελετούσε τα σχέδια επίθεσας, μαζί με το δομειστικό Ιωάννη Κομισστέφανο, που δεν ήταν μόνο σύμβουλος του, αλλά κι ο επίσημος φίλος του. Ένα βράδυ, λιπόν, τον φώναξε στη σκηνή του.

— Σε κάλεσα, του έλεγε, γιατί μου χρειάζεται η γνώμη σου. Νά, ο καιρός διορθώθηκε. Το αργότερο σε τρεις μέρες, θ' αρχίσω η επίθεση. Θέλω να χτυπήσω τους ληστές αυτούς μέσα στη φυλακή τους. Αλλά δε θέλω να καταπονισώ το στρατό μου περισσότερο απ' όσο πρέπει.

— Και τί λογαριάζεις να κάνεις, ω αγγουστει; Ο αυτοκράτωρ ανασήκωσε τους ώμους.

— Πρέπει να βρω τον κατάλληλο άνθρωπο για να του ανάσω μια ειδική αποστολή. Πρέπει να είναι συνετός και ανδρείος.

— Όλοι οι στρατιώτες σου, αγγουστει, είναι συνετοί και ανδρείοι.

— Όλοι, ναι. Αλλά εκείνος που θ' αναλάβει την αποστολή αυτή, πρέπει να είναι ο συνετότερος. Ποιον θεωρείς εσύ τον κατάλληλο;

— Ο δομειστικός κύριος, τον αυτοκράτορα σιωπηλός. Έπειτα αποκρίθηκε βελά:

— Δε γνωρίζω περί τίνος πρόκειται. Έπομένως αδυνατώ να κάνω υποδείξεις. Αν όμως η μεγαλειότης σου μου εμπιστευόταν, ίσως τότε να...

— Ο Βασίλειος τον διέκρινε με μια χειρονομία. — Έχεις δίκιο, Κομισστέφανε. Έπειδή από την αποστολή αυτή εξαρτάται, όχι μόνο η τύχη του στρατεύματος, αλλά και ολόκληρης της έκστρατείας, γι' αυτό θέλησα να την κρατήσω απόλυτα μυστική. Ακόμη και από σένα. Τώρα όμως στην άποκαλύπτω. Χρειάζομαι, λοιπόν, ένα τολμηρό άντρα για να εισχωρήσει στην Τριδιτσα. Είναι απαραίτητο να πληροφορηθώ τις κινήσεις του Σαμουήλ και να βρεθώ το ασθενές σημείο απ' όπου θα εισδύσω στη δυσκολοπόρθητη πρωτεύουσα των Βουλγάρων.

Ένα αδιόρατο χαμόγελο χαραχτηκε στα στενά χείλη του δομειστικού. Ωστόσο απάντησε:

— Συνετό, γενναίο και κατάλληλο, κατάλληλότερο απ' όλους για την εμπιστή αυτή αποστολή, θεωρώ, ω αγγουστει, το Λέοντα Μελισσηνό.

Ο Βασίλειος ανάνηψε με άνακκηθισι.

— Η γνώμη σου συμπίπτει με τη δική μου και γίνεται δεκτή, αποκρίθηκε. Κάλεσε τον άμειωτο.

Ο Κομισστέφανος πήγε κι ήρθε σαν το πουλί, φέρνοντας μαζί του έναν ύψηλο άντρα.

— Νά, ω αγγουστει, ελπε, ο στρατηγός ο καλός, ο συνετός και γενναίος.

Έκανε μ' α βαθιά όπλοκλι και βγήκε, χωρίς ο αυτοκράτωρ να τον παραμείνει. Άντι όμως να γυρίσει στη σκηνή του, προχώρησε σαν φάντασμα μέσα στη νύχτα πέρασε άπαράτητος μπρος από τους φρουρούς και χώθηκε στην κατακόρυγη σκηνή ενός άλλου. Ένας άνθρωπος τον περίμενε εκεί.

— Θεοφάνη...

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

— Εδώ είμαι, απάντησε χαμηλόφωνα εκείνος. Από τη στιγμή που σε κάλεσε ο αυτοκράτωρ, καρτερά άνυπόμονα την επιστροφή σου. Τι νέα;...

— Ετοιμάσου Θεοφάνη. Θά φύγεις άμέσως για την Τριδιτσα. Άνάγκη πάσα να επικιωνώσης με τον τσάρο Σαμουήλ. Η επίθεσι θ' αρχίσει έν τος τριών ημερών. Προσγυμένως, όμως, θά εισχωρήση στην χωρνωμένη πόλι ο στρατηγός Λέων Μελισσηνός.

«Ο Θεοφάνης ο Μαλαγηνός — άναφέρει ο Άνδρεάδης — ήτο άπόγονος παλαιάς βουλγαρικής οικογενείας εγκατασταθείσης εις το Βυζάντιον άπό τών χρόνων του αυτοκράτορος Νικηφόρου του Φωκά και εξέλληθησθεις σών τών χρόνων. Ούτω τούλάχιστον έπιστετεύο γενικώς έν Βυζαντίω. Έν τούθεν ο λόγος, διά τόν όποιον ο Θεοφάνης ο Μα-

του Βασιλείου και άλληλογραφούσε με τον τσάρο Σαμουήλ. Έτσι ο Κομισστέφανος, που περίστανε τον πιστό και άφοιμώτο φίλο του αυτοκράτορα, δεν ήταν παρά ένας κοινός προδότης.

Ο Μαλαγηνός, ερωδιασμένος με τις πολυτίμες πληροφορίες, που του έδωσε ο δομειστικός, ξεγύστισε άπαράτητος άπό το στρατόπεδο, έξοκως στα βουνά κι ύστερα από μερικές ώρες έφτασε στην Τριδιτσα. Ο Σαμουήλ έλαβε άμέσως τά μέτρα του. Πρόσας το στρατό του ν' άφηση ένα μέρος από τά τείχη άφύλακτο θρήν, για να παραπλανήση έτσι το Λέοντι Μελισσηνό, όταν θά έρχόταν να κατασκοπεύση. Πραγματικά, το σατανικό του σχέδιο πέτυχε με το παραπάνω.

Ο άπεισταλμένος του Βασιλείου, άφου εξακρίβωσε ότι τά δυτικά τείχη της Τριδιτσας ήταν εύκολοπόρθητα, γύρισε στον αυτοκράτορα και άνακκηθισε την άνακκηθισι του.

— Ο Σαμουήλ έροίξε όλη την πολεμική του δύναμη στ' ανατολικά τείχη, του έλεγε. Είναι περίεργο. Κι' ώστόσο διεπιστώσα με τά μάτια μου πως δεν υπάρχουν φρουρές και φυλάκια. Άπό κεί λοιπόν πρέπει ν' αρχίσουμε την επίθεσι μας.

Έτσι κι έγινε. Την επομένη κίόλας τη νύχτα, τ' αυτοκρατορικά στρατεύματα έφτασαν με μεγάλη ταχύτητα κάτω από τά τείχη της Τριδιτσας. Οι πρώτοι, που σκαρφάωσαν εκεί πάνω, με

— Ετοιμάσου να φύγεις, Θεοφάνη, για την Τριδιτσα, του έλεγε ο Κομισστέφανος.

λαγηνός, οδέναν έμπνευσε όπλοσιν, έγένετο δοκός εις τόν αυτοκρατορικόν στρατόν, εις τόν όποιον σημειωθήτω όπλοσιν τότε και πολλοί όν εξέλληθησθέντων Βουλγάρων». Στά κατάσθα όμως της ψυχής του, ο Μαλαγηνός είχε παραμείνει Βούλγαρος. Έτσι, όταν ο αυτοκράτωρ έφτασε στη Μακεδονία, παίρνοντας τον μαζί του, ο νεαρός άξιωματικός βρήκε την ευκαιρία κι ήρθε σ' επαφή με το Σαμουήλ.

Από τη στιγμή εκείνη, έγινε ένας επικίνδυνος κατασκοπος, που πρόδιδε άνεόκλητα σχέδια όλες τις κινήσεις του αυτοκράτορα. Σ' τη δουλειά αυτή, βρήκε έναν αντίπαλο συνεργάτη: Το δομειστικό Ιωάννη Κομισστέφανο, που σήμεινα με σιχίο Σλουμπερζέ, ήταν όργανο του τρουερρού και τών άλλων εχθρών του Βασιλείου. Ο τελευταίος άκούσθε βασιλική έξουσία όποτε έλεπε το κράτος από τη βραχίλευσας σέ μακρινές έκστρατείες. Ο εύνοχος αυτός, που σκόπευε τον ή στρατιές ν' άνεόσθη στο θρόνο τον άνεμο του Άλέξιο, συνωμοτούσε με άκρα μυστικότητα έναντιον

άνεμόσκαλες και γάντζους, δημιούργησαν έντ' έλδος άερογέφυρας, ώστε να μπορέσουν ν' άνεόσουν κι' οι άλλοι. Τότε όμως έσπασε η μεγάλη τραγωδία. Οι Βούλγαροι, κρυμμένοι στις έπαλξεις, ώρμησαν έναντιόν των Βυζαντινών κι' άρχισαν τούς πεσοκόβουν άδύπτα. Ο πανικός, που άκούσθε σπών έλληνικό στρατό, ήταν κάτι χωρίς λούθησε σπών έλληνικό στρατό. Έταν κάτι χωρίς προηγούμενο. Ο Βασίλειος κατάλαβε. Η έκστρατεία του αυτή, που πάνω της είχε στηρίξει όλες τούς τίς έλπίδες για νά όσση το τελειωτικό χτύπημα σπών θρηνώδες αντιπάλους του, είχε προδοθή. Άλλ' ούτε πια φορά δεν πήγε ο νους του στο δομειστικό του. Κι' ίσως ή προδοσία του να μην άνακαλύπταν ποτέ.

Ο Θεοφάνης Μαλαγηνός όμως, άγνωστο για ποιο λόγο, τον κατάγγειλε. Για νά σώθι τότε εκείνος, δραπέτευσε με σκόπο να φτάση στην Τριδιτσα. Μαρκιό Βούλγαρος ώστόσο, που τον είδαν με τη βυζαντινή στολή, μη ξέροντας ότι είναι δικός τους, τον σκότωσαν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΗΛΑΡΑΣ

ΤΑ ΣΩΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΕΡΟΤΑ

Η έρωτική πείνα ΤΗΣ ΑΡΚΟΥΔΑΣ

Η άρκουδα είναι ζωο, που πολλές φορές το κυριεύει η μελαγχολία. Όμως η μελαγχολία της άρκουδας δε μοιάζει με εκείνη των έρωτευμένων κοριτσιών. Είναι μάλλον η μελαγχολική διάθεση του φιλοσόφου...

Στην άρκουδα δεν άρέσει να δένεται με τις άλυσίδες του γάμου. Για το λόγο αυτό, η φυλακή της βρίσκεται μακριά από τη φυλακή του άντρα της. Άλλη άνοει, ότι ζη πάντα μακριά από τον άνδρα και με κάθε τρόπο προσπαθεί να τον άποφύγει.

Πέραν όλο το χειμώνα βυθισμένη σέ ύπνο, στην τρύπα της, άποκλείσμεν από τά χιόνια. Τα φέρνει πολύ δύσκολα από φαγητό, γιατί, καθώς η ίδια δεν κάνει καθόλου προμήθειες, δεν έχει να φάη. Τότε τρέφεται από το ίδιο της το σώμα, που έχει άρκετο πάχος, για να την εξυπηρετήση για 3—4 μήνες.

Έτσι, η άρκουδα άδυνατεί, γίνεται σά μπαλόνι, έφεοσκωτο κι' όταν φτάση η άνοιξη, τότε βγαίνει από τη φυλακή της κι' αρχίζει να φάχνη γι' α τροφή.

Όταν όμως γεμίση το στομάχι της, η άρκουδα έχει να χορτάση και μία άλλη μεγάλη πείνα, που τη φλογίζει: την άγάπη.

Η άρσενική ξεκινάει να πάη στο σπίτι της θηλυκιάς. Τη βρί-

σκε, ξαπλωμένη στο χορτάρι να άπολαμβάνη άμείριμη και ναζιάρα τον ήλιο. Την πλησιάζει και τη χαϊδεύει τρυφερά με τά μικροστινά της πόδια. Με μικρά μουγκρητά φαίνεται, ότι κάτι της λέγει στ' αυτιά της. Φαίνεται, ότι της κάνει έρωτική έξομολόγηση. Κι' αυτή τη δέχεται με μικροπαιχνιδίσματα και πολλά νάζια.

Ο φυσιοδίφης, Άνρι Κομπέν, μάς έδωσε μία περιγραφή, όπου δυο άρσενικές χτυπιούνται για την καρδιά μίας όμορφης άρκουδας. Οι δυο κύριοι στέκονται άντιμέτωποι και ο ένας, στην αρχή, μυρίζεται τον άλλο. Μόλις ο ένας κάνει μιάν άπειλητική κίνηση, ο άλλος ύποχωρεί. Στο τέλος, άρχίζει η μάχη. Όμως η μάχη αυτή μοιάζει μάλλον με έπίδειξι. Κανείς δεν πληγώνεται βαρεια και κανείς δεν πεθαίνει για την καρδιά της άρκουδας. Χτυπιούνται όρθιοι στά πίσω πόδια τους, σά μπορέ. Όταν κάποιος δειχθί ένα δυνατό χτύπημα, μουγκρίζει παραπονετικά, πέφτει στά τέσσερα και άπομακρυνεται. Ο νικητής χυρίζει πίσω στο ταίρι του και άπολαμβάνει ήσυχος τά χάδια και τις τρυφερότητες, που κέρδισε με την άνδρεια του.

Υστερα από το ζευγάρι, η άρκουδα γυρίζει πάλι μόνη τη δική της φυλακή. Δεν άγαπάει καθόλου τη ρουτίνα της ζωής του οικογενειαρχή. Η κυρία δά περσά άλλους τέσσερις μήνες κλεισμένη στη φυλακή της μέχρι να γεννηση τά δυο ή τρία άρκουδάκια, που μοιάζουν περισσότερο

«Κάποια τρελλή βραδυά χορού — αυτό συνέβη πρό καιρού...»

«Πρό καιρού... Την εποχή, που οι άνθρωποι ήταν πιο ρομαντικοί και ο έρωτας κυριαρχούσε, για να διευκολύνει τις τύχες τους. Την εποχή, που οι κίβερτες κουρτιζόνισσες στις δημόσιες γυναικείες τάν σεληνολογούμενων δρόμων και το τραγούδι ξεκινούσε από τα έρωταυμένα χείλη, για να πετάξει ανάλαφρο, μελωδικό, πουπουλένιο, ως την ομορφιά, που κοιμότανε ναυνορτισμένη από τα πιο γλυκά παραβενικά όνειρα...»

«Κάποια τρελλή βραδυά χορού — αυτό συνέβη πρό καιρού...» — την είδε, κι είχε χείλια κόκκινα — (φωτιά!)... και μία βελούδινη, (οι, ματιά. «Ενοιωσε αίσθημα γλυκό, μ' έκανε λάθος τραγικό. Έκείνη ο' άλλον ώμο γέρνει, κι' εκείνη τα σκακιά παίρνει. Μπροστά στην πόρτα της θαλιέ- (νος ξενυχτάει) και τα χαράματα ένα γράμμα της (πετάει...)»

Πόσο την είχε αγαπήσει, εκείνη τη νύχτα του χορού, που την είχε συναντήσει! Οι ματιές τους διασταυρώθηκαν για να μεταφέρουν βουβή ή μία στην άλλη το μυστικό τους:

«Σε λατρεύω!...», έλεγε η δική του, γεμάτη πάθος.

«Δεν είμαι ελεύθερη...», αποκρινόταν η δική της, γεμάτη παχυν- διάριο παράπονο...

Γιατί, αλήθεια, τη συνόδευε κάποιος άλλος. Ένας, που φαινόταν ότι είχε δικαίωμα αναφαίρετα πάνω της: Την αγκάλιασε, την κερνούσε να πιη, της επέβαλλε την παρουσία του — και την αγάπη του... Κι' όταν, κοντά τα έφημα, ο έρωταυμένος το ακολουθούσε. Από όλη αυτή τη νύχτα την πονεμένα ηδονική, που είχε περάσει κοντά της — κοντά της κι' ως ήτανε μία μακρυά του... — δεν έπαυε μαζί του παρά ένα βλέμμα της — και το όνομά της, που είχε ακούσει να το προφέρουνε του μυστικού αντίχτηλου τα χείλια: «Πάολα...»

Και, την ώρα που σημέρωνε, ενώ οι πρώτες λάμψεις της αυγής σκορπίανε κυκλάμινες στο μέρος της ανατολής, ο έρωταυμένος ζύγισε ένα φανάρι — υπήρχαν φανάρια του γκασιού τότε στην Αθήνα... — και με δάχτυλα πιω- τικά χάραξε στο χαρτί τον πονε- μένο του έρωτα, ευγενικά, αδρά, μιλώντας της στον πληθυντικό:

«Πάολα... Πάολα... Δε σ'αξίζει παρά τόσο λίγο... Πάολα... Πάολα...»

«Ας ήμουν μακρυά, μ'α πώς να (φύγω;...»

Πάολα... Πάολα... «Άλλον πώς κυττάτε τώρα έρω- (τικά)»

Κι' άλλον αγκαλιάζετε — Πάολα... (Πάολα... γλυκά...)»

«Εκλείσε το γράμμα σ' ένα φα- κελλο και το έριξε κάτω από την πόρτα της...»

Κολακεύτηκε αυτή, όταν το διά- βασε. Πάντα κολακεύεται μία γυ- ναίκα από την ομολογία ενός αν- τρικού έρωτα, έστω κι' αν ακόμη τον άντρα αυτόν δεν έχει πράξει. Καμμία να τον αγαπήσει... Κολα- κεύτηκε, μ'α δεν έδωσε καμμία ση- μασία στο περιστατικό. Γι' αυτήν οι έρωτες των αντρών ήτανε συνη- θισμένη ιστορία. «Η ομορφιά της τραβούσε το ενδιαφέρον, μαγνέτι- ζε τους άντρες. Κι' αυτή δεν είχε πιά παρά να διαλέξει... Και διαλέ- γει τους πιο πλούσιους, αυτούς που μπορούνε να ικανοποιήσουνε τις

ανάγκες της με λούσα ή κοσμήμα- τα, και να δώσουνε σάρκα και ο- στα στις πιο εξωφρενικές φαντα- σιοπληξίες της...

Γιατί αυτή ήταν η αλήθεια: «Η γυναίκα, που είχε μαγνητήσει το ενδιαφέρον του ρομαντικού αυτού θαυμαστή της τρελλή βραδυά του χορού, ήτανε μία από τις επιπό- λαιες κι' άστατες αυτές πεταλού- δες, που φτερουγίζουνε απάνω από διαβατικούς έρωτες, χωρίς να στε- ρειώνουνε πουθενά...»

Μετά από τον πλούσιο καβαλ- λiero της νύχτας εκείνης, ήρθαν άλ- λοι εύνοούμενοι...

Γεμάτος ήλιγγο, πινυγμένος στη ζήλεια, ο ρομαντικός θαυμαστής παρακολουθούσε αυτή την εναλλα- γή, χωρίς να μπορεί να αντιδράσει, χωρίς να μπορεί να τη σταματήσει. Πώς να τραβήξει προς το μέρος του μία τέτοια γυναίκα, που ζύ- γιζε τους άντρες με χρυσάφι και ανάλογα με το χρυσάφι, που αξί- ζει...

«...Δεν τον έπρόσεξε ποτέ... Ήτανε τόσο θαυμαστή... Τί κι' αν αυτός την αγαπούσε (τρυφερά) Ζούσε μακρυά της μοναχός, χω- (ρίς χαρά...)»

Ζανε, τους έκτιμούσε... Αυτός ο φτωχός χρυσάφι δεν είχε... Πώς να την κερδίσει...

«...Δεν τον έπρόσεξε ποτέ... Ήτανε τόσο θαυμαστή... Τί κι' αν αυτός την αγαπούσε (τρυφερά) Ζούσε μακρυά της μοναχός, χω- (ρίς χαρά...)»

Βαρέθηκε να την αγαπάει χωρίς σκοπό. Βαρέθηκε να ποιάει χωρίς την έλπιδα, ότι θα γινότανε κά- ποια ανταπόδοσι... Την παρακο- λουθούσε πιστά, είχε γίνει η σκιά της. Και το κέρδος του ήταν η πίκρα και η ταπεινώσι. Παρακο- λουθούσε τους έρωτες της να δια- δύνωνται ο ένας τον άλλο, κι' α- τώς να μένει δίπλα της, άδικα να τη λογικεύει, να την τραβήξει προς το μέρος του...

Κι' έτσι αποφάσισε ο φτωχός να δώσει ένα βίαιο τέλος στο ά- λια: «Πάολα...»

ΟΙ ΓΚΑΦΕΣ της Μαρούλας

Η ΠΡΩΤΗ ΓΚΑΦΑ

ΤΕΛΟΣ πάντων, αυτός ο Τιμόθεος ε- λαι άνθρωπος των άκρων. Δεν ένοιε να υποσυχωρήσει την πασιμ- κρή γκάφα. Είναι δυο μέρες τώρα, που με κριναίνει συνέχεια. Γιατί νο- μίζετε; Γιατί προγίτες που συναντήσα- με τυχαία στο δρόμο την Πι- πίτσα, με τον άραβανιστικό της καί μ'α τον συνίστησε έν- θουσιαστικά μ'α νη μ' αυτόν, έγω, για να τον κολακώσω. Λέω της Πιπίτσας:

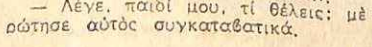
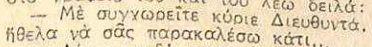
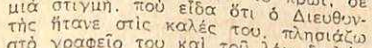
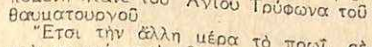
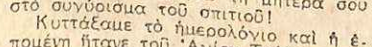
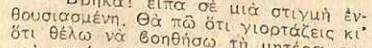
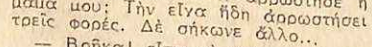
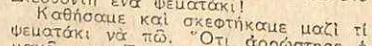
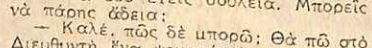
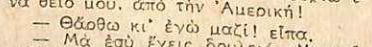
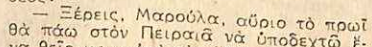
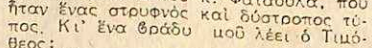
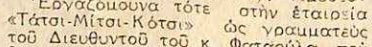
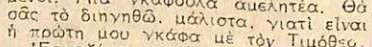
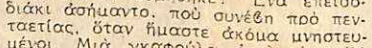
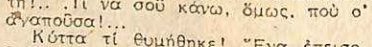
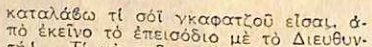
— Τι να σου πω, γυρσί μου! Τούτος ο μνη- στήρας σου ε- ναι πιο λεβέν- τος από τους προηγούμενους. Ούτε συγκρίσι με τον άλλον!...

Κοκκίνισε η Πιπίτσα κι' έσπευσε να μ'α γαροτηρή ψυχρά και να ε- νη. Ενώ ο Τιμόθεος έβλεπε τις φωνές:

— Μ'α στο Θεό σου, κουβέντα είναι αυτή που είπες της κοπέλας, μπρο- στα στο μυστήριό της...

— Τι δηλαδή; Είπα κανένα κακό; Γέλασε φωνές δεν έβλεπε άραβανια- στή μένει τώρα:

— «Αφού δεν καταλαβαίνεις, τί να σου πω; Άλλα έγω φταίω, που βέ- γηκα να σε παντρευτώ. Ενώ έπρεπε να

βάσταχτο του μαρτύριου... Δεν άν- τεχε άλλο να ζή... Και, μία νύχτα — αδερφή διδωμή αυτής που την είχε γνωρίσει... — έγραψε τον ά- ποχαιρετισμό του σ' εκείνη, που δεν τον είχε ποτέ προσέξει και πή- γε για τελευταία φορά κάτω από το παράθυρό της...

Κύτταζε με απελπισμένη λατρεία τα κλειστά παραθυρόφυλλα της, που πίσω τους θα κοιμόταν η ά- πιστη, κουρασμένη από τον έρωτα του φίλου της στιγμής... Άγκά- λιασε ο αδιόρθωτος ρομαντικός έ- ρωταυμένος την ανάμνηση της, ψεύ- τικά κι' απατηλά άγνη... — όπως δεν ήτανε ποτέ... Κι' ύστερα τρα- βήξε το μαχαίρι του και το έμπη- ξε βαθιά στο στήθος του, ψιθυ- ρίζοντας, το όνομά της...

★

Τον βρήκανε την άλλη μέρα, πε- σμένο έξω από την πόρτα της. Το αίμα του είχε πλημμυρίσει τα σκα- λοπάτια της. Και τα ξυλαιοσμένα του δαχτυλά κρατούσανε το γράμ- μα του, που της έστελνε το στε- ρνό του χαιρετισμό:

«Πάολα... Πάολα... Σκόρπισε το αίμα τ'ο φτωχό μου... Πάολα... Πάολα... Στα χαλκία του δικού σας δρό- (μου...)»

Πάολα... Πάολα... Πόσοι έρωτες και πόσοι θαυμα- (σταί!) Μόνο έγω δε θα σ'αξ ζαναίξω (πιά—Πάολα...ποτέ...)»

Της πήγανε το γράμμα του και της διηγήθηκαν το τραγικό περι- στατικό.

Μία αυτοκτονία κάτω από τα παράθυρά της ήτανε κάτι, που α- νέναις την αξία της...

Πήρε το φτωχό ματωμένο γράμ- μα στα ώρια της δαχτύλας, το διάβασε κι' ένοιωσε κάτι σ'α δια- βατική τύψη...

«Άλλοι της είχανε προσφέρει χρυσάφι για να την κερδίσουνε. Αυτός της είχε προσφέρει το αί- μα του, χωρίς όμως να την κερ- δισή ποτέ...»

Ήταν ένας φτωχός αδιόρθωτος ρομαντικός μίας εποχής παλιάς, που έχει πιά αβυστή από τα τε- ρέτια του ρεαλισμού... Μιάς ε- ποχής, που έβρισκε μόνο σαν αντίλα- λος σ'ε μερικά ξεχασμένα τραγού- δια...

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

κατάλαβε τί σ'οι γκαφατζού είσαι, ά- πο έκείν το έπεισόδιο με το Διευθυ- ντή!... Τι να σου κάνω, όμως, που ο' αγαπούσα!

Κόττα τί θυμήθηκε! «Ένα έπεισο- δίο, άσχημο, που συνέβη πρό πεν- ταετία, όταν ήμασταν ακόμα μυστοι- μένοι... Μία γκαφούλα άμελητέα. Θά σ'α το διηγήθω, μάλιστα, γιατί είναι ή πρώτη μου γκάφα με τον Τιμόθεο. Έργαζόμουνε τότε στην εταιρεία «Τάτσι-Μίτσι-Κότσι» ως γραμματέας του Διευθυντού τού Κ. Φαπαούλα, που ήταν ένας στρουφός και δύστροπος τύ- πος. Κι' ένα θράσος μου λέει ο Τιμό- θεος:

— Έβρεις, Μαρούλα, αύριο τ'ο πρωί θά πάω στον Πειραιά να υποδεχτώ έ- να βείο μου, από την 'Αμερική! — Θάρθω κι' έγω μαζί! είπα.

— Μ'α έσύ έχεις δουλειά. Μπορείς να πάρεις άδειά;

— Καλέ, πώς δε μπορώ; Θά πω στο Διευθυντή ένα ψευτάκι!

Καθόσμου και σκεφτίτικα μαζί τί ψευτάκι να πω. «Ότι άρρώστος ή μαυιά μου; Την είπα ήδη άρρωστίσει τρεις φορές. Δέ σήκωνε άλλο...»

Βρήκα! είπα σ'ε μία στιγμή έν- θουσιασμένη. Θά πω ότι γιορτάζεις κι' ότι θέλω να βοηθήσω τη μητέρα σου στο συνούσια το σπιτιού!

Κυττάζαμε το ήμερολόγιο και ή έ- ποιημένη ήτανε τού 'Αγιού Τούφωνα τού βασιμηνολογού

«Ετσι την άλλη μέρα τ'ο πρωί, σ'ε μία στιγμή, που είδα ότι ο Διευθυ- ντής ήτανε στις καλές του, πλησιάζω στο γραφείο του και τού λέω δειλά:

— Μ'ε συγχαίρετε κύριε Διευθυντά, ήβελα να σ'α παρακαλέσω κάτι...

— Λέγε, παιδί μου, τί θέλεις; με ρώτησε αυτός συγκρατητικά.

— Ξέρετε κύριε Διευθυντά, σήμερα γιορτάζει ο μνηστήρας μου...

— Μπιά! Τρύφωνα τόν λένε; Νά τον γαίρεσαι! Και τόν παππού μου τόν λέγανε Τρύφωνα! Λοιπόν;

— Λοιπόν ήβελα να μου δώσετε μ'α άδεια, για να πάω να βοηθήσω την πεθερά μου στο συνούσια το σπι- τίου. Γονά γυναίκα, θέλειπτε...

— Καλά, παιδί μου, αφού γιορτά- ζει ο άραβανιστικός σου, να π'α. Σ'ο δίνω άδεια! «Όστε Τρύφωνα, λοι- πόν; Κι' είναι καλό παιδί ο άραβανι- στικός σου;

— Έξοχος κύριε Διευθυντά.

— Λαμπρά! Σε συγχαίρω! Πάρτονε μάλιστα στο τηλέφωνο να τού πω κι' έγω τα γόνια πολλά.

— Ευχαρίστος κύριε Διευθυντά! ά- ποκρίθηκε προθύμως ένθουσιασμένη, που βρήκα τόσο κατανόηση έκ μέρους του.

Και παίρνω άμέσως τόν Τιμόθεο στο γραφείο του:

— Τιμόθεε έσύ; Μία στιγμή στο ά- κουστικό σου, για να σου πη τά χό- ρια πολλά ο κύριος Διευθυντής!

Και π'α να δώσω τ'ο άκουστικό στον Κ. Φαπαούλα όταν τόν βλέπω να σκάνει την έξελος και να μου λέη:

«Όστε έτσι, λοιπόν, άκουστικό; Πήγατε να με εξαπατήσετε ότι γιορ- τάζει σήμερα ο άραβανιστικός σας;

— Μ'α... κύριε Διευθυντά.

— Από ποτέ δεσποινίς οί Τιμόθεο γιορτάζουν τού 'Αγιού Τούφωνα;

— Ορίστε! Την είπα κάνει τη γκάφα μου. Είπα τόν άραβανιστικό μου Τιμόθεο, άντι να τόν π'ο Τούφωνα! Κι' από τότε γιορτάζουμε με τόν Τιμό- θεο την επέτειο της πρώτης μου γκα- φας, άνήμερα τού 'Αγιού Τούφωνα!...

Η ΜΑΡΟΥΛΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΣΜΑ ΔΕΣΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ή Θαμάρ, από συμπόνοια για τόν Μαχμάς, δέχεται να γίνη γυ- ναίκα του, για να τού γλυκάνη τις τελευταίες του στιγμές, προ- τού ο δήμιος τού πάρη το κεφα- λί. Ο γάμος τους θα είναι μόνον τυπικός. Ο 'Αδωνίας αναγγέλλει την άπόφαση του σ'ο Μαχμάς, που την άκουσε πλημμυρισμένος από χαρά. Στη τελετή τού γά- μου ή Θαμάρ παρουσιάζεται έχον- τας σκεπασμένο το κεφάλι της μ'ένα μαύρο πέπλο, όπως είναι ή συνήθεια. Μετά την τελετή, ό- δυνούν τόν Μαχμάς σ'ένα δωμά- τιο όπου τόν περιμένει μία γυ- ναίκα με ένα μαύρο πέπλο σ'ο κε- φάλι και πού, όπως είναι φυσι- κό, τού νομίζει για τη Θαμάρ. Ή γυναικα αυτή τού άφηγείται μία φανταστική ιστορία, ότι τάχα έ- νας άνθρωπος της έκλεψε με δό- λο την τιμή, επωφελομένη από μία λιποθυμία της και τού λέει ότι άποκρίθηκε να μην βγάλει το μαύρο πέπλο από πάνω της, αν δεν πάρη έκδίκηση. Ο Μαχμάς της ζητάει να τού πη το όνομα αυτού τού ανθρώπου.

— Σ'ο έβλεπα, ότι είναι πολύ δυνατός, άπάντησε ή νέα. Προτού προφτάσης να σήκωσής το χέρι σου πάνω του, εκείνοι που άγρυπνούν τόν ήμερα και νύχτα θά σε κοιματίσουν.

Ποιός ήταν τόσο δυνατός, για νάχη άνθρωπος, που ν' άγρυπνέ- νε γύρω τού ήμερα και νύχτα; Μό- νο ένας βασιλιάς μπορούσε νάχη αυτή τη δύναμη.

Μία υποψία πέρασε, εφανικά, από τ'ο μυαλό τού Μαχμάς. Όταν τού έφεραν σ'ο παλάτι, τούς χώ- ρισαν κι' αυτόν τόν έβριξαν σ'ε μία ύπογεια φυλακή, όπου έβρισκε κα- πνούς μέρες. Πού βρισκόταν σ' αυτό τ'ο διάστημα ή Θαμάρ; Μήπως ο 'Αδωνίας της είχε άναγκάσει να υποκύψει στις βελήριες του;...

Και βέβαια ή Θαμάρ ήταν τόσο ομορ- φη, που κι' ένας βασιλιάς θά μπο- ρούσε να χάσει τ'ο μυαλό τού γι, αυτήν.

Στη σκέψη αυτή έλο του τ'ο αί- μα ανέβηκε σ'ο κεφάλι του.

Είναι ο βασιλιάς; τη ρώ- τησε.

— Ποιός βασιλιάς;

— Ο βασιλιάς της Σιχέμ.

Ή νέα κούνησε προς τα πίσω το κεφάλι της.

— Δέ θά σου πω τί όνομά του άπάντησε.

Άλλ' ο Μαχμάς δεν είχε πιά καμμία αμφιβολία.

Δέ χρειάζεται να μου τ'ο π'α για τί έβρω, κάγχωσα εύχαριστη μένος για τ'ο συμπέρασμά του. Τά- ρα τ'ο καταλαβαίνω γιατί βιάστη- κε να γίνη ο γάμος μας... Νόμιζε- πώς έτσι θά μπορούσε να κερή- νη την άτιμία του. Άλλ' ή άτιμία του μόνο μέσα σ'ο αίμα του μπορεί

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΞΕΛΙΜΟΥ

— Ο βασιλιάς της Ίερουσα- λήμ;

— Ναι. Οι στρατιώτες του με είχαν πάρει από την πατρίδα του και με είχαν π'αίε σ'ο παλάτι του. Έσκυβα τ'ο κεφάλι σ'ο σκληρό μοίρα μου κι' έβγαινα σκλάβα σ'ο χαρέμι του...

Ο Μαχμάς ανατρίχιασε.

— Ήσουν σ'ο χαρέμι τού Σο- λωμώντα; ρώτησε με φωνή που έ- τρεμε.

— Ήμουν σκλάβα στις γυναι- κες, που βρίσκονται σ'ο χαρέμι του, εξήγησε ή νέα. Τις συνόδευα σ'ο λουτρό τους, τις βοηθούσα να ντυθούν κι' έκανα κάθε επίθυμία τους. Μία μέρα, όμως, τ'ο μάτι τού βασιλιά έπεσε πάνω μου... Άς είναι καταραμένη αυτή ή στιγμή!

Από τότε ή θέσι μου μέσα σ'ο χαρέμι άλλαξε. Άντι να υπηρετώ τις γυναίκες του, έβγαινα όμοια μ' αυτές. Με πήγαν σ'ένα δωμάτιο με όμορφα έπιπλα, μούδωσαν πολυτελή ρούχα, άρώματα, κοσμήμα- τα. Είχα κι' έγω σκλάβες, που με υπηρετούσαν...

Στην άρχή δεν κατάλαβα για ποιό λόγο είχε γίνει αυτή ή αλ- λαγή, γιατί ή ψυχή μου ήταν άδω- α κι' άπονηρη. Μία νύχτα, όμως, ο βασιλιάς ήρθε σ'ο δωμάτιό μου. Καθόσε κοντά μου κι' άρχισε να μου χαϊδεύει τα μαλλιά. Τα χέρια του κατέβηκαν ύστερα σ'ους ώ- μους μου. Μου μίλωσε τρυφερά και τα μάτια του λάμπανε από έ- ρωτική έξαψι...

Έπειτα τότε σ'α πόδια του και, με δάκρυα σ'α μάτια, τόν παρακάλεσα να με λυπηθεί. Δεν ή- θελα να υποχωρήσω σ'έναν άνθρα- πο, που δεν τόν αγαπούσα. Άς με κρατούσε σκλάβο του κοντά του, αφού είχα την κακή τύχη να πέσω σ'α χέρια του. Δεν είχα ζητήσει τίποτα άλλο κι' ούτε ζήτησα τίς άλλες γυναίκες του. Μ'α τ'ο λόγο μου, άντι να τόν ήρθε μέρα σ'ο κελλί μου... Ήμασταν όλομ'α- ναχοι και θά ήταν άρετό ν'ά- πλώσω το χέρι μου για να τόν σκοτώσω. Άλλά και πάλι δε θά μ'ο γλυτώση. Δέ θά φύγω από τ'ο καταραμένο παλάτι του, αν δε βου- ήσω τ'ο χέρι μου μέσα σ'ο αίμα του.

Ή νέα έγειρε μ' απόγνωση τ'ο κεφάλι της.

Πώς σου πέρασε αυτή ή ιδέα από τ'ο μυαλό; είπες. Σ'ο άκούω- μαι πώς δεν ήταν ο 'Αδωνίας.

— Θέλεις να τόν σώσεις;

— Θέλω να σ'ε προσφάσω από ένα άνώφελο έγκλημα κι' από ένα μεγάλο κίνδυνο... Ο άνθρωπος, που μου πήρε την τιμή δε βρίσκεται σ'α εδώ.

Πού βρίσκεται λοιπόν;

Ή νέα φάνηκε πώς δίσταζε.

Το κάτω-κάτω, γιατί να μη τού πω την αλήθεια; ψιθύρισε σ'ε να μιλούσε σ'όν έαυτό της. Όταν μ'α τ'ο όνομά του, θά κατα- λάβη και μόνος του, ότι δε μπο- ρεί να τού κ'αμη τίποτα. Και τότε ο θυμός του θά σβύση...

Ο Μαχμάς είχε κρεμαστή από τ'ο χείλη της.

— Ένοχοποίησες μέσα σ'τη σκέ- ψη σου έναν άδωδο, είπες ή νέα, γυ- ρίζοντας προς τ'ο μέρος του. Ο 'Αδωνίας φέρθηκε μεγαλόψυχα και σ'ε σένα και σ'ε μένα και σ'ε τ'ο- ρούμε να παραπονεθούμε για τ'ο- ποτα... Ο ένοχος δεν είναι αυτός, άλλ' ο άδελφός του...

— Ο βασιλιάς της Ίερουσα- λήμ;

— Ναι. Οι στρατιώτες του με είχαν πάρει από την πατρίδα του και με είχαν π'αίε σ'ο παλάτι του. Έσκυβα τ'ο κεφάλι σ'ο σκληρό μοίρα μου κι' έβγαινα σκλάβα σ'ο χαρέμι του...

Ο Μαχμάς ανατρίχιασε.

— Ήσουν σ'ο χαρέμι τού Σο- λωμώντα; ρώτησε με φωνή που έ- τρεμε.

— Ήμουν σκλάβα στις γυναι- κες, που βρίσκονται σ'ο χαρέμι του, εξήγησε ή νέα. Τις συνόδευα σ'ο λουτρό τους, τις βοηθούσα να ντυθούν κι' έκανα κάθε επίθυμία τους. Μία μέρα, όμως, τ'ο μάτι τού βασιλιά έπεσε πάνω μου... Άς είναι καταραμένη αυτή ή στιγμή!

Από τότε ή θέσι μου μέσα σ'ο χαρέμι άλλαξε. Άντι να υπηρετώ τις γυναίκες του, έβγαινα όμοια μ' αυτές. Με πήγαν σ'ένα δωμάτιο με όμορφα έπιπλα, μούδωσαν πολυτελή ρούχα, άρώματα, κοσμήμα- τα. Είχα κι' έγω σκλάβες, που με υπηρετούσαν...

Στην άρχή δεν κατάλαβα για ποιό λόγο είχε γίνει αυτή ή αλ- λαγή, γιατί ή ψυχή μου ήταν άδω- α κι' άπονηρη. Μία νύχτα, όμως, ο βασιλιάς ήρθε σ'ο δωμάτιό μου. Καθόσε κοντά μου κι' άρχισε να μου χαϊδεύει τα μαλλιά. Τα χέρια του κατέβηκαν ύστερα σ'ους ώ- μους μου. Μου μίλωσε τρυφερά και τα μάτια του λάμπανε από έ- ρωτική έξαψι...

Έπειτα τότε σ'α πόδια του και, με δάκρυα σ'α μάτια, τόν παρακάλεσα να με λυπηθεί. Δεν ή- θελα να υποχωρήσω σ'έναν άνθρα- πο, που δεν τόν αγαπούσα. Άς με κρατούσε σκλάβο του κοντά του, αφού είχα την κακή τύχη να πέσω σ'α χέρια του. Δεν είχα ζητήσει τίποτα άλλο κι' ούτε ζήτησα τίς άλλες γυναίκες του. Μ'α τ'ο λόγο μου, άντι να τόν ήρθε μέρα σ'ο κελλί μου... Ήμασταν όλομ'α- ναχοι και θά ήταν άρετό ν'ά- πλώσω το χέρι μου για να τόν σκοτώσω. Άλλά και πάλι δε θά μ'ο γλυτώση. Δέ θά φύγω από τ'ο καταραμένο παλάτι του, αν δε βου- ήσω τ'ο χέρι μου μέσα σ'ο αίμα του.

Ή νέα έγειρε μ' απόγνωση τ'ο κεφάλι της.

Πώς σου πέρασε αυτή ή ιδέα από τ'ο μυαλό; είπες. Σ'ο άκούω- μαι πώς δεν ήταν ο 'Αδωνίας.

— Θέλεις να τόν σώσεις;

— Θέλω να σ'ε προσφάσω από ένα άνώφελο έγκλημα κι' από ένα

«Όταν κατάλαβα πως οι στρατιώτες είχαν απομακρυνθεί, κατηφόρισα σε μία βαθιά ρεματιά και βγήκα στην κοιλάδα. Δε μπορούσα να δω την κατασκήνωσή σας. Το μόνο που είδα, ήταν ο χειμάρρος, που χόριζε αυτή την κοιλάδα στα δύο... Είχα χάσει τώρα όλο το θάρρος μου κι' ο πόθος για εκδίκηση είχε σβύσει μέσα στην ψυχή μου. Το μόνο που ήθελα, ήταν να περάσω όλη μου την ζωή, να περάσω όλη μου την ζωή, να περάσω όλη μου την ζωή... «Αλλά, τη στιγμή, που ήμουν έτοιμη να περάσω μέσα στο νερό, λιποθύμησα... «Όταν συνήλα, βρισκόμουν μέσα στη σκηνή του Ναγέδ. «Δυστυχισμένη Θαμάρ! είπε ο Μαχμάς, με συμπόνια. «Όχι, Μαχμάς, το σώναζε. «Από τη στιγμή, που βρέθηκες στο δρόμο μου, δεν είμαι δυστυχισμένη. «Αναστέναζε κάποιος φορές κι' έπειτα πρόσθεσε: «Τα ξέρεις τώρα όλα, αγαπημένε μου. Συχώρεσέ με, που δε θέ-

λησα στην αρχή να σου αποκαλύψω το όνομα του Σολομώντα. Με κράτησε ο φόβος μου για σένα... «Αλλά τώρα καταλαβαίνω πως ο φόβος μου ήταν μάταιος. Πως μπορεί ο φτωχός Μαχμάς να εκδικηθεί τον πανίσχυρο βασιλιά της Ιερουσαλήμ; Πίστεψέ με, το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε, είναι να ξεχάσουμε τ' όνομά του... Πρέπει να ξέρεις, Μαχμάς, ότι, από τη στιγμή, που σου το είπα, ένα τεράστιο βάρος έφυγε από πάνω μου. Αυτό το όνομα θα το έρωμε μόνο εσύ κι' εγώ... Δεν είναι αλήθεια, αγαπημένε μου, πως πέρασε πια η όργη σου και πως ο πόθος για εκδίκηση έσβυσε μέσα στην ψυχή σου... Είμαι βέβαιη πως δεν τον σκέφτεσαι πια τόν όρκο, που έδωσες. Θα προσπαθώ κι' εγώ να ξεχάσω το δικό μου. Είμαστε κι' οι δυο αδύνατα πλάσματα... Πως μπορούμε να τα βάλαμε μ' ένα μεγάλο βασιλιά; «Ετσι γίνεται πάντα στη ζωή. Οι άνθρωποι πνίγονται στο δικό του αδύνατο, που δεν του μένει τίποτ' άλλο παρά να

κρύψει τη ντροπή του και να ξεγελάσει τον πόνο του. Το ίδιο θα κάναμε κι' εμείς, φτωχέ μου Μαχμάς... «Αλλά γιατί δε κυττάξεις έτσι; «Η ντροπή μου λιγόστεψε την αγάπη σου κι' σε πικραίνει, που γεννήθηκες αδύνατος και καταφρονεμένος; «Αν ο σκοπός της ήταν να προκαλέσει την αντίδραση του Μαχμάς, θιγόντας τον στη φιλοτιμία του, το κατάφερε. Τον είδε, ξαφνικά, να τινάζει το κεφάλι του προς τα πίσω. «Η ντροπή σου είναι και δική μου, της είπε με σταθερή φωνή. «Αλλά κάνει λάθος νομίζοντας πως η δύναμη του Σολομώντα θα με κάμει να δειλιάσω και να ζωρώσω το κορμί. Νοιάζω τώρα μια δύναμη, που δεν την είχα ποτέ άλλοτε. Πως σου πέρασε η ιδέα, ότι θα μπορούσα να ξεχάσω τόν όρκο που έδωσα; Και συ επίσης πρέπει να κρατήσεις το δικό σου... Ναι, όμορφη Θαμάρ, μπορείς να κρατήσεις το μαύρο πέπλο στο κεφάλι σου. Πρέπει να βάλω πρώτα τα χέρια μου μέσα στο αίμα του ανθρώπου που σου έκλεψε την τιμή, για ναχω το δικαίωμα να τόν βγάλω από πάνω σου... «Ανοιξε κατόπιν την πόρτα και βγήκε.

μέσα στο αίμα του ανθρώπου, που σου πήρε την τιμή». — Και ξέρει πως ο άνθρωπος αυτός είναι ο βασιλιάς της Ιερουσαλήμ; — Και βέβαια. Του αφηγήθηκα την ιστορία, που μου είπες... «Ο Μαχμάς βλέπει τώρα το Σολομώντα σαν τόν πιο θανάσιμο εχθρό του. — Τό ότι τόν μισεί, δε σημαίνει τίποτα, είπε ο 'Αδωνίας. Είναι αποφασισμένος και να τόν εκδικηθεί; — Δε σκέφτεται τίποτ' άλλο εκτός απ' αυτό, απάντησε η Νοεμί. — Σκέφτεται να εκδικηθεί το Σολομώντα; — Ναι... — Και δεν τόν τρομάζει η δύναμή του; — Δεν τόν τρομάζει τίποτα. Δεν άκουσε, βασιλιά, τόν όρκο που μου έκαμε; — Τα μάτια του 'Αδωνία έλαμψαν από άγρια χαρά. — Ένας άνθρωπος, που αγαπάει, μπορεί να τα κάμει όλα, είπε ο 'Αδωνίας στον έαυτό του. Γύρισε ύστερα στη Νοεμί. — Σου είπε τί λογαριάζει να κάνει; τη ρώτησε. — Όχι, απάντησε η νέα. Νομίζω, όμως πως ο σκοπός του είναι να πάη στην Ιερουσαλήμ... «Όταν τόν μίλησα για το Σολομώντα, φοβήθηκα πως θα τρομάζε και γι' αυτό προσποιήθηκα πως ήθελα να τόν βγάλω από τόν μυαλό κάθε ιδέα για εκδίκηση. «Αλλά ο Μαχμάς δεν πρόσεξε τα λόγια μου. «Η ιδέα πως έπρεπε να εκδικηθεί το βασιλιά της Ιερουσαλήμ, είχε ριζωθεί πια στο μυαλό του. — Θέλω να μού τα αφηγήσεις όλα, είπε ο 'Αδωνίας. «Η Νοεμί ήταν μια από τις γυναίκες του χαρεμιού του. Είχε την ίδια κορμοστασιά και τόν ίδιο περπάτημα με τη Θαμάρ. Γι' αυτό, ο 'Αδωνίας της έμπιστευθηκε το σατανικό σχέδιό του. Μετά την τελετή τού γάμου, η Θαμάρ, όπως είδαμε, αναγκάστηκε να ακολουθήσει τις δυο γυναίκες, που ήσαν να την πάρουν για να την οδηγήσουν στο δωμάτιό της... «Η ψυχή της ήταν πλημμυρισμένη από λύπη. «Ο 'Αδωνίας της είχε πη πως ο δήμιος περίμενε σε μια διπλανή αίθουσα τόν Μαχμάς για να τού πάρη τόν κεφάλι κι' η σκέψη αυτή την έκανε να ξεχάσει τόν μίσος της. «Αν είχε δεχτεί να συνεργασθώ σ' αυτή την κωμωδία, ήταν για να τού γλυκύνει τις τελευταίες του στιγμές. Και θάθελε να τού πη πως τόν συμπονέω για τη σκληρή μοίρα του ή τούλάχιστον πως τόν είχε συγχωρέσει μέσα στην ψυχή της. «Αλλά δε μπορούσε.

«Ο βασιλιάς της Σιχέμ, όμως, είχε άλλα σχέδια στο μυαλό του. Μόλις τελείωσε η γαμήλια τελετή, οι άνθρωποι τού οδηγήσαν τόν Μαχμάς σ' ένα δωμάτιο, που έμοιαζε με νηφικό θάλασο. Μέσα σ' αυτό, τόν περίμενε μία γυναίκα μ' ένα μαύρο πέπλο στο κεφάλι, που δε μπορούσε να ήταν άλλη από την αγαπημένη του Θαμάρ. — Ποιά χαρά για τόν έρωτευμένο Μαχμάς! Θάσφιγγε τώρα στην αγκαλιά του τη γυναίκα, που λάτρευε και θα γνώριζε την εύχρηστη κοντά της. Τό όνειρό του θα ζωντανέυε. «Αλλά η γυναίκα αυτή, που τόν περίμενε μέσα στο νηφικό θάλασο, το πρόσωπό του κρυμμένο πίσω από τόν μαύρο πέπλο, δεν ήταν η Θαμάρ. Στ' ήθελε της βρισκόταν η Νοεμί, που θάπαιζε ένα σατανικό παιχνίδι. — Αυτό τόν παίζει η Νοεμί τόν εχθρό σου, είπε ο 'Αδωνίας, ακούγοντας την αφηγησή της, δε μπορείς να μη θαυμάσεις την έξυπνότητά και την ετοιμότητά της. — Κι' η ίδια η Θαμάρ δε θα τα κατάφερε καλύτερα, της είπε έλθουσα σ' αυτόν. «Ας δούμε τώρα τί θα κάμει ο Μαχμάς. — Ο Μαχμάς δε θα διστάσει,

απάντησε η Νοεμί. Είμαι βέβαιη γι' αυτό. «Ο 'Αδωνίας της χαμογέλασε. — Όμορφη Νοεμί, αυτό τόν παιχνίδι θα πρέπει να σε κούρασε, τή ειπε. — Είμαι πρόθυμη να κάμω ό,τι άλλο με διατάξει ο αφέντης μου, απάντησε η νέα. «Ο 'Αδωνίας την τράβηξε κοντά του. — «Ας μη μιλάμε πια γι' αυτά τα πράγματα, είπε. «Ελα να ξεκουρασθής στην αγκαλιά μου, αγαπημένη μου Νοεμί... «Η νύχτα είναι δική μας. «Η Νοεμί μισόκλεισε τα μεγάλα αμυγδαλωτά μάτια της, ανατριχιάζοντας από εύχρηστη. — ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ — Ο Μαχμάς, φεύγοντας από τόν δωμάτιο, όπου νομίζει πως είχε αφήσει την αγαπημένη του Θαμάρ, κατέβηκε στη μεγάλη αυλή τού παλατιού. «Εκεί, διάλεξε μια απόμνηρη γωνιά και κουβαριάστηκε πίσω από μια κολώνα, για να περάσει τη νύχτα. «Αλλά δεν έκλεισε μάτι. Τό πρωτόγονο μυαλό του δε μπορούσε να χωρέσει πολλά πράγματα μαζί. Και τώρα η σκέψη πως έπρεπε να εκδικηθεί τόν Σολομώντα, τόν είχε γεμίσει ολόκληρο. Αυτός ο πόθος του για εκδίκηση είχε γίνει ένα με τη ζωή του. Τόν χαιρόταν. Σ' αυτόν έσμιγαν η απέραντη αγάπη του για τη Θαμάρ κι' η λαχτάρα του για εύχρηστη. Για τη στιγμή, δεν έκανε κανένα σχέδιο. Τό μόνο που ήξερε ήταν, ότι έπρεπε να τρέξει στην Ιερουσαλήμ, για να συναντήσει τόν μεγάλο εχθρό του. Δε θα χρειαζόταν τότε παρά να σηκώσει τόν χέρι του για να τού δώσει τόν θάνατο. Αυτό ήταν κάτι, που έπρεπε να γίνει. Τό άλλο πρωί, όταν τόν παλάτι άρχισε να ζωντανεύει και πάλι, ο Μαχμάς ξαναβγήκε τις σκάλες και ζήτησε να δη τόν 'Αδωνία. «Ο βασιλιάς τόν δέχτηκε καλόκαρδα. — Είσαι ευτυχισμένος, Μαχμάς; τόν ρώτησε μ' ένα πονηρό χαμόγελο. «Ο Μαχμάς έσκυψε τόν κεφάλι για να αποφυγή τόν βλέμμα του. — Είμαι, απάντησε. — Τί άλλο μπορώ να κάμω για σένα; Βασιλιά, φάνηκε μεγαλόκαρδος σε μένα και δε θα ξεχάσω ποτέ τί σου χρωστάω, απάντησε ο Μαχμάς. Θέλω, λοιπόν, να σου ζητήσω ακόμη μια χάρη. — Μπορείς να μού ζητήσεις και δύο. «Ο Μαχμάς σκέφτηκε μερικές στιγμές. — Ο βασιλιάς έχει δικίο, είπε. Δυο χάρες ήθελα να τού ζητήσω. — «Ας ακούσουμε την πρώτη. Μου χρειάζεται ένα καλό άλογο. — Τα μάτια τού βασιλιά έλαμψαν. «Αλλά προσπαθώ να κρύψω τη συγκίνησή του. — Τί θα τόν κάμεις; ρώτησε με προσποιητή αδιαφορία. «Ο Μαχμάς δίστασε. — Θέλω να βρώ τούς δικούς μου, απάντησε έπειτα από μια στιγμή. Είχα αφήσει στην κατασκήνωσή πολλὰ πράγματα, που μού χρειάζονται. — Γι' αυτό τόν θέλεις; — Γι' αυτό, βασιλιά. Θα τούς ζητήσω να μού δώσουν τόν μερτικό μου σε πρόβατα και γίδια, γιατί δε θέλω πια να ξαναγυρίσω κοντά τους... Σκέφτηκε πως, αν ψάξω να τούς βρώ με τὰ πόδια, θα χρειαστώ ίσως πολλόν καιρό. Μ' ένα άλογο τρέχει κανείς πιο γρήγορα... «Ο 'Αδωνίας τόν κύτταξε στα μάτια και δε δυσκολεύτηκε να μαντεψεί τή σκέψη του. «Ο Μαχμάς λημ. Δεν είχε καιρό να χάσει. «Ο όρκος, που είχε δώσει, τόν έκαίει. «Από τη στιγμή, που είχε μάθει εκείνο, που νομίζει για μυστικό της Θαμάρ, δε μπορούσε πια να ησυχάσει. Είχε την έντοψη πως ο

Σολομών τού έκλεβε κάτι από την εύχρηστη του, όσο τόν άφηνε στη ζωή. «Έπρεπε, λοιπόν, να φτάσει τόν συντομότερο στο σκοπό του. — Σκέφτηκε σαστά, είπε ο 'Αδωνίας. Θα έχω τόν άλογο, που μού ζητάς... Θα διατάξω να σου δώσουν ένα από τὰ πιο γρήγορα και τὰ πιο γερά... «Ενα χαμόγελο μισάνοιξε τὰ χείλη τού Μαχμάς. — Ευχαριστώ, βασιλιά, είπε με συγκίνηση. — Θα διατάξω ακόμη να σου μετρήσουν εκατό άσημένια κι' εκατό χάλκινα δηνάρια, πρόσθεσε ο 'Αδωνίας. — Δε ζητήσα χρήματα, διαμαρτυρήθηκε ο Μαχμάς. — Μπορεί να σου χρειαστούν, απάντησε ο 'Αδωνίας. Ένας άνθρωπος, που ταξιδεύει, πρέπει να έχει χρήματα μαζί του... «Ο, όχι, δε θέλω να μ' ευχαριστήσης. Ο άνθρωπος μου σ' έκαμαν να υποφέρω και να πονέσω... «Ο, τι κι' αν κάμω για σένα, δε θα μωρέσω ποτέ να σ' αποζημιώσω... «Ας έρωμε τώρα στη δεύτερη χάρη. — Βασιλιά, δε μπορώ να πάω τη Θαμάρ στο ταξίδι μου, είπε ο Μαχμάς. «Αν την έπειρα μαζί μου, θ' αργούσα... — Και δεν πρέπει ν' αργήσης,

συμπλήρωσε ο 'Αδωνίας, προσπαθώντας να κρύψει τή χαρά του. — Γι' αυτό θέλω ν' αφήσω κάπου τη Θαμάρ, είπε δειλά ο Μαχμάς. Κάπου που να είμαι σίγουρος, ότι δε θα την απειλήσει κανένας κίνδυνος κι' ότι θα την ξαναβρώ όταν θα γυρίσω. «Ο 'Αδωνίας έκαμε πως πειράχτηκε από τὰ τελευταία λόγια του. — Νομίζεις, λοιπόν, ότι δεν υπάρχει χώρος στο παλάτι μου για τή γυναίκα σου κι' ότι η προστασία μου δεν είναι αρκετή για να την προφυλάξει από κάθε κίνδυνο; τόν ρώτησε. — Αυτή η μεγάλη καλωσύνη τού βασιλιά έκαμε βαθειά έντύπωση στο Μαχμάς. Δυο δάκρυα κύλησαν από τὰ μάτια του. — Είσαι ένας μεγάλος βασιλιάς! φώναξε στον 'Αδωνία. «Εκείνο που ήθελα να σου ζητήσω, ήταν να κρατήσεις τη Θαμάρ στο παλάτι σου και να την πάρης κάτω από τήν προστασία σου... Τώρα, που μού τόν υποσχέθηκες, θα φύγω ήσυχος. — Δε θα λείψη τίποτα από τη Θαμάρ και κανένας κίνδυνος δε θα την απειλήσει, είπε ο 'Αδωνίας. «Έπειτα από λίγη ώρα, ο Μαχμάς έφυγε από τόν παλάτι, ανεδασμένος σ' ένα καλό άλογο.

Πίσω του, σε κάποια απόσταση, κάπαζαν δυο έμπιστοι τού 'Αδωνία. «Ο ένας απ' αυτούς, έπειτα από κάμποση ώρα, άποχαίρετσε τόν σύντροφό του και ξαναπήρε τόν δρόμο της Σιχέμ. «Ο άλλος εξακολούθησε να προχωρή πάνω στον ίδιο δρόμο με τόν Μαχμάς. «Όταν ο πρώτος έφτασε στο παλάτι, ο 'Αδωνίας περιτοχιζόταν από τούς συμβουλάτορές του, που συζητούσαν και χειρονομούσαν ζωηρά, σαν τόν θέμα τού τούς απασχολούσε να είχε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον... «Ο άνθρωπος, που είχε παρακολουθήσει τόν Μαχμάς, πέρασε ανάμεσα τους και πήγε κοντά στο βασιλιά. «Έσκυψε τότε και τού ψιθύρισε στο αυτί: — Πηγαίνει στην Ιερουσαλήμ. «Ο 'Αδωνίας χαμογέλασε ευχαριστημένος. — Είσαι βέβαιος για ό,τι λες, Χαμάς; ρώτησε. — Τόν παρακολουθήσα ως τόν Ραββ. απάντησε ο Χαμάν. «Από κει ανοίγονταν δυο δρόμοι. «Ο ένας απ' αυτούς προχωρεί προς τόν Μισέμ κι' ο άλλος προς τήν Ιερουσαλήμ. «Ο Μαχμάς πήρε τόν δεύτερο. — Κι' ο Ζαέλ; — Δεν τόν άφινει καθόλου από τὰ μάτια του.

Στο Γραφείο
Έχετε μια στιγμή
έλεύθερη; Είναι
τόσο εύκολο να
χρησιμοποιήσετε
το PRETTY QUICK
τὸ νέο ΜΕΙΚ-ΑΠ
τῆς ΤΟΚΑΛΟΝ, γιὰ
ένα γρήγορο και
ωραίο μακιγιάζ.

**Pretty Quick - ή νέα θαυμασία κρέμα-πούδρα
"Πρέττυ Κουϊκ", (ΜΕΙΚ-ΑΠ) τῆς Τοκαλόν...**

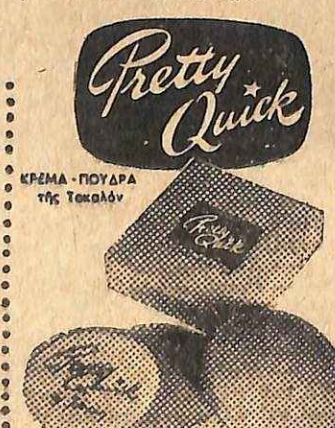
Τό PRETTY QUICK - ΜΕΙΚ-ΑΠ τῆς ΤΟΚΑΛΟΝ - είναι ακριβώς αυτό που πάντα επιθυμούσατε. Ένα μέσον που θα μπορούσε μέσα σε δευτερόλεπτα να ξεναδώσει στο πρόσωπό σας μια υπέροχη βελούδινη δύση. Δεν υπάρχει γυναίκα σ' όλο τόν κόσμο που να μὴ μπορεί να γίνει, έστω και λίγο, πιο ωμορφη απ' ότι είναι ήδη, με τή χρησιμοποίηση τού Πρέττυ Κουϊκ, που είναι τώρα η πιο μοντέρνα μέθοδος για τόν μακιγιάζ σας. Προμηθευθήτε από σήμερα κι' όλας τόν κομψό πλακέ κουτάκι. Είναι πραγματικά ένα "απόδερμα ωμορφιάς", που θα σας κάνει πιο εύτυχισμένες.

• Τό Πρέττυ Κουϊκ τῆς Τοκαλόν δίδει στο πρόσωπό σας τήν εξαιρετική φυσική όψη, που τόσο επιθυμείτε πάντα.

• Μακιγιάρσατε σε λίγα δευτερόλεπτα και τόν μακιγιάζ κρατάει ώρες.

• Είναι απίστευτο πόσο οικονομικό είναι. Δεν έχετε τήν παραιομένη σπατάλη.

• Τό PRETTY QUICK δεν ξηραίνει τόν δέρμα χάρις στην ειδική κρέμα που περιέχει.

ΚΑΤΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ!!!
«Η θήκη τού νέου κραιγιόν χειλέων ΤΟΚΑΛΟΝ "Λιπ-ματικ" είναι μια επαναστατική εφεύρεση. Με μια απλή κίνηση τόν κραιγιόν σας βγίκε αυτόματα. Πρακτική, άπλη, ταχύτατη στη χρήση της η θήκη "Λιπ-ματικ" με τόν κραιγιόν ΤΟΚΑΛΟΝ θάφει τέλεια τὰ χείλη.

Η ΝΟΕΜΙ

«Η γυναίκα, που είχε απομείνει μόνη μέσα στο δωμάτιο, όταν έσβυσε ο θόρυβος τών βημάτων του, έτρεξε στην πόρτα και τράβηξε τόν συρτή, σά να φοβόταν μήπως ξαναγυρίσει. Βγήκε ύστερα από μια άλλη πόρτα, που βρισκόταν στο βάθος.

Τό μεγάλο ανάκτορο ήταν βυθισμένο στη σιωπή. «Εδώ κι' εκεί, μερικοί πυρσσοί, που έκαιγαν στους τοίχους, σκόρπιζαν ένα αδύνατο φως ολόγυρα.

«Η γυναίκα ανέθηκε μια στενή σκάλα κι' έπειτα ακολούθησε ένα μεγάλο διάδρομο, που ήταν δλωτα έρημος εκείνη τήν ώρα. «Όταν έφτασε στην άκρη, χτύπησε με τόν χέρι της τρεις φορές πάνω σε μια βαρειά βουήνη πόρτα. «Η πόρτα αυτή άνοιξε αμέσως και μια ανδρική φωνή έπτελούσε: «Ηρθες επιτέλους!

«Εκείνος, που είχε πη αυτά τὰ λόγια, δεν ήταν άλλος από τόν 'Αδωνία.

«Η γυναίκα μπήκε μέσα στο δωμάτιό κι' έβγαλε τόν μαύρο πέπλο, που τής σκέπαζε τόν πρόσωπο.

— Λοιπόν, Νοεμί; ρώτησε ο βασιλιάς της Σιχέμ.

— Έγιναν όλα σύμφωνα με τις έπιθυμίες σου, απάντησε αυτή η γυναίκα.

«Ο 'Αδωνίας τήν πήρε από τόν χέρι και τήν έβαλε να καθίσει σ' ένα χαμηλό ντιβάνι, που βρισκόταν στο βάθος τού δωματίου. «Έπειτα κάθισε κι' αυτός πλάι της.

— Δεν υποπτευθήκε τίποτα; τη ρώτησε.

— Πως μπορούσε να υποπτευθώ, αφού δεν έβγαλα καθόλου τόν μαύρο πέπλο από τόν πρόσωπό μου, απάντησε η γυναίκα, που είχε αποκαλέσει Νοεμί.

— Και δεν προσπάθησε να σου τόν βγάλει;

— Στην αρχή, ναι. Μά, από τη στιγμή, που τόν μίλησα για τόν όρκο μου, δεν ξανάκανε καμμία κίνηση.

— Πρόσεξε τή φωνή σου; — Τού μιλούσα όλη τήν ώρα σιγά. Μόνο δυο ή τρεις φορές ξεχάστηκα και δυνάμωσα τή φωνή μου, αλλά ήταν τόσο ζαλισμένος, που δεν πρόσεξε τίποτα. «Ετσι, ούτε στιγμή δεν πέρασε από τόν μυαλό του η σκέψη, ότι η γυναίκα που βρισκόταν μπροστά του δεν ήταν η Θαμάρ... «Ο, αν ήξερες, βασιλιά, πόσο τήν αγαπάει!

— Και τί είπε όταν άκουσε τόν όρκο σου; — Στόν όρκο μου απάντησε μ' ένα δικό του όρκο. «Κράτησε τόν πέπλο σου, αγαπημένη μου Θαμάρ, μου είπε. Τότε μόνο θα σηκώσω τὰ χέρια μου για να τόν βγάλω από πάνω σου, όταν θα τὰ έχω βάψει

μέσα στο αίμα του ανθρώπου, που σου πήρε την τιμή».

— Και ξέρει πως ο άνθρωπος αυτός είναι ο βασιλιάς της Ιερουσαλήμ; — Και βέβαια. Του αφηγήθηκα την ιστορία, που μου είπες... «Ο Μαχμάς βλέπει τώρα το Σολομώντα σαν τόν πιο θανάσιμο εχθρό του.

— Τό ότι τόν μισεί, δε σημαίνει τίποτα, είπε ο 'Αδωνίας. Είναι αποφασισμένος και να τόν εκδικηθεί; — Δε σκέφτεται τίποτ' άλλο εκτός απ' αυτό, απάντησε η Νοεμί.

— Σκέφτεται να εκδικηθεί το Σολομώντα; — Ναι... — Και δεν τόν τρομάζει η δύναμή του; — Δεν τόν τρομάζει τίποτα. Δεν άκουσε, βασιλιά, τόν όρκο που μου έκαμε;

— Τα μάτια του 'Αδωνία έλαμψαν από άγρια χαρά.

— Ένας άνθρωπος, που αγαπάει, μπορεί να τα κάμει όλα, είπε ο 'Αδωνίας στον έαυτό του. Γύρισε ύστερα στη Νοεμί.

— Σου είπε τί λογαριάζει να κάνει; τη ρώτησε.

— Όχι, απάντησε η νέα. Νομίζω, όμως πως ο σκοπός του είναι να πάη στην Ιερουσαλήμ...

«Όταν τόν μίλησα για το Σολομώντα, φοβήθηκα πως θα τρομάζε και γι' αυτό προσποιήθηκα πως ήθελα να τόν βγάλω από τόν μυαλό κάθε ιδέα για εκδίκηση.

«Αλλά ο Μαχμάς δεν πρόσεξε τα λόγια μου. «Η ιδέα πως έπρεπε να εκδικηθεί το βασιλιά της Ιερουσαλήμ, είχε ριζωθεί πια στο μυαλό του.

— Θέλω να μού τα αφηγήσεις όλα, είπε ο 'Αδωνίας.

«Η Νοεμί ήταν μια από τις γυναίκες του χαρεμιού του. Είχε την ίδια κορμοστασιά και τόν ίδιο περπάτημα με τη Θαμάρ. Γι' αυτό, ο 'Αδωνίας της έμπιστευθηκε το σατανικό σχέδιό του.

Μετά την τελετή τού γάμου, η Θαμάρ, όπως είδαμε, αναγκάστηκε να ακολουθήσει τις δυο γυναίκες, που ήσαν να την πάρουν για να την οδηγήσουν στο δωμάτιό της...

«Η ψυχή της ήταν πλημμυρισμένη από λύπη. «Ο 'Αδωνίας της είχε πη πως ο δήμιος περίμενε σε μια διπλανή αίθουσα τόν Μαχμάς για να τού πάρη τόν κεφάλι κι' η σκέψη αυτή την έκανε να ξεχάσει τόν μίσος της.

«Αν είχε δεχτεί να συνεργασθώ σ' αυτή την κωμωδία, ήταν για να τού γλυκύνει τις τελευταίες του στιγμές. Και θάθελε να τού πη πως τόν συμπονέω για τη σκληρή μοίρα του ή τούλάχιστον πως τόν είχε συγχωρέσει μέσα στην ψυχή της.

«Αλλά δε μπορούσε.

«Ο βασιλιάς της Σιχέμ, όμως, είχε άλλα σχέδια στο μυαλό του. Μόλις τελείωσε η γαμήλια τελετή, οι άνθρωποι τού οδηγήσαν τόν Μαχμάς σ' ένα δωμάτιο, που έμοιαζε με νηφικό θάλασο. Μέσα σ' αυτό, τόν περίμενε μία γυναίκα μ' ένα μαύρο πέπλο στο κεφάλι, που δε μπορούσε να ήταν άλλη από την αγαπημένη του Θαμάρ.

— Ποιά χαρά για τόν έρωτευμένο Μαχμάς! Θάσφιγγε τώρα στην αγκαλιά του τη γυναίκα, που λάτρευε και θα γνώριζε την εύχρηστη κοντά της. Τό όνειρό του θα ζωντανέυε.

«Αλλά η γυναίκα αυτή, που τόν περίμενε μέσα στο νηφικό θάλασο, το πρόσωπό του κρυμμένο πίσω από τόν μαύρο πέπλο, δεν ήταν η Θαμάρ. Στ' ήθελε της βρισκόταν η Νοεμί, που θάπαιζε ένα σατανικό παιχνίδι. — Αυτό τόν παίζει η Νοεμί τόν εχθρό σου, είπε ο 'Αδωνίας, ακούγοντας την αφηγησή της, δε μπορείς να μη θαυμάσεις την έξυπνότητά και την ετοιμότητά της. — Κι' η ίδια η Θαμάρ δε θα τα κατάφερε καλύτερα, της είπε έλθουσα σ' αυτόν. «Ας δούμε τώρα τί θα κάμει ο Μαχμάς. — Ο Μαχμάς δε θα διστάσει,

απάντησε η Νοεμί. Είμαι βέβαιη γι' αυτό. «Ο 'Αδωνίας της χαμογέλασε. — Όμορφη Νοεμί, αυτό τόν παιχνίδι θα πρέπει να σε κούρασε, τή ειπε. — Είμαι πρόθυμη να κάμω ό,τι άλλο με διατάξει ο αφέντης μου, απάντησε η νέα. «Ο 'Αδωνίας την τράβηξε κοντά του. — «Ας μη μιλάμε πια γι' αυτά τα πράγματα, είπε. «Ελα να ξεκουρασθής στην αγκαλιά μου, αγαπημένη μου Νοεμί... «Η νύχτα είναι δική μας. «Η Νοεμί μισόκλεισε τα μεγάλα αμυγδαλωτά μάτια της, ανατριχιάζοντας από εύχρηστη. — ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ — Ο Μαχμάς, φεύγοντας από τόν δωμάτιο, όπου νομίζει πως είχε αφήσει την αγαπημένη του Θαμάρ, κατέβηκε στη μεγάλη αυλή τού παλατιού. «Εκεί, διάλεξε μια απόμνηρη γωνιά και κουβαριάστηκε πίσω από μια κολώνα, για να περάσει τη νύχτα. «Αλλά δεν έκλεισε μάτι. Τό πρωτόγονο μυαλό του δε μπορούσε να χωρέσει πολλά πράγματα μαζί. Και τώρα η σκέψη πως έπρεπε να εκδικηθεί τόν Σολομώντα, τόν είχε γεμίσει ολόκληρο. Αυτός ο πόθος του για εκδίκηση είχε γίνει ένα με τη ζωή του. Τόν χαιρόταν. Σ' αυτόν έσμιγαν η απέραντη αγάπη του για τη Θαμάρ κι' η λαχτάρα του για εύχρηστη. Για τη στιγμή, δεν έκανε κανένα σχέδιο. Τό μόνο που ήξερε ήταν, ότι έπρεπε να τρέξει στην Ιερουσαλήμ, για να συναντήσει τόν μεγάλο εχθρό του. Δε θα χρειαζόταν τότε παρά να σηκώσει τόν χέρι του για να τού δώσει τόν θάνατο. Αυτό ήταν κάτι, που έπρεπε να γίνει. Τό άλλο πρωί, όταν τόν παλάτι άρχισε να ζωντανεύει και πάλι, ο Μαχμάς ξαναβγήκε τις σκάλες και ζήτησε να δη τόν 'Αδωνία. «Ο βασιλιάς τόν δέχτηκε καλόκαρδα. — Είσαι ευτυχισμένος, Μαχμάς; τόν ρώτησε μ' ένα πονηρό χαμόγελο. «Ο Μαχμάς έσκυψε τόν κεφάλι για να αποφυγή τόν βλέμμα του. — Είμαι, απάντησε. — Τί άλλο μπορώ να κάμω για σένα; Βασιλιά, φάνηκε μεγαλόκαρδος σε μένα και δε θα ξεχάσω ποτέ τί σου χρωστάω, απάντησε ο Μαχμάς. Θέλω, λοιπόν, να σου ζητήσω ακόμη μια χάρη. — Μπορείς να μού ζητήσεις και δύο. «Ο Μαχμάς σκέφτηκε μερικές στιγμές. — Ο βασιλιάς έχει δικίο, είπε. Δυο χάρες ήθελα να τού ζητήσω. — «Ας ακούσουμε την πρώτη. Μου χρειάζεται ένα καλό άλογο. — Τα μάτια τού βασιλιά έλαμψαν. «Αλλά προσπαθώ να κρύψω τη συγκίνησή του. — Τί θα τόν κάμεις; ρώτησε με προσποιητή αδιαφορία. «Ο Μαχμάς δίστασε. — Θέλω να βρώ τούς δικούς μου, απάντησε έπειτα από μια στιγμή. Είχα αφήσει στην κατασκήνωσή πολλὰ πράγματα, που μού χρειάζονται. — Γι' αυτό τόν θέλεις; — Γι' αυτό, βασιλιά. Θα τούς ζητήσω να μού δώσουν τόν μερτικό μου σε πρόβατα και γίδια, γιατί δε θέλω πια να ξαναγυρίσω κοντά τους... Σκέφτηκε πως, αν ψάξω να τούς βρώ με τὰ πόδια, θα χρειαστώ ίσως πολλόν καιρό. Μ' ένα άλογο τρέχει κανείς πιο γρήγορα... «Ο 'Αδωνίας τόν κύτταξε στα μάτια και δε δυσκολεύτηκε να μαντεψεί τή σκέψη του. «Ο Μαχμάς λημ. Δεν είχε καιρό να χάσει. «Ο όρκος, που είχε δώσει, τόν έκαίει. «Από τη στιγμή, που είχε μάθει εκείνο, που νομίζει για μυστικό της Θαμάρ, δε μπορούσε πια να ησυχάσει. Είχε την έντοψη πως ο

Χαρούμενα πρωινά στο ηλιόλουστο κατάστρωμα τού "ΟΛΥΜΠΙΑ"

**Ταξιδεύετε με τόν άδύγκριτον
γ/η "Ολυμπία"**

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΗΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

Τό "Υπερκεάνιον "ΟΛΥΜΠΙΑ," προσφέρει σε όλους ανεξαιρέτως τούς επιβάτας του πρωτοφανείς ανέσεις και πολυτέλειαν.

GREEK LINE
ΓΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΠΕΥΘΥΝΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΟΤΗΚΟΝ ΣΑΞ ΠΡΑΚΤΟΡΑ
ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Ο Άδωνίας του Έγνεψε, ότι μπορούσε να φύγει.

Υψώ του οι συμβουλές του συνέχισαν με την ίδια θερμή του συζήτηση τους... Όλοι τους υποστήριξαν, καθένας με τα δικά του επιχειρήματα, ότι η επίθεση κατά της Ιερουσαλήμ έπρεπε να αρχίσει χωρίς την παραμικρή αναβολή.

Εκείνο το πρωί, είχε φτάσει μια εύχρηστη είδηση. Την προηγούμενη ημέρα, είχαν βγει από τα τείχη της Ιερουσαλήμ πυκνές ομάδες πολεμιστών, που προσπάθησαν να διώξουν τους στρατιώτες του Άδωνία από τα ύψωματα γύρω στην πόλη και να τα κυριεύσουν. Αυτοί προσπάθησαν πώς υποχώρησαν πανικόβλητοι και κατάφεραν να παρασύρουν τους εχθρούς στα στενά περάσματα ανάμεσα στους λόφους. Ρίχτηκαν τότε πάνω τους από όλα τα μέρη και σκότωσαν τους περισσότερους. Πάνω από δυο χιλιάδες πτώματα έμειναν στο γόφο, όπου έγινε η φονική σύγκρουση.

Οι εχθροί μας έπαθαν πανωλεθρία, είπε ο Ναχώρ. Δεν πρέπει, λοιπόν, να δώσουμε στο Σολομώντα τον καιρό να συνέλθει... Ο Ίλ-ωάδ περιμένει τη διαταγή για να αρχίσει την επίθεση. Ποτέ δε θα βρούμε καταλληλότερη στιγμή απ' αυτή.

Κι' οι άλλοι συμφώνησαν μαζί του.

Ο Άδωνίας έπαιξε για μερικές στιγμές με τη λαβή του χειριδίου, που κρεμόταν από τη ζώνη του. Έπειτα είπε άργα:

Γιατί να βιαστούμε; Είπε. Θα είναι πάντα καιρός για να μπούμε στην Ιερουσαλήμ... Οι κάτοικοι της μπορεί να μας ανοίξουν αύριο ή μεθαύριο μόνοι τους τις πύλες της πόλεως. Πιστεύετε με, φίλοι μου, η ημέρα του τελικού θριάμβου μας δεν είναι μακριά. Ο Ανδρείος Ίωάδ ως συγκρατημένη την όρμη του. Θα έρθει η στιγμή για να εξολοθρευώμε τους εχθρούς μας... Ως τότε, όμως, πρέπει να αποφυγώμε κάθε άσκοπη θυσία.

Ο Άδωνίας είχε εμπιστοσύνη στο στρατό του. Άλλ' ήξερε, ότι τα τείχη της Ιερουσαλήμ ήταν αρκετά ισχυρά, όπως έδειξε ο πρώτος αϊφινδισμός, που έκαμε κι' από τ' άλλο μέρος, η ιδέα μιας μακροχρόνιας πολιορκίας, δεν τον ενθουσίαζε. Γι' αυτό είχε αναζητήσει διαφορετική λύση...

Το μεγαλύτερο μέρος της Ιουδαίας βρίσκεται στην εξουσία μας ή βλέπει με συμπάθεια τον άγωνα μας συνεχίσει. Ο αδελφός μου εξουσιάζει μόνο την Ιερουσαλήμ, χωρίς, όμως, να μπορεί να είναι βέβαιος για την πίστη των κατοίκων της. Όταν κανείς έχει τη δύναμη να συντρίψει όποτε θέληση έναν αντίπαλο, δε βιάζεται να τον κάψει, αλλά διαλέγει με προσοχή την ώρα του. Οάπρεπε ίσως να σε θεώ να μάς επιτεθεί, Άλλ' αυτό δε μπορεί να το κάμει... Μην ανησυχείτε, λοιπόν! Οι ημέρες της βασιλείας του είναι μετρημένες!

Μέσα στο μυαλό του σκεφτόταν πως δεν ήταν μετρημένες της βασιλείας του μόνο οι ημέρες, αλλά και της ζωής του. Την ώρα εκείνη, ο άνθρωπος που θα τούδινε το θάνατο, έτρεχε πάνω στο δρόμο της Ιερουσαλήμ... Η τύχη του βασιλιά της Σιχέρ βρισκόταν στα χέρια ενός δολοφονού.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Οι πρώτοι άνθρωποι προσπάθησαν να φτάσουν ως τον ούρανο. Παμπάλαι κι' απλωμένη σ' όλα τον κόσμο είναι η σχετική παράδοσι.

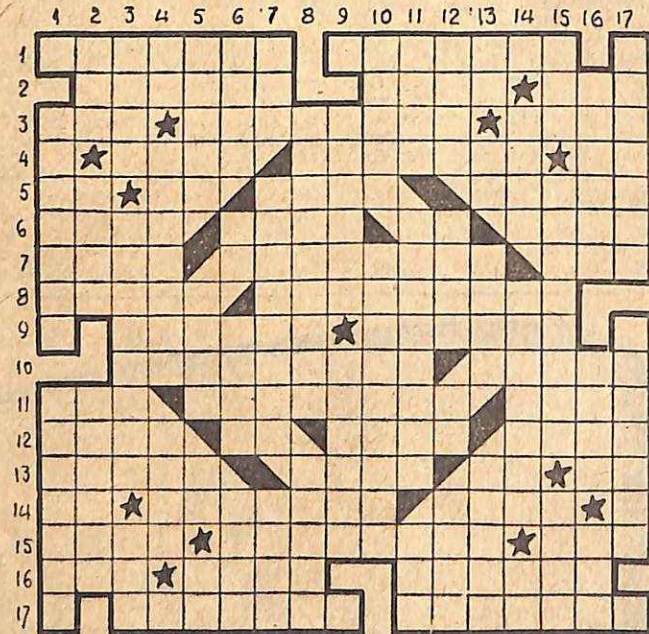
Πέρσες, Ίνδοι, Κινέζοι, Κορέτες, Ιθαγενείς της Κεντρικής Αφρικής κι' οι Ερυθρόδερμοι της Αμερικής, πολλοί άλλοι λαοί μιλούσαν στους μύθους τους για την αφοσύνη και την έπαρση των πρώτων κατοίκων της Γης, που, περήφανοι για τη δύναμή τους, θέλησαν να φτιάξουν έναν πύργο, για να

ΤΟ ΣΤΕΙΡΕΛΑΤΟ ΕΙΟΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 801

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Βιβλικό πρόσωπο, αλλά και περίφημο φιλμ του "Αλφρεντ Χίτσκοκ". — "Υφασμα έκλεκτής ποιότητας."
- Οι 50 κόρες του καταδικάστηκαν στον Άδη να γεμίσουν ένα διάτρητο πιθάρι. — Δέντρο, αλλά και λιμάνι του Κορινθιακού. — "Αντιλαμβάνομαι."
- Χρονικός σύνδεσμος. — Θρασύς,

- αυδάδης. — Κεφαλή αγίου λειψάνου.
- Κυνήγι. — "Οστρακοφόρο θαλάσσιο μαλάκιο. — Μιά... άφωνη γυνή."
- Συνεχόμενα στον πολύ. — Σύνδεσμος (μπροστά σε ρονήσι).
- Χρονικό επίρρημα. — Συνοδεύει τα περισσότερα από τα κείμενά μας.
- Χρονικό επίρρημα. — Πολύ. — Νότα. — Τόπος βασικής.
- Επώνυμο πρωταγωνιστή του θεάτρου και του κινηματογράφου μας. — Χώρα της Ν. Α. — Ασίας. — Αφρικανός φιλόσοφος.
- Βάν... : Διάσημος Φλαμανδός ζωγράφος του 17ου αιώνα. — Εμπορική συναλλαγή.
- Ζών... : ψευδώνυμο Έλληνας ποιητή, που γεννήθηκε στην Αθήνα κι' έζησε στο Παρίσι. — Τεμαχισμός υλικού.
- Αρρώστια, που απομακρύνει για πάντα από τη θάλασσα έμποια προσβάλλει. — Λεπτό και αιχμηρό κομμάτι έξιλου.
- Επιφώνημα εκπλήξεως. — Δεν είναι δύσκολο να τον αποκτήσετε (μεταφ.). — Κίνησης ύγρου (γεν.).
- Αντιθετικός σύνδεσμος. — "Ακάθαρτο ζώο. — Ενώσει δυο κομμάτια υφάσματος. — Ζούν και κινούνται."
- Εύχαριστεί μια τών αισθήσεων. — Τοπικό επίρρημα. — Πρασινική αντίσμιμα. — Γαλλικό μέτρο επιφανείας.
- Ομόηχη φωνήεντα. — Λαμπρό αστέρι του Ιταλικού κινηματογράφου (επώνυμο). — "Εμπνέουν σεσάδω."
- Χαϊδευτικό γυναικείου όνόματος. — Πρώτη ύλη για άστομικές δούλες. — Θεά της μυθολογίας μας.
- Το κρατούν οι ψάλτες. — Δε βρίσκεται στη θέση του. — Τραγουδά όρατα.
- Αντικατάσταση τα ανθρώπινα χέρια. — "Εξέτασι, δοκιμασία."

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Εσωτερικά όργανα του σώματός μας. — Απόκτησις γνώσεων.
- Αρχικά κόμματος. — "Ένα είδος φέε. — Όνομα της καθεμιάς από τις 7 κόρες του "Ατλαντος, που μεταμορφώθηκαν σε αστέρια."
- Υδατοφόρος (έλαφρώς ανυδρογράφος). — Παιχνίδι για μικρά παιδιά. — Νομός και πο-

- ταμός της Γαλλίας.
- Αριθμητικό. — Γαλλικό κουκλοθέατρο. — Τμήμα της αλυσίδας της αγκύρας.
- Μαγευτικό Ιταλικό κέντρο παραθερισμού. — Είδος ελαστικού, για υποδήματα. — Χαρακτηρίζουν ποιότητα. — "Επιφώνημα."
- Την έχει το ψαμί. — Μέτρο και νόημα της Κίνας. — Πλατύ. — Φτηνό ψάρι.
- Αρχικά Όργανο. — Μέγας ποιητής της αρχαιότητας. — Κατοικίδιο ζώο (καθαρ.).
- Έφτασε σε μας, μεταδιδόμενη προφορικά από γενιά σε γενιά. — Σημειωματάριο (ξεν.).
- Αλλοίμονο αν τον πατήσετε. — Εύρωπική πρωτεύουσα.
- Μία τών "Αντιλλών (αϊτ.). — "Οργάνωσις αποκηρύκτη, αλλά και... επαναστατική."
- ... ρήος. "Αστέρι του κινηματογράφου. — Αντιμετωπίζω με στοτικότητα διάφορες ατυχίες. — Το δνομά του είναι συνώνυμο υπομονής."
- Διευκολύνουν την επίτευξη σκοπού. — "Ανίκη στο ισχυρό φύλο. — Κτητική φωνήεντα. — "Αθή."
- Σταυρολεξολούδο. — "Αντιθετικός σύνδεσμος. — Καμάρα. — Ξύλο με κανονικό σχήμα."
- Βιβλικός δολοφόνος. — Έχει το χρώμα του μενεξέ. — Κατά τους αρχαίους Αιγυπτίους, δολίωμα του σώματος, που επιζούσε μετά θάνατο.
- Τελικός σύνδεσμος. — "Η Ίερα Γραφή μιας ξένης θρησκείας. — Διπλάσιαζόμενο, δηλώνει βίασσην."
- Ασχολία των γεωργών. — Σύμφωνον του αλφραβήτου. — Προτακτική των προσκόπων.
- Ένας από τους "Αποστόλους. — Αναπόφευκτη, όπου υπάρχουν πολλά παιδιά."

ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΜΒΑΚΙΤΗΣ
Η λύσι του 801
στή σελ. 70

φτάσουν ως τον ούρανο.

Στην ελληνική μυθολογία, οι Γίγαντες προσπάθησαν να βάλουν τα δυο βουνά, την Όσσα και τον Όλυμπο, το ένα πάνω στ' άλλο, για να φτάσουν ως την κατοικία των θεών. Άλλα κεραυνοβολήθηκαν από το Δία και, για να μην ξεναπερσση παρόμοιο σχέδιο από το μυαλό των απογόνων τους, ο Έρμης σύγχυσε τις γλώσσες τους, έτσι που να μη μπορούν πια να συνεννοηθούν ο ένας με τον άλλο.

Η Σάββη ή Σιδύλλα, η κόρη του Βηρώσου, που τη μνημονεύουν ο Πλάτων κι' ο Πανσανίας, μιλάει κι' αυτή για τη σύμπτωση των πρώτων ανθρώπων, που μιλούσαν όλοι την ίδια γλώσσα και για την παρατόλημη σκέψη τους να ανεβούν στον ούρανο. Μα ο Θεός, έλεγε, κατέστρεψε το έργο τους με ανέμους και θυέλλες και, για να μη μπορούν να το ξαναφτιάξουν, σύγχυσε τις γλώσσες τους.

Πιο παραστατική είναι η αφήγηση της Βίβλου: «Και υπήρχε σ' ολόκληρη τη Γη μία μοναδική γλώσσα για όλους τους ανθρώπους... Και είπαν ο ένας στον άλλο: "Ας φτιάξωμε μία πόλι κι' έναν πύργο, που η κορυφή του να φτάνει ως τον ούρανο, για να αποκτήσωμε φήμη προτού διασκορπιστούνε πάνω στη Γη". Και κατέθηκε ο Κύριος για να δει την πόλι και τον πύργο, που είχαν αρχίσει να οικοδομούν. Και είπε: "Να που όλοι αυτοί αποτελούν μία ενιαία φυλή και χρησιμοποιούν μία μοναδική γλώσσα. Κι' αφού άρχισαν να φτιάνουν έναν πύργο σαν αυτόν εδώ, τίποτα, φυσικά, δε θα τους έμποδισή στο μέλλον να φτιάσουν ό,τι άλλο τους περσση από το μυαλό". Και φώναξε στους άγγέλους του: "Ελάτε να κατεβώμε και να συγχύσωμε τη γλώσσα τους, για να μη μπορούν πια να καταλάβουν ο ένας τον άλλο".

Όταν ο Σολομών αποφάσισε να φτιάξει το Ναό, το έργο αυτό του οάνηκε τόσο μεγάλο, που τρόμαξε. Ο Ναός αυτός έπρεπε να τα κλείνει όλα και να μιλάει για όλα στους ανθρώπους, που σ' αυτόν βάδισαν τις ελπίδες, την πίστη και τη γαλήνη του μυαλού και της ψυχής τους. Κάτω από τη στέγη τους θα ξανάδρισκεν τον εαυτό τους και θα νοιώσαν τη δύναμή τους να υψώνεται ως τους ουρανούς. Γιατί θα καταλάβαιναν πως ο καθένας τους, έκλεινε ένα κομμάτι από το άπειρο Σύνολο, που απλωνόταν γύρω τους, πως ήταν κι' αυτοί ένα μικρό μύριο από την παντοδύναμη ψυχή του, ένα σπυρί από την ουσία του. Άλλα μήπως το έργο, που σχεδίαζε ήταν ανώτερο από ό,τι ένας άνθρωπος μπορούσε να επιχειρήσει; Εκείνο που ήθελε δεν ήταν να εξουδερώσει τον άνθρωπο από τη Γη για να τον τινώ μεσα στην απεραντοσύνη των ούρανων; Αυτό δεν επιχειρήσαν να κάμουν κι' οι πρώτοι κάτοικοι της Γης; Η σύμπτωση τους τους είχε δώσει τόση δύναμη, που τρόμαξαν κι' οι ίδιοι οι θεοί. Πως θα περπατούσε, λοιπόν, πάνω στ' άχνυρία τους; Δεν ήταν σά να οδηγούσε το λαό του και τον ίδιο τον εαυτό του στην καταστροφή;

Η σκέψη του Σολομώντα ήταν μεγάλη, αλλά η δύναμή του μικρή. Και τότε αποφάσισε να ζητήσει τη βοήθεια του σοφού Χειράμ, του βασιλιά της Τύρου.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Άρραβώνες

Είς τους έν Πυθαγορείω Σάμου μνηστευθέντας λαμπρούς νέους Πιγίτα Δημα και Αιμίλιον Κουσκουσην εύχομαι ταχεία την στέψιν.

Μ. Α.

*

Ο κ. Στέφανος Μάνεσης και η διε Μαρία Παπαγεωργίου έδωσαν άμοιβαίαν υπόσχεσιν γάμου. Τους εύχόμεθα ταχεία την στέψιν.

Οίκου, Μδδ. Φραγγέλη

Πάντα
θα
ξεχωρίζω
αν
είναι
Έρμηριμέ...

ΕΡΜΟΥ Κ ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Η μηχανή που γαζώνει τις πληγές

Μιά επαναστατική ρωσική εφεύρεση

ΠΟΛΛΕΣ εγχειρήσεις που έγιναν κατά τα τελευταία χρόνια από τους Ρώσους επιστήμονες άφσαν κατάπληκτους τους χειρουργούς της Δύσης, γιατί, εκτός από τις άλλες δυσκολίες τους, προϋπόθεταν και ένα στυγμίο σχεδόν ράφιμο της πληγής, πράγμα που ήταν άδύνατο να γίνει με τις γνωστές ως σήμερα μεθόδους.

Αλλά το μυστήριο αυτόν των εγχειρήσεων έχει διαλευκανθεί πιά. Οι Ρώσοι επιστήμονες διαθέτουν ένα είδος ραπτομηχανής, που κάνει σε μερικά δευτερόλεπτα ή λεπτά την εργασία όρων και μπορεί π.χ. να ράψει στιγμιαία το κεφάλι ενός σκυλιού που απέκοπη τελείως από τη θεί του ή να επανασυνδέσει ένα πόδι κτλ. Η μηχανή αυτή δεν περνάει βελονίες από μεταξύ ή κατ' ουσίαν, αλλά ένώνει άσπαστα τα χείλη της πληγής με γάντζους από ταντάλιο. Με τον τρόπο αυτό έγιναν εγχειρήσεις στους πνεύμονες, στα νεφρά, στον έγκεφαλο, στην καρδιά κτλ. που ως χτες ήταν τελείως αδύνατες.

Το νέο μηχανήμα έπεδειξε πριν από λίγο καιρό στην πανεπιστημιακή κλινική του Μιλάνου ο Ρώσος καθηγητής Ανάνιεφ, που διευθύνει το Ινστιτούτο πειραματικής χειρουργικής στη Μόσχα. Παρόμοιες επιδείξεις θα κάνει ο καθηγητής Ανάνιεφ και στις πρωτεύουσες άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Η αρχική ιδέα των Ρώσων επιστημόνων ήταν ν' αντικαταστήσουν την εργασία του χειρού με τους άποτους «γαζώνονται» με τους άπληγής έχουν σχήμα U. Η ραπτομηχανή που χρησιμοποιείται για αυτό το σκοπό προσεγγίζει ταυτόχρονα το ένα χείλος με το άλλο, σε τρόπο που δε μένει το παραμικρό κενό μεταξύ τους.

Οι γάντζοι από ταντάλιο υπορούν να μείνουν έφ' όρου ζωής μέσα στους ιστούς, χωρίς να προκαλέσουν καμμία αντίδραση. Οι γάντζοι αυτοί, δηλαδή, δεν αφαιρούνται κατόπιν, όπως γίνεται στις συντησμένες εγχειρήσεις.

Η ρωσική ραπτομηχανή δεν είναι ενός μόνο τύπου. Υπάρχουν, τουλάχιστον, διάφοροι τύποι, που ό καθένας τους προσαρμόζεται σ' ένα ώριμο είδος εγχειρήσεως.

Με τη νέα μέθοδο είναι δυνατές κι' οι πιο δύσκολες εγχειρήσεις. Αλλά και στις συντησμένες εγχειρήσεις τα πλεονεκτήματα, που παρουσιάζει η μηχανική ραφή είναι τεράστια. Ως γνωστόν, περισσότερο κι' από την ίδια την εγχείρηση, οι χειρουργοί φοβούνται τις μετεγχειρητικές συνέπειες. Αλλά αυτές οι συνέπει-

ες όφειλονται κυρίως στο ότι το μαρτύριο του εγχειριζόμενου παρατείνεται επί πολλή ώρα. Κατά το διάστημα αυτό, τα σπλάγχνα, τα αίμοφορα όργανα, οι ιστοί κτλ. υποφέρουν κι' η αντίδρασή τους εκδηλώνεται πολλές φορές με τρόπο δραματικό, μερικές ώρες μετά την εγχείρηση. Είναι αυτόνοπτο, λοιπόν, ότι όσο λιγώτερο διαρκεί το μαρτύριο του άσθενούς, τόσο μεγαλύτερες πιθανότητες υπάρχουν ν' αποφευχθούν οι μετεγχειρητικές συνέπειες.

Ο καθηγητής Ανάνιεφ έκανε μια θεαματική επίδειξη μπροστά στους Ιταλούς χειρουργούς, κόβοντας πέρα για πέρα το κεφάλι ενός σκυλιού. Αμέσως έπειτα, το ξανάβαλε στη θεί του και πέρασε πάνω από τα χείλη της πληγής τη ραπτομηχανή του. Η εγχείρηση κράτησε μόλις μερικά λεπτά... Έπειτα από κάποιον ώρα, το σκυλί συνήλθε από τη νόσο στην οποία το είχαν υποβάλει και άνοιξε τα μάτια του. Ήταν και πάλι ζωντανό και δεν είχε αντίληψη ότι είχε περάσει το κατώφλι του θανάτου κι' ότι κατόπιν είχε ξαναγεννηθεί στη ζωή. Το ράφιμο του κεφαλιού, με τα συνήθη μέσα, θα απαιτούσε περίπου δυό ώρες. Ο Ρώσος καθηγητής χρειάστηκε γι' αυτό μόνο 4—5 λεπτά.

Ας υποθέσουμε ότι, κατά την εποχή της Γαλλικής Επανάστασης, υπήρχε ένας βασιλόφρων χειρουργός, που δίδετο μια παρόμοια μηχανή κι' ότι ήταν κρυμμένος κοντά στο μέρος, όπου λειτουργούσε η λαιμητόμος. Αν μερικοί τολμηροί όμοιοιδαές του κατέρριψαν να του πানে το καλάθι με τα κομμένα κεφάλια και το σώρο με τα άκεφαλα πτώματα, ο χειρουργός αυτός δε θα είχε παρά να βάλει το κάθε κεφάλι στο αντίστοιχο σώμα και να περάσει κατόπιν από πάνω τη μηχανή του.

Αν, όπως πιστεύεται, η καρατόμηση δεν νεκρώνει αμέσως το άτομο, αλλά χρειάζονται 20 περίπου λεπτά, για να επέλθει ο θάνατος, ο χειρουργός αυτός, έχοντας και μερικούς εξησκημένους βοηθούς γύρω του, θα κατάφερε να σώσει τα περισσότερα αν όχι όλα τα θύματα της λαιμητόμου.

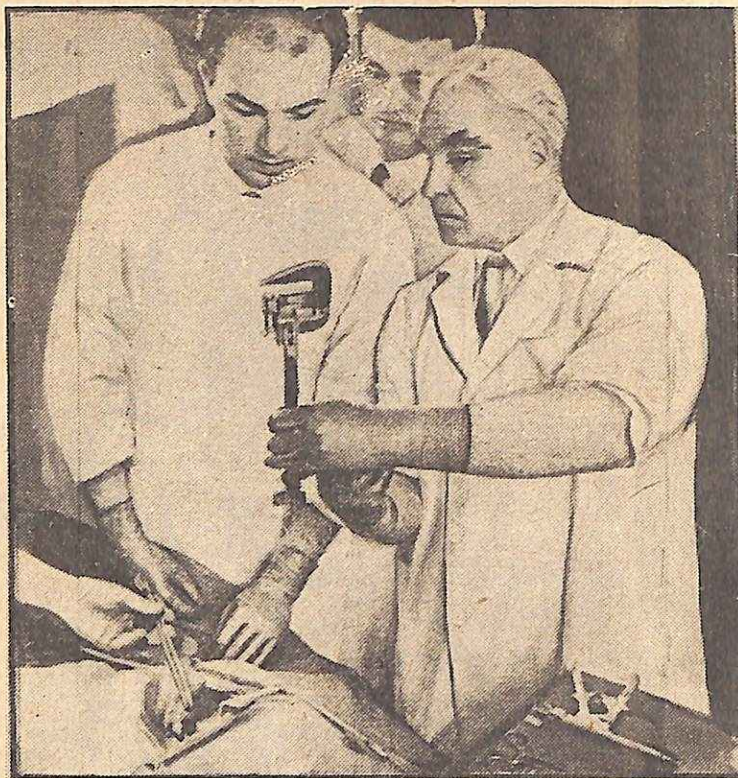
Το τοφρανίλ θεραπεύει το έλκος

Το λαρυγκακίλ ή το ρεζερπίνη αποτελούν, από κάποιον καιρό, το κατ' έσοχον φάρμακο εναντίον της σχιζοφρενίας, ενώ το τοφρανίλ δίνει άριστα αποτελέσματα εναντίον της νευρικής εξαντλήσεως. Το τοφρανίλ δοκιμάστηκε, έξ' άλλου, τελευταία σε όρισμένες μορφές έλκους του στομάχου και του δωδεκαδακτύλου. Τα αποτελέσματα είναι εξαιρετικά. Η θεραπεία επέρχεται σε ελάχιστο χρονικό διάστημα και χωρίς τη χρησιμοποίηση άλλων θεραπευτικών μέσων. Η έπίδραση που έχει το τοφρανίλ στο έλκος επιβεβαιώνει την παλαιά θεωρία ότι η ασθένεια αυτή όφειλεται σε πλείστες περιπτώσεις σε ψυχικές αιτίες.

Θηλυκές όρμονες κατά του εμφράγματος

Οι θηλυκές όρμονες καταβάλλουν την αντοχή της χοληστερόλης μέσα στο αίμα. Οι Αμερικανοί επιστήμονες τις συνιστούν ως προληπτικό μέσον έναντι του εμφράγματος του μυοκαρδίου.

Οι Έλβετοι επιστήμονες παρασκεύασαν, έξ' άλλου, ένα νέο φάρμακο, τη βεική υδροφαινιλοθυλαμίνω-αιθανόλη. Το φάρμακο αυτό έχει ισχυρές αγγειοδιασταλτικές ιδιότητες και γίνεται άριστα άνεκτο από τον οργανισμό. Εκτός του εμφράγματος του μυοκαρδίου ενδείκνυται επίσης σ' όλες τις ασθένειες του κυκλοφοριακού συστήματος: στενάγχη, φλεβίτιδες, κίρσους, αθηροίτιδες, γυναικείες, έγκεφαλικές διαταραχές που όφειλονται σε υπέρταση, ήμικρανίες,

Ο καθηγητής Ανάνιεφ επιδεικνύει την «ραπτομηχανή» του στην πανεπιστημιακή κλινική.

Ο καθηγητής Ανάνιεφ, κατά το πέραςμά του από το Τουρίνο, είχε την εύτυχία να σώσει το δεξί ήμισυ ενός πιανίστα, που είχε παρассυρθεί από ένα αυτοκίνητο. Οι Ιταλοί χειρουργοί, δεδομένου ότι το χέρι είχε κοπή τελείως, δε σκέφτηκαν τίποτα άλλο παρά πώς να σταματήσουν την αιμορραγία. Αλλά ο Ρώσος καθηγητής, μόλις είδε το τραύμα, είπε:

—Το χέρι του θα σωθί!... Κι' έδωσε εντολή να γίνουν οι απαιτούμενες προπαρασκευαστικές εργασίες. Πήρε κατόπιν το κομμένο χέρι, το άδειασε τελείως από το αίμα που βρισκόταν μέσα στις φλέβες του και το προσή-

μοσε με προσοχή στην ανοικτή πληγή. Έπειτα πέρασε από πάνω τη θαυματουργή ραπτομηχανή του... Ύστερα από μερικές ήμερες, το χέρι άρχισε να τρέφει κι' ο Ιταλός καλλιτέχνης ξαναγύρισε τώρα στην εργασία του.

Όλες αυτές οι εγχειρήσεις προϋποθέτουν, βέβαια, μεγάλη δεξιοτεχνία. Αλλά οι τεράστιες πρόοδοι που έχουν κάνει οι Ρώσοι χειρουργοί κατά τα τελευταία χρόνια τους επέτρεψαν ν' αποκτήσουν αυτή τη δεξιοτεχνία. Η Ρωσία διαθέτει σήμερα τους καλύτερους «βιτοούδους» του νυστερίου, που άσπουν πολύ πίσω τους δυτικούς συναδέλφους τους.

Μικρά επιστημονικά νέα

Συντελεί, έξ' άλλου, στην άσφομολία του άσθεατίου σε περίπτωση καταγμάτων.

Το φάρμακο αυτό, όμως, μολοντι προκαλεί τις δυσάρεστες συνέπειες της άρτηριακής υπέρτασης και ιδίως τις κεφαλαλγίες, δεν καταβάλλει την πίεση.

Ο θέρμεος της βροχής φέρνει ύπνο

Στο Ψυχιατρικό νοσοκομείο της Λειψίας, δοκιμάστηκε μια νέα μέθοδος για τους πάγοντας από άπνεια. Ένα ειδικό μηχανήμα παράγει τον ήχο της βροχής. Καμμία άπνεια δε μπορεί ν' αντισταθί σ' αυτό το θόρυβο παραπάνω από μισή ώρα. Οι Γερμανοί επιστήμονες εκφράζονται μ' ένθουσιασμό για τα έπιτευχθέντα αποτελέσματα.

Αλάτι χωρίς... αλάτι

Οι Γερμανοί επιστήμονες κατασκεύασαν ένα νέο προϊόν, το «μπιούζαλ» για τα άτομα που δεν πρέπει να τρώνε αλάτι. Το μπιούζαλ έχει τη γεύση του αλατιού, χωρίς να είναι αλάτι.

Μη δίνετε ύπνωτικά στα παιδιά

Η άπνεια στα παιδιά έχει μια θάυτερη αίτια, που μόνο ο γιατρός μπορεί να την εξακριβώσει και να την καταπολεμήσει. Μην κάνετε, λοιπόν, έπιπλάσεις υποθέσεις και, προ πάντως, μη δίνετε στα παιδιά ύπνωτικά φάρμακα, έστω και έλαφρα. Τα ύπνωτικά φάρμακα, παρατηρεί ο δόκτωρ Μπαλμάλιν, εξαρθρώνουν το νευρικό

σύστημα του παιδιού και οι συνέπειες μπορεί να είναι δραματικές στο μέλλον. Ένδεχεται, έξ' άλλου, να τα θυθούν σε λήθαργο, από τον οποίο δεν συνέρχονται εύκολα.

Ένα ένζυμο κατά των έγκυμοτών

Τα ένζυμα, που παράγονται μέσα στα κύτταρα και που παίζουν σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της ζωής, άρριξαν να χρησιμοποιούνται από κάποιον καιρό για θεραπευτικούς σκοπούς. Ένα απ' αυτά, η «έλαφα-γιομοσπρίνη» δοκιμάστηκε στη Γαλλία σε πλείστες ασθένειες, με έικανοποιητικά αποτελέσματα. Τα ένζυμα αυτά ενδείκνυται ιδίως στα έγκυαματα, τα οίδημα, την άσθμη, τις περιαρτηρίτιδες, τις διαπυλές, τις νεκρώσεις του δέρματος και των βλεννογόνων κτλ. Χρησιμοποιείται επίσης για την έγκαιρη διάγνωση του καρκίνου του στομάχου.

Σίδηρος και βιταμίνη C

Δύο Αυστραλοί επιστήμονες συνιστούν να χορηγείται ο φαρμακευτικός σίδηρος μαζί με βιταμίνη C. Με τον τρόπο αυτό γίνεται περισσότερο άφοιοσμός.

Το γάλα και το φως της ημέρας

Το φως της ημέρας, παρατηρούν οι Δανοί επιστήμονες, κάνει το γάλα να γίνι τα 3/4 της βιταμίνης C που περιέχει. Γι' αυτό, έφελξε το γάλα θα προσφέρεται στη Δανία μέσα σε φιάλες καστανού χρώματος.

Η ΜΗΝΙΓΓΙΤΙΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ

Τα χηνωύργια φάρμακα τη θεραπεύουν

Τι είναι η μηνιγγίτις; Μια μικροβιακή μόλυνση, που έρεθίζει τις μηνιγγες, δηλαδή τις λεπτές μεμβράνες που περιβάλλουν τον έγκεφαλο. Τα μικρόβια αυτά ελγανούσιν συνήθως στον οργανισμό απ' το λαιμό και μεταφέρονται από το αίμα στον έγκεφαλο. Κάποτε όμως φτάνουν εκεί κατευθείαν, από ένα κατάγμα του κρανίου ή ένα άποστημα του μαστοειδούς όστού.

Πρόκειται ειδικά για ένα μικρόβιο που λέγεται μηνιγγοκόκκος και που έχει μια ιδιαίτερη προτίμηση στις μηνιγγες (σπανιότητα προσβάλλει άλλα μέρη του σώματος).

Η μηνιγγίτις είναι προπάντων παιδική άρρώστια. Άρχίζει μ' ένα πονοκέφαλο, που δυναμώνει σιγά-σιγά. Ο πάγων παραπονείται πως πονάει ο σέροκος του, όταν προσπαθεί να τον λυγίσει. Παρουσιάζει επίσης φωτοφωβία, ένοχλείται δηλαδή όταν κοιτάει το φως. Έχει πυρετό κι' άνορεξία. Κάνει έμετους, ακόμα κι' αν δεν έφαγε ούτε ήπιε τίποτα.

Κάποτε, τα συμπτώματα αυτά εκδηλώνονται έντονα και έαφνικά. Άλλοτε πάλι χειροτερεύουν σιγά-σιγά, έτσι που χρειάζεται να περάσουν μιά-δυό μέρες, για να καταλάβει η μητέρα πως είναι άρρωστο το παιδί της.

Αυτό ωστόσο δε σημαίνει πως, μόλις πονέει το κεφάλι του παιδιού, πρέπει να φωνάξει η μητέρα το γιατρό, μήπως έχει μηνιγγίτιδα!

Όταν όμως ο πονοκέφαλος είναι πολύ δυνατός και συνοδεύεται από άκαιμία του τραχήλου, μπορεί να πρόκειται πραγματικά για μηνιγγίτιδα. Όσο δε γρηγορώτερα γίνει η διάγνωση από το γιατρό, τόσο μεγαλύτερες είναι οι πιθανότητες της θεραπείας.

Μη ξεχνάτε πως η μηνιγγίτις είναι πολύ επικίνδυνη άρρώστια και πως μπορεί να προκαλέσει το θάνατο ή μόνιμες ελάδες του έγκεφάλου!

Ευτυχώς, τα καινωύργια φάρμακα (σουλφαμίδες και αντιβιοτικά), αν χο-

ρηγοθούν έγκαιρα, θεραπεύουν γρήγορα τις περισσότερες μορφές της μηνιγγίτιδας. Η άρρώστια υπονοείται τελείως, χωρίς ν' άσσει καμμία συνέπεια.

Όσο μικρότερο όμως είναι το παιδί κι' όσο περισσότερα καθυστερεί η θεραπεία, τόσο πιο δύσκολα προλαμβάνονται οι μόνιμες ελάδες του έγκεφάλου.

Επαναλαμβάνουμε πάντως ότι η λέξι μηνιγγίτις δεν πρέπει πια σήμερα να προκαλή τον πανικό, όπως άλλοτε. Τα κρούσματα της άρρώστιας αυτής έχουν περιορισθεί στο ελάχιστο, στην εποχή μας. Δε συμβαίνουν πια έπιδημίες μηνιγγίτιδας, όπως άλλοτε, που θορίζανε τα παιδιά κι' έπιβάλλανε πολλές φορές το κλείσιμο των σχολείων.

Ακόμα κι' η χειρότερη μορφή της μηνιγγίτιδας, η μηνιγγόμυελίτις, θεραπεύεται σήμερα.

Άλλωστε, η μηνιγγίτις δεν είναι πολύ μεταδοτική άρρώστια. Αν προσβάλει λοιπόν ένα μέλος της οικογένειας, σπάνια μεταδίδεται και σ' άλλα. Όποτε και ύπασει περίπτωση να κόλλασε μηνιγγίτιδα μιά νοσοκόμα που περιποιόταν ένα άρρωστο παιδί.

Αν λοιπόν ένα παιδί πάθει μηνιγγίτιδα και μεταφερθεί στο νοσοκομείο, δεν ύπασει λόγος να πάρει η μητέρα ιδιαίτερα μέτρα προσφυλάξεως για την υπόλοιπη οικογένεια.

Πάντως, άς φροντίσει να άερίζονται και να ήλιάζονται καλά όλες οι κρεβατοκάμαρες, καθώς και τα υπόλοιπα δωμάτια του σπιτιού.

Όταν το άρρωστο παιδί γίνει καλά και γυρίσει στο σπίτι, χρειάζεται ένα χρονικό διάστημα για να συνέλθει τελείως, σωματικά και πνευματικά. Οι γονείς του πρέπει να έχουν στην άρχή ύπαιμονή και κατανόηση, περισσότερο απ' τη συνήθειά τους, τόσο μεγαλύτερες είναι οι πιθανότητες της θεραπείας.

Αν παραπονιέται για πονοκέφαλο ή για όποιονδήποτε άλλον άνωμαλία, άς συμβουλευθούν το γιατρό, πριν σπεύσουν να το άποδώσουν στα άποτελέσματα της μηνιγγίτιδας.

ΧΗΜΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΣΤΙΣ ΤΡΟΦΕΣ

Ένας κίνδυνος, που δε μπορούμε να τον άποφύγουμε

Μια μεγάλη περιοχή του Νιού Τζέρσεϊ και της Πενσυλβανίας, στις Ηνωμ. Πολιτείες, άναστατώνθηκε τελευταία από μια τρομερή προειδοποίηση που μεταδόθηκε σ' όλη την περιφέρεια με το ραδιόφωνο και την τηλεόραση.

«Αν άγοράσετε ψάρια, μην τα φάτε! Μπορεί να είναι δηλητηριασμένα! Σε μια πόσότητα ψαριών, που πωλήθηκε σ' αυτή την περιοχή, έχει προστεθεί μιά επικίνδυνη γνική ούσια».

Η άστυνομία κλητοπολήθηκε άμέσως σε 15 πολιτείες. Έπειτα από λίγες ώρες, τα επικίνδυνα ψάρια είχαν θρεθεί όλα και είχαν καταστραφεί.

Προηγούμενος όμως, δύο άνθρωποι είχαν πεθάνει κι' άλλοι τριακόσιοι είχαν πάθει σοβαρά δηλητηρίαση κι' είχαν σωθεί μόνο γάρσι την έγκαιρη νοσοκομειακή περίθαλψη!

Πώς έστραψε όλο αυτό το κακό; Από ένα άσυνέλιπτο τυθιέμπορο της Φιλαδέλφειας, που, για να μη του χαλάσουν 900 κιλά ψάρια, προσπαθούσε να τα συτηρήσει προσθέτοντάς τους μεγάλες δόσεις νιτρώδους νατρίου.

Βέβαια, η ούσια αυτή χρησιμοποιείται κανονικά στη βιομηχανία κονσερβών κρέατος, αλλά σε μικρές δόσεις. Την προσθέτουν στις κονσερβές για να διατηρηθεί το κόκκινο χρώμα των κρέατος. Ένώ όμως σ' αυτές τις αναλογίες φαίνεται άκίνδυνη, σε μεγάλες ποσότητες είναι ένα ισχυρό δηλητήριο.

Το ίδιο συμβαίνει άλλωστε με έκατοντάδες χημικές ούσιες που προσθέτουν στις τροφές για να τις συτηρήσουν, είτε για να καλλιτερέψουν την όψη τους ή τη γεύση τους.

Είναι πραγματικά άδολάφει, όλες αυτές, σε μικρές ποσότητες. Δε μπορεί να είμαστε άπολύτως έθελαιοι, 100%. Αλλά και δε μπορούμε να τις άποφύγουμε, γιατί άπολύτως ένα τίμημα της σύγχρονης προόδου.

Ο άρισμός των ούσιων αυτόν έχει πολυάπλοστη καταπαλκτική, στα τελευταία χρόνια.

Στην ποτή γραμμή βρίσκονται τα χημικά φάρμακα, έντομοκτόνα, λιπώματα,

κλπ., που χρησιμοποιούνται στη γεωργία. Η καταπόνηση τους στην Άμερική στανει τα 50 έκατομμύρια τόνοι το χρόνο! Περιγάνει δε, σε μικρές ποσότητες, στα διάφορα γεωργικά προϊόντα.

Ένα απ' αυτά λοιπόν, η «αμινωτριαζόλη»—που καταστρέφει τα άντρίονχорта—έξακριβώθηκε ότι προκαλεί καρκίνο σε πειραματόζωα.

Έξ' άλλου, η συνθετική όμομη «αίλδε-στρόλη» χρησιμοποιείται πολύ από τους Άμερικανούς πτηνοτρόφους, για να παγαίνουν γρηγορώτερα και περισσότερα τα πουλερικά. Διαπιστώθηκε όμως και γι' αυτήν με πειράματα ότι είναι καρκινογόνος σε ζώα.

Το «τριγλωριόχον» άστων χρησιμοποϊότανε σε μεγάλη κλίμακα, για να γίνεται το άλευρι πιο άσπρο και να φουσκώνη περισσότερο το ψωμί. Αλλά άπαγορεύτηκε η χρήση του άφ' ότου ένας Άγγλος έπιστήμων άνακάλυψε ότι προκαλεί μιά περίεργη άρρώστια στα σκυλιά, όμοια κάπως με τη λίσσα.

Η πενικιλίνη χρησιμομεύει για την καταπολέμηση διαφόρων άσθενειών των άγελάδων. Τελευταίως όμως εξακριβώθηκε ότι περνάει μιά ποσότη της στο γάλα της άγελάδας, το όποιο μπορεί τότε να προκαλέσει επικίνδυνη άλλεργικά φαινόμενα σε άτομα ευαίσθητα στην πενικιλίνη. Γι' αυτό, άπαγορεύτηκε η χρησιμοποίηση αυτού του γαλατός, έπι 72 ώρες μετά την ένεση της πενικιλίνης στο ζώο.

Παρ' όλ' αυτά, είναι πρακτικώς άδύνατο να σταματήσει η προσθήκη χημικών ούσιων στις τροφές μας. Μήπως άλλωστε και το κοινό άλάτι δεν είναι μιά τέτοια ούσια, που την προσθέτουν από τα παναργαία χρόνια στις διάφορες τροφές για συτηρήσει και νοστιμάσει; Όστόσο, είναι κι' αυτό επικίνδυνο για τους πάγοντες από την καρδιά τους ή τα νεφρά τους.

Αλλά κι' οι φυσικές άκρια τροφές περιέχουν χημικές ούσιες όχι τελείως άκίνδυνες.

Στα περισσότερα θαλασσινά π.χ., ύπάρχουν ίχνη άσσηνικού, στην έπιφάνεια και σ' άλλα γαστρικά περιέχεται δεσάνιο όξο, στα δέ λάχανα, τα κουνουπίδια και το σινάπι έχει θρεβή σε μικρές ποσότητες μιά ούσια άνάλογη με την καρκινογόνο αμινωτριαζόλη.

—Πράγματικά, βοέ Θανάση!... Είναι ύπέρογο αυτιό το θέαμα! Έγος και φως!

—Πολιτισμένοι άνθρωποι, μάν φρονέι αυτοί οι Έλληνες! Προσέχεις με ποση ύπαιμονή περιμένουν γάρση ή σειρά τους για να τηλεφωνήσουν; (Του Άρχέλαου)

—Η κυρία ρωτάει στο γράμμα της αν διασκεδάζουν τα παιδιά με τα όσπρα που τους έστειλε!...

Ο έρωτας είχε φτάσει χωρίς να τον νοιώσουν και τους είχε ενώσει σφιχτά...

ΝΥΣΤΑΖΕ άπανά στην καρέκλα του ο αξιωματικός της υπηρεσίας. Όταν του κοιτάλασαν τη νυχτερινή εσοδεία για το κρατητήριο του τηλέγραφου: «Εναν νεαρό διαρρηκτικό, μια γυναίκα του δρόμου και δυο τοξικομανείς: μια γριά κι ένα γέρο. Τους κύταζε όλους αφοσιωμένα με το νυσταγμένο βλέμμα και είπε στον άστυφύλακα που τους είχε φέρει:

— Στο κρατητήριο...
Ο γέρος τοξικομανής πλησίασε το γραφείο του αξιωματικού και παρακάλεσε δειλά:
— Μπορώ να μείνω μαζί με την... κυρία;
— Ποιά κυρία;
— Παραξενεμένος κύτταξε ένα γέρο ο αξιωματικός: «κυρία», όμως, δεν είδε.

Τότε πλησίασε κι' η γριά:
— Εμένα, λέει... ψιθύρισε.
— Α! Του λόγου σου είσαι η «κυρία»;

Ο γέρος ξαναμίλησε:
— Σας παρακαλώ, να μου επιτρέψετε να μείνω στο ίδιο κρατητήριο μαζί της...

— Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Οι γυναίκες πάνε άλλοι, οι άντρες άλλοι... Έχουμε, βλέπετε, ιδιαίτερα διαμερίσματα...

— Ναι... αλλά εμείς είμαστε παλιοί γνώριμοι και σας παρακαλούμε να μας βάλετε μαζί...

— Ήτανε τόσο θερμά ικετευτικός ο τόνος της φωνής του γέρου, που ο αξιωματικός δε βρήκε θάρρος να του άνηθι τη χάρη:
— Βάλ' τους μαζί... είπε στον άστυφύλακα.

Και σέ λίγο, στο σκοτεινό κρατητήριο οι δυο γέροι κάτσανε δίπλα-δίπλα και νοιώσανε τη θλιμένη θάλπωση που χάριζε στον έναν ή συντροφιά του άλλου...

— Φτωχέ μου Πέτρο... Πρίος να τό πίστευε ότι θα συναντιόμαστε έτσι...

Η φωνή της τον χείδεψε μέσα στο σκοτάδι...
— Ναι... Ήτανε μια έκπληξη και για τους δυο μας.

— Μια μελαγχολική έκπληξη...
— Πρίος θα τό περίμενε... τότε...

— Τότε... Οι ανάμνησεις τους, εκεί, μέσα στο σκοτάδι του κρατητηρίου φτερουγίσανε στα πόδια... Ήτανε δυο φλογερά παιδιά.

Τοξικομανείς

γεμάτα όνειρα. Τα σπίτια τους ήτανε κοντά. Είχανε γεννηθεί μαζί, και μαζί είχανε παίζει. Ο έρωτας είχε φτάσει χωρίς να τον νοιώσουν και τους είχε ενώσει σφιχτά.

Εκεί, στα διάκενα των παχνιδιών τους, είχανε κάνει όνειρα για το μέλλον:
— Θα παντρευτούμε και θα ζήσουμε μαζί...

Ο ΡΟΚΦΕΛΛΕΡ, ΤΑ ΠΟΥΡΑ και τό... άσθμα

Ο άνθρωποι και οι μηχανές δημιουργούν έναν ισχυρό οργανισμό. Αυτό ήταν το αξίωμα του Τζον Ροκφέλλερ, που συνήθιζε ακόμα να προσθέτει:

«Ενας επιχειρηματίας άξιος του ονόματός του, πρέπει να δημιουργήσει ένα οργανισμό. Ικανό να παράγει μεγάλες ποσότητες κ α λ ω ν προϊόντων και να τα πουλάει σε πολύ χρημηλές τιμές». Σ' αυτά τα λίγα λόγια μπορεί να βρη κανείς όλες τις δικαιολογίες της επιτυχίας του καταπληκτικού επιχειρηματία, που ήταν ο Τζον Ροκφέλλερ. Αντιληπτή, εξαιρετική, παρατηρητικότητα, όξυνη, μεγάλη δύναμη εργασίας, αυτά ήταν τα μεγαλύτερα προσόντα που χαρακτήριζαν τον μεγαλύτερο επιχειρηματία του αιώνας μας. Ο Τζον Ροκφέλλερ είχε στον υπέρτατο βαθμό την ικανότητα να πετυχαίνει τους σκοπούς του μέχρι των ελαχίστων του λεπτομερειών.

Ενας από τους ανθρώπους, που συνδέθηκαν στενά μαζί του, ο κ. Ρότζερς, ο οποίος ήταν επί πολλά χρόνια γραμματέας του, διηγείται το παρακάτω, νόστιμο και χαρακτηριστικό ανέκδοτο του:

— Πάνε πολλά, πάσα πολλά γούνια από τότε, λέει ο Ρότζερς. Εκείνη την εποχή ο «κίος Ροκφέλλερ και Σία» που έμελλε να γίνει πε-

ρίφημος, είχε ως έδρα ένα μέτριο οίκημα, στο Όχαϊο, του Κληέλαντ. Μετα στο μοναδικό κατοικησιμο δωμάτιο, είχανε γραφεία ο Ροκφέλλερ, ο γιος και οι συνταγματάρχες Παϊν και Θάμσον. Οι δυο συνταγματάρχες ήτανε πανωμένοι καπνιστές. Όλη την ημέρα τα πούρα τους κάπνιζαν, τυλιγοντάς τους με τέτοια σύννεφα καπνού, που μόνο με την... δεικτική του Λονδίνου θα μπορούσαν να συγκριθούν.

Ο Ροκφέλλερ απεναντίας για κανένα λόγο στον κόσμο δεν άγγιζε ποτέ του πούρο ή τσιγάρο. «Ο καπνός» θωλώνει τις ιδέες — συνήθιζε να λη — κι' εγώ έχω ανάγκη της διασκέδασης μου για να λύνω τα πιο δύσκολα προβλήματα.

Κατοικούσε εκείνη την εποχή στο Φόρεστ Χιλ, σε όχθη μιλιας απόστασι από το κέντρο της πόλεως και για νάρθη στο γραφείο, έκανε κά-θε μέρα μια πρωινή διαβάδα, οδηγώντας μόνος του τα δυο άλογα του αμαξίου του. Όταν έφθανε στο γραφείο του και βρισκόταν μέσα σ' αυτήν την απειογραπτή ατμόσφαιρα του καπνού, ένας φευγαλέος μορσμός δυσανεκσίας ζωογράφονταν στο πρόσωπό του. Μα συγκρατιόταν, δεν έλεγε τίποτα και καθόταν με το χαμόγελο στα χείλη. Έπειτα άρχιζε να βήχει μ' ένα σπινγγό. Ξερά, σφυριχτό ανυπόφορο βήχα. Σηκώνοντας κατόπι έκανε πως ανέπνεε με δυσκολία κι' έβλεπε πάλι ακόμα χειρότερα από πριν. Τέλος, έκανε πως προσπαθούσε να μιλήσει κι' έ-

λεγε με φωνή, που με δυσκολία έβγαινε από το στόμα του.
— Συνταγματάρχα Παϊν υπέφερε πάλι όλη τη νύχτα απ' αυτό το καταραμένο άσθμα μου (ποτέ του ο Ροκφέλλερ δεν είχε το παραμικρό ίχνος άσθματος). Μου έπρεπε να καπνίσω μερικά φύλλα μιλκ-λινς.

— Τα φύλλα μιλκ-λινς, που το καπνισμά τους συνιστάται για το άσθμα, έχουν μια ανυπόφορη όσμη.

— Ω, ευχαρίστως, του άπαντούσε ο συνταγματάρχης για να φανή ευγενής.

— Δεν ξέρεις πόσο λυπώμαι, καλέ μου φίλε, τούλεγε τότε ο Ροκφέλλερ, που θα λερώσω τον καθαρό άέρα αυτού του γραφείου.

— Έτσι ο Ροκφέλλερ έκανε αυτό που ήθελε. Έπειτα από πάντε λεπτά, οι δυο συντροφοί του έφευγαν τομοκρατημένοι από τη μιλκ-λινς, ο ένας για τη λέσχη του κι' ο άλλος για ένα έπειγόν ραντεβού.

Τότε ο Ροκφέλλερ γύριζε προς έμένα και κλεινώντας μου το μάτι πο-νηρά, μούλεγε:

— Τι λέτε σεις κ. Ρότζερς, σχετι-κώς; Το άσθμα είναι ένα πράγμα τομορμό!... Δεν άνοιγεται τα παρ-θουρα ν' άναπνεύσω λίγο...

Κι' εγώ άπαντούσα, καθώς άνοι-γα διάπλατα τα πασάθουρα:

— Προσόνι στο άσθμα σας... Ο κούρος άσας είναι επικίνδυνος...

— Και ακάχαζε κι' οι δυο στα γέ-λια.

ΣΚΙΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

— Βλέπεις, δεν είχαμε κανέ-ναν για να μάς σταματήσει...

— Ούτε εγώ έσένα ούτε έσύ έμένα...

— Να όμως που ξαναδράκαμε ο ένας τον άλλον.

Προσπαθούσανε να δανειστούνε μερικά υπόλοιπα ευτυχίας από το παρελθόν... Δεν τό κατάφεραν...

Ήτανε τόση η δυστυχία, που τους έζωνε από παντού, που η παλιά ευτυχία δεν κατάφερε να περά-ση, ούτε σαν ανάμνηση.

Κι' ύστερα, ήτανε τό πάθος τους — τό φοβερό κι' άκατανί-κπτο πάθος, που τους κυριεύε βα-σανιστικά...

Ήταν η μανία των ναρκωτικών. Άπάνω από τη συγκίνηση, που είχανε νοιώσει για τη συνάντησή τους, κυριαρχούσε η δίψα για τό χασίς, για την ήρωίνη...

Τους είχανε ψάξει και τους εί-χανε πάρει ό,τι είχαν άπάνω τους. Και τώρα; Πού θα βρίσκανε;

Μία φοβερή άγανάκτηση, ένας θυμός, τους έκανε να ζητήσουν ευ-θύνης ο ένας από τον άλλον:

— Έσύ φταίς! της πέταξε με κακία...

— Εγώ;

— Ναι έσύ... Άν δεν έφευγες, αν δεν παντρευόσουν, δε θα έφτα-να ποτέ ως εδώ...

— Είσαι τρελλός! Πόσοι και πόσοι τα χαλάνε με τις άνατημέ-νες τους, χωρίς να γίνουν πρε-ζάκηδες...

— Πάψε! Σε μισώ!

— Κι' εγώ πιο πολύ!

Άρπαχθήκανε μαλλιά με μαλ-λιά κι' άρχίσανε να υπτιούνται άγρια...

Μπήκανε άστυφύλακες και τους χωρίσανε.

— Καλά, έσεις ζητήσατε να μητέ μαζί για να άρπαχτήτε;

Τους βάλανε σε χωριστά κρατη-τήρια — αυτήν με τις γυναίκες, αυτόν με τους άντρες...

Και από τον καναβά τους η έ-ξαθλίωσή τους δεν κατάφερε να τους χαρίση ούτε μια διαδαιτική τύψη...

Δεν ήταν έρωτευμένοι πιά. Ή-τανε μόνο τοξικομανείς και τίπο-τα άλλο...

ΒΕΡΘΕΡΟΣ

— Βλέπουμε, δεσποινίς, που είτοιμάζεστε ν' αλειφθήτε με λάδι του ήλιου. Μήπως μπορούμε εμείς να σας φανερύμε χρήσιμους!

ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ

αρχίζουν από τα ισχύα...

Πώς θα διατηρήσετε την εὐλυγισία του κορμιού σας

τὰ γηρατειά αρχίζουν γιὰ τὴ γυναῖκα ἀπὸ τὰ ισχύα. Κάθε ἑκατοστὸ τοῦ μέτρου ποὺ προστίθεται σ' αὐτὰ σὰς ἀπαμακρύνει ἀπὸ τὴ νεότητα.

Οἱ μεγάλοι ἐχθροὶ γιὰ τὰ ισχύα εἶναι ἡ καθιστική ζωὴ, ἡ λαίμαργία, ἡ κούρασις κ' ἡ ὀκνηρία.

Ἐνα γυναικεῖο σῶμα, γιὰ νὰ εἶναι ὁμορφό, πρέπει νὰ ἔχῃ εὐλυγισίαν. Τὸ κομμάτι τῆς εὐλυγισίας βρίσκεται, λοιπόν, στὶς ἀρθρώσεις. Ὅταν, μὲ τὴν ἡλικία ἢ γιὰ ὁποιοδήποτε ἄλλο λόγο, συγκεντρώνονται ἅλατα σ' αὐτές, τὸ σῶμα χάνει τὴν εὐλυγισίαν του.

Ἡ συκέντρωσις τῶν ἁλμάτων ὀφείλεται ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος στὴν κατάρχησι ὠρίσμένων τροφῶν κ' ἀπὸ τ' ἄλλο στὴν ἔλλειψιν κινήσεως. Μία γυναῖκα, ποὺ τρώει πολὺ ἢ ποὺ κάνει κατάρχησι στὰ λίπη, δὲ μπορεῖ ποτὲ νὰ ἔχῃ εὐλυγισίαν. Αὐτὸ δὲ σημαίνει, ὅμως, ὅτι πρέπει νὰ μένετε νηστική. Οἱ καταλλήλότερες τροφές γιὰ μίαν γυναῖκα, ποὺ θέλει νὰ διατηρήσῃ τὴν εὐλυγισίαν της εἶναι τὰ ἀδύνατα κρέατα καὶ ψάρια, τὰ φρέσκα χορταρικά, τὰ φρούτα, τὸ μέλι κτλ. Θὰ ἀποφύγετε, τουναντίον, τὰ παχυὰ κρέατα, τὰ ξερά φασόλια, τὰ λιμαρικὰ, τὶς σάλτσες, τὰ γλυκίσματα, τὴ σοκολάτα κλπ.

Ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, θὰ διατηρήσετε τὴν εὐλυγισίαν τοῦ κορμιοῦ σας μὲ τὴν γυμναστική, τὴν πορεία, τὰ σπῶα κλπ.

Τὸ μεγάλο λάθος ὧν τῶν γυναικῶν εἶναι ὅτι ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν εὐλυγισίαν τοῦ κορμιοῦ τους μόνο ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ ἀρχίζουν προσπάθειον νὰ τὴν διατηρήσουν. Τὸ σῶμα τῆς γυναίκας, ἐκτὸς ἀπὸ σπάνιες ἐξαιρέσεις, ἔχει ἀξιοθαύμαστη εὐλυγισίαν. Ἐτσι, δὲν ἔχετε νὰ κάμετε τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ τὴν προστατεύετε γιὰ νὰ μὴ τὴν χάσετε.

Νὰ τώρα μερικὲς ἀποτελεσματικὲς γυμναστικὲς ἀσκήσεις, ποὺ ἔχουν μελετηθῇ εἰδικὰ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ:

Ἀσκηση 1η.— Καθίστε κάτω. Τὰ πόδια στενωμένα. Θὰ σπρώξετε καὶ τὰ δύο σας χέρια στὸ δεξιὸ μέρος, γυρίζοντας ἐλαφρὰ τὸ σῶμα σας (εἰκ. 1). Στὴ θέσι αὕτη καὶ χωρὶς νὰ κινήσετε τὸ σῶμα σας, θὰ γυρίσετε πρὸς σότερο. Ἐπαναλαμβάνετε: ἡ κίνησις θὰ περιορισθῇ μόνο στὰ πόδια σας. Θὰ κάμετε τὸ ἴδιο πρὸς τὸ ἀριστερὸ μέρος. Ἡ ἀσκηση αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ γρήγορα. Θὰ τὴν ἐπαναλάβετε

5—10 φορές ἀπὸ κάθε μέρος.

Ἀσκηση 2η.— Καθίστε κάτω. Θὰ ἐκτελέσετε τὰ χέρια σας στὸ στήθος, χωρὶς νὰ τὰ σφίξετε (εἰκ. 2). Προσπαθήστε νὰ κινήθῃτε πρὸς τὰ ἑμμέρη μὲ τὰ ισχύα καὶ τὰ πόδια σας. Γιὰ νὰ τὸ κατορθώσετε, θὰ χρειασθῇ νὰ γυρίσετε ἐλαφρὰ τὸ κορμὶ σας πρὸς τὰ δεξιά καὶ πότε πρὸς τὰ ἀριστερά. Ἡ κίνησις, ὅμως, πρέπει νὰ προέρχεται μόνον ἀπὸ τὰ ισχύα καὶ τὰ πόδια. Θὰ εἶναι ἀρετὸ νὰ προχωρήσετε ἕνα περίπου μέτρο μ' αὐτὸ τὸν τρόπο.

Ἀσκηση 3η.— Ἐσπλωθῇτε ἀνάσκελα μὲ τὰ χέρια στὰ πλάγια. Θ' ἀνασπώσῃτε μαζεύοντας τὰ χέρια πρὸς τὰ μέσα καὶ θὰ προσπαθήσετε νὰ πλησιάσετε τὸ κορμὶ σας ὅσο περισσότερο μπορεῖτε στὴν εὐθείαν (εἰκ. 3). Στὴ θέσι αὕτη θὰ γυρίσετε τὰ ισχύα πρὸς τὰ ἀριστερά. Θὰ ξαναφέρετε κατόπιν τὸ σῶμα σας στὴν ἀρχικὴ θέσι καὶ θὰ γυρίσετε πρὸς τὰ ἀριστερά. Θὰ κάμετε αὕτη τὴν ἀσκηση 5—10 φορές στὴ σειρά.

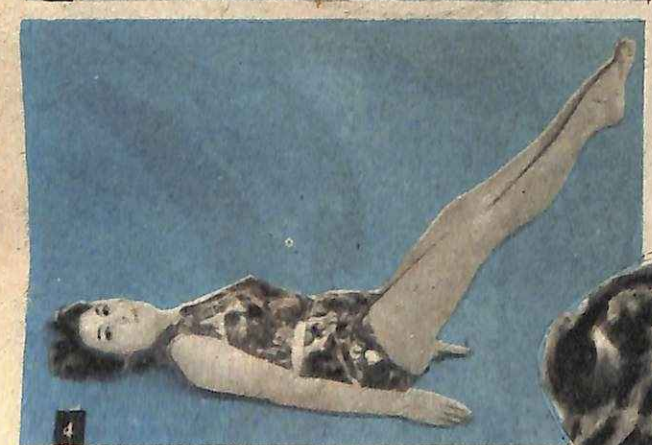
Ἀσκηση 4η.— Ἐσπλωθῇτε ἀνάσκελα, μὲ τὰ χέρια κατὰ μῆκος τοῦ σώματος. Σηκώστε τὰ πόδια σας, προσπαθώντας νὰ τὰ σηκώσετε ὅσο περισσότερο κατορθώσετε στὴν κατακόρυφο (εἰκ. 4). Στὴ θέσι αὕτη θὰ κάμετε μὲ τὰ πόδια σας, χωρὶς νὰ τὰ ξεσηκώσετε, ἕνα ἡμικύκλιο πρὸς τὰ δεξιά καὶ κατόπιν πρὸς τὰ ἀριστερά. Θὰ ἐπαναλάβετε αὕτη τὴν ἀσκηση 10—15 φορές. Τὸ ὑπόλοιπο κορμὶ καὶ τὰ χέρια πρέπει νὰ μένουν τελείως ἀκίνητα. Ἡ ἀσκηση αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ πολὺ γρήγορα.

Ἀσκηση 5η.— Ὄρθια, σὲ στάσι προσοχῆς. Σμίζετε τὰ πόδια. Θὰ λυγίσετε κατόπιν τὸ κορμὶ καὶ θὰ προσπαθήσετε νὰ φτάσετε μὲ τὰ χέρια σας τὴν ἀκρὴ τῶν ποδιῶν (εἰκ. 5Α). Θὰ κάνατε αὕτη τὴν ἀσκηση πέντε φορές στὴ σειρά.

Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ κάμετε τὴν ἴδια ἀσκηση μὲ διαστολὴ τῶν ποδιῶν, δηλαδὴ μὲ τὸ ἕνα πόδι μακριὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο (εἰκ. 5Β). Προσέξτε, ὅμως! Δὲν πρέπει νὰ λυγίσετε τὰ γόνατα. Εἴτε μὲ ἐνωμένα τὰ πόδια εἴτε μὲ διαστολὴ τῶν ποδιῶν γίνεται ἡ ἀσκηση, τὰ γόνατα πρέπει νὰ μένουν ἐντελῶς ἀλύγιστα. Ἐτσι ἡ κίνησις θὰ ἐντοπίζεται κυρίως στὰ ισχύα.

Ὁρίσμένα σπῶα θὰ σὰς βοηθήσουν ἐπίσης νὰ διατηρήσετε τὴν εὐλυγισίαν τοῦ κορμιοῦ σας καὶ νὰ τὴν ἐνισχύσετε. Τὰ κυριώτερα σπῶα γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ εἶναι τὸ τένις, τὸ βόλλευ-μπῶλ, τὸ μπῶσκετ μπῶλ, τὸ κολύμπι καὶ ἱδιὸς τὸ κρόουλ, ἡ κωπηλασία ἢ ἱψασκία, ἢ ὀρειβάσις κτλ.

Στὸν ἴδιο βαθμὸ μὲ τὴν ἀκίνησις καὶ τὴν καθιστική ζωὴ βλάπτουν ἐπίσης οἱ βαρεῖες κ' ἐξαντλητικὲς δουλειές. Οἱ γυναῖκες ποὺ ἐργάζονται σκληρὰ παθαίνουν μιὰ διόγκωσι (ἀνοίγουν) στὴν περιφέρεια. Ἄν θέλετε, λοιπόν, νὰ διατηρήσετε τὴν εὐλυγισίαν τοῦ κορμιοῦ σας, πρέπει ν' ἀποφύγετε τὴν ὑπερβολικὴ κούρασι.

ΠΗΡΑΤΕ ἕνα κιλὸ πάρα πάνω; Ξέρετε ποὺ θὰ πάψῃ νὰ ἐγκατασταθῇ αὐτὸ τὸ κιλὸ; Στὰ ισχύα... Ἡ ζωὴ σας εἶναι καθιστική, ἀπὸ ὀκνηρία ἢ γιὰ ὁποιοδήποτε ἄλλο λόγο; Τὰ ισχύα σας καὶ πάλι θὰ πλατύνουν μὲ τρόπο ὑποῦλο... Ἐχετε αὐτοκίνητο καὶ τρέχετε ὀλίγον μ' αὐτό, χωρὶς νὰ πατάτε τὸ πόδι σας κάτω; Καὶ στὴν περίπτωσι αὕτη ἐπίσης τὰ ισχύα σας θὰ βαρύνουν χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε...
Τὰ ισχύα εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἀσυντονιστικότερα μέρη τοῦ γυναικεῖο κορμιοῦ. Ἀλλὰ καὶ ταυτοχρόνως τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1 ἀδύνατο σημεῖο τῆς γυναίκας.
Αὐτὰ πληρώνουν ὅλες τὶς παρεκτροπές, τὴν ἀμέλεια ἢ τὴν ταμπιλιά σας. Γιὰ τὴν περιοχὴν τὴν συγκεντρώνονται κατὰ προτίμησιν τὰ λίπη, ποὺ ἐξαπλώνονται κατόπιν στὸ ὑπόλοιπο σῶμα.
Ἐτσι, λοιπόν, μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι

Ξεσηδίζει

Ὁ πον στρέψῃς τὴ μοτιὰ σου καὶ τὸ βλέμμα ὅπου θὰ προσέξῃς, δίχως ἄλλο, πλείστες ὁσες ἐπιδείξεις (οἷξῃς) ἐπιδείξεις στυλινές, ρυθμικές, ἀθλητικές, καὶ ἐπιδείξεις τὸς ἄλλες, ποὺ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, οἷς ἔγινε ὁ κόσμος... ἐπιδείξιμαντῃς!

Καὶ πρωτίτως οἱ βερίνες τῶν κλεινῶν τῶν Ἀθηνῶν ἄλλο κάνουν ἐπιδείξεις ὑφασμάτων θεινῶν καὶ μοντέλων, ποὺ τις ἔδες τις μοντέρνες σκαυδαλίζουν, γιὰτι... ἐπιδείξι βεβαίως καὶ σ' αὐτές ἐξασφαλίζουν! Τὴν «πλοναία συλλογὴν τὸν» δειγνουν, ἦτοι, φανερά καὶ πολὺ λυσιτερεὰ ὅλοι οἱ ἄντρες τὴν κυτῶν, γιὰτι βλέπουν μοντελλῶν ἐλαφρὰ καὶ δροσερά, μὲ τιμὲς πού... ζεματῶν!

Ἀρετὰ, ἐπίσης, κέντρα, ἐκλεκτὰ καὶ κοσμικὰ, ἐπιδείξεις κάνουν μὸδας καὶ μοντέλων γενικά, καὶ μὸδὰς στὴν τακτικὴν τὸν, ἢ τὴν ἐκτακτὴν παρὰ παρ' αὐτῶν, καθε τὸσο, μαγετικὴν κομψὰ καὶ ὡραία... Καὶ σὲ τέτοιες περιστάσεις οἱ γυναῖκες φωνικά τὰ φορέματα κυτῶν καὶ ἐρευνῶν προσεκτικὰ καὶ οἱ ἄντρες ὠρίσμενως, καὶ οἱ ἄντρες ὠρίσμενως, το... περιεχόμενόν τὸν ἐρευνῶν ἐπισταμένως!

Μεσ' σὲ «μπαρ» καὶ σὲ μπαράκια, μὲ ξεγνώλαστες (ταμπέλλες, συναντᾶς ὅλα τὰ βραδύα κατὰ ἀπιδάνας κοπέλλες, ποὺ κατνίζουν καὶ «αὐτῶν» καὶ γιὰ γήσους ποτῶν... Ἄλλες, πάλι, ἀπὸ δαντές καὶ οἱ πύο ἐπιδεικνύσῃς, ἀπ' τὸ μπαρ αὐτὰ προσβάλλουν ἀγκαλιὲς μὲ ξένους ναῦτες καὶ στὴν ξέρα κάνουν πάντα «ἐπιδείξεις... ναυτικές»!

Τὸν καιρὸ τὸν περνᾶν μ' ἐπιδείξεις συνεχεῖς καὶ πολλοὶ, κατὰ κανόνα, γενοὶ τῆς ἐποχῆς, ποὺ μὲ φῖνα κοσμοτομῶν ἀλακταίνοντα γυνοῖν καὶ καιροὶ καὶ φηγοῦνται τὶς παλῶντες πλευροῖν! Γιὰ τὴν ποικίαν, μὲ δύο λέξεις, βάδουν πλώρη ὁλοταχῶς καὶ συχνὰ τοὺς ἀβαντᾶν καὶ ὁ «δοσῶν» τοὺς ὁ φτωχός, γιὰτι, ἀν δὲν πᾶν ποικίαν, μιὰ δραχμὴ δὲ θὰ σταναρῶσῃ καὶ μὰς μὲ ὅλα τ' ἄλλα καὶ τὴν νύφην θὰ πληρωσῇ!

Ἀλλ' ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς νέους, ποὺ τὸ ρίχνουν στὶς (φηγοῦντες, βλέπει σήμερα κανένας καὶ οὐκ ὀλίγους γέρο ἑοῦρες, ποὺ γιὰ νὰ ἐπιδεικνύσῃς μὲσ' στὰ κέντρα ξεγυγνῶν... Στὸ «τὸ-τῶ» καὶ αὐτοὶ τὸ ρίχνουν καὶ στὸ «τασάρεστον» (συγγὰ καὶ ἐνῶ πάντοτε μαζί τοὺς ποῖται νῶνουν νοσοκομῖα, ἀπ' τὸ νοῦ τὸν, μ' ὅλα ταῦτα καὶ ἀπ' τὴ σκέψιν τοὺς περὶ, πὼς μποροῦν καὶ τὴ... Σοφάγια νὰ εὐτυχίσουν ἀκούα!

Ἐπιδείξῃς ἡμεῖς ὅλοι καὶ ὅλες διαρῶν καὶ ὅλες διπλωμα καὶ ἀδεία σωφρονιστικῶν ἀποκοτῶν, τὴν κομψὴν τὸν λιμουζίνα στὸν πεζόν, ἐπιδεικνύουν καὶ μὲ ἀβροχὴν μεγάλῃ τὸ τιμὸν τοὺς καυτοῦν... Μ' ἂν τυχὸν κανὰς διαβάτῃς, κατὰ λάθος, τὶς πικαδὸν, ἀπ' τ' ἀβρα τοὺς τὰ χερῶν καὶ μὲντῖνα δίφωρη θὰ πάσῃ καὶ μὲ ὅλο τὸν τὸ δικὸν θὰ νομίσῃ, ὁ φωνιστῶς ὅτι ὀδηγεῖ τὴν κούρα... ἀμαξίς τῆς ἀγορᾶς!

Ἡ φηγοῦσα ἡ μεγάλη καὶ ἡ ἐπιδείξι ἐν τέλει, ἐκδηλώνεται—προσφάτως—καὶ στὸι μουζουκιστῶν (τὸ τέλει καὶ γραμμὴ γορῶνι ὁ μάγκας καὶ στὸι πορτοῖα σπᾶσι καὶ εἶναι βεβαίως καὶ ἐκείνος γιὰ τίς... Κάντες πὼς θὰ (πάν!) Ὑπερήφανος, ἐπίσης, εἶναι γιὰ τὴ «χαρῶν» τὴν ὁποῖαν τὸ Παρίσι τὴν «κρεάει» τώρα πῶς, γιὰ νὰ τερῶν συντροφικῶς ἀπὸ «σόνι» καὶ παρηγοῖας... Κ' ὅσα, σήμερα, συνδύαζον στὶς δικὰς μὰς Τελετωῖες θὰ συνδύαζον, φιλτατοὶ μου, προσεχῶς καὶ εἰς... Παρ' (οἷους)!

Εὐσεβογράφος
Ἰμνὸς τὰς ἡμέρας
Στοργιαντῆς Γ.

Τὸ μυστικό

ΤΗΣ ΒΑΡΚΑΣ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΚΑΘΟΝΤΟΥΣΑΝ σφιχταγκαλιασμένοι μπροστά στη θάλασσα, πού φαινόταν σαν να τραγουδούσε μονάχα γι' αυτούς το αιώνιο τραγούδι της.

— Άξαφνα ο Πασκάλ έπιασε τα χέρια της αγαπημένης του.

— Λίσα μου, γλυκειά μου αγάπη, της είπε, σήμερα πρέπει να μου δώσεις μια οριστική απάντηση.

— Ή κοπέλλα αναστέναξε.

— Δεν πήρα ακόμη καμιά απόφαση, του απάντησε με φωνή πού έτρεμε από συγκίνηση.

— Μά γιατί; την ρώτησε εκείνος μ' αγωνία.

— Ή Λίσα απόφυγε να τον κυττάξει στα μάτια.

— Πασκάλ, του είπε, με παρεξηγείς, γιατί ίσως δεν ξέρεις πόσο σ' αγαπώ. Ω! αν μπορούσες να το νιώσεις. Τότε δε θα με άδικούσες, πού διστάζω να δεχτώ...

Το πρόσωπό της συσπάστηκε και πρόσθεσε με ραγισμένη φωνή:

— Το καλύτερο, πού θάκανες, είναι να πάρω τη Ζερμαίν.

— Και ύστερα λές πως μ' αγαπάς! της πέταξε εκείνος με πικρή ειρωνία.

— Ναί! Το είπα και το ξαναλέω. Έπειδή σ' αγαπώ πολύ, σε συμβουλεύω να πάρω τη Ζερμαίν. Εκείνη είναι πλούσια και ξέρω πως σε θέλει. Έγώ όμως δεν έχω τίποτε να σου προσφέρω, εκτός από την αγάπη μου.

Ο νέος έπαναστάτησε. Την άσπασε από τους ώμους και την τράνταξε.

— Έχεις όμως τα νεύρα σου, το θάρρος σου, την ομορφιά σου. Έσένα μονάχα θέλω!...

— Έμένα; φώναξε η Λίσα μεθυμένη από τη χαρά της. Μά η δύστυχη είμαι τόσο φτωχή!...

Πραγματικά, η Λίσα ήταν ένα φτωχό κορίτσι. Όρφανή από πατέρα και μάνα, βρήκε καταφύγιο στο θείο της, το γέρο Ναζαίρ, πού ήταν κι αυτός ένας φτωχός ψαράς.

Ο μπαμπάς Ναζαίρ, γκρινιάρης και λιγάκι βαλούς, ήταν κατά βάθος λαμπρός άνθρωπος. Απόδειξη ότι κράτησε κοντά του τη Λίσα, την υιοθέτησε και τη ανέλαβε με το ύστερμά του. Καμιά άνεση δεν είχε στη βασανισμένη ζωή του ο φτωχός ψαράς. Ή μόνη περιουσία του ήταν η καλύβα του, ή βάρκα του και τα δίχτυα του.

Η Λίσα, πού μεγάλωσε μέσα στις στερήσεις, είχε τη γνώμη πως ήταν άσχημη. Κανένα παλληκάρι ως τότε δεν τη γλυκοκίταξε. Γι' αυτό είχε άφοσιωθή στο θείο της, κι ή μόνη της επιθυμία ήταν να τον περιποιείται και να του κάνει οικονομίες, για να μπορεί να αντικαταστήσει τη βάρκα του, πού είχε πιά παλιώσει.

Ένα βράδυ, όμως, ή Λίσα, πού θάταν τότε δεκαοχτώ χρόνων, είδε με σπαραγμό τρεις θαλασσινούς να φέρνουν έτοιμοθάνατο το μπαμπά Ναζαίρ στη καλύβα του. Είχε πάθει συμφόρηση. Τα τελευταία λόγια, πού τραύλισε στη Λίσα ήταν:

— Κόρη μου σου τ' αφήνω όλα. Πρόσεξε τη βάρκα, να μην την πουλήσεις... Όταν θάρθης σε μεγάλη ανάγκη, κάνε την ξύλα...

Ή Λίσα δε μπορούσε να καταλάβη, τι νόημα είχαν τα τελευταία λόγια του θείου της. Ωστόσο αποφάσισε να σεβαστή τη παραγγελία του. Με τα λίγα πράγματα, πού της άφησε, έζησε αρκετό καιρό. Έπιασε μόνη της καραβίδες, τις πουλούσε στο γειτονικό χωριό, νοίκιαζε τη βάρκα σ' άλλους ψαράδες και τα κατάφερε να κρυσώσει.

Ύστερα από λίγο καιρό ή βάρκα έγινε άχρηστη. Ή Λίσα θυμήθηκε τα λόγια του θείου της, μα δεν είχε καρδιά να την κάψει. Είχε περάσει τη ζωή της μ' αυτή τη βάρκα και την πουλούσε σαν νάταν ένα ζωντανό πλάσμα. Την τράβηξε, λοιπόν, στην άμμουδιά και την έβαλε σ' ένα ασφαλμένο μέρος, πίσω από ένα βράχο.

Αυτή τη φτωχούλα ήθελε τώρα να πάρη γυναίκα του ο Πασκάλ, φτωχός κι αυτός, αλλά άξιος και εργατικός νέος. Οι γέροι θαλασσινοί του νησιού τον συμβούλευαν να πάρη καμιά άλλη, πού νάχη το λιγότερο μια βάρκα, μα εκείνος δεν άκουγε παρ'α την φωνή της καρδιάς του. Στο τέλος ή φτωχή Λίσα λυγισε στον επίμονο έρωτά του. Και μια μέρα έγινε ο γάμος τους.

— Ένα φτωχικό αντρόγυνο παραπάνω, είπαν οι γέροι.

— Ένα ευτυχισμένο ζευγάρι! είπαν οι έρωτευμένοι.

Ο Πασκάλ και ή Λίσα πέρασαν καλά τον πρώτο χρόνο. Ο άφεντικός του καϊκιού, πλήρωνε καλύτερα απ' όλους τους άλλους ψαράδες το Πασκάλ. Από την άλλη μεριά, ή Λίσα κέρδιζε κάτι μπαλλώνοντας τα χαλασμένα δίχτυα, πού της έφερναν. Ήταν τόσο ευτυχισμένοι, μέσα στη φτώχεια τους! Μά ή Τύχη άλλαξε. Τον άλλο χρόνο έπεσε τσώπη βαροχειμωνιά, πού τα καϊκιά δε μπορούσαν να βγούν για ψάρεμα. Ο Πασκάλ έμεινε χωρίς δουλειά. Πάνω στην απελπισία του, αποφάσισε να πάρη μια βάρκα να ψαρέψη, μα ή γυναίκα του τον εμπόδιζε με δάκρυα.

Ένα βράδυ καθώς ή Λίσα έρραβε τα ρουχαλάκια του παιδιού πού περίμενε, ένοιωσε τα δάχτυλά της να ξεπαγιάζουν από το κρύο. Δεν είχε όμως λεφτά ν' αγοράση λίγα ξύλα για το τζάκι.

Σε λίγες μέρες ωστόσο θα γινόταν μητέρα. Αν δεν οίκοινομούσαν μερικά χρήματα, πως θα τάβγαζαν πέρα; Ή σκέψη, λοιπόν, πού βασάνιζε τόσες μέρες το μυαλό της και την κρατούσε άπνη, έγινε τώρα απόφαση.

Με θλιμμένη φωνή είπε στον άντρα της:

— Μου φαίνεται πως είναι καιρός να διαλύσουμε την παλιά βάρκα του μακαρίτη. Έτσι κι' αλλιώς είναι πιά άχρηστη...

— Επί τέλους! φώναξε αυτός χαρούμενος. Από καιρό τώρα ήθελα να σου το πω, Λίσα, μα φοβόμουν μη σε κακοκαρδίσω. Πραγματικά, ή βάρκα αυτή έσκαγε το ψαμί της.

Ας μ'ας προσφέρη τώρα και την τελευταία καλωσύνη της. Θα μ'ας δώσει αρκετά ξύλα να περάσουμε το χειμώνα και ίσως να πουλήσωμε και μερικά, για τα έξοδα της γέννας.

Πήγε κοντά στη γυναίκα του και τη φίλησε.

— Ναί, είπε εκείνη αναστενάζοντας, τη λυπάμαι, μα είναι ανάγκη...

Το τσεκούρι του Πασκάλ έφευγε αλύπητα πάνω στην παλιά βάρκα και την έκανε κομμάτια. Ή Λίσα πού καθόταν πάνω στο βράχο, έσφιγγε τη καρδιά της για να μην κλάψη. Άγαπούσε την ταπεινή εκείνη βαρκούλα, πού πέρασε μαζί της τα παιδικά της χρόνια και πού τη συντηρούσε τόσο καιρό, ύστερα από το θάνατο του θείου της. Ο Πασκάλ έριξε ένα θλιμμένο βλέμμα στη γυναίκα του, σαν να της έλεγε, πως μοιραζόταν το πόνο της. Ωστόσο δεν σταμάτησε τη δουλειά του.

Ξαφνικά, το τσεκούρι έπεσε από τα χέρια του.

— Λίσα! Λίσα! φώναξε με πνιγμένη φωνή. Τί είν' αυτά; Μήπως όνειρεύομαι; Τρέχα να δης!...

Το τσεκούρι του Πασκάλ, καθώς άνοιγε στα δυο το πάγκο της πρύμνης, έκανε να πηδήσουν από μέσα χρυσά νομίσματα. Τρελλοί από τη χαρά τους κι' οι δυο, έχωσαν τα χέρια τους μέσα στο άνοιγμα κι' έβγαλαν κι' άλλα χρυσά νομίσματα, χούφτες ολόκληρες, πού λαμποκοπούσαν στο χειμωνιάτικο ήλιο.

Κυττάχτηκαν θαυμάζοντες. Ύστερα έπεσαν κλαίγοντας ο ένας στην αγκαλιά του άλλου. Ήταν πλούσιοι!

Πέρασαν τη νύχτα τους μετρώντας το θησαυρό τους, πού τους ήρθε ανέλπιστα. Είχαν 14.000 φράγκα σε παλιά χρυσά νομολέονια. Δε μπορούσαν να κλείσουν μάτι από τη χαρά τους!

Την άλλη μέρα ο Πασκάλ, πήγε στη γειτονική πόλη να πάρη τη γνώμη ενός παλιού συμβολαιογράφου, πού ήταν φίλος του μακαρίτη Ναζαίρ. Ο συμβολαιογράφος βυθίστηκε στις αναμνήσεις του, χτύπησε το μέτωπό του και θυμήθηκε:

— Ναί, ναί! είπε χαρούμενος. Ο μπαμπάς Ναζαίρ ήρθε μια μέρα και μούπε πως τούτποτε μια κληρονομιά από 14.000 φράγκα και δεν ήξερε τι να τ'α κάνει! Τότε ενώ τον συμβούλεψα να τα βάλη στη Τράπεζα ή να αγοράση χρυσά νομίσματα, χούφτες ολόκληρες, πού λαμποκοπούσαν στο χειμωνιάτικο ήλιο.

Και καθώς φαίνεται, προτίμησε να κούνη το χέρι του μέσα στη βάρκα, πού έφτιασε με τα χέρια του, ξεσκελαυνώντας να ζή φτωχικά μ' αυτά πού κερδίσε από το ψάρεμα.

Ύστερα από λίγους μήνες, το ευτυχισμένο ζευγάρι κάλεσε όλους τους φίλους σ' ένα τραπέζι για να γιορτάσουν δυο ευχάριστα γεγονότα:

Τα βαφτίσια του μικρού γιου τους και του μεγάλου καϊκιού, πού αγόρασαν και τούδωσαν τ' όνομα «Μπαμπάς Ναζαίρ»...

ΖΑΝ ΜΠΡΑΝΣΥ

— Έπειδή σ' αγαπώ πολύ, σε συμβουλεύω να πάρω τη Ζερμαίν...

Ο 'Ιβάν Ντενύ, τελειώνει αυτή τη στιγμή στα κινηματογραφικά στούντιο της Γαλλίας τη δωδέκατη κατά σειρά γαλλική ταινία του. Αλλά, παρ' όλα αυτά, στη Γαλλία εξακολουθεί να είναι λιγότερο γνωστός παρά στη Γερμανία, ο-ε-ε στούντιο της οποίας έχει από ετών μία πολύ διακριτική θέση.

Ο Ντενύ εμφανίστηκε για πρώτη φορά στην οθόνη με το φιλμ «Μαντελέν», που γυρίστηκε στα στούντιο του Λονδίνου, και η «ανακάλυψη» του έγινε στα στούντιο Τσινεσιτά της Ρώμης. Αλλά ποιάς εθνικότητας είναι τέλος πάντων αυτός ο 'Ιβάν Ντενύ, που παίζει σε γερμανικές, γαλλικές, αγγλικές και αμερικανικές ταινίες;

Γεννήθηκε το 1922 στο Πεκίνο της Κίνας από μητέρα Σουηδή και πατέρα Ρώσο. Μη ζητάτε περισσότερα για τον αιγυπτιακό 'Ιβάν και περιορισθήτε στη διαπίστωση ότι είναι... Γάλλος την εθνικότητα! Κι' αυτό, γιατί η μητέρα του, χήρα πολύ πριν τον πόλεμο, είχε εξαπαντρευτεί με κάποιον Γάλλο άποικο στην 'Ινδοκίνα, που κι' αυτός ήταν... ρωσικής καταγωγής!...

«Επειτα απ' όλο αυτό το μπερδέμα, φυσικό είναι ο 'Ιβάν να μιλάει σήμερα με μεγάλη ευκολία εκτός από τη γαλλική γλώσσα και τη γερμανική, την αγγλική, την ιταλική και τη ρωσική. Επίσης, δεν είναι σε κανένα δύσκολο να καταλάβει γιατί ο συμπαθής εγός δεν επιδιώκει να μείνει δριστηκά σε καμιά από τις ανωτέρω χώρες, αλλά προτιμάει την... ουδέτερη 'Ελβετία, που κατά τη γνώμη του 'Ιβαν, αποτελεί στρατηγική θέση για τις επιδιώξεις και τα καλλιτεχνικά του σχέδια για το μέλλον.

Πάντα πολυάσχολος και βιαστικός περνά τους 9 μήνες από τους 12 του χρόνου στα διάφορα ξενοδοχεία των μεγαλουπόλεων και είναι γι' αυτόν μεγάλη χαρά, όταν συμβεί να τον κρατήσει ένα φιλμ περισσότερο στο Παρίσι.

—Απ' όλες τις πρωτεύουσες όλου του κόσμου, τις οποίες έχω επισκεφθεί κατά καιρούς, προτιμώ το Παρίσι!... λέει ο 'Ιβάν, ενώ το πρόσωπό του δείχνει μία ιδιαίτερη ικανοποίηση.

Και προσθέτει:
—Γιατί, στο Παρίσι, εκτός όλων των άλλων απολαύσεων, που προσφέρει, μένει μόνι-

Ιβάν ΝΤΕΝΥ

μα τώρα και η μητέρα μου. Μπορείτε να φαντασθείτε, λοιπόν, με πόση χαρά τρέχω στο σπίτι της να φιλοξενηθώ να αναπαυθώ, να παίξω πιάνο, να διαβάσω το ταχυδρομείο μου και να ευχαριστηθώ όμορφα φαγητά στα... ε-στιαστόρια. Επειτα από κάθε τέτοια διαμονή στο Παρίσι, επιστρέφω στην έδρα μου, στην 'Ελβετία, δηλαδή, πάντα βαρύτερος κατά 3—5 κιλά. Φυσικά, έπειτα αρχίζω αμέσως τη δίαιτα, μέχρις ότου ξαναπαύω στο Παρίσι για να γυρίσω πάλι πιο παχύς!...

Ο Ντενύ είναι μανιώς ερασιτέχνης πιανίστας. Αλλά το «χόμπι» του δεν περιορίζεται μόνο σ' αυτό. Είναι και ερασιτέχνης ζωγράφος πορτραίτων. Αλλά τόσο τη μία ικανότητά του, όσο και την άλλη, αποφεύγει συστηματικά να τις επιδεικνύει. «Όταν, πάντως, δεν έχω «γύρισμα» σε στούντιο, είναι εξαιρετικά ευχάριστος έπος, απλώς στους τρόπους και έχει πάντα έτοιμη μία διασκεδαστική ιστορία να σας διηγήσει. Να μία απόδειξη του χιούμορ που τον διακρίνει:

«Ένα πρωί σε μία Τράπεζα του Λονδίνου, διηγείται, δυο νεαροί υπάλληλοι διαφωνούν για κάτι ασήμαντο και αρχίζουν τα... κοσμητικά επίθετα:

—Είσαι ο μεγαλύτερος βλάκας του κόσμου!... λέει ο πρώτος, κόκκινος από θυμό.
—Κι' εσύ είσαι ο πιο πεισματάρης γαϊδαρός της 'Αγγλίας!... απαντάει άμεσως ο δεύτερος, έξω φρενών.

Την ίδια στιγμή, ο προϊστάμενός τους, που παρακολουθούσε τον καυγά, επεμβαίνει:
—Ήσυχαστε κύριοι! τους φωνάζει. Ξεχνάτε ότι είμαι κι' εγώ εδώ;»

Οι φιλοδοξίες, του 'Ιβάν—το πραγματικό του όνομα είναι 'Ιβάν Ντεσνίτσκι—δεν έφθασαν ποτέ μέχρι του σημείου να διειρευθώ θεα-

Η Μαρία Σέλ και ο 'Ιβάν Ντενύ σε μία σκηνή του φιλμ «Ξανόχομαι κοντά σου».

τρική και κινηματογραφική καριέρα διεθνούς κλάσεως. Προτιμούσε το επάγγελμα του εμπόρου ζωγραφικών πινάκων, μία όμορφη γυναίκα, δυο παιδιά κι' ένα σπίτι στην έσοχή. Πώς τώρα έγινε ηθοποιός; Αυτό μας το εξηγεί ο ίδιος ως εξής:

—Το 1946, λέει, βρισκόμουν στο Παρίσι, για να δώ μερικές εκθέσεις πινάκων. Ήμουν νέος τότε, μόλις 24 ετών, και φυσικά παρακολουθούσα με ενδιαφέρον το θέατρο. Μία καλή φίλη τότε μ' έπεισε να με πάρει μαζί της στη δραματική σχολή του Ρενέ Σιμόν. Κι' αυτό που είδα εκεί με ενθουσίασε τόσο πολύ, ώστε, ενώ η φίλη μου έφυγε σε 8 ημέρες, εγώ έμεινα... τρία ολοκληρωτά χρόνια κι' όταν έφυγα, είχα ένα δίπλωμα ηθοποιού στην τσέπη μου. Φυσικά, έπειτα απ' αυτό, αντίο εμπόριο πινάκων, σύζυγος, παιδιά και σπίτι... Λίγες ημέρες αργότερα έπαιρνα το αεροπλάνο απ' το Παρίσι για το Λονδίνο, όπου με περίμενε ο γνωστός Άγγλος σκηνοθέτης Ντέιβιντ Λην για να μου εμπιστευθή τον πρώτο ρόλο της κινηματογραφικής καριέρας μου.

Από τότε μέχρι σήμερα, ο 'Ιβάν δεν έπαψε ποτέ να γυρίζει από πρωτεύουσες σε πρωτεύουσες και να παίζει σε ταινίες. Φυσικά, οι συχνές και απόροπτες μετακινήσεις του δεν του άφηναν καιρό να ετοιμάζει βαλίτσες. Έφευγε πάντα όπως ήταν και αγόραζε τα απαραίτητα μόλις έφτανε κάπου, γεγονός που τον έκανε να λέει:

—Είμαι ένας μανιώς ταξιδιώτης χωρίς αποσκευές!...

Μετά το Λονδίνο, όπου γύρισε 3 ταινίες, πήγε στο Δυτικό Βερολίνο. Εκεί πήρε μέρος σε περισσότερες από 20 ταινίες κι' έπειτα πάλι στο Παρίσι, όπου ανέβασε τον αριθμό των ταινιών του σε 12, και μετά έκανε και μία σύντομη επίσκεψη στο Χόλλυγουντ. Να μερικοί τίτλοι ταινιών, στις οποίες πήρε μέρος: «Αναστασία», η τελευταία κόρη του Τσάρου με τη Λίλυ Πάλμερ, «Ντόννια, το κορίτσι της στέππας», με την Εύα Μπάρντοκ, «Λόλα Μοντέλ» με την Μαρτίν Καρόλ, «Τα απόκρυφα των μανκεν» με τη Μαντελέν

Ρουμπινσόν, «Απ' εδώ πέρασε ο πόνος» με τη Μαρία Σέλ, «Ξανόχομαι κοντά σου» με την ίδια, «Λέσχη κοριτσιών» με τη Ντανί Καρέλ και άλλες.

Ψηλός, λεπτός, αθλητικός, με συμπαθέστατη σιλουέττα κι' ένα μουστακάκι, που του προσδίδει γοητεία, ο «κοσμοπολίτης γόης» αυτός κατάρθωσε να είναι ακόμη άνηπαρτος. Αλλά δε θα είναι για πολύ καιρό άκομη.

—Τώρα τελευταία, λέει ο ίδιος, με πλήγωσε κι' έμένα με τα βέλη του ο φερωτός γυιός της Αφροδίτης. Κι' έτσι σύντομα πρόκειται να παντρευτώ. Η μπροσέκη ζω, που από χρόνια κάνω, με κόσασε πολύ. Καιρός είναι να εγκατασταθώ κάπου μόνιμα...

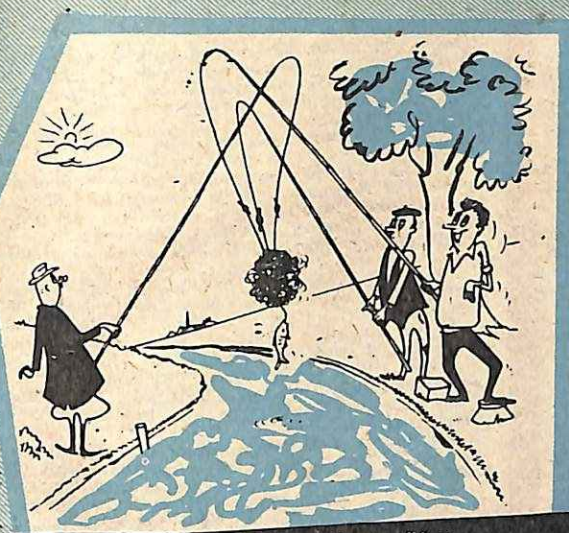
ΡΑΟΥΛ ΜΙΣΕΛ

©©

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ

* Επιστρέφοντας από ένα κουραστικό ταξίδι στην Ευρώπη, η Κίμ Νόβας εισήλθε σε κλινική μόλις έφτασε στη Νέα Υόρκη. Οι γιατροί διέγνωσαν έκτο και της συνέστησαν απόλυτη ανάπαυση και αυστηρή δίαιτα. Κυκλοφορύν φήμες πως η Κίμ έχει αρραβωνιασθεί κρυφά με τον ηθοποιό Ρίτσαρντ Κην, που γυρίζει τώρα στο Χόγκ-Κόγκ τα εξωτερικά του φιλμ «Ο μικρός κόσμος της Σούζι Βόνγκ».

* Ξέρετε γιατί ο Ρίτσαρντ Μπάρτον αρνήθηκε τελικά να παίξει στο φιλμ «Ο Βασιλεύς των Βασίλεων»; Επειδή δεν κατάρθωσε τελικά να πείσει τους παραγωγούς να γράψουν το όνομά του στην αρχή του φιλμ και στις ρεκλάμες με στοιχεία ίσομεγέθ με τον τίτλο του έργου.

—Θα το φάμε έλσι μαζί!

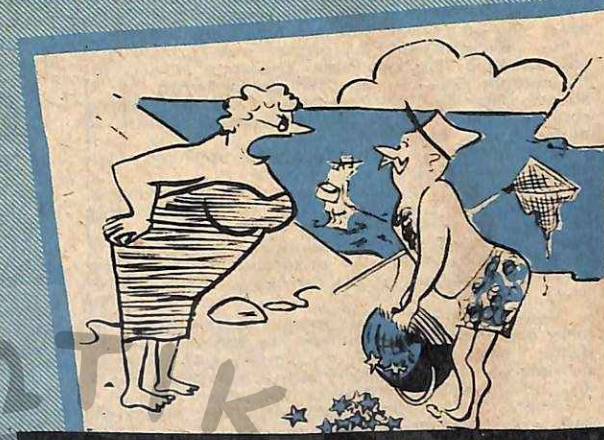

—Κύττα τι άτυχία, να μην έχουμε τουλάχιστο μία φωτογραφική μηχανή!

ΣΤΟ ΨΑΡΕΜΑ

Αισιόδοξοι μουστερήδες...

—Έπρεπε να ψαρέψω, καύμενε, γαρίδες, όπως έ-λος ο κόσμος!

—Φώναζε τόν 'Αζόρ... Τσιμπάει!

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Ζερμεί κι' η γυναίκα του, αφού πουλούσαν στην αρχή στην Εριέτα τα γράμματα της Ένα-
να, στο τέλος αποφάσισαν να
να παζαρεύουν όλα μαζί για έ-
να μεγάλο ποσό, και της ζή-
τησαν πραγματικά 100 χιλιάδες.
Στο μεταξύ, είχαν κρύψει καλά
τα γράμματα. Η Λιλιάν έπισκε-
πτεται το Ζοντρώ, του δηλώνει
πως θα διακόψει πια την έρευνά
της και του εξηγεί τους λόγους.
Αυτός τα λέει τότε όλα στη γυ-
ναίκα του. Η Εριέτα αναστατώ-
νεται, στη σκέψη πως η Λιλιάν
πρόκειται να της πάρη το Ρε-
νώ, κι' αποφασίζει να το έμπο-
δίση με κάθε τρόπο. Ο άντρας
της αντιλαμβάνεται την ταραχή
της, μαντεύει τους σκοπούς της
κι' είναι αποφασισμένος να τους
ματαιώσει όταν εκδηλωθούν. Για
νίκη όμως μια αδιέξοστη από-
δειξη της ενόχλης της, πρέπει να
πάρη στην κατοχή του τα περι-
φημα γράμματα της. Ας τα ζή-
τηση απ' το Ζερμεί, φοβάται μή-
πως αυτός το πη στην Εριέτα.
Ανοθεύει λοιπόν την υπόθεσι
στον ιδιωτικό αστυνομικό Μαρτέν.
Στο μεταξύ, οι Ζερβουάκι είναι
επισημασμένοι. Μόνο ο Ρενώ αν-
θυχεί για τα οκεία της Εριέ-
τας. Σε μια κοσμική συνάντησι
τους, εκείνη του δίνει και πάλι
να καταλάβη πως θα ματαιωθεί με
κάθε τρόπο το γάμο του.

26ον — Γιατί θέλω να βε-
βαιωθώ απόλυτα ότι εί-
σαι τελειωτικά χαμένος
για μένα και πως δε θα
εναρρήθεις ποτέ κοντά μου.
— Ποτέ! Γι' αυτό δεν πρέπει
να χέστες καμιά αμφιβολία.
— Ρενώ, δε θα γίνω αυτός ο
γάμος!

Εκείνος φοβήθηκε — όχι για
τον έαυτο του, αλλά για τη Λι-
λιάν — δεν έδειξε όμως τίποτα.
Έμεινε ήσυχος και ψυχρός.
— Κάνετε λάθος, Εριέτα, α-
πάντησε. Σ' ένα μήνα, η Λιλιάν
θα είναι γυναίκα μου.
Η Εριέτα κούνησε το κεφάλι
της ενώ μια λάμψη μίσους περ-
νούσε απ' τα μάτια της.
— Όποτε έλασες τις απειλές
μου; τόν ρώτησε.

— Δεν τις λαβαίνω υπ' όψι μου.
— Δεν κάνεις καλά Ρενώ. Για-
τί εγώ θα φτάσω ως το τέλος και
θα τις πραγματοποιήσω.

— Με βυσία της ευτυχίας σας
και της τιμής σας;
— Η ευτυχία μου έγκειται
στην αγάπη μου για σένα. Από
σένα μονάχα εξαρτάται! Όσο για
την τιμή μου, δεν έχω να φοβηθώ
τίποτα, γιατί αυτή δεν κινδυνεύει.

— Κι' ο άντρας σας;
— Ο άντρας μου ούτε ξέρει
ούτε θα μάθι τίποτα. Αν υπήρχε
θανάτος να τα μάθι από σας,
θα του τα λέγατε προ καιρού. Τώ-
ρα δεν υπάρχει πια φόβος να μι-
λήσετε.

— Είσαστε λοιπόν τόσο πολύ
αδελφία;
— Ναί! Σ' αγαπάω και δε θέ-
λω ν' αφήνεις σ' άλληνη!

— Με ποιόν τρόπο θα μ' έμπο-
δίσετε;
— Θα προκαλέσω σκάνδαλο...
Ένα σκάνδαλο πρωτακόσμου έ-
πειτα απ' το οποίο θάνατι πια ά-
δύνατο να γίνω αυτός ο γάμος.

— Σκάνδαλο... ψιθύρισε εκεί-
νος.
Προσπάθησε να μαντέψει τί έν-
νοουσε η Εριέτα με τα λόγια
αυτά.

— Αρκεί να το θελήσω, προσέ-
θεσε εκείνη και θα σας ντυπώσω
όλους υμείς! Όταν θελήσω θα
εξασπώ ο κερασιόλι, σε σένα Ρε-
νώ και στο Ζερβουάκι και στη Ζα-
κελίνα, που δεν θα νύ και νύ τε
τίποτα! Άλλο παρά ν' ατοκτο-

νήση. Και στη Λιλιάν επίσης, που
ή ζωή της θα φαιμακωθεί για
πάντα!
— Αθλία! Τι ξέρετε λοιπόν;
— Δεν τ'ο μαντεύεις;
— Ο Ρενώ δεν ήθελε να προδο-
θή. Δεν ήθελε να δείξη στην Εριέ-
τα πως ήξερε από πολλή καιρό
το μυστικό με το οποίο τον απει-
λούσε τώρα. Κι' αυτό, γιατί αμ-
φείδανε ακόμα.
— Ήταν δυνατόν να χέσει την
αλήθεια η Εριέτα;
— Θέλησε να το εξακριβώσει και
της είπε:
— Οι απειλές σας είναι πολύ
αόριστες και δε με τρομάζουν.
— Όταν έρθει η ώρα τους, θα
γίνουν πιο συγκεκριμένες. Ωστό-
σοι, θέλω να διαλύσω αυτή την
αμφιβολία σου και να σου δώσω
να καταλάβεις ότι, αν αποφύγης
το πρώτο γυμνάσιο, θα υποκύνης
όμως σ' άλλα...
Σάπασε για λίγο, σαν να ήθελε
να δώσει μεγαλύτερη βαρύτητα
στα λόγια της, κι' είπε ύστερα:
— Ξέρεις ποιά είν' αυτή που
πρόκειται να γίνη γυναίκα σου;
— Είναι η πιο αγνή κι' η πιο
καλή κοπέλα του κόσμου! Θα
έννοησε πως δεν έχει γονείς
και πως ο Ζερβουάκι τη βοήθησε
στο δρόμο. Μια τι σημασία έχει
αυτό; Μήπως την άσχημίζει; Η
μήπως της άσφαρι τίποτα απ' τα
ψυχικά και σωματικά της χαρί-
σματα;...
— Δε γνώρισε τους γονείς της...
Μα εκείνοι που είναι δυστυχισμέ-
νοι γι' αυτό, είναι κυρίως οι γο-
νείς της, αφού δε γνώρισαν μια
τέτοια κόρη!

— Η Εριέτα γέλασε σαρκαστικά
και είπε:
— Τον πατέρα της δε θα τον
γνωρίσει ποτέ γιατί είναι νεκρός.

— Ο Ρενώ ανατρίχισε. Σίγουρα,
η γυναίκα εκείνη ήξερε ένα μέρος
απ' την αλήθεια!

— Όσο για τη μητέρα της,
πρόσθεσε η Εριέτα, το πράγμα
διαφέρει... Μπορεί να μην ξέρη η
κόρη ποιά είναι η μητέρα της, η
μητέρα όμως ξέρει πολύ καλά ποιά
και πού είναι η κόρη της. Γιατί
είχε την τύχη να την πάρη στο
σπίτι της και να τη μεγαλώση
κοντά στον άντρα της!

— Ο Ρενώ δεν αμφέβαλλε πια.
Η Εριέτα ήξερε όλη την αλή-
θεια!

— Κατάλαβες, Ρενώ;
— Όχι τ'ο θυλούγω...
— Εκείνη ανασήκωσε τους ώμους
της.

— Με καταλαβαίνεις πολύ κα-
λά, αλλά θέλεις να εξηγήθω κα-
θαρά. Έστω, αφού το θέλεις... Α-
πό σένα δεν έχω να φοβηθώ τί-
ποτα... Άκουσε λοιπόν! Δε μου
αρέσει να σ' έχω γαμπρό. Σε προ-
τιμώ φίλο μου!

Γέλασε και, πρόσθεσε:
— Δε θέλω να παντρευτείς την
αδελφή μου... Κι' η Λιλιάν είναι

αδελφή μου! Καταλαβαίνεις τό-
σο, η θέλεις ν' αποτελειώσω την
εξήγησι μου;
— Ναί, αποτελειώστε την εί-
πε ο Ρενώ, πιο τρυφερός απ'
ότι ήθελε να φαίνεται.

— Η Λιλιάν είναι κόρη του πα-
τέρα μου. Μητέρα της είναι η Ζα-
κελίνα, που υπήρξε φιλέλδα του
πατέρα μου τότε που έμεινε στο
σπίτι μας. Συνεπώς η Λιλιάν εί-
ναι αδελφή μου... ή, αν προτιμάς,
μισσαδέλφη μου... Τώρα ξέρεις κα-
λά, όπως κι' εγώ, τί συνέβη, πως
μήπως στο σπίτι των Ζερβουάκι
αυτό το παιδί και πως το υιο-
θετήσανε...

— Πως συνέβη ώστε η μικρή Λι-
λιάν, που έμεινε στη Νάντη, στο
σπίτι των Νταλού, να βοήθη ξα-
φνικά ένα θοάδυ δυό βήματα μα-
κριά απ' το σπίτι των Ζερβουάκι;
Πως συνέβη να πέση στο ποτάμι,
να κινδυνεύη να πνιγί και να σω-
θεί απ' το Ζερβουάκι; Αυτά είναι
πράγματα που δε μπορώ κι' εγώ
να τα εξηγήσω καλά-καλά...

— Ύστερα παρουσιάστηκε ένας
Άμερικανός ένας κάποιος Ρόμ-
περσον, που λίγο έλειψε να σκο-
τώση τον πατέρα μου σε μονομα-
χία. Αυτός ο άνθρωπος έπαιξε έ-
να μυστηριώδη ρόλο σ' όλη την
υπόθεση... Πάντως, η αλήθεια εί-
ναι αυτή που σου είπα. Η Λι-
λιάν είναι κόρη της Ζακελίνας και
του πατέρα μου Κι' ο Ζερβουάκι,
ο σύζυγος της Ζακελίνας και θε-
τός πατέρας της Λιλιάν, δεν ξέ-
ρει τίποτα απ' αυτό το μυστικό
της γυναίκας του.

— Θα καταλαβαίνεις βέβαια Ρε-
νώ, ότι αυτή η ιστορία θα είχε έ-
ξαιρετικό ενδιαφέρον για το Ζερ-
βουάκι! Αν τότενος ή ανάγκη, δε
θα διάταζε να του φανερώσω το
μυστικό... Τώρα ξέρεις με ποιόν
δρό θα δέχουμαι να κοιτησω τη
γλώσσα μου.

— Λέγετε, λέγετε... Προχώρη-
στε ως το τέλος!

— Δε θα πώ τίποτα, με τον
δρό να μη γίνης άντρας της α-
δελφής μου!

— Κι' αν δε λογαριάσω τις α-
πειλές σας;
— Τότε σου δοκίμωμαι πως ο
Ζερβουάκι θα τα μάθι όλα!

— Ο Ρενώ έμεινε σκεπτικός πολ-
λή ώρα.

— Η γυναίκα εκείνη του προέ-
βουσε φοβία. Αυτήν λοιπόν είχε
αγαπήσει άλλοτε; Γι' αυτήν είχε
θεσπιστή; Για χάρι της είχε αφί-
σει την τιμή του να στιγματισθή
ανεξίτηλα απ' την τρομερή κατη-
γορία;

— Πως είχε γελαστή τόσο πολύ;
Πως δεν είχε αντιληφθή τα χυδαία
αισθητά της και τον ταπεινό
χαρακτήρα της;

— Ενώσες τη συνειδήσι του να
επαναστατή. Δε βάταν προτιμώτε-
ρο να τη ντυπήση κι' αυτός αλύ-
πητα με τα ίδια όπλα που μετα-
χειριζόταν εκείνη εναντίον του;

— Άκουστε, Εριέτα! της εί-
πα. Η πρόβει σας δε μπορεί να
καταστρέψη την ευτυχία μου. Α-
γαπήω τη Λιλιάν, όσο κι' αυτή έ-
μένα... Θα γίνη γυναίκα μου. Ο-
ποια κακοήθεια, οποια ατιμία κι'
αν μεταχειρισθώ, δε θα μπορέ-
σαν να κλονίσουν την αμοιβαία
αγάπη μας!

— Τουλάχιστον θα σπεύω τη
δυστυχία ανάμεσά σας!

— Θα ντυπήσετε αμέσως. Έ-
μένα, δε θα μπορέσετε να με πιά-
σετε.

— Θα εκδικηθώ όμως πάνω σε
κείνους που αγαπάς, αφού δε θα
μπορέσω να ντυπήσω έσένα τον
ίδιο!

— Ο Ρενώ έσκυψε το κεφάλι του.
Η Εριέτα θοιμάβεε. Και δεν
έκρυβε τη χαρά της για το θρί-
σμιό της. Ένα άγριο χαμόγελο
ζωντανίζονταν στα χείλη της.

— Έπειτα από μερικές στιγμές,
άκουμπσε το χέρι της στον ώμο

Μικρή ιστορία

Τέλος εποχής...

— Ο Άνταργουρας επιτρέπει τα ζήμενωματα στο σπίτι του,
μετα από άδονκτικα χαρτοπαίδια με την παρέα του... Έκ-
τος όμως απ' τη γκινία, που είχε στο παιγνίδι με αποτέλε-
σμα να μείνη ταπ, η άτυχία του συνεχίζεται και εκεί... Η
τρυφερά συμβία του είναι ζάγρυνη και τον περιμένει με ά-
γριας διαθέσεις!

— Λέγε γρήγορα! Από πού έρχεσαι τέτοια ώρα; τον ρω-
τάει, ενώ τρέμει συγκορμ απ' το κακό της.

— Ο Άνταργουρας τα κάνει για μία στιγμή και μένει αλαλος
μπρος στη γυναίκα του. Σιγά-σιγά όμως ξαναβρίσκει την
ψυχραιμία του και ξεφουρνίζει, τραυλίζοντας μια πρόχειρη
δικαιολογία:

— Ναί... βρέθηκα, χωρίς να το θέλω, μάρτυς ενός άτυχ-
ματός και με πήγαν στο τμήμα για να μου πάρουν καταθε-
σι... Γι' αυτό άργησα, χρυσά μου...

— Εκείνη όμως δεν τα «κάθει» εύκολα κάτι τέτοια κι' έ-
πανέρχεται δριμυτέρη:
— Άφες τις άνοητες δικαιολογίες και λέγε γρήγορα
που ήσουν τέτοια ώρα...

Κι' ο Άνταργουρας, σκυτώντας το κεφάλι, αποκρίνεται:
— Καλά, αφού έπιμένεις, θα σου πώ την αλήθεια... Νά,
συναντήσα μια χαοτική μικρούλα... Την κάλεσα να της
προσφέρω ένα ορεκτικό και μετά εκείνη με κάλεσε σπίτι
της να μου δείξη κάτι γυάλες με σπάνια χρυσόφανα... Έί-
τι να κάνω κι' εγώ, άντρας είμαι και παρουσόθηκα...

Μά η... Άνταργουρας, κουνώντας το κεφάλι της, του λέει:
— Παι, πέρασε πια αυτή η εποχή, που έσκαζα για κάτι
τέτοιο! Γιατί τώρα πολύ καλά, πως, με τα χάλια που έχεις,
μόνο για χαρτιά μπορείς τώρα να ζεννυχτείς!

Και ο δυστυχής Άνταργουρας αναστέναζε βαθεία...

Όταν οι πατάτες βράσουν με
κανονικό πρηνό νερό (αρι-
στερά), διατηρούν μόνο το έ-
να τρίτον του ασβεστίου τους.
Αν βράσουν όμως με γλυφό
νερό πηγαίο (δεξιά), μπο-
ρεί να τριπλασιασθή η ποσώ-
της του ασβεστίου που περιέ-
χουν.

ΤΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟ
μας είναι απαραίτητο

'Αλλ' η κατάχρησι του προκαλεί διάφορες ασθένειες

Ηλικιωμένους σπάζουν πιο εύκολα και άργουν να έ-
πουλάθουν. Οι γιατροί ονομάζουν «αστεοπόρωση»
αυτή την κατάσταση των οστών. Την απέδιδαν δε
άλλοτε στην ανεπάρκεια ασβεστίου στη διαίτα των
γέρον.

Τώρα όμως ξέρουν ότι όφελεται στον έσωτερικό
πυρήνα (μήτρα) των οστών, που παύει με την ήλι-
κη να σχηματίζεται κανονικά και δεν αφήνει πια
να συγκεντρώνεται αρκετό ασβεστόιο μέσα στα ό-
στα.

Μ' άλλα λόγια, όσο γάλα κι' αν πη ένας ή-
λικιωμένος, τα κόκκαλά του θα είναι το ίδιο εμ-
θραυστα.

Επίσης, οι γιατροί απέδιδαν άλλοτε το ραχιτι-
σμό των παιδιών σε έλλειψη ασβεστίου και θιταυί-

αίμα τους, γιατί η μεγάλη περίσσεια του μπορεί να
τους προκαλέση μια σοβαρή έπιπλοκή του έλικου.

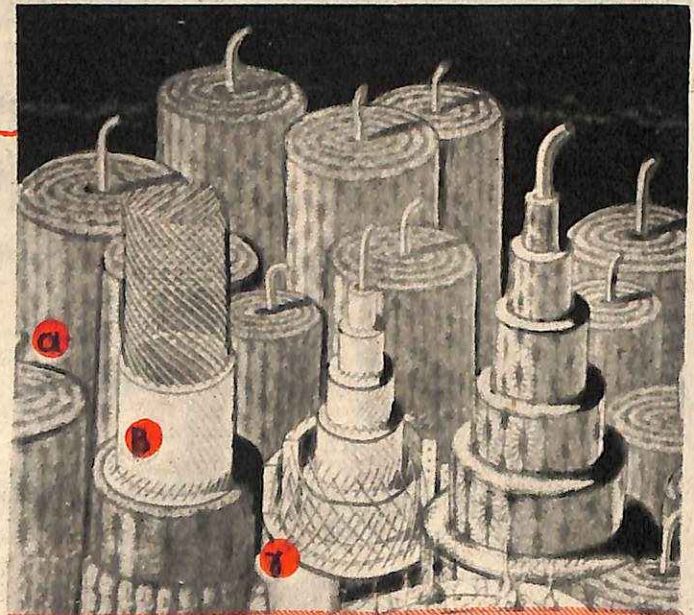
Και σ' άλλες όμως παθήσεις έλλαιπει η περίσσεια
του ασβεστίου. Στη Βοστώνη π.χ. ένας μάγειρος ρε-
στωρ αν υπέφερε πολύ από λίθους στα νεφρά. Μέσα
σε 2 χρόνια, είχε πάρει 11 κρίσεις. Ο γιατρός
λοιπόν που άσφαλθήκε με την περίπτωση του, ρη-
κε ότι, την ώρα της δουλειάς του, «επιμωμένος», έ-
ληες, σταφίδες, καρδιά, τυρί κι' άλλες προέρες
πλούσιες σε ασβεστόιο. Είναι δε γνωστό ότι το ά-
σβεστόιο είναι σχεδόν πάντα ένα βασικό συστατικό
των λίθων των νεφρών.

Μολοντί λοιπόν δεν έχει εξακριβωθεί ακόμη πως
δημιουργούνται αυτοί οι λίθοι, φαίνεται πιθανό ότι
συμτελεί στο σχηματισμό τους μία διαίτα που περιέ-
χει πολύ ασβεστόιο.

Τέλος, το πολύ ασβεστόιο πρέπει ν, απο-
φεύγεται και για έναν άλλο σοβαρό λόγο:
Γιατί συνοδεύεται συχνά και από μικρές
ποσότητες σπονδυλίου 90. Σ' το ραβδιενρόν
αυτό στοιχείο, προερχόμεν από τις δοκι-
μές των πυρηνικών βωιδών, πέφτει στο έ-
δαφος και συγκεντρώνεται ιδιαίτερα στα
ζωικά ή φυτικά προϊόντα που περιέχουν
πολύ ασβεστόιο. Όπως έχουμε δε γράφει
πολλές φορές, είναι αθέριο για τον άν-
θρώπινο οργανισμό.

ΤΟ ΨΑΡΙ ΕΙΣΕΞΕ ΤΟ ΠΛΟΙΟ

Καθώς το τρίτοιο «Σταυροφόρος» τα-
ξείδευε από την Αγγλία προς τη Νέα
Ζηλανδία, σημειώθηκε ξαφνικά ένα μεγα-
λο ρήγμα στα βράβια του κι' άρχισε να
γεμίζει νερό. Οι τρύμπες δε μπορούσαν
πια ν' άντεξέθδουν — κι' άλλωστε οι δυό
απ' αυτές γάλασαν. Τότε ο πλοίαρχος διά-
ταξε το πλήρωμα και τους 214 έπιβάτες
να έτοιμαστούν για να επιβιβαστούν στις
θάρες. Καθώς όμως άργησαν την έγκα-
ταφή του πλοίου, παρατήρησε ότι τα
νερά είχαν πάρει ν' ανεβαίνουν. Οι κατέ-
τες άρχισαν να τς τρύπες, και είδαν ότι
δε υπήκον καινούργια. Έτσι, το «Σταυρο-
φόρος» μπόρεσε να εξακολουθήση και να
τελειώση το μακρινό ταξείδι του. Όταν το
τράβηξαν ύστερα στην ήρρα, για να το έπι-
σκεύασουν, έρθηκαν ότι ένα τεράστιο ψάρι
είχε γαθή στο ρήγμα και το είχε φράξει
με το σώμα του. Μη μπορώντας δε πια να
εξέλθω, είχε μείνει σφηνωμένο εκεί και
είχε σώσει έτσι το πλοίο και τους έπιβά-
τες του. Το καταπληκτικό αυτό περιστα-
τικό συνέβη το 1874.

Αυτή είναι η έσωτερική κατασκευή ενός οστού, όπως φαί-
νεται σε πολύ μεγάλη μεγέθυνση. Αποτελείται από μικροσκο-
πικούς σωλήνες (α), που μέσα απ' τον καθένα τους περνάει
ένα αμφοφόρο άγγηλο και που τα τοιχώματά τους άποτε-
λούνται από άλληλάλληλα στρώματα ασβεστίου (β) και από
διασταυρούμενες ίνες συννεκτικού ιστού (γ).

ΕΧΕΙ επικρατήσει στον πολύ κόσμο η αντίληψη ό-
τι πρέπει να πίνη κανείς όσο μπορεί περισσότερο
γάλα, για να προσφέρει στον οργανισμό του ά-
φθονο ασβεστόιο και νάχη έτσι γάλα κόκκαλα και
δόντια.

Οι νεότερες όμως έρευνες που έχουν γίνει από
διακεκριμένους γιατρούς και διαιτολόγους, απέδει-
ξαν ότι, με το να πίνουμε μεγάλες ποσότητες ά-
σβεστίου, όχι μόνο δεν κοοδίζει τίποτα η υγεία μας,
αλλά και μπορεί να πάσουμε διάφορες ασθένειες.

Ο καθηγητής της διαιτητικής στο Πανεπιστήμιο
του Χάρβαρντ, δόκτωρ Μάρκ Χέγκστεντ, τονίζει ότι
το σπινάκι που έχει αποδοθή στο ασβεστόιο, δε δι-
κασιολογείται από τα γεγονότα. Γιατί δεν υπάρχει
καμιά ένδειξη ότι το άφθονο ασβεστόιο όφελει το
παιδιά ή τους γηραιούς.

Πόσο ασβεστόιο λοιπόν χρειάζεται στην πραγμα-
τικότητα ο οργανισμός μας;
Τα όστα ενός έηλικίου περιέχουν κάτι παραπάνω
υπό από 1 κιλό ασβεστίου. Αυτό το συστατικό τους
επιτρέπει να συγκρατούν το θάρος το σώματος,
χωρίς να υγνίζον. Επίσης, χωρίς στο ασβεστόιο,
τά όστα έσκαλίζοντο ν' αναπτύσσονται σαν ζων-
τανόι ιστού. Άκόμα κι' όταν φτάσουν σε πλήρη ανά-
πτυξη.

Υπάρχει επίσης μια μικρή ποσότης ασβεστίου
μέσα στο αίμα του αματός. Το ασβεστόιο του αί-
ματος βοηθά στο πήξιμό του, όταν σωθή να τραυ-
ματισθώμε κάπου. Με το ασβεστόιο συσπώνεται οι μύς
και μεταδίδονται τα μηνύματα των νευρών.

Αποτελεί ένα βασικό συστατικό της συνδετικής
όλης που συγκρατεί ένωμένα τα κύτταρα των ιστών.
Η καρδιά ντυπάει κανονικά, χωρίς στο ασβεστόιο,
του αματός που επιδρά στα τοιχώματά της.

Είναι λοιπόν πολύτιμο και απαραίτητο το ασβε-
στόιο για τον οργανισμό μας. Αλλά μονάχα σε μι-
πο συνηθισμένα πρόβια και ποτά περιέχουν άφθo-
νισμο ασβεστόιο, είναι πολύ άπιπνο να μας
λείπει αυτό το γλυκό στοιχείο.

Ιδιαίτερος πλοήλα σε ασβεστόιο είναι
το γάλα και τα προϊόντα του, τα στερεΐδια,
τα μύδια, οι γαρίδες κι' άλλα θαλασσι-
νά, οι έλνες, τα καρύδια, το τυρί, άκόμα
και το νερό.

Αν φάμε ένα σάντουιτς με τυρί και ένα
παγωτό κρέμα και πιούμε ένα ποτήρι γάλα,
ελάτουμε στον οργανισμό μας περίπου 1
γραμμάριο ασβεστίου. Αυτό λοιπόν είναι ή-
δη αρκετό, κι' αν άκόμα —πράγιν είναι ή-
δη— δε φάμε όλη τη μέρα καμιά άλλη
τροφή που να περιέχει ασβεστόιο.

Πράγματι, κατά τους ειδικούς διαιτολό-
γους, οι ημερήσιες άνάγκες του οργανισμού
μας είναι κατά μέσον όρον οι έξης: 1 γραμ-
μάριο για τα παιδιά ηλικίας 1—12 έτών,
1,3 για τους έφηβους και 0,8 του γραμμά-
ριου για τους έηλικίους. Πρέπει δε να ση-
μειωθί ότι, κι' αν άκόμα δεν περιέχει τόσο
ασβεστόιο η καθημερινή μας διαίτα, δεν έ-
πάρχει κανείς κίνδυνος για τα όστα και για τη
γενική υγεία μας. Αυτό απέδειξαν οι
παρατηρήσεις που έκαναν επί 20 χρόνια ο
δόκτωρ Χέγκστεντ σε μία ομάδα άτόμων,
που δεν έπαιρναν με την τροφή τους άρκε-
τό ασβεστόιο. Άκόμη και στα παιδιά και
τους έφήβους —λέει ο ίδιος επιστήμω— η
έλλειψη ασβεστίου δεν προκαλεί ποτέ δυσά-
ρεστα αποτελέσματα.

Αλλά κι' ο Άμερικανός παιδίατρος Χά-
ρολντ Λύντς συμφωνεί μαζί του. Αυτός πα-
ρακολούθησε 63 παιδιά, ηλικίας 7—17 έ-
τών, που έπιναν πολύ λίγο γάλα, κι' όμως
είχαν δόντια όλογερρα.

Μία άλλη λανθασμένη αντίληψη, σχετική
με το ασβεστόιο, είναι ότι η έλλειψή του κά-
νει άθεράπειτα τα κατάγματα των οστών
σε τους γέρον.

Είναι άναμφισβήτητο ότι τα κόκκαλα των

του. 'Ο Ρενώ σήκωσε το κεφάλι του.

— Καταλαβαίνω τι σκέπτεσαι, του είπε εκείνη χαμογελώντας.

— Όχι δά...

— Ναι, το μαντεύω. Σκέπτεσαι να μου ανταποδώσεις τα ίσα και να φανερώσεις στον άντρα μου ό- τι υπήρξα φιλένάδα σου...

— Αυτό είν' αλήθεια.

— Βλέπετε πως μάντευα σω- στα:

— Ναι, αυτό σκεπτόμουν.

— Κι' ό-τι, αν δεν κατορθώσης να μ' ευποδώσης μ' άλλο τρόπο, θα χρησιμοποιήσης αυτό το μέ- σου, που σε κάνει ν' αδιάζεις...

— Έχετε δική μου κυρία. Και πάλι μαντεύατε σωστά... Όταν κανείς συναντάει στο δρόμο του μια όμορφη γυναίκα, τον δαγκά- σει, τη σκοτώνει... Κι' εγώ δε θέ- λω να δαγκαστείτε!...

— Ό, δε φαντάζομαι να χέ- σκετε να με σκοτώσετε!

— Όχι, βέβαια... 'Αλλ' ό άν- τρας σας σας αγαπάει. Ποιος ξέ- ρει ως πού μπορεί να φτάσει ή πασαφώρα του, όταν μάη την α- λήθεια!

— 'Η 'Εριέτα γέλασε δυνατά.

— Σου είπα κι' άλλοτε, αγα- πητέ μου και σου το ξαναλέω και σήμερα. Δε θ' άνοιξης τό στόμα σου, γιατί είσαι τίμιος άνθρωπος!... Ένας γελοίος τίμιος άνθρωπος!

— 'Ε, όχι, 'Εριέτα! Βγάλτε το άπ' το μυαλό σας! 'Εδώ πέφε- τε έξω... 'Αν επρόκειτο για μένα, για τη ζωή μου για την τιμή μου, θα σώπαινα, και τίποτα δε θα μ' εξανάγκαζε να φανερώσω την α- τιμία σας. Αυτό σας τό απέδειξα άλλοτε, και θα σας τό αποδεί- κνω και πάλι...

— Μά, τώρα δεν πρόκειται για μένα!... Ό-τι είχατε να κάνετε έ- γαντίον μου, τό κάνατε άλλοτε. 'Εξ άλλου, δεν επιτίθεσθε έναν- τίον μου, αλλά έναντίον εκείνης που αγαπάω... μιάς κοπέλλας ά- θώας, που δεν ευθύνεται καθόλου για τα περασμένα. Είμαι λοιπόν άποφασισμένος να την υπερασπι- στώ.

— 'Αν επρόκειτο για μένα, θα σώπαινα. 'Εφόσον απειλείτε αύ- τήν, θα μιλήσω!

— Σηκώθηκε και πλησίασε την 'Εριέτα. Εκείνη δεν κουνήθη καν. Διατήρησε την περιφρονητι- κή έκφρασή της.

— 'Ο Ρενώ έπιασε τό χέρι της, χωρίς να φέρη εκείνη την παραμι- κρή αντίσταση.

— Τη μέρα που θ' άγγίζετε έρω και μια τοίχα της Λιλιάν, είσαστε χαμένοι! της είπε.

— Εκείνη τον κούττασε με πάθος και του είπε σιγά:

— Σε ρωτώ για τελευταία φορά, Ρενώ. Θα γίνης πάλι δικός μου; Θα μ' αγαπήσης πάλι σαν άλλοτε;

— Όχι!

— Θα με βρής ταπεινή, δική σου...

— Μου προξενείτε φρίκη!

— Όστε λοιπόν, ποτέ;

— Ποτέ!

— Καλά τότε. Κάνε ό-τι θέ- λεις! Πήγαινε να βρής τον άντρα μου και πές του: «Κύριε, ή γυ- ναίκα σας υπήρξε άλλοτε φιλένα- δά μου. Μ' αγαπούσε με πάθος και μου είχε παραδοθεί... Για να την ανταμείψω για ό-τι μου πρόσ- φερε τότε, έρχομαι τώρα και σας διηγούμαι αυτή τη μικρή ιστο- ρία...». Έτσι δε θα του πής, Ρενώ;

— Όχι, δε θα του πώ αυτά. Θα του πώ: «Αγάπησα με πάθος αυτή τη γυναίκα, που μ' έγκατέ- λειψε τόσο άτιμα, τη στιγμή που κινδύνευα να καταδικασθώ για χόρι της. Δε φαντάζομαι να ή- πάرخη στον κόσμο άλλο πλάσμα πιο χυδαίο, ποταπό και φαρμακε- ρό άπ' αυτήν...». Θα του πώ ακό-

μη τί κάνατε και τί σκοπεύετε να κάνετε...

— 'Εριέτα, συνέλθετε! 'Ελάτε στο δρόμο της λογικής. Μη μ' α- ναγκάσετε να καταφύγω σ' αυτή την αποκάλυψη για ν' αμυνθώ έ- ναντίον σας! Ξεχάστε τη Λιλιάν που είναι τελείως άθώα. Ξεχάστε τη Ζακελίνα, που υπήρξε τόσο δυστυχισμένη. Σκεφθείτε τον άν- τρα σας, που σας αγαπάει τόσο πολύ και που μια τέτοια αποκά- λυψη θα τον θανάτωνε!

— 'Αφού ή αποκάλυψη θα προέλ- θη από σένα, έσύ θάσας ό υπαι- τίος για τό θάνατό του...

— 'Α, είσαστε άπαίσιμα!

— Ναι, τό παραδέχομαι...

— Καλά λοιπόν! Όποια κι' αν βάναι ή καταστροφή που θα συμβή, σας όρκίζομαι, 'Εριέτα, ότι θα φανώ άμειλίκτης!

— Εκείνη κούνησε πάλι τό κεφά- λι της. Σ' όλη την παράφραση α- τή συζήτησι, διατηρούσε την ψυ- χραιμία της. Θάλεγε κανείς πως ήταν σύγνουη για την έπιτυχία του σκοπού της.

— Δε θα ένοχλήσης καθόλου τον άντρα μου, του είπε. Δε θα του πής λέει άπ' ό'λ' αυτά...

— Σας όρκίζομαι...

— Μά μην όρκίζεσαι λοιπόν,

κουτέ! Ξέρω εγώ τί σου λέω... Τό μυστικό της Ζακελίνας, ό πα- λήρος έρωτάς της με τον πατέρα μου, ή γέννησι της Λιλιάν, ό'λ' αυτά ήταν όπλα με τα όποια νό- μισε πως θα νικούσε τό πείσμα σου και την αντίστασή σου... Μουδείεις πως δεν είναι όρεκτά. Σ' ευχαριστώ γι' αυτό... Και σε πληροφορώ πως έχω στη διάθεσή μου κι' άλλα, πιο επικίνδυνα κι' άποτελεσματικά. Πρόσεξε!

— Τέτοιες απειλές...

— Δε με πιστεύεις;

— Χαίρετε! 'Αρκετα κράτησε αυτή ή συζήτησι.

Κι' ό Ρενώ θέλησε ν' άπομα- κρυνθώ. 'Αλλ' ή 'Εριέτα τον συγ- κράτησε μ' αυτή τη φράσι:

— Μείνε, Ρενώ! Θα μιλήσουμε για τό μυστηριώδη θάνατο του πατέρα μου...

— Έκείνος σταμάτησε άπότομα, σαν να χε δεχτή ένα κεραυνόβολο χτύπημα.

Τί ήξερε λοιπόν ή 'Εριέτα; Μήπως είχε ανακαλύψει όλη την αλήθεια;

— 'Αν κρίνω άπ' την ταραχή σου, πρόσθεσε εκείνη, αυτό θα σ' ενδιαφέρει πολύ...

— Δεν είναι φυσικό και δικαιο- λογημένο να ενδιαφερώμαι γι' αυ-

τή την ύπόθεσι περισσότερο άπό κάθε άλλον;

— Σίγουμε, θα προσπάθησες ν' ανακαλύψης ποιος ήταν ό προ- γαμικός δολοφόνος, πού αντί γι' αυτόν λίγο έλειψε να καταδικα- στής έσύ...

— Ναι, μά όλες οι προσπά- θειές μου άποτύχαναν.

— 'Ο Ρενώ άνατρίχιασε. 'Η 'Ε- ριέτα είχε κάνει την ερώτησι έ- κεινη, με περίεργο τόνο...

— Ίσως σήμερα δε θάχετε την ίδια επιθυμία να μάθετε την αλή- θεια... του είπε.

— Γιατί;

— Από φόβο μήπως ή αποκά- λυψή της σας φέρη σε τόσο δύ- σκολη θέσι, ώστε να μη υποφέρε- πιά να ξεμπελτέσει!

— Δε σας καταλαβαίνω. Περι- μένω να εξηγηθείτε...

— Με καταλαβαίνετε καλά, Ρε- νώ. 'Αλλ' αφού τό θέλετε, θα έ- ξηγηθώ. Ό'λ' αυτά τα χρόνια που περάσανε, ή μοναδική σας επιθυ- μία, ό μόνος πόθος σας, θα ήταν βέβαια να μάθετε τ' όνομα του ανθρώπου που σκότωσε τον πατέ- ρα μου... 'Αν μαθαίνατε τ' όνο- μα του δολοφόνου, θα τό φανερώ- νατε στη δικαιοσύνη και θα προ- καλούσατε μια καινούργια δίκη, που θ' αποδείκνυε πιά αδιόσει- στα την αθωότητά σας. Κι' έτσι θα υπορούσατε να ξαναπαρέτε τη θέσι σας στο στρατό, με τό κε- φάλι ψηλά.

— Αυτός δεν ήταν ό πόθος σας, Ρενώ;

— Πραγματικά, αυτός ήταν, ά- πάντρε ό Ρενώ με σφιγμένη καρδιά.

— 'Ε λοιπόν, εγώ μπορώ να τον ικανοποιήσω! 'Αν σας φανε- ρώσω τ' όνομα του δολοφόνου, θα μου χαρίσετε λίγη αγάπη σας;

— Όχι. Είναι πολύ άργά πιά. 'Η αγάπη μου για σας έχει σβύ- σει όλοτετα.

— Όστε άδιαφορείτε για την τιμή σας;

— Μου φάνηκε πως εκείνοι που αγαπώ και μ' αγαπάνε, έχουν έμπιστοσύνη σε μένα και πεποι- θήσι στην αθωότητά μου!

— 'Η 'Εριέτα, γέλασε ειρωνικά.

— 'Ενα άπ' αυτά τα πρόσωπα που αγαπάτε και σας αγαπάνε, είναι πράγματι όπως τό λέτε. Έ- χει έμπιστοσύνη σε σας, κι ή πε- ποιθήσι του για την αθωότητά σας είναι άπόλυτη!

— 'Ο Ρενώ δεν τόλμησε να ρωτή- ση ποιά ήταν αυτό τό πρόσωπο. Καταλάβαινε καλά πως ή 'Εριέτα ήξερε όλόκληρο τό τρομερό μυστι- κό! Πώς είχε κατορθώσει να τό μάη;...

— Εκείνη συνέχισε, με την ίδια πικρή ειρωνεία:

— Βλέπω πως δεν είσαστε κα- θόλου περίεργος, Ρενώ... Νόμιζα πως θα σας ενδιαφέρει πολύ να μάθετε μια τόσο σπουδαία λεπτο- μέρεια, άπ' την όποία εξαρτάται ή άποκατάστασι της τιμής σας. Βλέπω όμως πως μένετε τελείως άδιάφορος, κι' αυτό με κάνει ν' άπορώ... 'Εκτός αν δε σας είναι άγνωστη αυτή ή λεπτομέρεια...

— Τελειώστε ό-τι έχετε να μου πήτε, είπε Ψυχρά ό Ρενώ.

— Δε μαντεύετε για ποιά πρό- σωπο, σας μιλάω;

— Όχι.

— Νά, σας τό πώ εγώ;

— Σας άκούω.

— Είναι ή Ζακελίνα, ή υπέρτα της Λιλιάν, της άραβωνιαστικής σας!

— 'Ο Ρενώ άνατρίχιασε.

Είχε λοιπόν αποδείξεις στα χέ- ρια της ή 'Εριέτα; 'Αν κρατούσε πραγματικά αυτό τό μυστικό, ό- λοι ήταν χαμένοι! 'Η τύχη της Λιλιάν και της Ζακελίνας, ή ευ- τυχία του, ήταν στη διάθεσή της! Όσοσο επιβλήθηκε στον έαυ- τό του και είπε, με ύφος που προ- σπαθούσε να τό κάνει άδιάφορο:

— Αυτά που μου λέτε, είναι παραμύθια. 'Εριέτα. Δεν έχετε βέβαια, την άπαίτησι να τα πι- στεύω...

— 'Α, δεν τα πιστεύεις; 'Όσο- σο έχω τό μέσον να διώξω κάθε άμφιβολία άπ' τό μυαλό σου, Ρε- νώ. Μια κι' έχεις την άπόφασι να γίνης μέλος αυτής της οικογε- νείας, θέλω να μάθης όλες τις λε- πτομέρειες της ύποθέσεως. Και τότε θα μ' ευχαριστήσεις, σίγου- ρα, για την ύπηρεσία που σου προσφέρω. 'Ακουσε λοιπόν υπό ποιές συνθήκες ή Ζακελίνα Ζερ- βουά δολοφόνησε τον πατέρα μου...

— 'Ο Ρενώ τήν άκουσε, τρέμοντας. 'Εκείνα που του διηγήθηκε, αυ- τός τό ήξερε άπό καιρό—άπό τό- τε που διάβασε τη γράμματα που βρήκε μέσα στην κασετίνα. 'Ό- τόσο ένοιωσε μια βαθειά ταραχή.

— 'Η 'Εριέτα του διηγήθηκε πως είχε μάθει τον έρωτα της Ζακελί- νας και του Βιλεντιέ και πως της είχαν γεννηθή ύποψίες όταν διά- βασε τις απειλές της Ζακελίνας, σε μερικά γράμμάτά της. 'Όσο- σο δεν είχε άκούη τότε μια θετι- κή άπόδειξι.

Την άποδείξει αυτή την άπόκτη- σε μια μέρα που κουφάκουσε τη συνουμία της Λιλιάν με τό Ζον- τρού.

— 'Η Λιλιάν είχε φανερώσει τότε στο δικηγόρο μιά σπουδαία λε- πτομέρεια, που είχε μάθει άπ' τον πατέρα της: ότι δηλαδή τό μα- χαίρι του εγκλήματος άντικε στο Ζερβουά, και ότι τό είχε βγάλει ό ίδιος άπ' τό στήθος του θύμα- τος...

Αυτή ήταν ή άναμφισβήτητη ά- πόδειξι της ένοχής της Ζακελίνας. Ποιος άλλος άπό κείνη θα μπο- ρούσε να πάρη τό μαχαίρι πάνω άπ' τό γραφείο του Ζερβουά;

— Σ' όλη την αφήγησή της, ή Ε- ριέτα παρακολουθούσε μ' ευχαρί- στησι την ταραχή του Ρενώ. Κα- ταλάβαινε άπό ένστικτο πως θα- νακέρδιζε ένα μέρος άπ' τό καέ- νο έδαφος...

Βέβαια, ό Ρενώ δε θα μπορού- σε πιά να την αγαπήσει. 'Η καρ- διά του ήταν νεκρή γι' αυτήν.

Μά είχε την υπερέτα ήκανο- ποιήσι πως θα καθάρθονε να μα- ταιώσθι τό γάμο του με τη Λιλιάν και να καταστρέψη την ευτυχία τους.

— 'Αφού ή ίδια δε μπορούσε να ευτυχίσει με τον ένοχο έρωτά της, θάκανε δυστυχισμένους τό Ρενώ και τη Λιλιάν... Δε θ' άβινε μιάν άλλη να της κλέψη την ευτυχία που ποδούσε. Δε θάχε την ήκανο- ποιήσι του έρωτά της, θάχε όμως την άπώλυσή της εκδικήσεως!

Όταν τελείωσε τη διήγησι της, μείνανε κι' οι δυο άμίλητοι. 'Ο Ρενώ δε μπορούσε να κούψη την ταραχή του. 'Η συγκίνησι τον εί- χε καταβάλει.

— Ένοιωθε πως τό οικοδόμημα της ευτυχίας του γκρεμιζότανε σ' έρείπια, τη στιγμή που επρόκει- τό επιτέλους να τον δεχθώ, έπειτ' άπό τόσους θλίψεις και διαταγ- μούς!

Τί μπορούσε να κάνει έναντίον αυτής της γυναίκας; Τίποτα...

Είχε δίκη ή 'Εριέτα; Τόν κρα- τούσε κι' αυτόν, όπως όλους τους άλλους. Κρατούσε στα χέρια της την ευτυχία του, την ευτυχία της Λιλιάν και του Ζερβουά, τη ζωή της Ζακελίνας! Μια λέξι της ά- κούσε για να τα καταστρέψη όλα, άνεπαυόβητα!

— 'Ο Ρενώ έόκαψε τό κεφάλι του, νικημένος.

— 'Η 'Εριέτα νόμιζε πως ή νίκη της ήταν όριστική. Και του είπε, με μια άμυδρή ελπίδα:

— Θα τα ξεχάσω, ό'λ' αυτά, αν μ' αγαπήσης πάλι...

— Μου προξενείτε φρίκη!

— Σε παρακάλεσα για τελευταία φορά... Πρόσεξε αυτά που

θα σου πώ, πριν χωρίσουμε. Για να ευποδώσω τό γάμο σου, σ' ά- πείλησα πως θα φανερώσω στο Ζερβουά ότι ή γυναίκα του ύ- πήρξε φιλένάδα του πατέρα μου και πως ή Λιλιάν είναι κόρη της. Τότε έσύ μ' άπείλησες πως θα φανερώσεις στον άντρα μου τις παλιές σχέσεις μας. 'Ετσι;

— Ναι.

— Σου λέω λοιπόν κι' εγώ: 'Αν ποτέ πής στον άντρα μου λέ- ξι για τις σχέσεις μας εκείνες, τότε κι' εγώ θ' άποκαλύψω στο Ζερβουά, όχι μόνονά τον έρωτα της Ζακελίνας με τον πατέρα μου, άλλα και τό εγκλήμα της!

— 'Ο Ρενώ έκανε μια φοβισμένη κίνησι.

— Κι' αν δεν άρκούσε αυτό, έ- ξακολούθησε ή 'Εριέτα, θάκανα και κάτι άλλο άκούη... Μην ξε- χνάς πως είμαι κόρη του δολοφο- νημένου! Σήμερα που ξέρω ποιός τον σκότωσε, δε θα δίσταζα να παρουσιάσω στη δικαιοσύνη και να καταγγείλω τη Ζακελίνα ως δολοφόνο του Βιλεντιέ!

— 'Απλώθηκε και πάλι σιωπή για λίγο. 'Υστερα ή 'Εριέτα ρώτησε:

— Πείσθηκες τώρα;

— Ναι...

— Θα παντρευτής τη Λιλιάν;

— Όχι...

— Λαμπρά! Δε ζητώ τίποτ' άλλο...

Κι' ή 'Εριέτα άπομακρύνθηκε, μ' ένα θοιαμθεντικό χαμόγελο.

Κ'.

— 'Ο διευθυντής του πρακτορείου Μαρτέν δεν έχασε τον καιρό του. 'Αρχισε άμέσως τις ένεργείες του, για να εκπληρώσει την έντολή που του είχε άναθέσει ό κ. Ζοντρώ - Τυρέ.

Την άλλη μέρα κι' όλας, ένα ζευγάρι Παριζιάνων έγκαταστάθη- κε σε μια κομψή βίλλα του Σαιν- Πόρ, για να περάση τό καλοκαί- ρι του. 'Ηταν ό Μαρτέν και μια γυναίκα, ή Μαρτίν, που την άρκοι- δοπλήρωνε χρησιμοποιώντας την σε διάφορες λεπτές ύποθέσεις.

— 'Η γυναίκα αυτή παρίστανε τώρα τη σύζυγό του. 'Ηταν μία όμορφη μελαχροινή κοπέλλα, ως 25 χρονών, ψηλή και κομψή, με μεγάλα κι' έκφραστικά μάτια, χεί- λη προκλητικά και κορμί καλο- φτιαγμένο.

Δεν άσχησαν οι δυο τους να γίνουν γνωστοί στο Σαιν-Πόρ— όπου άλλωστε έδουσαν δίχως να λογαριάζουν. Είχαν όρεσι μαζί τους μια καμαριέρα και μια μα- γείρισσα.

— 'Ο Μαρτέν ήξερε τό Ζερεμί. Είχε πάρει τις πληροφορίες του. Είχε μάθει πως ήταν υπερχεί- ριστος τακτικής και άκόλαστος. Πά- νω σ' αυτά τα τρία πάθη του είχε βασίσει τό σχέδιό του.

Δε δυσκολεύτηκε να πιάση σχέ- σεις με τό Ζερεμί, που περνούσε όλη τη μέρα στο καφενείο παίζον- τας μπιλιάρδο ή χαρτιά. 'Επείγει τακτικά μαζί του και φονήτιες να χάνη, χωρίς όμως να δείχνη καμ- μιά στενοχώρια γι' αυτό.

— 'Επειτα από τέσσερις - πέντε μέρες, είχαν γίνει καλοί φίλοι. 'Ο Μαρτέν πήρε στο σπίτι του τό Ζερεμί και τον σύστησε στη «γυ- ναίκα του».

— 'Επειτα από δυο μέρες—χάρις στις τουφεκές ματιές που τουόρι- χνε ή Μαρτίν—ό Ζερεμί τον είχε έρωτευθώ. 'Εκείνη τούδινε θάρρος με τα μάτια της, με τό χαμόγελό της, με μια πικρή και χειροσφιζί- ματα, ενώ ό άσχατος Μαρτέν δε φαινόταν ν' αντίλαμβάνεται τίπο- τα άπ' ό'λ' αυτά...

Μά, όταν ό Ζερεμί γούριζε στο σπίτι του, ή σκηνή άλλαζε τε- λείως. 'Η Μαρί ήταν γυναίκα πο- νηρή και ζηλιάρα. Δεν άσχησε να παρατηρήσει πως ό άντρας της ά- σχολείται, με τη Μαρτίν περισσό- τερο άπ' όσο έπρεπε. 'Εξ άλλου, ό Ζερεμί ήταν τόσο έρωτευμένος, ώστε δεν κατάφερε να κρυφθώ...

— 'Η κομψή κι' όμορφη Μαρτίν, με τό προκλητικό κορμί, τον με- θούσε τόσο ώστε έχανε τελείως τα λογικά του. Μια κυρία της ά- ριστοκρατίας, με τόσο κομψή φο- ρεματα και τόσο ωραία σώμα- τα, ήταν κάτι που δε μπορούσε ούτε να τό όνειρευθώ... Κι' ή Μαρ- τίν, αν και άντιστεκόταν άκούη, τού είχε δώσει να καταλάβη πως ήταν ξετρελλαμένη μαζί του...

— Ό, αν μπορούσαμε να φύ- γουμε οι δυο μας, μακριά και για πάντα!... του ψιθύρισε μια μέρα.

— 'Η ιδέα αυτή ρίξανε σιγά-σιγά μέσα στο μυαλό του Ζερεμί κι' άρχισε να τον άπασχολή σοδάρ. 'Η Μαρτίν τό κατάλαβε και φονή- τισε να τον συναντή κάθε φορά που ό άντρας της έλειπε στο Παρίσι για δουλειές του.

— 'Ενα βράδυ, ή Μαρί έκανε μια σκηνή στο Ζερεμί:

— Δε μου έξηγείς, του είπε, τί είν αυτό που σε κάνει τόσο σκεπτικό τώρα τελευταία;

— Εκείνος της έδωσε μερικές άό- ριστες εξηγήσεις, χωρίς φυσικά ν' άναφέρει τίποτα για τη Μαρτίν.

— 'Η Μαρί τόν άκούγε με είρω- νικό ύφος. 'Όταν τελείωσε, ά- κούμπησε τό χέρι της στον ώμο του και του είπε:

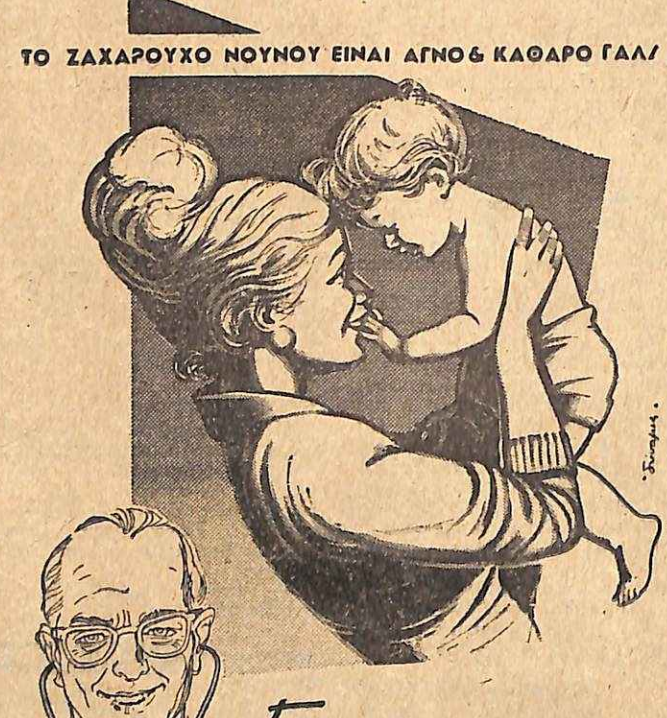
— 'Ακουσε, άντρώπη μου! Εί- ναι περίττο να κρυβόμαστε ό έ- νας άπ' τον άλλο. Ώς σήμερα, έκανα στραβά μάτια για όλα τα παρασποτάριά σου. Δε μου κάνανε έντύπωση, γιατί καταλά- βαινα πως ήταν καρίστια που θα σου περνούσανε... Τώρα δε σ' ά- σκεπτόμουνά πολύ... Μά ό-τι έγινε, έγινε. 'Ας μη μιλάμε πιά γι' αυτά...

— Τί έχεις λοιπόν να μου πής; ρώτησε άπότομα ό Ζερεμί.

— Έγώ να σου πώ τό εξής: 'Εφόσον τα πράγματα δεν ήταν σοδάρ, άδιαφορούσα για τα κα- μώματά σου. Τώρα όμως ύποψιά- ζομαι πως σοδάρει ή δουλειά με τη γυναίκα του φίλου σου Μαρ- τέν. Σε είδομαι λοιπόν πως δεν τα σήκωνά εγώ κάτι τέτοια!

— 'Ο Ζερεμί άνασχηκε περίφρο- νητικά τους ώμους του.

ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΓΝΟΣ ΚΑΘΑΡΟ ΓΑΛ!

Τι' αυτό τό θινισιό
σε όλες τις μητέρες...

Έχω έμπιστοσύνη στο Ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ γιατί ξέρω πως παρασκευάζεται στην Όλλανδία, στο πιο σύγχρονο Έργο- στάσιο της Εύρώπης με την επίθεψή άρίστων έπιστημόνων.

Τό Ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ είναι ά- ποστειρωμένο, άπολύτως καθαρό και δεν περιέχει κανένα μικρο- βίο. Λόγω της τελείας έπιστημο- νικής του παρασκευής τό Ζαχα- ρούχο ΝΟΥΝΟΥ άποτελεί την κα- λύτερη έγγύησι για την άσφάλεια της υγείας των παιδιών σας.

ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ
ΝΟΥΝΟΥ
ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Οι Χαρές
του
Καλοκαιριού

● Έκδρομές και θαλάσσια μπάνια είναι οι υγιει- νότερες άπολαύσεις. Ψηλά στο βουνό ή κάτω στην άμμουδιά ό ήλιος κωμώς αλοθάνεται ν έ ο ς και ό νέος γίνεται παιδί.

● Ένα μόνο σκιερό σμημίο γεννά διαταγμούς γι' αυτές τις άπολαύσεις. 'Η ταιλαπωρία του δέρματος. Σκόνη, άλμυρα, καυτερές ήλιος άγριες ύ ο ν την έπιδερμίδα. Συχνά ή λι α κ ά έ γ κα ύ μα τα μεγαλώνουν τό κακό.

Ο μ ω ς

● Έάν μετά τό μπάνιο και μετά την έκδρομή καθα- ρίζετε τό πρόσωπο και τον λαιμό σας με *Mousse "Φυλλίς"* δες έχετε ξηρό ή σμηγματικό δέρμα και με *Peile "Φυλλίς"*, δες έχετε λιπαρό.

● Έάν τό βράδυ περιποιείσθε τό δέρμα σας με *Crème "Φυλλίς"*.

● Έάν αλείψετε με *Crème "Φυλλίς"* πριν από τό μπάνιο και πριν από τό ηλιόλουτρο

● Έάν κατά την διάρκεια της ήμέρας προφυλά- σετε την έπιδερμίδα σας και σιγώνετε την πούδρα σας με *Neige "Φυλλίς"*.

● Μπορείτε να άπολαύσετε ξένοιαστα τις χαρές του Καλοκαιριού.

● Τά Καλλυντικά "Φυλλίς" παρα- σκευάζονται κατά τρόπον έπιστημονικό, είναι μελε- τημένα και παρασκευάζονται στο Έλληνικό κλίμα και φιλοδοξούν να διατηρήσουν τις Έλληνίδες ώραιές και δροσερές.

Ο ήλιος ωφεχεί υαί βλάπτει!

Η ηλιοθεραπεία είναι ωφέλιμη. Αλλά οι ήλιακές ακτίνες αφαιρούν από το δέρμα το φυσικό υγρό του, που το διατηρεί λείο και δροσερό. Έτσι το δέρμα διψά εις βάρος της όμορφιάς του. Η NIVEA δίνει στο δέρμα να πιη και αποκαθιστά την ισορροπία του υγρού που εξασφαλίζει την όμορφη σας.

Γι' αυτό: 1. Ποτέ χωρίς NIVEA στον ήλιο!

2. Σε παρατεταμένη ηλιοθεραπεία και για ωραίο μελαγχροινό χρώμα μεταχειρίζεστε το λάδι NIVEA που παρέχει ισχυρή προστατευτική ενέργεια!
3. Πρωί και βράδυ κρέμα NIVEA για το δίψασμένο από τον ήλιο δέρμα σας!

Η NIVEA τρέφει το δέρμα και του δίνει το απαραίτητο υγρό για την όμορφη του.

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ένα ακόμη Εκλεκτό προϊόν

Με την πρώτη δοκιμή θά διαπιστώσετε ότι δεν υπάρχει καλύτερο

Ζεφί ΝΙΟΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Γ. ΓΙΩΤΗΣ & Σ. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

— Μπα: Καί τί θά κάνης; ρώ-
τησε.

— Αυτό θά τό δούμε. Έγώ μιά
φορά σέ προειδοποίησα. Έσύ τώ-
ρα κάνε ό,τι σου πή τό μυαλό
σου...

Από τότε, η Μαρί δέν του έ-
κανε πιά λόγο γιά τή διαγωγή
του κι' έδειξε τελεία αδιαφορία.

Ο Ζερεμί δέν είχε κανένα πα-
ράπονο εναντίον της — παγνύ-
μα που τόν στενοχωρούσε αρκετά σ'
αυτή τήν περίπτωση, γιατί δέν
του έδινε καμιά δικαιολογία ά-
πέναντι στη συνείδησή του.

Μά τά δυοοφά μάτια της Μα-
ρίν τόν κάνανε γρήγορα νά τά ξε-
χάσει όλα... Μέρα με τή μέρα, δυ-
ναμώνε τό πάθος του γιά τήν ώ-
ραία Παριζιάνα, κι' η πεποίθησή
του πως τόν αγαπούσε κι' έκείνη
τόν έκανε νά γάνη όλωοδιόλου τά
λογικά του...

Δέν είχε καμιά αμφιβολία γιά
τόν έρωτά της. Του τόν είχε δυο-
λογήσει η ίδια. Μά του είχε δηλώ-
σει πως δέν θά γινότανε ποτέ δική
του, άν δέν φεύγανε προηγουμένως
οι δυο τους μακριά απ' τή συζυ-
γική στέγη.

— Άς φύγουμε! τούλεγε συχνά.
Κι' η σκέψη αυτή δέν άσχησε
νά μεταβληθή σ' άπόφασι. Πασα-
συρμένος απ' τό άχαλινόστο πά-
θος του, ο Ζερεμί άποφάσισε ν'
απαγάγη τή Μαρίν.

Δέ μιλούσε πιά μαζί της παρά
γιά τή φυγή τους και γιά τό μέ-
ρος που θά πήγαιναν νά κρύψουν
τόν έρωτά τους.

Κάποτε ώστόσο, σέ μιά τέτοια
κουβέντα τους, η Μαρίν πασα-
τήρησε:

— Ναί, νά φύγουμε. Μά πως
θά ζήσουμε;

Τότε ο Ζερεμί τής δήλωσε με
περηφάνεια πως ήταν πλούσιος
και πως σέ λίγες μέρες θάπαινε
100 χιλιάδες φράγκα. Μ' αυτά τά
λεφτά θά μπορούσαν ν' άρχίσουν
μιά καλή δουλειά και νά ζήσουν
σχετικά άνετα.

Η Τύχη τούς εύνοούσε, γιατί
ο Μαρίν βρέθηκε δυό μέρες στο
Παρίσι, γιά δουλειές του.

— Καί τά λεφτά που έχεις νά
πάρης;...

— Δέν υπάρχει λόγος νά περι-
μένουμε εδώ. Θά μου τά φέρουν
όπου κι' άν πάω. Δέ θά χρειαστή,
παρά νά δώσω τή διευθύσή μου,
και τά λεφτά θάοθούν μοναχά
τους νά με βρουν...

— Πότε θά φύγουμε λοιπόν;

— Μεθαύριο.

— Καί πού θά πάμε;

— Πρώτα στο Παρίσι. Θά μει-
νουμε εκεί ώπου νά πάω τά λε-
φτά. Ύστερα θά σκεθούμε και
θ' άποφασίσουμε...

Όταν γύρισε ο Μαρίν στο
σπίτι, η Μαρίν του είπε:

— Υπολογίζω νάχω μεθαύριο
τά γράμματα. Κατά πάσαν πιθανό-
τητα, ο Ζερεμί θά τά κλέψη απ'
τμή γυναίκα του... Πρέπει νά μ' ά-
φίσετε έλευθερη, αυτές τίς δυό μέ-
ρες.

— Θά είσαι έλευθερη, απάντη-
σε εκείνος.

Τήν άλλη μέρα, ο Ζερεμί έστει-
λε τή Μαρί στο Μπουασιζ νά του
αγοράση κάτι. Έκείνη έφυγε, δι-
χως αντίρρηση.

Μόλις έβρινε μόνος, ο Ζερεμί
επιδόθηκε σέ μιά περίεργη άπα-
σχόληση. Έκλεισε και κλείδωσε
τήν πόρτα. Πήρε ύστερα ένα λο-
στό κι' άναβήκωσε τήν πλάκα τοί-
τσακιού. Έβγαλε ύστερα δυό τού-
βλα.

Πίσω απ' αυτά, φάνηκε ένα κε-
νό. Ο Ζερεμί έχωσε μέσα τό χέρι
του. Τήν άλλη στιγμή δυος, τό
ξανθάνα άπότομα, σαν νά τόν
είχε δαγκώσει φίδι.

— Δέν είν' εδώ! φώναξε, γλω-
μός από μανία.

Έκεί μέσα είχε κρύψει η Μαρί
τά γράμματα της. Εοίετας. Καί
τώρα η κρυφώνα ήταν άδειανή!

Ο Ζερεμί σκούπισε τό ιδρωμέ-
νο μέτωπό του. Ένας θυμός ά-
συγκράτητος τόν κυρίεψε, όταν
κατάλαβε πως η γυναίκα του τόν
είχε προλάβει.

Όταν ξαναδούκε κάπως τήν
ψυχραιμία του, έβγαλε στη θέσι
τους τά τούβλα και τήν πλάκα κι'
άρχισε νά ψάχνη στά δωμάτια γιά
νά βρή τά γράμματα...

Έψαχνε άκούη, όταν γύρισε η
Μαρί απ' τό Μπουασιζ. Με τήν
πρώτη ματιά της, κατάλαβε άμέ-
σως τί γύρευε ο άντρας της. Κι'
άρχισε νά γελά ειρωνικά...

Ο Ζερεμί προχώρησε καταπά-
νω της με σφιγμένες τίς γροθιές.
— Πού έχεις τά γράμματα; τή
ρώτησε άπειλητικά.

— Τί τά θέλεις; είπε εκείνη,
τελείως ήσυχη.

— Άλλοτε δέ με ρωτούσες, 'Ός
σήμερα, φούντιστα πάντα γιά τό
συμφέρον μας.

— Ναί, ως σήμερα. Δέ λέω ό-
χι. Αύριο όμως;...

— Τί θές νά πής;

— Αυτό που λέω... Μά απάν-
τησέ μου: Τί τάβλες, τά γράμ-
ματα;

— Διάβολε, φώναξε ο Ζερεμί
μή ποσοποίη τη ευθύνη, θέλει και
ρώτημα; Τά βλα γιά νά πάω τίς
100 χιλιάδες.

— Οραία... Μάζεψε τά λεφτά ή
'Εοίετα; ρώτησε ειρωνικά η Μαρί.

— Πιστών... Γί, αυτό μου
χρειάζονται τά γράμματα; μου
χρειάζονται άμέσως, τ' άκούεις;

— Γιατί τά πήρες από εκεί που
τάχμας κρύψει χωρίς νά με είδο-
ποίησι;

— Γιατί; πρόφερε πεοιφρονη-
τικά η Μαρί. Για πολλούς λόγους.
Πρώτα, γιατί είσαι χαζός και δέν
καταλαβαίνεις πως σέ κοροϊδεύου-
νε... Δεύτερον, γιατί δέν τρώω ά-
χυρα και καταλαβαίνω πως τά
γράμματα δέν τά θέλεις γιά τήν

'Εοίετα, αλλά γιά νά τά κρατή-
σης εσύ και νά πώσης μονάχος
σου τίς 100 χιλιάδες κι' ύστερα
νά μου τό σκάσεις με κείνη τήν
παληβορώμια!

— Άν πρόκειται νά δοθούνε τά
γράμματα στην 'Εοίετα, δέ χρειά-
ζεται η μεσολάβησή σου. Μπορώ
πολύ καλά νά τής τά δώσω εγώ...
Και στέ κάτω-κάτω σέ ποιόν ά-
νηκουν αυτά τά γράμματα; Σέ
μένα! Γι' αυτό τά πήρα και τά-
κρυψα όπου μ' άρεσε. Δικαιώμα
μου ήταν...

Ο Ζερεμί έκανε μιά άπειλητι-
κή κίνηση. Μά η Μαρί συνέχισε,
άτάραχη:

— Θέλεις νά σου πώ κι' άλλο
λόγο; Άκούσε λοιπόν... Θά σου
άποδείξω πως είσαι χαζός. Ο
Μαρίν κι' η Μαρίν σου σέ κο-
ροϊδεύουνε. Ποιός τους έβαλε; Δέν
έχω...

— Ίσως ή 'Εοίετα...
Ο Μαρίν είν' έξυπνος άν-
θρωπος και διευθύνει ένα πρακτο-
ρείο πληροφοριών, στο Παρίσι.
Η Μαρίν είναι υπάλληλός του...
Από τότε που είδα πως πίστη-
κες στά δίχτυα της φρόντισα νά
μάθω τί είναι αυτοί οι άνθρωποι,
γιατί απ' τήν πρώτη στιγμή δέ
μου γεμίσανε τό μάτι. Ύστερα,
κι' η φίλιά που σου δείξαγε δέ μ'
άρεσε... Έψαξα λοιπόν κι' έμαθα.

— Είσαι σίγουρος; ρώτησε ο
Ζερεμί.

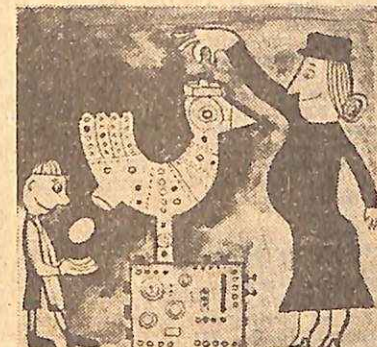
— Ναί! Κι' άν δέν είχα εγώ
άνοιχτά τά μάτια μου, θά κάνανε
φερέα οι 100 χιλιάδες μας... Κα-
ταλαβαίνεις τί θά παθαίναμε;...

— Η 'Εοίετα πρέπει νά δώση
100 χιλιάδες γιά νά πάση τά
γράμμάτά της. Θά πήνε λοιπόν
στο Μαρίν και θά του είπε: «Σου
δίνω δέκα, είκοσι χιλιάδες, άν μου
φέρεις τά γράμμάτά μου». Έτσι
θά κερδίζε τή διαφορά και θά ή-
συχάζε από μας... Κι' άν δέν ή-
μουν εγώ στη μέση, θά τό πετύ-
χαινε!

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τό τέλος.

Η ηλεκτρική κόττα, που γεννάει αυγά

Στην Άγγλία, έκανε τήν έμφάνισή
της ή ηλεκτρική κόττα. Μόλις οίδη
κανείς στην τρυπίδα που έχει στο
κεφάλι της ένα ώρισμένο κέμα (δω-

δεκα περίπου δραχμές). Εμφανίσαι
τό ένα έπειτα από τό άλλο έξη ζευτά ά-
γά της ώρας. Έφευρέτης της είναι
ένας παντοπώλης που λέγεται Ρέτζι-
νάλιντ Κάρτερ. Είναι περιττό, θέσται,
νά πούμε ότι τά αυγά όρλοκονται από
πριν μέσα στην κόττα. Τό κέμα που
ρίχνει κανείς στην τρυπίδα θάζει σέ
κίνηση έναν ειδικό μηχανισμό, που κά-
νει τά αυγά νά θναιώνουν από τό πι-
σω μέρος. Ο Κάρτερ εξήγησε ότι οι
πελάτες του τόν διέκοπταν από τή
δουλειά του, κητώντας του βλες τίς
ώρες αυγά. Έπενώσε, λοιπόν, αυτή
τή συσκευή γιά νά τά παίρνουν μόνες
τους, χωρίς νά τόν έγνοούν.

Άγριο πιστολίδι κατάν αυτοκινήτων

Στό Σεκοντιλιανό, κοντά στη Νεά-
πολη, ένα αυτοκίνητο είχε παρασύρει
πρό ήμεραν ένα νέο και τόν είχε σκο-
τώσει. Ο μεγαλύτερος άδελφός του
θάματος, ηλικίας 28 χρόνων, μετά τήν
κηδεία, έτρεξε σέ μιά κεντρική πλα-
τεία όπλασμένος με δυό πιστόλια κι'
άρχισε νά πυροβολή εναντίον των άυ-
τοκινήτων που περνούσαν. Οι άστυ-
νομικοί δέν κατάφεραν νά τόν πιάσουν
παρά μόνον άφού έξάντησε τίς σφαί-
ρες του. «Ήθελα νά τά καταστούν
όλα, γιά νά εκδικηθώ τό θάνατο του
άδελφού μου!» φώναξε σέ κείνους που
τόν έπιάσαν. Από τίς σφαίρες του
τραυματίστηκαν μερικοί οδηγοί άυτο-
κινήτων, άλλ' εύτυχώς όλοι έλαφρά.

Η κυρία που ήθελε νά τη θυμούνται

Στή Ρώμη, μιά γηραιά κυρία, που
ήταν ιδιοκτήτρια ενός μεγάλου οικο-
πέδου, είχε κάποια διαφορά με τόν Ι-
διοκτήτη μιάς γειτονιάς πολυκατοικίας.
Κατά τή συζήτηση της προσφυγής της
στό δικαστήριο, η κυρία άντήλλαξε
βαρείες οράσεις με τόν αντίδικο της
και, σέ κάποια στιγμή, ώρμησε πάνω
του, τόν έπιασε από τά έλαγίστα μα-
λιά που είχε στο κεφάλι κι' άρχισε νά
τόν γυπιά άλύπητα. Στο τέλος, έπω-
σελθήκε από τή σύγχυση κι' έφυγε...
Όταν τήν έπιασαν ύστερα από λίγη
ώρα, είπε: «Τό ήξερα πως θά τήν έ-
γανα τή δική. Άλλ' ήθελα νά τόν κά-
νω νά με θυμάται».

Τό βασιλείο της σιωπής

Στή Γερμανία ιδρύθηκε μιά κλινική
άπου δέν άκούγονται ό παραικρός ή-
ρυθμος. Απαγορεύεται επίσης ή όμι-
λία. Έτσι ή σιωπή είναι άπόλυτη. Η
κλινική αυτή προορίζεται γιά άσθε-
νείς με τσακισμένα νεύρα.

Ένας άετός σταματάει τήν κυκλοφορία

Ένας άετός κατάφερε νά φύγη ά-
πό τό ζωολογικό κήπο της Ρώμης κι'
άφού πέταξε κάμψηση ώρα κατάθηκε
κατόπιν σ' ένα κεντρικό σταυροδρόμι
κι' άπλώσε τά φτερά του. Η κυκλο-
φορία των όχημάτων διακόπηκε άμέ-
σως. Οι άσφες άρχισαν νά γυπιάνε
τά κλάδον, γιά νά κάμουν τόν άήτο
νά φύγη. Άλλ' αυτός δέν τό κουνούσε
έθιμα. Στο τέλος, όυό τολμηροί κατά-
φεραν νά τόν πιάσουν, σκεπάζοντάς
τόν με τά αδιάθετά τους και τόν
παρέδωσαν κατόπιν στό ζωολογικό
κήπο.

Αθέμιτος συναγωνισμός

Στό Άλμπαν της Νέας Υόρκης,
ό ύπνατιστής Άλμπερτ Χέρμαν έγνα-
πτευσε μιά πολύ άδύνατη νέα, τήν
'Αϊρίς Λάσον και τήν έκαμε γυναίκα
του. Η 'Αϊρίς, όμως, έγκατέλειπε τή
συζυγική έστία ύστερα από μερικές
ήμερες, γιατί ν' άκολουθήσει έναν άλλον
ύπνατιστή. Ο Χέρμαν, έπειτα απ' αυ-
τή τήν έγκατάλειψη, κατέρυγε στό δι-
καστήριο, κατηγορώντας τόν διώτεγνό
του ότι χρησιμοποίησε παράνομο μέ-
σο, γιά νά τόν κλέψη τή γυναίκα του.

Η άτμόσφαιρα των μεγαλυ- πόλεων

Η άτμόσφαιρα των μεγαλουπόλε-
ων, λόγω της πολυκοσμίας και των

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

αυτοκινήτων που κυκλοφορούν στους
δρόμους, είναι μολυσμένη. Γι' αυτό,
ό δήμος των Παρισίων άποφάσισε νά
έγκαταστήσει ένα πρωτότυπο σύστημα έ-
ξυγιάνσεως των κεντρικών δρόμων.
Γιά τό σκοπό αυτό, θά έγκατασταθούν
ύπογεια ειδικά εργαστήρια, που θά
άπορροφούν τό μολυσμένο αέρα των
δρόμων, θά τόν καθαρίζουν και θά
τόν ξαναστέλνουν στην έπιφάνεια.

Πρετίμησην τή φυλακή γιά λόγους άρχης

Στό Σάουτεντ, κοντά στο Λονδίνο,
έγινε τήν περασμένη εβδομάδα μιά δια-
δήλωση εναντίον της άτομικής εθίμας.
Σ' αυτή τή διαδήλωση πήραν μέρος
21 πρόσωπα — 16 άντρες και 5 γυ-
ναίκες — που παρήλασαν από τούς κεν-
τρικούς δρόμους έμπειδίζοντας τήν
κυκλοφορία. Γιά τήν παράσσει αυτή
παρεπέμωθηκαν σέ δική κι' ό δικα-
στής ρώτησε τούς διαδηλωτές: «Προ-
τιμώτε νά πληρώσετε πρόστιμο 2 λί-
ρες ό καθένας ή νά περάσετε μιά όδο-
μάδα στη φυλακή;» Κι' οι 21 απάν-
τησαν ότι γιά λόγους άρχης προτι-
μούν τή φυλακή.

Τό άρχαιότερο χαρτονόμισμα

Τό άρχαιότερο γνωστό χαρτονόμι-
σμα είναι εκείνο που έξεδόθη στην
Κίνα, τόν 14ο αιώνα πρό Χριστού,
έπί της δυναστείας των Μινγκ. Είχε
τό μέγεθος περίπου ενός φύλλου χα-
ρτίου γραφομηχανής. Παλαιότερα άκο-
μα, οι Κινέζοι χρησιμοποίησαν ως
χαρτονόμισμα κομμάτια από φλοιό
δένδρου με τή σφραγίδα του άυτο-
κράτορος. Οι Βαβυλώνιοι μεταχειρί-
ζονταν γιά τίς συναλλαγές τους
σφραγισμένα πήλινα πλακάκια. Τά
σημερινά άμερικανικά χαρτονόμισμα-
τα είναι έκτυπωμένα στο άνθεκτικώ-
τερο χαρτί, που μπορεί νά ύπάρξη.
Κι' όμως καταστρέφονται και χρειά-
ζονται αντικατάσταση, άφού κυκλοφο-
ρήσουν επί 9 μήνες περίπου.

Είχε 910 παιδιά

Κάθε φορά, που ο φύλαρχος Μου-
σινίτ του Βελγικού Κογκό είχε τή
γιορτή του, και τού κάνανε δώρα τά
παιδιά του, θά έπρεπε νά διαθέτη μιά
ειδική άποθήκη γιά νά τά βάζη με-
σα! Γιατί ήταν ο εύτυχής πατέρας
910 παιδιών, που τά είχε άποχτήσει
από τίς 5.000 συζύγους του. Όταν
ώστόσο ή Βελγική κυβέρνησις άνακά-
λυψε, τό 1906, ότι είχε σκοτώσει 27
από τίς γυναίκες του, παράστειο χα-
ρμειού του, έβγαλε τέλος στη βασιλεία
του, καθορίζοντάς τόν σέ θάνατο
και έκτελώντας τόν.

Ο κεραυνός βρήκε τίς έκρηκτικές ύλες

Οι Γερμανοί, κατά τήν περασμένη
τους στην 'Ιταλία, είχαν κρύψει μιά
ποσότητα έκρηκτικών όλων κάτω από
μιά καμάρια της γεφύρας του Πίζοφ-

ράτι. Κανείς δέν ήξερε τήν ύπαρξη αυ-
τής της μικρής πυριτιδαποθήκης. Τήν
περασμένη εβδομάδα, όμως, έξέσπασε
μιά θύελλα στην περιοχή και, κατά
μοιραία σύμπτωση, ένας κεραυνός έ-
πεσε πάνω στην κούνη με τίς έκρηκ-
τικές ύλες. Έπακολούθησε τότε μιά
τρομακτική έκρηξη, κι' η γεφύρα έγι-
νε συντριμμία. Εύτυχώς, δέν περνού-
σαν εκείνη τήν ώρα άνθρωποι ή άυ-
τοκίνητα κι' έτσι δέν συνέβη κανένα
δυστύχημα.

Έξαφάνιστηκε ο άντρας της

Κάποια παντρεμένη, στην Μπίτα
του 'Ισραήλ, άνάφερε στην άστυνο-
μία, ότι είχε εξαφανισθή ο άντρας
της. Όταν οι άστυνομικοί μάθανε,
ότι η εξαφάνιση χρονολογείται από
πέντε, δλοκλήρους μήνες, ρώτησαν με
έκπληξη τή γυναίκα γιατί είχε άργή-
σει τόσο πολύ νά τούς ειδοποιήσει.
Κι' έκείνη τούς εξήγησε με άφέλεια:
— Μά δέν είχα άσθανθή ως τώ-
ρα τήν έλλειψή του!

Η παραξενη λίμνη της 'Ιάδας

Υπάρχει στη νήσο 'Ιάδα μιά λί-
μνη με νερό ζεματιστό. Τραπέσιες
φουσκάλες ανεβαίνουν συνεχώς στην
έπιφάνεια της και σκάζουν, μ' ένα
κρότο, που έκκουφάει, γιάτί απο-
τελούνται από ένα μίγμα άτμου και
εοφλέκτου αέριου.

γκρένα

SWEEPSTAKE

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΤΙΜΗ ΛΑΧΕΙΟΥ ΔΡ. 20

Η ΤΥΧΗ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΡΑΜΜΕΝΗ στὰ πόδια σας

Ο καθηγητής της «ποδομαντείας» και τα αποτυπώματά με κραγιόνι

ΕΝΩ η χειρομαντεία είναι πασίγνωστη, ελάχιστα ξέρουν ότι υπάρχει και «ποδομαντεία». Αυτή προβλέπει το μέλλον από τις γραμμές που υπάρχουν στην πατούσα του ποδιού. Πρόκειται για μια αρχαία μέθοδο μαντείας, που προέρχεται από την Ανατολή. Ο μόνος ίσως που την ξέρει και τη χρησιμοποιεί, στην Ελλάδα, είναι ο «καθηγητής» Μιρ Καγιούμ. Γιος πρώην αρχιδικαστού του Κασιμίρ των Ινδιών, μελέτησε επί 20 χρόνια τα μυστικά της ποδομαντείας. Τώρα είναι εγκατεστημένος στο Λονδίνο. Έχει διορίσει σε μια δημοσία θέσι και στις ελεύθερες ώρες του προφητεύει το μέλλον στους πελάτες του. Πληρώνεται δε πανάκριβα, από 1 ως 5 λίρες!

Οι περισσότεροι πελάτες του στέλνουν ταχυδρομικά τα αποτυπώματα των ποδιών τους, για να τα μελετήσει και να τους πη την τύχη τους. Στην αρχή, ο «καθηγητής» τους συνιστούσε να «λείψουν τις πατούσες τους με μια ινδική βαφή, το «κόλι», για να πάρουν τα αποτυπώματά τους πάνω σε ένα φύλλο χαρτί. Άλλοι, η βαφή αυτή δε φευγεί με το πλύσιμο, κι έτσι τα αποτυπώματά τους μένουν χρωματισμένα για πολλόν καιρό. Αφού λοιπόν μελέτησε το πρόβλημα, ο Μιρ Καγιούμ βρήκε καλύτερο γι' αυτό το σκοπό το κραγιόνι των χειλιών, όχι το ανεξίτηλο. Οι πελάτες του αλείφουν τα πόδια τους από κάτω με κραγιόνι πατώντας σε ένα φύλλο χαρτί και το δίνουν στον «καθηγητή» ή του το στέλνουν ταχυδρομικά, για να μάθουν τι τους επιφυλάσσει το πεπρωμένο.

Ανάμεσα σ' αυτούς υπάρχουν στάρ του κινηματογράφου, προσωπικότητες των σπορ και της τηλεόρασης, κλπ. Ο Μιρ Καγιούμ βεβαιώνει ότι η ποδομαντεία είναι ασφαλέστερη από τη χειρομαντεία. Γιατί, ενώ οι γραμμές της παλάμης αλλάζουν κάθε 20-25 χρόνια, οι γραμμές του ποδιού μένουν οι ίδιες σ' όλη μας τη ζωή. Απ' τη στιγμή λοιπόν που θα γεννηθούμε, είναι γραμμένα στις πατούσες μας όλα πρόκειται να μας συμβούν.

Γνωρίζουν π.χ. στα δάκτυλα των ποδιών σας σπειροειδείς γραμμές, όπως και στ' άλλα χέρια. Αν έχουν στο δεξιό στερρό πόδι την κατεύθυνση των δεικτών του ρολογιού και στο δεξί την αντίθετη, δείχνουν μια περίοδο κακοτυχίας, που την ακολουθεί ένας κύκλος καλής τύχης.

Υπάρχει ακόμα στις πατούσες και μια «γραμμή του έρωτος», που αρχίζει απ' το κέντρο της καμάρας του ποδιού. Αν είναι μονοκόμμη, δείχνει ευτυχία στον έρωτα. Αν είναι κομμάτιασμα, σημαίνει πολυτάραχη ερωτική ζωή. Ο Μιρ Καγιούμ προλέγει στους έρωτες τους, αν θα ζήσουν ευτυχισμένοι.

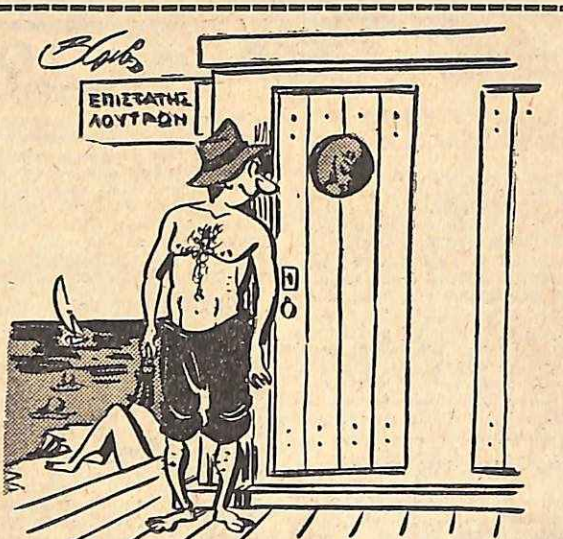
Έξω από όλα αυτά, ο «καθηγητής» μπορεί να δείξει και τα αποτυπώματα των ποδιών εκείνων κι εκείνης και βλέπει αν ταίριαζουν ή όχι μεταξύ τους. Πρέπει να σημειωθεί ότι και στο δικό του γάμο έπαιξε ουσιαστικό ρόλο η ποδομαντεία. Ένω ταξίδευε μια μέρα με κοπέλλα με πολύ ενδιαφέροντα πόδια, φαίνεται δε πως τα κύτταρα πολύ επιπλέον — γιατί η νέα στενοχωρήθηκε και κοκκίνισε. Τότε ο Μιρ Καγιούμ πήγε κοντά της, της εξήγησε την ειδικότητά του και της έδωσε την κάρτα του.

Επειτα από μια βδομάδα, η νέα του έστειλε τα αποτυπώματα των ποδιών της. Αυτός παρατήρησε πως ταίριαζαν με τα δικά του.

Μερικούς μήνες αργότερα, αποφάσισε να παντρευτεί και αποτάθηκε σ' ένα γραφείο συνοικειών. Του έδωσαν τότε τ' όνομα και τη διεύθυνση μιας υποθήκης νέφους, που δεν ήταν άλλη από την κοπέλλα του μετρό! Ο «καθηγητής» της ζήτησε άμεσα το χέρι της. Τώρα είναι παντρεμένη κι ευτυχισμένη κι έχουν δυο παιδιά.

Ο Μιρ Καγιούμ φρονεί ότι τα αποτυπώματα των ποδιών θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν, όπως τα δακτυλικά, για την αναγνώριση των εγκληματιών. Υπέβαλε μάλιστα μια σχετική πρόταση στη Σκωτλαντ Γουάρντ, που δεν εδίδε όμως ενδιαφέρον.

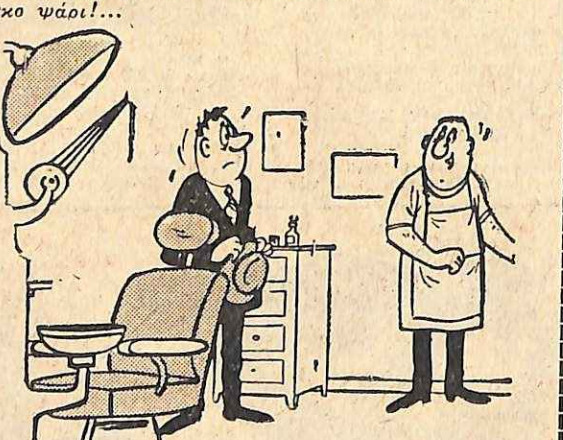
Φαίνεται στην Αμερική η «Εφ.Μπ.Α.» (Ομοσπονδιακή Αστυνομία) έχει στα αρχεία της τα αποτυπώματα των ποδιών 77.000 ατόμων. Και στα μεγάλα μαιευτήρια, όταν γεννιέται ένα παιδί, του παίρνουν τα αποτυπώματα των ποδιών του, για να μην ανακατευτεί κατά λάθος με τα άλλα μωρά.

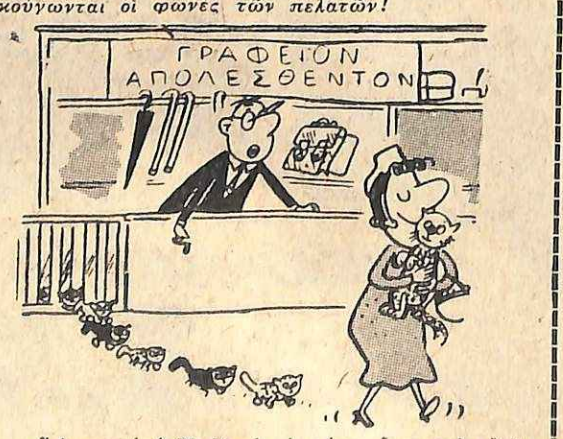
Ποιος έχει το μέλι στα δάκτυλα και δεν το γλείφει; (Του Β. Χριστοδούλου)

— Στο ρεστωράν αυτό σερβίρουν πάντα φρέσκο ψάρι!...

— Έβαλα απομονωτικό στην πόρτα, για να μην ακούγονται οι φωνές των πελατών!

— Α μαντάμ! Μαζί με τη γάτα είναι και αυτά εδώ!...

Πρέπει να καταργηθεί ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙΝΟ ΦΑΓΗΤΟ;

Η σχέση μεταξύ των γευμάτων και του ρυθμού της εργασίας

Οι αγγλοσαξονικοί και οι θόρειοι λαοί τρώνε γερά το πρωί. Οι μεσογειακοί λαοί, όπως και οι κάτοικοι της Νοτίου Αμερικής κρατάνε, αντίθετα, την βρεξί τους για το θραύ. Στη Γαλλία, εξ άλλου, το κυριώτερο γεύμα είναι το μεσημεριανό.

Κάθε λαός έχει τις συνήθειές του κι αυτές κανονίζουν την πείνα του περισσότερο και από τις ανάγκες του οργανισμού του. Οι άνθρωποι π.χ. που έχουν συνήθειες να τρώνε γερά το μεσημέρι, αρχίζουν να πεινάνε από τις έντεκα. Κι εκείνοι που δίνουν μεγαλύτερη σημασία στο θραύνο φαγητό, αρχίζουν να πεινάνε από τις πέντε ή τις έξη. Οι Αγγλοσάξονες, τέλος, είναι ανίκανοι να κάνουν το παραμικρό, αν δε γεμίσουν το πρωί το στομάχι τους.

Άλλοι άνθρωποι, εξ άλλου, που τους θρίσκει κανείς σ' όλα τα γεωγραφικά πλάτη, προτιμούν να τρώνε πολλές φορές την ημέρα κι από λίγο την κάθε φορά.

Οι Έλληνες, κατά την εποχή της μεγάλης ακμής τους, έτρωγαν μόνο μια φορά την ημέρα. Και το φαγητό τους κάθε άλλο ήταν παρά πλούσιο. Το ίδιο κι οι Ρωμαίοι. Για πολυτελή συμπόσια, τόσο στους πρώτους όσο και στους δεύτερους, εισήχθησαν αργότερα, κατά την περίοδο της παρακμής. Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι η λιτότητα είναι σημείο δύναμης και ακμής, ενώ το πλούσιο φαγητό φανερώνει έκφυλο και παρακμή.

Στην εποχή του Λουδοβίκου 14ου, οι άνθρωποι έτρωγαν μόνο και μόνο για ν' απολαύσουν το φαγητό κι όχι γιατί αισθάνονταν την ανάγκη του. Γι' αυτό, γύρω στα 50, πάθαιναν όλοι ποδάγρα. Πολλές φορές για να μη χάσουν κανένα από τα φαγητά, που σερβιρίονταν στα διάφορα γεύματα, αποτραβιόνταν σε μια απόμακρη γωνιά, έβάζαν το χέρι στο λαιμό τους για να ελαφρύνουν το στομάχι τους κι έπειτα ξαναγύριζαν στο τραπέζι και συνέχιζαν το φαγητό.

Από την καθαρά φυσιολογική άποψη, ο οργανισμός μας έχει ανάγκη κάθε μέρα από ορισμένα στοιχεία: πρωτεΐνες, λιπαρά, σάκχαρο, λίπη, μεταλλικά άλατα. Όταν το σώμα μας την ποσότητα που του χρειάζεται δεν έχει ανάγκη από τίποτα άλλο.

Αυτό όμως θα ήταν σωστό για έναν άνθρωπο που θα ζούσε έξω από το πλαίσιο της κοινωνίας ή σε μια κοινωνία, που η ζωή της θα ήταν ρυθμισμένη έτσι.

Αλλά στις σύγχρονες κοινωνίες τα πράγματα γίνονται διαφορετικά. Κάθε μέρα έχει καθιερωθεί ένα δικό της ρυθμό εργασίας, γευμάτων και ψυχαγωγίας. Σ' αυτό το ρυθμό ο οργανισμός μας συνθίζεται και με τον καιρό τον κάνει δικό του.

Έτσι, δεν είναι πάντοτε εύκολο να τον μεταβάλλουμε. Νά γιατί πεινάνε τις ώρες που έχουμε συνθισθεί να τρώμε. Ο οργανισμός μας, κατά τις ώρες αυτής της ανάγκης, αισθάνεται κατά τις ώρες αυτής της ανάγκης τσούξιμο. Την ίδια πείνα θα αισθανόταν κι αν άκουσε το σώμα μας προηγουμένως, σε μια ώρα που ήταν έξω από τις συνήθειές του, όλα τα στοιχεία που του είναι απαραίτητα. Αλλά ποιά είναι το καλύτερο από τα εν χρήσει συστήματα;

Από μια έρευνα που έγινε τελευταία στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, προκύπτουν τα εξής:

1) Όταν η εργασία συνεχίζεται και το απόγευμα, είναι καλύτερο ν' αντικαθίσταται το μεσημεριανό φαγητό μ' ένα απλό τσούκι, π.χ. ένα σάντουιτς, ένα ποτήρι γάλα κλπ. Έτσι δεν επέρχεται διακοπή στο ρυθμό της εργασίας.

2) Το μεσημεριανό γεύμα είναι απαραίτητο μόνον στους ανθρώπους που εργάζονται σε βαρείες εργασίες, καθώς και στους πνευματικούς ανθρώπους. Στους άλλους, αντί να δίνει δύναμη, χαλαρώνει, τσιμπολογώντας, τη ζωτικότητα τους και μειώνει την απόδοσή τους. Ο άνθρωπος άραγε να συνέλθει έπειτα από το μεσημεριανό ύπνο; Έπειτα από ένα βαρύ γεύμα, όμως, ο μεσημερινός ύπνος είναι απαραίτητος.

3) Το θραύνο γεύμα μπορεί να είναι το κύριο, αν δεν προηγήθηκαν άλλα κατά τη διάρκεια της ημέρας. Στην περίπτωση αυτή, όμως, πρέπει να μεσολαβούν τουλάχιστον δυο ώρες ύπνου να πλαγιάσουμε.

4) Αν τρώμε γερά το μεσημέρι, το θραύνο φαγητό πρέπει να είναι ελαφρύ.

5) Το πρωινό φαγητό μας δίνει δύναμη για την εργασία της ημέρας. Μπορεί να είναι οδοντοποιοτικό, αλλά όχι θραύ. Ένα βαρύ πρόγευμα μας προδιαθέτει άσχημα για την εργασία της ημέρας.

6) Τα συχνά γεύματα κι από λίγο την κάθε φορά ενδυναμώνει στους ανθρώπους που θέλουν ν' ασκησθούν. Αν θέλετε ν' απολαύσετε, θα περιορίσετε επίσης στο ελάχιστο το θραύνο φαγητό.

Έκατοντάδες χιλιάδες καταναλωτές κατέκτησε μέχρι σήμερα η ASTOR.

Γνώμη

- ★ Από την πρώτη στιγμή δά αγαπήσετε και σεις την ASTOR.
- ★ Διότι είναι ένα τέλειον προϊόν όπως όλα τα προϊόντα που προσφέρει η ASTOR.
- ★ Παρεσκευάσθη με τα πλέον σύγχρονα μέσα της Έπιστήμης και ασφαλώς δά ένδουσιάζη και σας.
- ★ Έπεβλήθη με την ποιότητα και το όρωμά της.
- ★ Η προσθήκη δέ της μοναδικής χημικής συνδέσεως CAREX δά την εξουδετέρωσι των βακτηριδίων του στόματος την κατέστησε ασυναγώνιστη.

Οδοντοποιοτα
ASTOR
με CAREX
ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

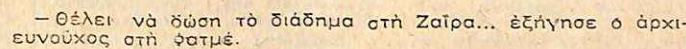
ὁ Πῶς μινύονυ σνήθως στὰ σπῖστια
 οἱ διαρρηκτικῆς· Ἡ κοινότηρ καὶ εὐκο-
 λώτερη μέθοδος εἶναι ἀπὸ τὴν κυρία
 εἰσόδου. Πράγματι, οἱ ἐξωτερικοὶ τῶν
 περισσοτέρων σπιτιῶν οἱ ἐξωτερικοὶ τῶν
 ἔξω ἔχουσι τώρα κλειδορίαις τύπου
 «Γέλ», μένουσιν δὲ ἐπὶ τοὺς πλείστον
 κλειδορίαις τοῦ νότυ. Ὁ διαρρηκτικὸς
 ἀνοίγει λοιπὸν ἔνα λεπτὸν καὶ ἀσκέει
 σκληρὸ φύλλο ἀπὸ πλαστικῆς οὐσίας
 (τὴν λεγομένην κοινὰς «τελστικὴν οὐσία»)
 ὁ ἄνεμος σπῖν πύρκα καὶ σπῖν «κρσόν»
 κ.σ. τοῦ μέρους τῆς κλειδορίας. Καί
 ἐν κατὰλληλῃ καὶ ἐπιθέσει κινῆσαι τὴν
 πύρκα μ' αὐτὸ πρὸς τὰ πῖσα τῶν
 «πῖσιν» τῆς κλειδορίας καὶ ἀνοίγει
 τὴν πύρκα, γρηγορὰ καὶ ἀσκέει.
 Ὁ περισσοτέρως ποὺ θὰ τὸν δῇ, θὰ
 ἴναι περὶ τὸν γιὰ τὸ νοικοκύρη τοῦ σπι-
 τοῦ πρὸς τὸν χρησιμῶταί τοὺς κλειδο-

Εἰσαῖτε ἄλλωστε ἐντελῶς ἀπρωτοι-
μασμένοι γι' αὐτὴ τὴν περίπτωσι. Κι'
ἀν ἀκούα ἐνέετε πρόχειρο εἶνα πιστοῖι,
θὰ εἶναι ἀρκετὰ σταθερὸ τὸ γέρι ὅας,
γιὰ νὰ πυροβολήσετε; "Ενέετε ἀσκητὴ
αὐτοκουλανγία, ὥστε νὰ κινηθῇτε ἀ-
θρόνυδα; "Κι' εἰσαῖτε σίγουρος πῶς

Σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι, διατηρήσα-
 ὅσοι μπόρετε τὴν ἡρεμία σας, ὑπα-
 κοῦσατε στὶς διαταγές του, συγχρονῶς
 διὼς φροντίζετε ν' ἀποτυπώσετε στὴ
 μνήμη σας τὴν εἰκόνα του, γιὰ νὰ τὸν
 περιγράψετε ἀργότερα στὴν ἀδυνα-
 μία. Προσέξτε ἐπίσης τὶ ἀγγίξει, ποῦ
 στάθηκε, καθὼς καὶ κάθε τὶ τοῦ ἰδιαι-
 τεροῦ στὴ φωνὴ του ἢ στοὺς τρόπους
 του.

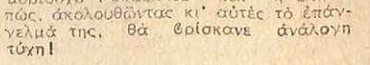
Η Φωτμή δὲν ἐνδιαφερότανε κα-
θόλου γιὰ τὴν καινούργια εὐνοουμέ-
νη, γιατί ὁ σουλτάνος εἶχε πάψει ἀ-
πὸ χρόνια νόσους τὴ νύχτα στὸ

55

1990

βώνη σε κάθε στιγμή αν καθαρίσο

του φρονιμο να πεταχтите απ
το κρεβάτι σας.

Η «μάντισσα του Μονάχου» Ρόζλ Στουμπέργκερ

Η ΜΑΝΤΙΣΣΑ του Μονάχου

Οι ζοφερές προφητείες της της στοίχισαν το μισό των ανθρώπων και την απομένοντα της από την κοινωνία

ΑΠΟΜΟΝΩΜΕΝΗ από τον κόσμο, ολομόναχη σ' ένα μικρό οπτάκι στο βόρειο άκρο του Μονάχου, μισπημένη απ' όλους σχεδόν όσους γνώρισε στη ζωή της, περνάει τις τελευταίες ημέρες της μιά ηλικιωμένη γυναίκα 76 χρόνων, προσευχόμενη στο Θεό να την πάρει όσο το δυνατόν πιο γρήγορα τα κοντά του. Η τραγωδία της στάθηκε το υπερφυσικό χάρισμα, που της έδωσαν οι μοίρες από την ίδια στιγμή που γεννήθηκε: «Ενα χάρισμα, που κάθε άλλη θα την έκανε ζαπλουντή και ευτυχισμένη, μα που στην ίδια δεν έδωσε παρα μόνο τη δυστυχία. Με το όνομα (ή μάντισσα του Μονάχου) είναι γνωστή σ' όληκληρη τη Γερμανία η γυναίκα αυτή, η Ρόζλ Στουμπέργκερ. Και, πραγματικά, είναι, θα μπορούσε να η καλέσει, η μόνη αυθεντική μάντισσα της εποχής μας. Αντίθετα από τους άλλους διάσημους (συναδελφούς) της, δεν έχει την παραμικρή ιδέα από αστρολογία, από χαρτομαντεία, από καφεμαντεία και τα παρόμοια. Για να προβλέψει το μέλλον, ούτε να καταβύθι σ' αυτά τα μέρη χρειάζεται ούτε να την υπνωτίσουν, όπως υπνωτίζονται τα μάντιου. Είναι προικισμένη με μια εκπληκτική δύναμη ενόρασης, που την κάνει να βλέπει σαφώς, την ίδια καθαρότητα, που βλέπει και των γύρω της κόσμο. Το μέλλον αποκάλυπτεται μπροστά στα μάτια της, χωρίς να καταβάλλει γι' αυτό καμμία ιδιαίτερη προσπάθεια, χωρίς να επιβάλλει στον εαυτό της ούτε την στοιχειώδη αυτοσυγκέντρωση. Όσοι επιστήμημα, που αποτελεί η «μάντισσα του Μονάχου», δήλωσαν απόλυτη αδυναμία να το εξηγήσουν. «Κατάληγει κανείς να πιστεύει — ωμολογούν κάποιοι — στην ύπαρξη υπερφυσικών φαινομένων, που δεν επιδέχονται έρμηνεία από την ανθρώπινη λογική».

Η ίδια η Ρόζλ Στουμπέργκερ θα προτιμούσε χίλιες φορές να μην της είχε δοθεί το υπερφυσικό αυτό χάρισμα. Γιατί το χάρισμα αυτό δεν είχε άλλο αποτέλεσμα παρά να κάνει τους ανθρώπους να την φοβούνται και να την ισιάζουν. Στο χωριό, που γεννήθηκε, το Χάουσταλ, από μικρό κοριτσάκι ακόμη απέκτησε τη φήμη του «δαιμονικού πλάσματος», που ό,τι έλεγε, έβγαίνει αληθινό. Μόλις είχε κλείσει τα δύο χρόνια της και είχε αρχίσει να μιλάει, όταν έκανε την πρώτη σωστή (προφητεία) της. Ξαφνικά, μιά μέρα, έπιασε το κεφάλι της με τα δύο της χέρια κι' άρχισε να κλαίει και να ξεφωνίζει σπαραχτικά: — Το κεφάλι μου μπαμπά! Το κεφάλι του μπαμπά είναι γεμάτο αίματα! Λίγες μέρες αργότερα, ο πατέρας της Ρόζλ τραυματίστηκε σοβαρά σ' ένα τυ-

στόχημα. Τον φέρανε στο σπίτι του σε κακή κατάσταση, με μία σοβαρή πληγή στο κεφάλι, που χρειαζόταν να περάσει καιρός για να γιατρευτεί. Όταν η Ρόζλ έγινε 6 χρόνων, είχε κάνει κιόλας τόσες προφητείες, ώστε οι δικοί της να μην αμφιβάλλουν καθόλου για την παράξενη μαντική της δύναμη. — Πες μας, Ρόζλ, τη ρώτησε μιά μέρα η μητέρα της, πόσων χρόνων θα πεθάνεις ο πατέρας σου και ενώ; — Ο μπαμπάς θα πεθάνει 76 χρόνων κι' εσύ 75! αποκρίθηκε η Ρόζλ. — Ακόμη μιά προφητεία, που έμελλε να βγεί κατά γράμμα αληθινή! Μεγαλώνοντας η Ρόζλ Γκοδεντμπεργκερ — όπως ήταν το πατρικό όνομα της — δεν έπαψε να προλέγει δυστυχία, θανάτους και συμφορές. Από τα χείλη της, σπάνια έβγαίνει μιά χαρμόσυνη πρόβλεψη. Αυτό, μαζί με την έντυπωσιακή της δοκίμια — ως τα 18 της χρόνια, όλο το πρόσωπό της σκεπαζόταν από ένα σκούρο χνούδι, που άρχισε έπειτα σιγά-σιγά να εξαλείφεται — έκανε όλους στο Χάουσταλ να την κυττάζουν με μίσος και να την βρίσκουν στο πέρας της Προπατίδας, οι νέοι του χωριού δεν άφηναν ευκαιρία να μην την περιγελάσουν.

Μιά μέρα, που κάποιοι την πειραζέ-δπως συνήθει, η Ρόζλ στάθηκε και τον κάρφωσε με το διαπεραστικό της βλέμμα. — Έσένα σε λυπάμαι, τού είπε. Γιατί θα μείνεις γρήγορα χωρίς κεφάλι, χωρίς χέρια και χωρίς πόδι!

Εξη μύνης μόλις αργότερα, ο νεαρός πολτοποιήθηκε κυριολεκτικά από μιά μηχανή στο εργοστάσιο, όπου δούλευε. Το κεφάλι του, καθώς και το αριστερό χέρι και το αριστερό πόδι, είχαν γίνει μιά άμορφη μάζα, όταν κά-ταφεραν επιτέλους να τον τραβήξουν από τα σιδερένια δόντια της μηχανής.

Έπειτα από το τραγικό αυτό επεισό-διο, η Ρόζλ δε μπορούσε να μείνει ούτε μέρα στο Χάουσταλ. Εξορίστηκαν τους γονείς της πώς, αν δεν την έδιωχναν μακριά, θα την λυνταρίκιαν.

Στο Μόναχο, όπου εγκαταστάθηκε η μάντισσα, η όλη της είχε φτάσει πριν από εκείνη. Και μιά ασφαλιστική εται-ρία έσπευσε να την προσλάβει, λογα-ρίζοντας — και πολύ σωστά καθώς απο-δείχτηκε — πως θα έκανε χρυσές δου-λειές, με το παράξενο αυτό πλάσμα, που ήξερε να προβλέπει τα δυστυ-χία και τους θανάτους! Ο ρόλος, που της ανέθεσε, με αδρότητα άμοιρη, ή-ταν πολύ απλός: Η Ρόζλ θα συμβού-λευε την εταιρία ποιά ασφαλιστικά συμ-βάλλαι, στον κλάδο ζωής ή στον κλά-δο άτυχημάτων, θα έπρεπε να αποφεύ-γει ως επισημολή!

Για αρκετό καιρό, η Ρόζλ κέρδιζε το καθημερινό ψωμί της με την περιεργή αυτή δουλειά του μάντι-συμβουλάτορα, ως την εποχή που γνώρισε και παντρεύ-τηκε τον Γιόζεφ Στουμπέργκερ, ιδιο-κτήτη ενός μπακάλικου στο Μόναχο. Και στην περίπτωση, τον γάμο της, η Ρόζλ την είχε προβλέψει όλα με ακρί-βεια!

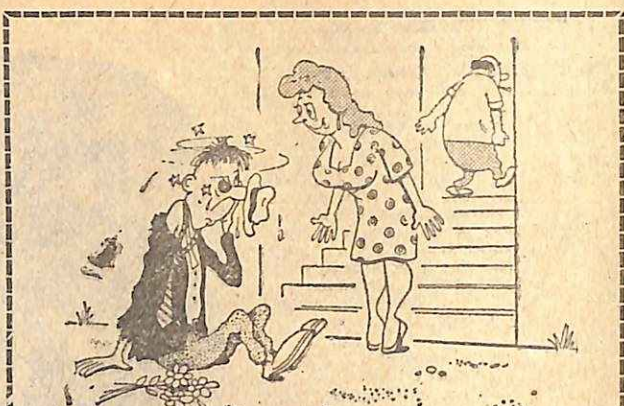
(Στις 2 Ιουνίου — είχε γραφεί στη μητέρα της — θα γνωρίσει έναν άντρα ο οποίος θα σε κάνει ευτυχισμένη, ως τότε, θα με βρή συμπαθητική και θα με ζητήσει σε γάμο).

Πραγματικά, την ημέρα που πρόβλε-ψε, γνώρισε τον Στουμπέργκερ σε μιά έκδοσή και, λίγο καιρό αργότερα, έ-γιναν οι γάμοι τους. — Από τότε, που παντρεύτηκε, η «μάν-τισσα του Μονάχου» έπαψε να προσφέ-ρει τις έμμεσες υπηρεσίες της στην α-σφαλιστική εταιρία. Της είχαν στοιχι-σει, αυτές οι υπηρεσίες, πολλών την έχθροτητα και η Ρόζλ είχε κουρασθή να εμπνέει γύρω της το μίσος.

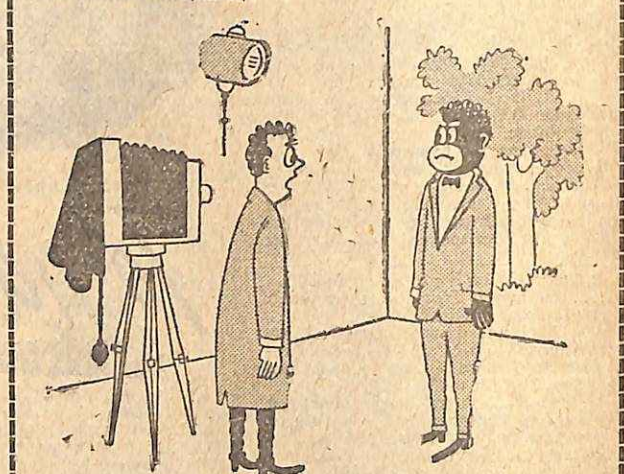
Ασάκι μονάχα, χωρίς να ξανακάνει πιά βιοποριστικό επάγγελμα τις μαντι-κές της ικανότητες, εξακολουθούσε να προλέγει το μέλλον σε όσους της το ζητούσαν επίμονα. Άλλα και οι σπάνιες αυτές περιπτώσεις, που χρησιμοποιού-σε το μαντικό της δαιμόνιο, στάθηκαν αρκετές για να απομυθώσουν έντελως την Ρόζλ από την κοινωνία των ανθρώ-πων. Ζοφερές, απαισιόδοτες και, δυστυ-χώς, ακριβέστατες πάντα, οι προβλέ-ψεις της εμπνέανε την έχθροτητα α-πέναντί της των ανθρώπων εκείνων που κατάφευγαν σ' αυτήν με την κρυφή ελ-πίδα μιάς επιβεβαιώσεως των πιο ρόδι-νων όνειρων τους.

Μετά τον θάνατο του Γιόζεφ Στουμ-περγκερ, η χήρα του άρχισε να ζει σαν έρημιτρίσα, χωρίς να δέχεται κανέναν πιά στο καταφύγιό της, για να του α-ποκαλύψει το μέλλον.

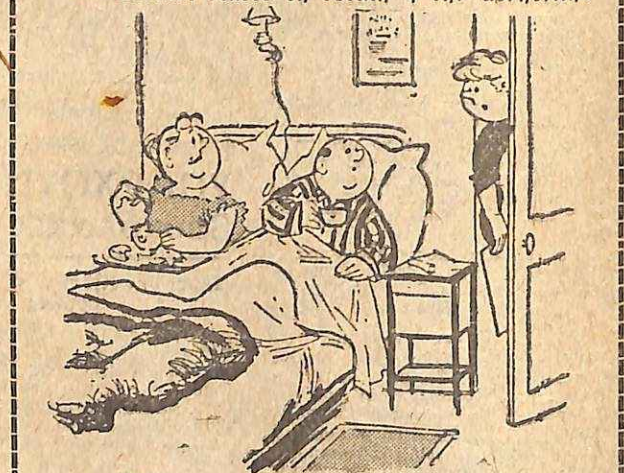
— Άρκετους, λέει, έκανα ως τώρα δυ-στυχιμένους. Δεν χρειάζεται να κάνω και άλλους...

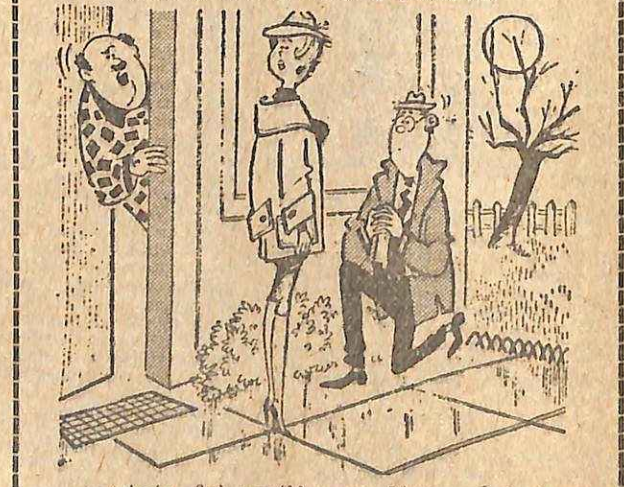
Μην κάνεις έτσι, Κωσταντίνε. Ο μπαμπάς μου σε συμπαθεί, αλλιώς δε θα σε ρωτούσε, αν είσαι ασφαλισμένος!

Λοιπόν, θέλετε τη θετική ή την αρνητική;

Το λογάρισμα, δεσποινίς! — Αμέσως, κύριε! Μαζί ή χωριστά;

Ανών, βοή κοπέλλα μου, δώσ μου αυτό το ω-λί γιατί θέλω να κοιμηθώ!

Είσαστε βάρος ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΣΑΣ;

Η μήπως υπέρχ η συντροφική;

ΕΧΕΤΕ σκεφθεί ποτέ τι είσαστε για τον άντρα σας; Μερικές γυναίκες δεν κατορθώνουν να είναι τίποτ' άλλο από βάρος. Σ' άλλες, υπερισχύει ο ρόλος της μητέρας. Άλλες, τέλος, συνδυάζουν άριστοτεχνικά την τρυφερότητα με την κατανόηση και γίνον-ται για τον άντρα τους αληθινές συν-τρόφισσες, που τον ξεκουράζουν και τον ενισχύουν στις προσπάθειές του. Σε ποιά από αυτές τις τρεις κατη-γορίες ανήκετε; Για να το μάθετε, θα πρέπει ν' απαντήσετε με απόλυτη ειλικρίνεια στις κατωτέρω ερωτήσεις:

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

1) Όταν γυρίζω από την έρ-γαλία του:

Α. Τού αφηγείστε όλα τα λάθη ή τις ζημιές που έκαμε ή υπηρέτρια;

Β. Περιμένετε να μιλήσει αυτός πρώτος;

Γ. Τον ρωτάτε να σας πη τι νέα έχει;

2) Όταν φέρνω μαζί του ένα φίλο του:

Α. Τον στέλνετε ν' αγοράσει κον-σέρβες, ζαμπόν, φρούτα κλπ.;

Β. Φροντίζετε ώστε να υπάρχει πάντα κάτι στο σπίτι για τις έκαι-μετικές περιστάσεις;

Γ. Προβλεπείτε, εκτός από το κανονικό φαγητό, να φτιάξετε και κάτι το έκτακτο;

3) Όταν φέρνω ένα καινούρ-γιο λαμπαντέρ που αγοράσε:

Α. Βρίσκετε πως πλήρωσε τα ού-πια απ' ό,τι αξίζει;

Β. Τού λέτε ότι μπορούσατε να περσάσετε και χωρίς αυτό;

Γ. Τού λέτε ότι, αφού το αγοράσε αυτός, δε μπορεί παρά να είναι ω-ραίο (έτσι κι' αν δε σας άρεση);

4) Στην περίπτωση που θέλετε ν' αλλάξετε σπίτι:

Α. Τού φωνάζετε διαρκώς, ότι πρέ-πει να φύγει να βρή καινούργιο σπίτι;

Β. Ψάχνετε μόνιμ σας για να μη τον κοουράσετε;

Γ. Δε δείχνετε βία; (Όποτε βρεθή).

5) Το παιδί σας πήρε 4 στο οκολέο:

Α. Λέτε αμέσως, ότι δε μπορούσε να γίνει διαφορετικά, αφού κληρονό-μησε το μυαλό του πατέρα του;

Β. Αφιερώσατε μερικές ώρες για να κάμει μάθημα στο παιδί σας;

Γ. Λέτε, ότι δεν έχετε καμμία διά-θεσι να κάμει το παιδί σας σοφό;

ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟ Η

ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

1) Όταν θέλω να κάνω έναν περίπατο στην εξοχή:

Α. Τού λέτε, ότι αυτόι οι περίπα-τοι δε σας ενδιαφέρουν;

Β. Τού ετοιμάζετε τα κατάλληλα ρούχα;

Γ. Δεχόσαστε με χαρά κι' ένθου-σιασμό την πρότασή του;

2) Όταν θέλω να νοικιάσω μιά βάρκα:

Α. Τού λέτε ότι, αν του άρεση, ως πάμ μόνος του;

Β. Προσπαθείτε να ξεακρίβώσα-τε αν η βάρκα είναι γερή;

Γ. Ετοιμαζόσαστε αμέσως για να τον συνοδεύετε;

3) Όταν στο ξενοδοχείο όπου μένω, οι θάουροι δεν σας α-φίνουν να ηούχασετε:

Α. Τού λέτε: «Αυτό είναι το ξε-νοδοχείο που διλέξετε»;

Β. Προσπαθείτε να βρήτε ένα κα-λύτερο;

Γ. Βάζετε βαμβάκι στα αυτιά σας για να μην ακούτε;

4) Τού άρεσει να φοράει όρντ:

Α. Τού λέτε, ότι ντρεπόσαστε να βγείτε μαζί του έξω;

Β. Τού αγοράζετε δυο ή τρία για να είναι πάντοτε ευπαραστάτος;

Γ. Τού λέτε, ότι σας φαίνεται σε νέος 20 χρόνων;

5) Όταν πγαίνετε στο ρε-στωράν:

Α. Αν παραγγείλει ένα μπφτεκι, τού υπενθυμίζετε αμέσως ότι είναι ακριβό;

Β. Φροντίζετε να μην τρώει φαγη-τό, που μπορούν να τον πειράξουν στο στομάχι;

Γ. Τού υποδεικνύετε να πάρη τα

φαγητά, που ξέρετε πως τού άρε-σουν περισσότερο;

ΟΤΑΝ ΕΙΣΑΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΕ ΑΛΛΟΥΣ

1) Ο σύζυγός σας άφηναίται κάποιες παλιές επιτυχίες του (στον κύκλο της δράσεώς του).

Α. Τού λέτε ερωτικά, ότι θα ήταν καλύτερο ν' άφηγηθή τις απο-τυχίες του;

Β. Μ' όλο που τις ξέρετε, τον ά-κούτε μ' ένα καλόκαρδο χαμόγελο στα χείλη;

Γ. Φοβόσαστε μήπως δεν τις το-νίσω όπως πρέπει;

2) Ο σύζυγός σας κάνει στα χαρτιά:

Α. Τού λέτε, ότι δεν ξέρετε να παί-ξει;

Β. Προσπαθείτε με καλό τρόπο να τον κάμει να σταματήσει το παι-χνίδι;

Γ. Λέτε: «Όποιος χάνει στα χαρ-τιά, κερδίζει στην άαητη»;

3) Όταν τον βλέπετε να φερ-τάρ με μιά άλλη γυναίκα:

Α. Τού κάμει αμέσως φασαρία;

Β. Κάνετε πως δεν καταλαβαί-νετε;

Γ. Φλερτάρτε με τον πρώτο άν-τρα που θα βρεθή μπροστά σας, για να τον κάμει να ζηλεύει και να τρέξει κοντά σας;

4) Ένας φίλος σας προκα-λεί σε νεύμα:

Α. Στραβοδουλοποιάζετε λέγοντας πως δεν έχετε κανένα φόρμα της προσητής;

Β. Σιδερώνατε και φρεσκάρτε τα ρούχα του συζύγου σας;

Γ. Κάνετε τα άδύνατα δυνατά για να βγείτε κι' οι δυο αποπροσώπων;

5) Μιά φίλη σας αγοράζει ένα γούνινο παλτό:

Α. Λέτε: «Είναι τυχερή, γιατί ο άν-τρας της κερδίζει πολλά χρήματα»;

Β. Λέτε: «Θα ήταν καλύτερο αν έκανε μερικές οικονομίες»;

Γ. Λέτε: «Εμείς είμαστε πιο εū-τυχισμένοι, κι' ως κερδίζουμε λιγώ-τερα»;

ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ

1) Ο άντρας σας δεν πήρε την ούση που περιμένα:

Α. Τού υπενθυμίζετε πως από πέ-ρσι γυρίζετε με το ίδιο φόρμα;

Β. Προσπαθείτε να εξοικονομήσα-τε τα πράγματα που μπορείτε καλύτερα;

Γ. Τού λέτε, ότι κι' ο Διάβολος ή ο Ροκφέλλερ ξεκίνησαν από λίγα;

2) Ο άντρας σας μιλάει για την εργασία του:

Α. Τού διακοπείτε λέγοντας του, ότι προτιμά να πάει να κοιμηθή;

Β. Προσπαθείτε να του δώσατε κά-ποια χρήσιμη συμβουλή;

Γ. Τον ελπιώνετε ν' άρραος και τη δραστηριότητά του;

3) Ο άντρας σας έχει κάποια όμορφη υπάλληλο στο γραφείο του:

Α. Δε χάνετε ευκαιρία, που να μην την κακοχρησιάζετε;

Β. Μιλάτε γι' αυτήν όπως και για οποιαδήποτε άλλη γυναίκα;

Γ. Τρυφεραίνετε το ενδιαφέρον και την τρυφερότητα σας;

4) Τού τηλεφωνείτε στο γρα-φείο:

Α. Κάθε φορά που νοιώθετε την ανάγκη να κοιμηθείτε;

Β. Όταν είναι ανάγκη να τού θυ-μιάστε κάτι που ξεχάσατε;

Γ. Μόνον όταν πρόκειται να τού πητε κάποιο ευχάριστο νέο;

5) Όταν είναι υποχρεωμένος να καθίση περισσότερο από τη συνήθισμένη ώρα στο γραφείο του:

Α. Τού κατεβάζετε τα μούτρα ο-ταν γυρίση;

Β. Πρώτε μόνιμ σας και τού φυλά-τε το φαγητό του;

Γ. Τον περιμένετε να γυρίση για να φάτε μαζί;

Και, τώρα να τα συμπερασμάτα, που θα βγάλετε:

Αν στις απαντήσεις σας υπερί-σχύουν τα «Α», είσαστε εύθεστη, γκριζάρια και εγωίστρια. Πιότα απ' ό,τι κάνει ο άντρας σας δεν είναι καλό για σας. Έτσι, χάνετε σιγά-σιγά την αγάπη του και καταναίτε βάρος γι' αυτόν. Το λάθος, όμως, είναι δικό σας.

Αν υπερισχύουν τα «Β», ανήκετε στον καλούμενο «μητρικό» τύπο. Εί-σαστε όλο φροντίδες για τον άντρα σας, προσπαθείτε να τον καθοδηγή-τε χωρίς να το καταλαβαίνει και κανε-τε ότι μπορείτε για να μη στενο-χωρηθή.

Αν υπερισχύουν τα «Γ», είσαστε μιά αξιολάτρευτη σύντροφος, που κά-θε άντρας θα την ήθελε για σύζυγο.

Ένας σύγχρονος Τριστανός

ΕΙΜΑΙ ένας νέος πολύ ρωμαν-τικός. Μπορεί να κάθωμαι ό-λη τη νύχτα και να κυττάζω το φεγγάρι, απαγγέλλοντας στίχους του Μαλακάση και του Πορφύρα. Μπορώ να στέκω ώρες ολόκληρες και να κυττάζω μιά ανθισμένη μουσμουλιά. Μπορώ να κλαίω με αναφυλλιά, μπροστά σε μιά τρυ-φερή έρωτική σκηνή ενός θεα-τρικού έργου και μπορώ να ξενο-χτώσω, διαβάζοντας ένα ρωμαν-τόο της Ντελύ. Με λίγα λόγια, είμαι ένας καλισταρμένος νέος, ακούων στο ποικιλικό όνομα Τρι-σταντάφυλλος και αν ποτέ συνδε-θώ με γυναίκα, πρέπει να είναι λίγο ώχρη και να βήκη, για να μου θυμίζει την «Κυρία με τας Καμελιές». Τέτοια θέλω να εί-ναι η κόρη των όνειρων μου κι' ως μνήμη έχω δεύτερο κομψινάζον ν' αλλάξω. Μη μου πητε για προί-κες και τέτοιες άπιδες, γιατί θα σας κόψω την καλημέρα. Πέστε μου μόνο γι' αστέρια, για νολα-νές θάλασσες, για μαδιά δειλι-νές, για ζουμπουλία και όρταναι-ες, για πράσινα λειβάδια. Για τέ-τοια πείτε μου. Γιατί τέτοια τρά-βαζε η ρωμαντική μου ιδιοσυγκρα-σία. Γι' αυτό και μέχρι σήμερα η καρδιά μου έβρινε παρθένα από κοούσμε το φλοιστό των κυμά-των! της είπα.

—Με τέτοια βροχή στην ακρο-γιαλία; Βλαμμένος είσαι;

—Που να πάμε; Δε βλέπεις ό-τι ο Θεός ρίχνει καρεκλοπόδαρα; Άρχεια να κλονίζωμαι. Μιά

«Ιζόλδη» να μιλήσει για καρεκλοπό-δαρα! Άδύνατον!

— Πάω στην ακρογιαλία ν' ά-κούσουμε το φλοιστό των κυμά-των! της είπα.

—Με τέτοια βροχή στην ακρο-γιαλία; Βλαμμένος είσαι;

—Που θέλεις να πάμε, παρθέ-να των λογισμών μου;

—Αλλά θα τη βρω, που θα μου πη;

Και τη βρήκα! Ήταν ένα βρά-δυ μελαγχολικό. Έρριχνε και φι-λοβρόχι, που ταίριαζε στην ρω-μαντική μου ψυχουσύνη. Κι' έ-γώ, κάτω από ένα κιόσκι, περι-μένα τη Βεατρίκη της καρδιάς μου. Είχα ένα προαίσθημα πως εκείνο το βράδυ η ρωμαντική μου φύση, θα έκανε την πρώτη ρω-μαντική της έξαρση. Και σέ-κει μου έφανε, περιμένοντας την Άεσταύρα των όνειρων μου, απαγγέλλοντας στίχους του Κα-δάρι. και δεν έφυγα ούτε όταν άρχισε ο ούρανος να ρίχνει οα-μαρία, όπως θα έλεγε ένας α-καλλιέργητος Τρισταντάφυλλος.

Ξαφνικά, κι' ενώ οι όροιοι εί-χαν γίνει βενετσιάνικα κανά-λια από τη βροχή, νοιώθω την καρδιά μου να νευρίζει παπαρού-νη και γαζίες. Ήταν εκείνη!

Η Ίζόλδη μου, που κατηγορείται ώχρη και υποκαμένη σαν μαν-τόνα του Μιχαήλ Άγγελου. Και

—Το πρώτο μου έρωτικό όνειρο δάδωσ και χάθηκε στη σκοτεινιά της βροχερής νύχτας...

Διηγήθηκα το περιστατικό στο φίλο μου το Σωτήρη κι' αυτός με άποησε.

—Σε παρασύρει ο ρωμαντισμός σου, Τρισταντάφυλλε! Άνε, Ίζόλ-δη μιά κοπέλλα που ζει στην έ-ποχή μας. Μ' έννοεις;

—Καλά, λοιπόν, το είχα κατα-λάβει πως δεν ήταν η Ίζόλδη! Μιά Ίζόλδη δε θα δεχότανε πο-τέ να πησ στα μουζούκια...

—Καλή νύχτα σας! της είπα ψυχρά και ανεχώρησα, τραλαβου-τώντας στα νερά της βροχής.

—Με νεία τα μυαλά! μου φώ-νιζε εκείνη από μακριά.

Το πρώτο μου έρωτικό όνειρο δάδωσ και χάθηκε στη σκοτεινιά της βροχερής νύχτας...

Διηγήθηκα το περιστατικό στο φίλο μου το Σωτήρη κι' αυτός με άποησε.

—Σε παρασύρει ο ρωμαντισμός σου, Τρισταντάφυλλε! Άνε, Ίζόλ-δη μιά κοπέλλα που ζει στην έ-ποχή μας. Μ' έννοεις;

—Καλά, λοιπόν, το είχα κατα-λάβει πως δεν ήταν η Ίζόλδη! Μιά Ίζόλδη δε θα δεχότανε πο-τέ να πησ στα μουζούκια...

—Καλή νύχτα σας! της είπα ψυχρά και ανεχώρησα, τραλαβου-τώντας στα νερά της βροχής.

—Με νεία τα μυαλά! μου φώ-νιζε εκείνη από μακριά.

Το πρώτο μου έρωτικό όνειρο δάδωσ και χάθηκε στη σκοτεινιά της βροχερής νύχτας...

Διηγήθηκα το περιστατικό στο φίλο μου το Σωτήρη κι' αυτός με άποησε.

—Σε παρασύρει ο ρωμαντισμός σου, Τρισταντάφυλλε! Άνε, Ίζόλ-δη μιά κοπέλλα που ζει στην έ-ποχή μας. Μ' έννοεις;

—Καλά, λοιπόν, το είχα κατα-λάβει πως δεν ήταν η Ίζόλδη! Μιά Ίζόλδη δε θα δεχότανε πο-τέ να πησ στα μουζούκια...

—Καλή νύχτα σας! της είπα ψυχρά και ανεχώρησα, τραλαβου-τώντας στα νερά της βροχής.

—Με νεία τα μυαλά! μου φώ-νιζε εκείνη από μακριά.

Το πρώτο μου έρωτικό όνειρο δάδωσ και χάθηκε στη σκοτεινιά της βροχερής νύχτας...

Διηγήθηκα το περιστατικό στο φίλο μου το Σωτήρη κι' αυτός με άποησε.

—Σε παρασύρει ο ρωμαντισμός σου, Τρισταντάφυλλε! Άνε, Ίζόλ-δη μιά κοπέλλα που ζει στην έ-ποχή μας. Μ' έννοεις;

—Καλά, λοιπόν, το είχα κατα-λάβει πως δεν ήταν η Ίζόλδη! Μιά Ίζόλδη δε θα δεχότανε πο-τέ να πησ στα μουζούκια...

—Καλή νύχτα σας! της είπα ψυχρά και ανεχώρησα, τραλαβου-τώντας στα νερά της βροχής.

—Με νεία τα μυαλά! μου φώ-νιζε εκείνη από μακριά.

Το πρώτο μου έρωτικό όνειρο δάδωσ και χάθηκε στη σκοτεινιά της βροχερής νύχτας...

Διηγήθηκα το περιστατικό στο φίλο μου το Σωτήρη κι' αυτός με άποησε.

—Σε παρασύρει ο ρωμαντισμός σου, Τρισταντάφυλλε! Άνε, Ίζόλ-δη μιά κοπέλλα που ζει στην έ-ποχή μας. Μ' έννοεις;

Κι' ἐγὼ τὸν ἐνοίωσα κι' ὅταν γνῶρισα τὴν Κάθριν, ἐπνίξα μέ-
σα μου τὸν Τριαντάφυλλο κι' ἐγίνα ἑ-
νας Τριαντάφυλλος συνετός, ἀλ-
λὰ ρωμαντικός πάντα. Τῆς ἀπὴν-
γεια στίχους τοῦ Παλαμά καὶ
τὴν ἐθγαλα δύο φορές περιπάτο
στὸ Ζάππειο μὲ σελινόφως. Ἡ
ψυχὴ μου πλημμύριζε ἀπὸ αἰσθη-
μα. Ἐνα αἰσθημα τρυφερό, σὺν
φερούργα ἀπὸ πιτορικό ἀγγέλο.
Ἀλλὰ ἡ Κάθριν δυσανασχέτησε.
— Τὴν σάσου, μωρὲ Τριαντά-
φυλλε, μοῦ εἶπε, μὲ περιπάτους
στὸ Ζάππειο θὰ τὴ βγάζουμε; Πα-
με καὶ πὶο ἐξω, νὰ μὰς δῇ ὁ
θεός!

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι κατὶ «μωρὲ»
καὶ κατὶ «θὰ τὴ βγάζουμε», δὲ
μοῦ ἄρεσαν. Ἀλλὰ, εὐγενής, δὲ
μίλησα καὶ τὴν Κυριακή, πού εἰ-
χε καὶ λακάδα, τὴν πῆρα καὶ πῆ-
γαμε στὴν Πεντέλη. Χειροπιασμέ-
νοι, ἀνεβήκαμε στὴ κορφή τοῦ
βουνοῦ καὶ θαυμάσαμε τὸ τοπίο.
Ἐπειτα, φάγαμε κατὰ ἀπὸ ἕνα
δένδρο καὶ χαλάρωσαμε μετὰ στὴ
οκιά. Ἡ Κάθριν σφίχτηκε κοντὰ
μου.

— Μ' ἀγαπᾷς, Τριαντάφυλλε; μὲ
ρώτησε, πλημμυρισμένη ἀπὸ ἔ-
ρωτα.

— Σὲ λατρεύω, Κάθριν! τῆς ἀ-
πάντησα.

Καὶ χωρὶς νὰ χάσω καιρὸ, ἀ-
πλώνω τὸ χέρι στὸ σακκίδιο καὶ
παίρνω τὸ βιβλίο «Ὅσα παίρνει
ὁ ἀνεμὸς», σελίδες 320.

— Τί εἶναι αὐτό; φώναξε μὲ ἀ-
πορία ἡ Κάθριν.

— Ἐνα ἀριστούργημα! Ἐνα
ρομάντζο, πού θὰ σ' ἐνθουσιάσει,
ἀγαπημένη μου! Τὸ «Ὅσα παίρ-
νει ὁ ἀνεμὸς» τῶφρα νὰ τὸ δια-
βάσουμε!

— Μὰ γιὰ νὰ διαβάσουμε... πα-
ραμύδια ἤρθαμε ἐδῶ, μωρὲ Τρι-
αντάφυλλε; διαμαρτυρήθηκε ἐν-
τόνως ἡ Κάθριν.

— Δὲν ἔχεις δίκιο, τῆς λέω.

Εἶναι ἕνα βιβλίο γεμάτο ἐρωτα!

— Βρέ, παρὰ τὸ μ' ἡσυχάζει!

— Γιατί; Δὲ σ' ἄρεσει τὸ «Ὅ-
σα παίρνει ὁ ἀνεμὸς»;

— Ὁχι!

— Τί σ' ἄρεσει τότε;

— Τὸ «Ὅσα παίρνει καὶ σπῶ-
νει ὁ... διάβολος!» ταίριζε ἡ Κά-
θριν.

Καὶ σπῶθηκε νὰ φύγῃ.

— Τί θέλεις νὰ πῆς, Κάθριν;

Δὲ σὲ καταλαβαίνω...

— Τί θέλω νὰ πῶ;—ἀπάντησε αὐ-
τὴ, καθὼς ἐφευγε θυμωμένη. Ὁ-
τι εἶσαι ἕνας μεγάλος βλάκας.

Αὐτὸ θέλω νὰ πῶ! Κατάλαβες
τώρα;

Καὶ πάλι δὲν κατάλαβα. Μὲ εἶ-
πε βλάκα. Γιατί ἄραγε;

Σ. Δ.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΕΛ. ΚΙΚΙΔΟΥ

Τῆς Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἑρευνῶν. Βρα-
βεῖον Τηλεπαθείας μακρᾶς ἀποστάσεως
Δέχεται ὁδὸς Μετσόβου 25 Α' ὁδὸς
(στάσις Μουσείου) 9—1 π.μ. καὶ 5—8
μ.μ. Τηλ. 810.975.

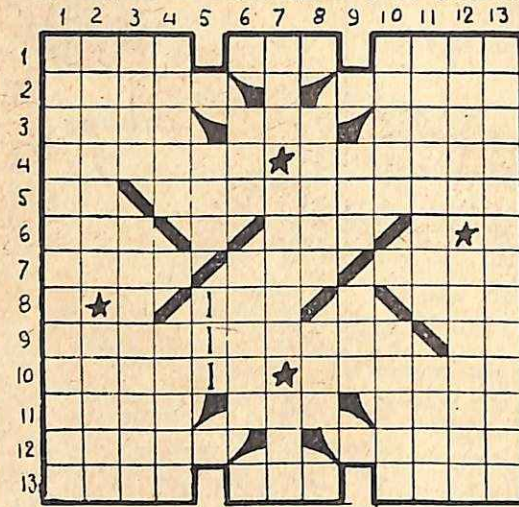
Τὰ σκοτώνει
ΟΛΑ!
ΤΟ ΑΡΩΜΑΤΙΚΟΝ
ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΝ
SECO

ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΥΡΓΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
"ADELCO"

Γιὰ μικρούς

Ἄνω - Κάτω σταυρόλεξε

Στὸ σταυρόλεξο αὐτό, ἀντὶ νὰ σὰς δώσουμε τίς ἐξηγή-
σεις τῶν διαφόρων λέξεων, πού θὰ τὸ συμπληρώσουν, σὰς
δίνουμε τίς ἰδιεὲς τίς λέξεις, ὅχι δέδοται μὲ τὴ σειρά ἐμφανί-
σεώς τους μέσα στὸ σταυρόλεξο, ἀλλὰ κατ' ἀλφαβητικὴ

σειρά. Τὰ τρία «11», πού τοποθετήσαμε ἤδη στὸ 5 κα-
θέτως θὰ σὰς βοηθήσουν σημαντικά στὴ συμπλήρωσι καὶ
τοῦ ὑπολοίπου σχεδίου.

ΑΒΑΝΑ — ΑΒΑΝΤΑ — ΑΒΕ — ΑΛΤΙΣ — ΑΠΑΛΟ —

ΑΠΕΡΓΟΣ — ΑΡΑΙΟΙ — ΑΦΙΣ.

ΒΕΝ.

ΔΓ — ΔΕ.

ΕΚΑΤΟ — ΕΠΑΝΩ — ΕΠΕΚ — ΕΡΗΜΑ — ΕΡΜΑΝ —

ΕΤΙ.

ΙΑΣ — ΙΒΗΡΙΑ — ΙΟΣ — ΙΩΝ — ΙΩΝΑΣ.

ΚΑΛΗ — ΚΑΠΑ — ΚΑΡΑΣ — ΚΑΤΑΔΙΩΚΤΙΚΟΣ —

ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΥΣΙΣ — ΚΙΤ.

ΜΕΔΟΥΛΑ — ΜΙΑΤ — ΜΙΣ.

ΝΑΤ.

ΟΙΣ — ΟΝΟΜΑ — ΟΤΑΡΟΥ.

ΠΑΝ — ΠΑΣΑ — ΠΟΙΝΙΚΕΣ — ΠΡΟΚΑ.

ΡΕΜΟ — ΡΟΥΣ — ΡΟΥΦ.

ΣΑΡΚΑ — ΣΑΣΑ — ΣΕΚ — ΣΕΛ — ΣΕΠ — ΣΙΔ —

ΣΙΔΕΡΕΝΙΟΣ — ΣΙΩΠΗΛΟΣ — ΣΚΥΛΙ — ΣΟΛ.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΣ — ΤΕΣΤ

ΩΣΙΣ.

Ποιά ἀπὸ τίς τρεῖς;

Ἀπὸ τίς τρεῖς ἀπαντήσεις, πού συνοδεύουν καθεμιά
ἀπὸ τίς κάτωθι ἐρωτήσεις, ἡ μιά εἶναι σωστή. Προσπαθῆ-
στε γὰ τὴ θρήτη διαγράφοντας τίς δύο ἄλλες.

1) Σὲ ποιά πόλιν ἔρρεται ὁ μεγαλύτερος σιδηροδρο-
μικὸς σταθμὸς τοῦ κόσμου;

— Στὴ Νέα Υόρκη — Στὴ Βιέννη — Στὸ Σικάγο.

2) Τὰ μαξιλάρια, πού γεμίζονται μὲ φτερά χήνας εἶ-
ναι τὰ πὶο μαλακά καὶ ἀναπνευστικά. Πόσες χήνες θίω-
σε πρέπει νὰ μαζήσουμε, γιὰ νὰ γεμίσουμε ἕνα κανονικὸ μα-
ξιλάρι;

— Μία χήνα — Τρεῖς χήνες — Πέντε χήνες.

3) Πῶς γράφεται μὲ ρωμαϊκοὺς ἀριθμοὺς ὁ ἀριθμὸς
400;

— ΧΜ — CD — ML.

4) Πόσες φηγούρες ὑπάρχουν σὲ μιά τράπουλα μὲ 52
χαρτιά;

— 12 — 16 — 24.

5) Τί ἦταν ἡ Ἑποπίν;

— Μία μυθικὴ χώρα — Μία Γαλιεὶς ἥρωϊδα — Ἐνα
μαγικὸ φάρμακο.

6) Χρησιμοποιεῖτε σήμερα καθημερινῶς κατὰ τὰ γεύ-
ματά σας τὸ κουτάλι, τὸ πιρουνί καὶ τὸ μαγαίρι. Μὲ ποιά
σειρά θίω-σε ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους τὰ τρία αὐτὰ ἐπι-
τροπέλια σκεύη;

— Πιρουνί, μαγαίρι, κουτάλι — Μαγαίρι, πιρουνί, κου-
τάλι — Μαγαίρι, κουτάλι, πιρουνί.

7) Πόσες φορές ἐξελέγη πρόεδρος τῶν Ἰνωμένων Πολι-
τειῶν ὁ Φρανκλίνος Ντελάνο Ροῦσβελτ;

— Δύο — Τρεῖς — Τέσσερις φορές.

8) Ζέρετε θέματα τὸ μεγάλο ἔρωτα, πού ἔνωσε κατὰ
τοὺς ἀρχαίους χρόνους τὴν Ἡρώ μὲ τὸ Λέανδρο. Μπορεῖ-
τε θίω-σε νὰ πῆτε πότε πέθανε ἡ Ἡρώ;

— Πόιν ἀπὸ τὸ Λέανδρο — Μαζὶ μὲ τὸ Λέανδρο — Με-
τὰ τὸ Λέανδρο.

9) Ἐνας ἄντρας, πού ἔζησε 175. 000 ὥρες θεω-
ρεῖται...

— Γέρος — Μεσκόπος — Νέος.

ΚΑΙ ΝΕΤΑΛΟΥΣ

10) Σὲ ποιά θάλασσα γύνεται ὁ ποταμὸς Μισσισιπή;
— Στὸν Εἰρηνικὸ ὠκεανὸ — Στὸν Ἀτλαντικὸ — Στὸν
Κόλπο τοῦ Μεξικού.

Ἀριθμητικὰ προβλήματα

1) Τοποθετήστε κατωτέρω, στὴ θέσι τῶν στιγμῶν, τοὺς
9 πρώτους ἀριθμοὺς 1 μέχρι 9, ἔτσι ὥστε κάνοντας τοὺς
λογαριασμοὺς, πού σὰς ἐπιβάλλουν τὰ ὑπάρχοντα ἀ-
ριθμητικὰ σημεῖα, νὰ ἐρίσκετε στὴν κάθε σειρά γιὰ ἀ-
ποτέλεσμα 16:

$$\begin{array}{r} \dots : \dots \times \dots = 16 \\ \dots \times \dots - \dots = 16 \\ \dots + \dots + \dots = 16 \end{array}$$

Θὰ χρησιμοποιήσετε ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς μιά μόνο
φορὰ τὸν καθένα.

2) Στὴν κατωτέρω διαίρεσι ἀντικαταστήστε τὰ 9
γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου μὲ τοὺς 9 πρώτους ἀριθμοὺς
1 μέχρι 9, ἔτσι ὥστε νὰ ἐπαληθεύσουν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι
ἀριθμοὶ τῆς διαίρεσῆς.

$$\begin{array}{r} \text{Α Β Γ Δ Ε Ζ} : \text{Η Θ Ι} \\ 2 \text{ } 6 \text{ } 8 \text{ } 1 \\ 6 \text{ } 5 \text{ } 6 \text{ } 2 \\ 4 \text{ } 8 \text{ } 7 \text{ } 8 \\ 1 \text{ } 5 \end{array}$$

Ποῖος εἶναι ὁ ἐξαψήφιος ἀριθμὸς καὶ μὲ ποῖο τριψή-
φιο τὸν διαίρεσαμε;

3) Ποιούς ἀριθμοὺς πρέπει νὰ τοποθετήσετε κατωτέ-
ρω στὴ θέσι τῶν στιγμῶν, γιὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ ὁ πολ-
λαπλασιασμὸς;

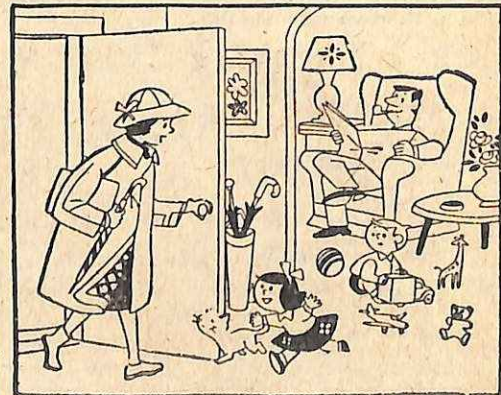
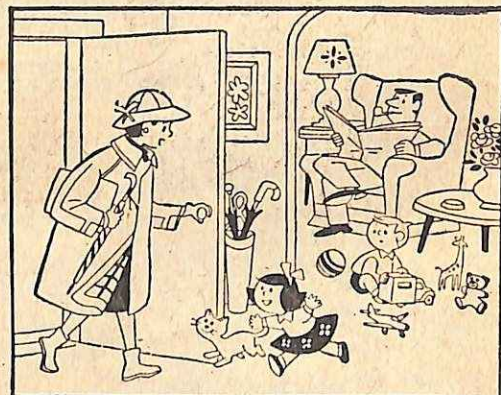
$$\begin{array}{r} \dots : 7 \\ \dots 8 \text{ } 7 \text{ } 1 \\ 2 \text{ } 7 \text{ } 6 \end{array}$$

Γιὰ νὰ σὰς διευκολύνουμε σὰς ἀποκαλύπτουμε πῶς θὰ
χρησιμοποιήσετε τρεῖς φορές τὸ 3 καὶ πέντε φορές τὸ 5.

Πόσα χρήματα εἶχε;

Ὁ κύριος Παπαδόπουλος κατεβαίνει στὴν ἀγορὰ α' ἑ-
να ὀρισμένο ποσὸν χρημάτων στὸ πορτοφόλι του. Ἐο-
δεύει 1400 δραχμὲς καὶ κατόπιν τὸ ἕνα ἐκὸς τῶν χρη-
μάτων, πού τοῦ μένουν κ' ὅταν ἐξαγοραῖζῃ τὸ σπίτι
τοῦ ἐλέπει πῶς τοῦ μένουν ἀκόμα 3500 δραχμὲς. Πόσα
χρήματα εἶχε ὁ κ. Παπαδόπουλος φεύγοντας γιὰ τὴν
ἀγορὰ;

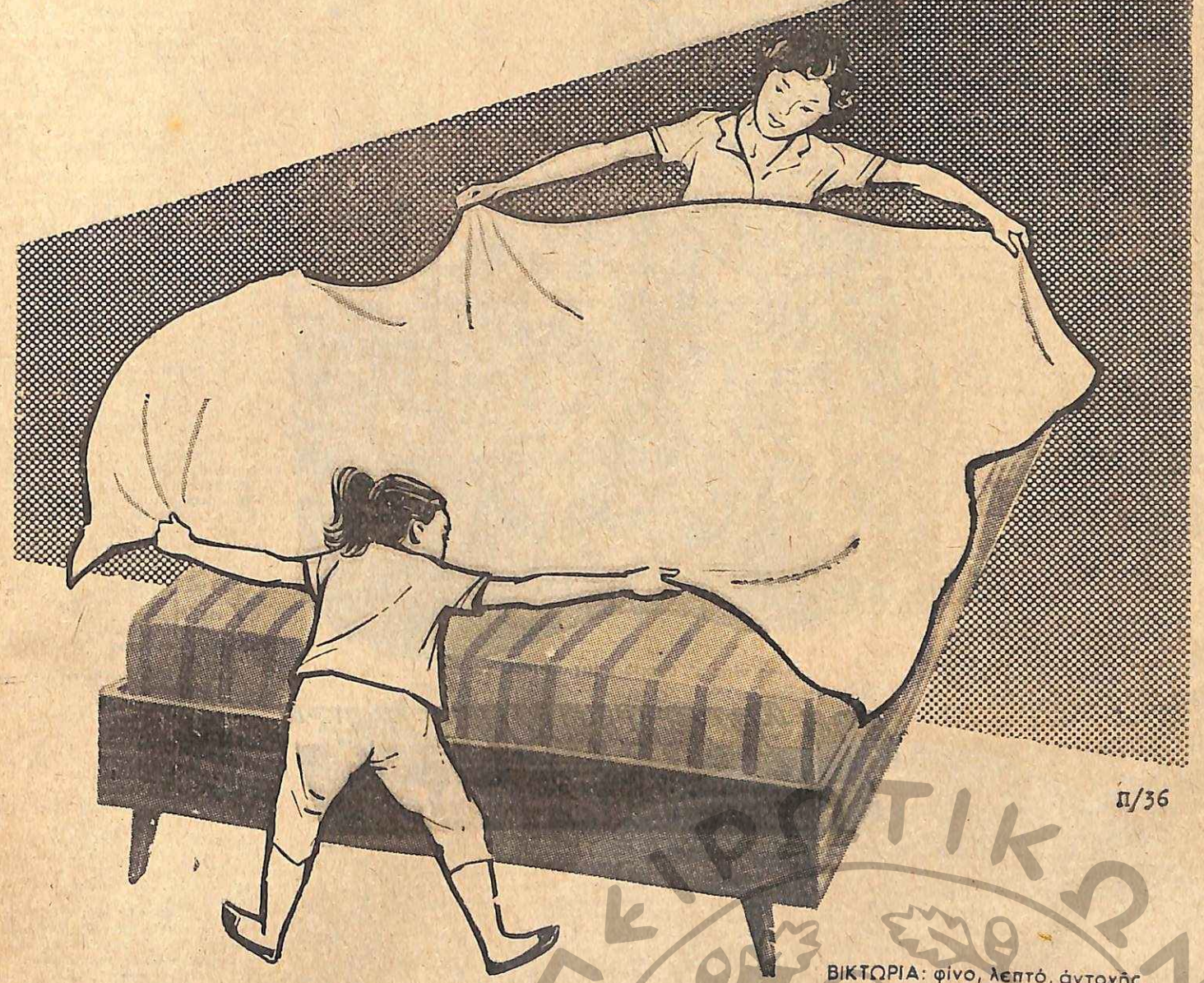
20 μικροδιαφορές

Οἱ δύο αὐτὲς εἰκόνες φαίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως τε-
λείως ὅμοιες κι' ὅμως διαφέρουν μεταξύ τους σὲ 20 ση-
μεῖα. Ἄν θέλετε νὰ ὑπερηφανεύεστε γιὰ τὴν παρατηρη-
τικότητά σας πρέπει νὰ θρητέ καὶ τίς 20 αὐτὲς διαφορὲς
μέσα σὲ 3 λεπτά τῆς ὥρας. Τὸ παιγνίδι γίνεταὶ πὶο ἐν-
διαφέρον, ἂν πάρουν μέρος σ' αὐτὸ δύο ἢ καὶ 3 παίκτες
συγχρόνως. Κερδίζει ἐκεῖνος πού θὰ θρητέ πρώτος καὶ τίς
20 μικροδιαφορὲς ἢ ἐκεῖνος, πού θὰ θρητέ τὴν ἐπὶ σὺν-
εσχῇ μὲσα στὸ μικρότερο χρονικὸ διάστημα.

Οἱ λύσεις στὴ σελ. 78

Μάθε το ἀπὸ τώρα...

...τὰ καλὰ σεντόνια εἶναι ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὑφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μὲ ὅ,τι θάζει ὁ νοῦς σὲ θαυμάκερὰ ὑφάσματα, ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΥΣ ΔΕ

ντύνει, στολίζει, νοιουσιουρεύει!

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: φίνο, λεπτὸ, ἀντοχῆς
Σεντόνια ὑψηλῆς ποιότητος
ΙΡΑΝΔΑ: Στερεὸ, πολυτελὲς
πάντα χιονάτο.
Νῦ 120: Γερό, λευκὸ ἢ σὲ ευχα-
ριστικούς ἀνεξίτηλους χρωμα-
τισμούς.
ΧΑΣΕΔΕΣ Νῦ 333
ΠΕΡΚΑΛΙΑ Νῦ 33

Σελίδα της γυναίκας

ΤΑ ΡΙΓΩΤΑ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

ΕΦΕΤΟΣ εύνονται ιδιαίτερα τα ριγωτά ύφασματα, τόσο για δόκλινρα φορέματα, όσο και σε κομμάτια ντε-πιές.

Τα φετεινά ριγωτά παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία συνδυασμών στις ραβδώσεις και στα χρώματα, χωρίς ν' αποκλειώνται και τα καθαρά κλασσικά ριγωτά.

Λέγοντας «κλασσικά», έννοούμε αυτά που παρουσιάζουν δύο μόνο χρώματα σε ραβδώσεις όμοιου φάρδους.

Κάτι, επίσης, που παρατηρούμε έφέτος είναι ότι πολύ συχνά οι ραβδώσεις τοποθετούνται οριζόντια σ' ένα φόρεμα. Αυτό βέβαια, αν το επιτρέπει η σιλουέττα, που πρέπει γι' αυτή την περίπτωση να είναι λεπτή και ψηλή.

Άλλοτε πάλι η οριζόντια τοποθέτηση των ραβδώσεων αποτελεί ένα είδος γαρνιρίσματος, που προσδίδει μεγάλη χάρη στο σύνολο.

Τα ριγωτά ύφασματα θα τα δούμε σε κοτονάντ λεπτές, αν πρόκειται για φορέματα και λίγο βαρύτερες αν πρόκειται για ντε-πιές ή ταγιέρ.

Πολύ συχνά, έξ άλλου, ριγωτά φορέματα ή σύνολα διακόπτουν τη μονοτονία των ραβδώσεων με μια ζώνη από μονόχρωμο ύφασμα ή δέρμα.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΙΑΚΑΔΕΣ

Ένα χαρακτηριστικό του φετεινού καλοκαιριού θα είναι και οι μεγάλοι γιακάδες, που θα τους δούμε να στολίζουν κάθε είδος φορέματος ή βέστας.

Σε φορέματα άμπτυγιέ αλλά και σε φορέματα έντελως απλά ο μεγάλος γιακάς, άλλοτε ομοιόμορφος με το σύνολο και άλλοτε με την ανάλαφρη χάρη του λευκού, έρχεται να προσδώσει ένα πρωτότυπο άερα στη γραμμή.

Αυτοί οι μεγάλοι γιακάδες, στρογγυλεμένοι στην έξωτερική τους γραμμή, καλύπτουν μεγάλο μέρος της πλάτης και φτάνουν στους ώμους, ως την ένωση των μανικιών. Όταν πρόκειται για βέστες, καταλήγουν μπροστά σε μικρά ρεβέρ. Στά φορέματα δα σχηματίζουν ένα τελείωμα σε διαγώνιο άνοιγμα.

Ας μην παραλείψουμε να προσθέσουμε ότι στο λαιμό διατηρούν πάντα τον έδαζε άερα, που είναι τόσο της μόδας.

ΦΑΣΕΣ ΩΣ ΣΤΟΛΙΣΜΑ

Είναι κι' αυτό ένα άλλο χαρακτηριστικό της μόδας του φετεινού καλοκαιριού. Το στολισμα δηλαδή με φάσες σε διαφορετικό χρώμα από το βασικό χρώμα του συνόλου. Το στολισμα

ζι το στολισμα-φάσα είναι μονόχρωμο και στολίζει το τελείωμα των μανικιών, το μπροστινό άνοιγμα του γιακά και τις τσέπες.

Σχετικό στολισμα μπαίνει και στις μπλουζες, που φοριούνται με τη μιά ή την άλλη φούστα για τις πρώινες εμφανίσεις.

Στά ντε-πιές, που αποτελούνται από φόρεμα και βέστα, το φόρεμα μένει σκέτο και το στολισμα της φάσας μπαίνει μόνο στη βέστα.

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ

Είναι ασφαλώς μια μόδα πολύ ταίριαστη για το καλοκαίρι, αλλά έφέτος η μόδα εύνοει

Αριστερά: Καλοκαιρινή μπλούζα, γαρνιρισμένη με φάσες. Δεξιά: Ριχτή βέστα, που συμπληρώνει δόκλινρα φόρεμα.

τόσο αυτό το χρώμα, ώστε θα δούμε και δόκλινρα φορέματα δόκλινρα και σύνολα και ντε-πιές και πιδ άμπτυγιέ άπογευματινά άκόμη, και λουσάτα βραδυνά που άμυλλώνται σε κομψότητα τά διάφορα χρωματιστά ή σταμπάτα.

Επίσης, πολύ της μόδας είναι οι λευκές φούστες με χρωματιστές μπλουζές, αλλά κάποτε είναι και οι μπλουζές λευκές.

Άλλος συνδυασμός είναι επίσης λευκή φούστα και λευκή καζάκα με συμπλήρωμα μιά χρωματιστή μονόχρωμη ή φανταζική βέστα. Σύνολον δηλαδή τρουά-πιές.

Σε όλα, όσα αναφέρουμε παρά πάνω, οι διάφορες κοτονάντ θα παίξουν το ρόλο τους.

Αντίθετα, για άπογευματινά άμπτυγιέ και βραδυνά θα χρησιμοποιηθούν πολύ τά μεταξωτά, ή όργκαντίνα και ή όργκαντζά.

ΝΕΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΛΙΣΣΕ

Οι πιέττες πρόκειται να είναι και πάλι στην ήμερησία διάταξη. Κάθε είδους πιέττες: έλευθερες τσακιστές, πλαγιαστές, στενές, φαρδείες. Στά φορέματα και στις φούστες θα τοποθετούνται τριγύρω ή κατά διαστήματα, αλλά θα ίδουμε και πολλά πλισσέ μηχανής, που έχουν το προσόν να δίνουν φάρδος στη φούστα χωρίς να χαλούν την εύθυγραμμία. Έχομε όμως και μιά άλλη χρησιμοποίηση του πλισσέ, που μάς προσφέρει ή φετεινή μόδα.

Την έμπνευσήκε ένας από τους καλύτερους Παρισινούς Οίκους Ραπτικής. Το μοντέλο που παρουσίασε αυτή την έμπνευσή του είναι ένα

Τρία φορέματα του γνωστού Άθναίου σχεδιαστή και μοντελίστα κ. Ρ. Άρεντάκη. 1) Φόρεμα από άγρια μετάξι σε χρώμα κίτρινο, που φαρδώνει στα πλάγια με μεγάλες πιέττες. Στο κορσάκι και στη φούστα γαρνιρεται με κορδέλλα που σχηματίζει φανόκλους. 2) (Ντε-πιές) επίσης από άγρια μετάξι, σε χρώμα καφέ, με άσπρα πουνά. Το στρώμα της τσακίτας και της φούστας γαρνιρεται με μικρά άσπρα, που σχηματίζει μικρούς φανόκλους. 3) Φόρεμα από σαντούγκ σε χρώμα μπλε-λαβάντ. Το μικρό κορσάκι είναι γαρνιρισμένο με άσπρα πουνά. Το ίδιο και η ζώνη και τά κουμπιά.

φόρεμα με σκέτο κορσάκι, που ένώνεται με μιά φούστα καμωμένη δόκλινρα με πολύ λεπτό πλισσέ της μηχανής. Το κορσάκι έχει μεγάλο ντεκολτέ σε σχήμα μπουτφών και δεν έχει μανίκια. Το συμπλήρωμά του είναι ένα είδος βέστας—μπολερό χωρίς κουμπώματα, αλλά έχει μεγάλο άνοιγμα για να μπαίνει από το κεφάλι. Η βέστα—μπολερό είναι κι' αυτή δλη πλισσέωτη και πέφτει έλευθερη φτάνοντας ως τη μέση. Ένα έσωτερικό πιάσιμο λίγο ψηλότερα από τη μέση περιορίζει κάπως το φάρδος, που σχηματίζουν οι πιέττες.

ΑΛΛΟ ΣΤΟΛΙΣΜΑ Η ΓΚΥΠΟΥΡ

Ανάμεσα στα λευκά στολισματα που αναφέρουμε παρά πάνω έρχεται και ή δαντέλλα να προσθέσει τη χάρη της. Θα τη δούμε ιδιαίτερω στον τύπο της γκυπούρ, το κάπως βαρύ αυτό είδος της δαντέλλας.

Άλλοτε ήταν πολύ της μόδας και φυσικά τότε, ή γκυπούρ ήταν καμωμένη με το χέρι. Άλλ' από τότε ή βιομηχανία, που πέτυχε τόσα και τόσα, μάς προσφέρει και δαντέλλες της μηχανής. Είναι όμως ανάγκη να πούμε ότι όσες έχουν στα μπλουζά τους άληθινές δαντέλλες, είναι τυχερές. Θα στολίσουν το φόρεμά τους με ένα γιακά, που θα έχει πραγματική άξια. Οι άπομιμήσεις είναι πολύ πετυχημένες αλλά είναι πάντα άπομιμήσεις. Αυτό, φυσικά, δεν έμποδίζει να κάμουμε τη φιγούρα μας και συγχρόνως να εοδίσουμε ελάχιστα χρήματα.

Η γκυπούρ θα στολίζει άμπτυγιέ φορέματα, ντε-πιές, άκόμη και απλά φουστανάκια, όπου μπαίνει σε σχήμα γιακά Κλαντίν.

Σε άμπτυγιέ φορέματα ο γιακάς από γκυπούρ γίνεται μεγάλος και κάποτε καλύπτει έξ δόκλινρου τους ώμους.

Ιδιαίτερα ταίριαστοί είναι οι γιακάδες από γκυπούρ σε βαθύχρωμα φορέματα μαύρα, μπλε μαρέν, πράσινα μαρόν. Τά φορέματα αυτά μπορούν να παρουσιάζουν δύο εμφανίσεις: Με το δαντελλένιο γιακά είναι λουσάτα άμπτυγιέ και χωρίς γιακά είναι φορέματα άπογευματινά.

ΤΑ ΣΤΑΜΠΑΤΑ

Έφτασε πιά ή έποχή, που τά σταμπάτα ύφασματα μεσουρανούν για να προσφέρουν τη δασυία τους μέσα στην καλοκαιρινή ζέση.

Έξαιρετικά της μόδας θα είναι έφέτος τά σταμπάτα, που μέσα στο μονόχρωμο φόντο τους θα έχουν άπλωμένα πολύχρωμα λουλούδια και ιδιαίτερα τριαντάφυλλα, παβώ, τουλίπες.

Κοντά σ' αυτά συνεχίζονται και τά πουνά μεγάλα και μικρά, τοποθετημένα κανονικά ή σε άνωμαλές άποστάσεις ή πολύ κοντά.

Τά μεγάλα πουνά θα τά δούμε πιδ πολύ σε άνοιχτόχρωμα φόντα ενώ τά μικρά είναι αυτά τά ίδια άνοιχτόχρωμα και τά φόντα τους είναι σκούρα.

Ας σημειώσουμε άκόμη μιά φορά τη μεγάλη μόδα του άσπρόμαυρου στα διάφορα σταμπάτα. Είναι από τους πλέον σίκ συνδυασμούς.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Άλλά και μερικές άλλες ιδιοτροπίες θα μάς

Αριστερά: Ντε-πιές ριγωτό με εύθυγραμμη φούστα και μεγάλο γιακά στη βέστα. Δεξιά: Κομψό φόρεμα ριγωτό σε γραμμή έδαζε με τις ραβδώσεις οριζόντιες.

Είναι όμως άμφίβολον αν θα βρή όπαδους αυτή ή μόδα σε μιά έποχή που συνηθίσαμε στο εύκολο ντύσιμο.

ΣΥΝΟΛΑ ΠΑΙΔΙΚΑ

Η μόδα συνιστά ιδιαίτερος έφέτος για τά μικρά τους συνδυασμούς, που όχι μόνον έχουν τη χάρη τους, αλλά και τόν πρακτικό τους σκοπό.

Φορεματάκια και βέστες, παιδικές φούστες και βέστες βρίσκονται στην ήμερησία διάταξη. Τά σύνολα αυτά γίνονται από άπομιμήσεις ή από άπομιμήσεις, άλλοτε καρεδάτες και άλλοτε ριγωτές χωρίς ν' αποκλειώνται και τά μονόχρωμα βαμβάκερα ύφασματα ή και συνδυασμός των μιν με τά δέ.

Έχοντας υπ' όψη αυτή τη μόδα μπορείτε να φτιάξετε για τη μικρούλα σας ένα σύνολο από καρεδάτο λ. χ. βαμβάκερο ύφασμα. Το φουστανάκι θ' άποτελείται από ένα έφαρμοστό μπουστακι χωρίς μανίκια και με στρογγυλό άνοιγμα λαιμού. Η συνέχισή του θα είναι μιά φούστα με κουφωτές πιέτες στενότερες επάνω και πιδ φαρδείες κάτω, ώστε ή γραμμή του φορέματος της μικρούλας να είναι έδαζε. Για συμπλήρωμα του φορέματος θα έχωμε μιά βέστα—μπολερό που θα φτάνη μόνο ως τη μέση και θα είναι κι' αυτή χωρίς μανίκια όπως το φόρεμα.

Επίσης στρογγυλό θα είναι και έδώ το άνοιγμα του λαιμού και το κουμπώμα εύθυγραμμο με μιά σειρά κουμπιά.

ΣΥΝΟΛΟ ΡΙΓΩΤΟ

Άλλο σύνολο, που μπορεί να προτιμήσετε είναι έκείνο που συνδυάζει φούστα και βέστα, όπότεν ή μικρούλα μπορεί να φορή τη φούστα, άλλοτε με αυτήν και άλλοτε με διάφορες μπλουζές. Μιά ριγωτή κοτονάντ θα είναι ό,τι χρειάζεται.

Άλλά ως δούμε την κόψη, που θ' ακολουθήσετε. Η φούστα γίνεται σουρωτή με έφαρμοσμένη ζώνη αρκετά φαρδιά. Η βέστα είναι κι' αυτή έφαρμοσμένη, σαν ζιλέ, φτάνοντας ως τη μέση και καταλήγοντας γύρω από τη μέση σ' ένα γαλόνι. Τό ίδιο γαλόνι επαναλαμβάνεται οριζόντιας επάνω από το στήθος. Η βέστα-ζιλέ όμως θα έχει επί πλέον κοντά μανικάκια κι' ένα στρογγυλό γιακαδάκι.

ΑΓΟΡΙΣΤΙΚΑ ΚΟΣΤΟΥΜΑΚΙΑ

Για τ' αγοράκια είναι πολύ της μόδας τά παντελονάκια που συγκρατούνται μπροστά με ένα πλάστρονάκι και πίσω έχουν τσιρόντες.

Στίς μεγάλες ζέστες τό κόστουμάκι αυτό φοριέται μόνο του και στις λιγότερες ζέστες μπαίνει από κάτω μιά μπλουζά.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

1) Χαριτωμένο φορεματάκι για κοριτσάκι 5-6 χρόνων. 2) Κοριτσάκι φορεματάκι γαρνιρισμένο με κορδέλλα. 3) Αγορίστικο καλοκαιρινό κόστουμάκι. 4) Φορεματάκι από σταμπάτη κοτονάντ χωρίς μανίκια.

Η Ίωάννα Γκρέυ ήταν απορροφημένη από το διάβασμα ενός βιβλίου, όταν, ξαφνικά, αισθανθηκε ένα χέρι στον ώμο της. Μπροστά της στεκόταν ο μαρκήσιος του Ντόρσετ, ο πατέρας της, που συνοδευόταν από έναν άντρα μεσηλικίας, μ' επιθλητικό παρτίκι και αμέσως φαινογνώμια.

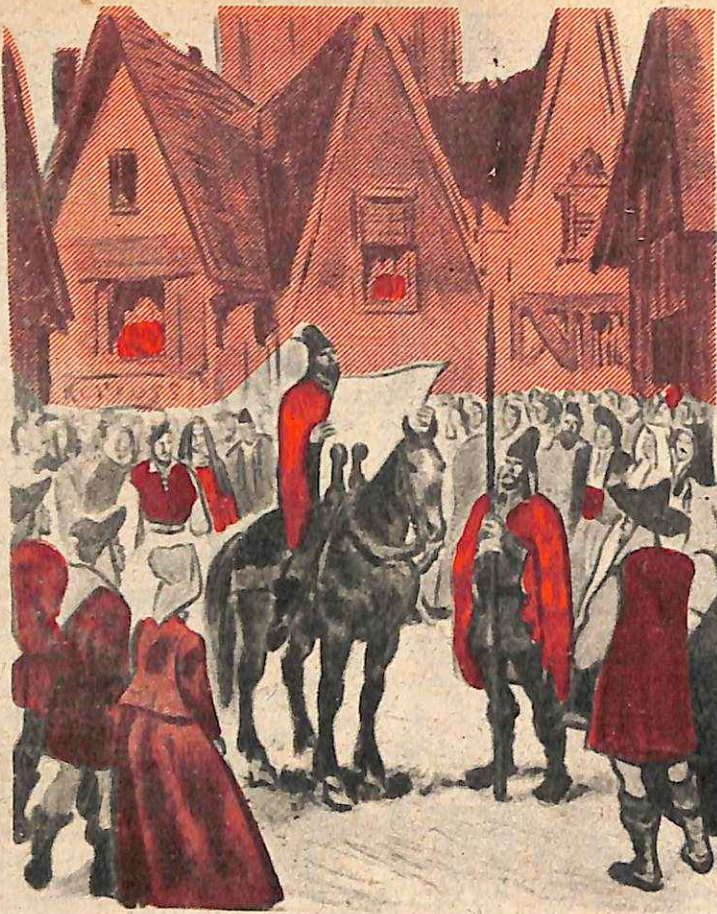
— Κόρη μου, είπε ο μαρκήσιος, ο ευγενέστατος Ίωάννης Ντόντλεϊ, υποκόμης του Λάϊφλ, κόμης του Βάρδια, δούκας της Νορθουμβελάνδης και προστάτης του βασιλείου, θα μ'ας κάνει τη μεγάλη τιμή να φάει σήμερα μαζί μας.

Το βιβλίο έφυγε άμεσως από τα χέρια της νέας, που, στη βιαστική προσπάθειά της να σηκωθεί, λίγο έλειψε να σωριαστεί κάτω.

— Η Βασιλική Υψηλότης σας ως μου επιτρέψει να της υποβάλω τα σχέδια μου, είπε ο δούκας, κάνοντας μια βαθειά υπόκλιση.

Η Ίωάννα ήταν κόρη μιας ανηψιάς του Έρρίκου Βου, κι' ο βασιλιάς, πεθάνοντας, την είχε περιλάβει στη διαθήκη του, ανάμεσα στους πιθανούς διαδόχους του. Άλλ' έρχοταν τέταρτη στη σειρά. Πριν απ' αυτήν, προηγούντο ο γιος του Έρρίκου Βου από την Ίωάννα Σέιμους, ο Έδουάρδος ός, που βασιλεύει τώρα, κι' οι δυο κόρες του, η Μαρία από την Αικατερίνη της Αραγωνίας, και η Ελισάβετ από την Άννα Μπόλεϊν. Ήταν άπειρα, λοιπόν, πως θ' ανέβαινε στο θρόνο και γι' αυτό κανείς δεν της είχε φερθεί ποτέ όπως θα ταίριαζε σε μια πριγκίπισσα.

Η νέα κοκκίνισε ως τ' αυτιά, α-

Ο δούκας ανάνηψε στο λαό ότι βασιλίσα είχε ανακηρυχθεί η Ίωάννα.

το τσεκούρι του δημίου.

Η δική της Ίωάννας και του Γκυλφορντ έγινε έπειτα από λίγο καιρό. Οι δικαστές τους καταδίκασαν κι' αυτούς σε θάνατο.

Η Μαρία, ωστόσο, δε βιάστηκε να διατάξει την εκτέλεσή τους. Κι' ίσως να περιοριζόταν τελικά στην εγκαθέρ-
ξι τους σε κάποιο μακρινό πύργο, ή να τους εξώριζε. Άλλα, κατά τις πρώτες ημέρες του Φεβρουαρίου του 1554, η βασίλισσα πληροφορήθηκε μια συζή-
τηση μεταξύ μερικών νεαρών αξιωματού-
κων σ' ένα συμπόσιο. Στο συμπόσιο αυτό έγινε λόγος, για την όμορφη-
τερη γυναίκα της Αγγλίας, 'Ο λοχαγός Τόμας Βάιτ φώναζε τότε:

— Ορκίζομαι πως η ωραιότερη γυ-
ναίκα της Αγγλίας είναι η λαίδη Ίω-
άννα!

Οι άλλοι συμφώνησαν μαζί της και άδειασαν τα ποτήρια τους στην υγεία και την ευτυχία της φυλακισμένης του Πύργου.

Η Μαρία ήταν κακοφτιαγμένη και άσχημη και τα λόγια αυτά έκαναν μεγαλύτερο το μίσος της έναντιον της ανήψιας της. Την ίδια μέρα, φώναζε τον αδά Τάκενχαμ, που ήταν ο πνευματικός της.

— Πάτερ μου, του είπε υπεκκριτικά, αισθάνομαι τύψεις, γιατί δεν κάναμε τίποτα ως σήμερα για τη σωτηρία της ψυχής αυτής της καλής Ίωάννας. Φαντάζομαι πως θα έχω κουραστεί με-
σα στον Πύργο... Θα την επισκεφθώ αύριο το πρωί και θα εκτελέσετε το χριστιανικό χρέος σας άπέναντί της...
Θα πρέπει επίσης να επισκεφθώ το

Ματωμένη αγάπη

σύζυγό της...

Ο αδάς, που κατάλαβε τί σήμαιναν αυτά τα λόγια, ανατρίχισε.

Η Ίωάννα δεν είδε καμιά συγκίνηση, όταν έμαθε, ότι πλησιάζει το τέλος της.

— Δεν έχω να παραπονεθώ για τίποτα, είπε στον αδά Τάκενχαμ. Παρακαλώ μόνο τη βασί-
λισσα να χαρίσει τη ζωή στον πολυαγαπημένο σύζυγό μου, που δεν έφταιξε σε τίποτα.

Ο αδάς απόφυγε να της πη ότι, φεύγοντας από το καλλί της, θα πήγαινε στο δικό του, σύμφωνα με τη διαταγή της βασίλισσας.

Στο μεταξύ, είχαν γίνει οι απαραίτητες προ-
ετοιμασίες για την εκτέλεσή τους.

Στις έννιά, ωδήγηθηκε πρώτος στο ικρίωμα ο Γκυλφορντ.

— Χαίρε, αγαπημένη μου Ίωάννα, ψιθύρισε, ενώ έβαζε το κεφάλι του στο μοιραίο κούτσουρο, χωρίς να ξέρει, ότι κι' η γυναίκα του θα είχε σε λίγο την ίδια τύχη. Η τελευταία σκέψη που ε-
ναι μαζί σου!

Καθώς οδηγούσαν την Ίωάννα στο ικρίωμα, μερικοί στρατιώτες πέρασαν από μπροστά της κρατώντας στα χέρια τους ένα φέρετρο, όπου βρίσκονταν το κεφάλι και το κορμί του Γκυλ-
φορντ.

Η Ίωάννα έχασε άμεσως το χρώμα της, αλλά κανένα δάκρυ δεν κύλησε από τα μάτια της.

— Χαίρε, πολυαγαπημένη μου σύζυγε, είπε, απλώνοντας τα χέρια της προς το μέρος του νεκρού. Το σώμα είναι ένα πράγμα χωρίς αξία. Η ψυχή σου, όμως, βρίσκεται τώρα στους ου-
ρανούς. Σε λίγο, θα είμαι κοντά σου και τίποτα πιά δε θα μ'ας χωρίσει.

— Ανέθηκε κατόπιν στο ικρίωμα και πέταξε μό-
νη της τον πέπλο, που της σκέπαζε το πρόσωπο.

— Πού πρέπει να σταθώ; ρώτησε σ'ά να βια-
ζόταν μάλιστα άρρήστου ραντεβού που είχε δώ-
σει στον άντρα της.

Ο διοικητής του Πύργου του Λονδίνου την έ-
πασε τότε από το χέρι και την όδηγησε πώς έ-
πρεπε να βάλει το κεφάλι της πάνω στο κού-
τσουρο.

— Αγαπημένη μου σύζυγε, έρχομαι κοντά σου! φώναξε η Ίωάννα.

Την ίδια στιγμή, το τσεκούρι του δημίου κα-
τέβηκε με όρμη και χώρισε το όμορφο κεφάλι της από το σώμα της... Η Ίωάννα ήταν τότε μόλις δεκαεφτά χρόνων και μερικά μηνών.

ΤΟΜΑΣ ΡΑΙ'Τ

ΕΝΑ ΦΙΔΙ ΣΤΟ ΚΑΡΜΠΥΡΑΤΕΡ

— Ένας αυτοκινητιστής, στην Τάουνσβιλ της Κοινοβουλίας, παρατήρησε, ότι η μηχανή του αυτοκινήτου του λειτουργούσε έλαττωματικά. Σταμάτησε τότε, κατέβηκε, άνοιξε το καπό... και βρήκε ένα φίδι, ως 1 μέτρο μακρύ, τυλιγ-
μένο γύρω απ' το καρμπυράτερ!

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Χάρρυ θέλει να νοίκισον ένα αυτοκίνητο, για να μεταφέρει άλλοι το πτώμα της 'Οντέτ. Αποφασίζει λοιπόν να το πληρώσει με λεφτά απ' τα λύτρα. Όταν όμως άνοιξε την τσάντα, τη βρήκε γεμάτη παλιές εφημερίδες. Και μαντεύει τότε ότι έκλεψε τα λεφτά ή Ρέα, πριν ακόμα ξεκινή-
ση ο άντρας της για να το δώσει στους άπαγωγείς. 'Επειτα απ' αυτό το καινούργιο εμπόδιο, ο Χάρρυ κι' η Νίνα αναγκάζονται να κλέψουν ένα αυτοκίνητο. Πη-
γαίνουν μ' αυτό στο γκαράζ τους, μεταφέρουν το πτώμα στο πορτ-
μπαγκάζ του κι' αφήνουν ύπε-
ρα το κλεμένο αυτοκίνητο στο δρόμο όπου το είχαν βρει. 'Ετσι, την άλλη μέρα, η αστυνομία ά-
νακαλύπτει το πτώμα, καθώς και την τσάντα με τις εφημερίδες. 'Ο Ρένικ αναβέβαιε στο Χάρρυ να ζητήσει πληροφορίες απ' τη Ρέα για το φόρεμα που φορούσε η νεκρή. Αυτή του δίνει την ευκα-
ρία να τη δει, στο σπίτι της, για να ξερνήσει μαζί της. Άλλα έ-
κείνη του δηλώνει με θάρρος ότι είναι απόλυτα ασφαλισμένη κι' ότι, όλα τα στοιχεία βαρύνουν αυτόν. Πάνω στο θυμό του, ο Χάρ-
ρυ της αποκαλύπτει την ύπαρξη των ταινιών που μαγνητοφώνου-
ν, πράγμα που φαίνεται να την ά-
ναστατώνει. Από μια λέξη που ξε-
φεύγει απ' το σωφέρ 'Ο Ρέιλυ, ο Χάρρυ καταλαβαίνει ότι η Ρέα τον έχει φίλο κι' ότι τον έβαλε να στραγγαλίσει την 'Οντέτ. Πρέ-
πει όμως να το αποδείξει — πρά-
γμα πολύ δύσκολο.

10ον — 'Εν τάξει, τον ρώτησα. Ναι, πάμε. 'Ηξερε άραγε πως είχα τις ταινίες; Πάντως, δεν τό-
δειχνε τίποτε απ' τη συμπεριφορά του και το ύφος του. Φαίνονταν μονάχα λίγο συλλογισμένος, αλλά τί-
ποτε παραπάνω.

Βγήκαμε μαζί απ' τη βίλλα και ανέβηκαμε στο αστυνομικό αυτοκί-
νητο.

— Είδοποίησα τον κ. Μαλού, ρώτησα, ενώ καθόμουν στο βολάν κι' εκείνος δίπλα μου.

— Ναι... Τον λυπάμαι, το φου-
καρά το γέρο! Την είχε μοναχοκό-
ρη...

— Η κυρία του όμως δε φαίνεται τόσο στενοχωρημένη. Μήπως δεν τα πήγαινε καλά με τη μακαρίτισσα;

— Άπεναντίας, τα πήγαιναν πολ-
ύ καλά, οι δυο τους, απάντησε ξε-
ρά ο 'Ο Ρέιλυ. Άλλα η κυρία δεν είναι τύπος εκδηλωτικός. Κρατεί με-
σα της τα συναισθήματά της.

— Αποφάσισα να στριφογυρίσω το μαχαίρι μέσα στην πηλή.

— 'Ο αστυνομός έλεγε πως η κ. Μαλού θα κληρονομήσει τώρα όλη την περιουσία του άντρα της. 'Ο θάνατος της προγόνης της της ήρ-
θε «κουτί»! Άν ζούσε, θαπαιρνε έ-
κείνη δικαιωματικά τη μισή κληρο-
νομιά του πατέρα της. 'Ενώ τώρα θ' άνήκουν όλα στη σύζυγο.

— 'Ο 'Ο Ρέιλυ στοιφογύρισε λίγο στο καθίσμα του. Παρατήρησα πως είχε άνασκιρτήσει λίγο. Δεν τολ-
μούσα ωστόσο να τον κυτάξω στο μάτι...

— Υποθέτω πως φτάνανε τα λε-
φτά και για τις δυο, παρατήρησε.

— Ίσως νάταν φαντασία μου — μ'α-
μού φάνηκε πως υπήρχε κάποια άμη-
χανία στη φωνή του.

— Υπάρχουνε γυναίκες, που δεν τούς φτάνουνε ποτέ τα μισά! Τα θέ-
λουν όλα... 'Ετσι κι' η κ. Μαλού-
ρου... Μου φαίνεται πως δεν της άρε-
σε να μοιράζεται, διτιδήποτε με άλλους.

Κατάλαβα πως με κύταζε. 'Ε-
γώ εξακολουθούσα νάχα καρφωμένο τα μάτια μου ίσια μπροστά μου.

— Αυτή τη γνώμη έχει κι' ο ά-
στυνός;

— Δεν τον ρώτησα.

— 'Επειτα από μία σύντομη σιωπή,

Η ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΚΟΥΚΛΑ

Ο 'Ο Ρέιλυ μου είπε:

— Ήταν αληθινά πολύ έξυπνη ή εμπνευσί του να δημοσιεύει στις εφημερίδες εκείνη τη φωτογρα-
φία... 'Εξέρετε, σας έμοιαζε κατα-
πληκτικά!

— Εγώ ήμουν, απάντησα. Είχα-
με την περιγραφή ενός αγνώστου που συνόδευε την 'Οντέτ Μαλού στους 'Πειρατές'. Η κορμοστασιά του ήταν ίδια με τη δική μου. Με βόλανε λοιπόν να παραστήσω το μανεκέν!

— 'Ο 'Ο Ρέιλυ δεν έπέμεινε στην άντεπιθεσί του.

— Άλλαστε, και, σεις το ίδιο κορμί έχετε, πρόσθεσα.

Δεν απάντησε και πάλι.

— 'Επειτα από λίγο, δήλωσα:

— Βρήκαμε την τσάντα, μέσα στο πορτ - μπαγκάζ του κλεμμένου αυτοκινήτου, μαζί με το πτώμα.

Είδα να ταραζώνται έλαφρά τα χέρια του, που τ' άκουμπούσε στα γόνατά του.

— 'Α! Και είχε μέσα τα λύτρα; με ρώτησε.

— 'Οχι. Ήταν γεμάτη με πα-
λιές εφημερίδες! Ξέρατε πως υπήρ-
χαν δυο τσάντες, έντελώς όμοιες μεταξύ τους;

Κατάλαβα και πάλι πως με κύ-
ταζε επίμονα.

— Ναι, απάντησε ξερά.

— Ξέρετε τι πιστεύω εγώ; πρόσ-
θεσα. 'Οτι κάποιος άντικατέστησε την τσάντα με τα λεφτά, πριν ξε-
κινήσει απ' τη βίλα ο Μαλού. Δεν ήταν δύσκολο.

— 'Ο 'Ο Ρέιλυ άφισε να πείσει το τσιγάρο του και το πέταξε έξω.

— 'Ω, είναι μία δική μου θεω-
ρία! απάντησα. Να τί συνέβη, κα-
τά τη γνώμη μου: Μετά την απα-
γωγή, ο γέρος έτοιμάσε τα λεφτά για τα λύτρα. Ξαφνικά, ή γυναίκα του είχε μία φαινή ιδέα. Άν οι άπαγωγείς πίστευαν πως τους γέ-
λασε ο Μαλού, θα σκοτώνανε την κοπέλλα. 'Ετσι, ή κ. Μαλού θα κλη-
ρονομούσε όλη την περιουσία του άντρα της, αντί για τη μισή.

— Έχωσα λοιπόν κάμποσες εφη-
μερίδες στη δεύτερη τσάντα και την έβαλε στη θέση της άλλης, πριν ξε-
κινήσει ο Μαλού για να πάη να πα-
ράδωση τα λύτρα. 'Ετσι, είχε ήδη στην τσέπη της 500 χιλιάδες dol-
λάρια για χαρτζήλικι, ξεφορτώνον-
τας την κοπέλλα, και μετά το θάνα-
το του άντρα της θα τα κληρονο-
μούσε όλα αυτή. Περιήμοσε συνδυα-
σμός!

— 'Ο 'Ο Ρέιλυ έμεινε τελείως άκι-
νητος για μερικά δευτερόλεπτα. 'Υ-
στερα ρώτησε με πνιγμένη φωνή:

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

(Διπλωματούχου σχολών Παρισίων)

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ — ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΦΟΙΤΗΣΙΣ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Λόγω επέκτασεως της σχολής την 1ην και 15ην εκάστου μηνός λειτουργού-
ντα τμήματα πρακτικής εξάσκησης.

Α' ΓΚΡΟΥΠ 9 — 1 Β' ΓΚΡΟΥΠ 4 — 8

Πληροφορία και έγγραφα καθ'ημερίαν εις την Γραμματεία της σχολής

9 — 1 και 4 — 8

Χαρ. Τετάρτης 20, Τηλ. 612.588 ΑΘΗΝΑΙ

— 'Ο αστυνός τα σκέφθηκε, δλ' αυτό;

— 'Οχι, δεν τούκανα λόγο ακό-
μη. Είναι δική μου θεωρία.

— Σοβαράς; είπε, αγριοκυττά-
ζοντάς με. 'Ε λοιπόν, έχω να σας δώσω μία συμβουλή: να μην άφεί-
νετε να σας παρασύρει ή φαντασία σας, γιατί μπορεί να μπλέξετε ά-
σχημα!

— Ξέρω πως δεν έχω καμιά ά-
πόδειξη. 'Εσείς όμως, πως τη βρί-
σκετε, τη θεωρία μου;

— Είναι εξωφρενική! Ποτέ δε θά-
κανε ένα τέτοιο πράγμα ή κυρία Μαλού!

— 'Α, έτσι; Σας πιστεύω, άφου το λέτε. 'Εσείς την ξέρετε καλύτε-
ρα από μένα.

Είχαμε φτάσει στο μεταξύ στην αστυνομική διευθύνση. Σταμάτησα και κατέβηκα.

Πήγαμε μαζί στο νεκροτομείο. Τον άφισα να μπη πρώτος.

— 'Ο Ρένικ κι' ο Μπάρτυ κουδεντιά-
ζανε, καθισμένοι πάνω σ' ένα τρα-
πέζι. Σε μία γωνία, σ' ένα άλλο τραπέζι, βρισκόταν ένα πτώμα, σκε-
πασμένο μ' ένα σεντόνι.

— 'Ο 'Ο Ρέιλυ έσφιξε το χέρι του Ρένικ και χαιρέτησε το Μπάρτυ κου-
τώντας το κεφάλι του.

— 'Ωστε τη βρήκατε; τους ρώ-
τησε.

Παρακολουθούσα την έκφρασί του. Μου φαινόταν τελείως άταραχος.

Διέσχισε το δωμάτιο, μαζί με το Ρένικ. Πήγαν κοντά στο πτώμα. 'Ο Ρένικ άνασχηκσε το σεντόνι, ενώ εγώ κύταζα αλλόθ, για να μην άν-
τικρύσω τη νεκρή...

— Αυτή είναι; ρώτησε ο Ρένικ.

— Ναι... 'Η καυμένη! 'Ωστε τη στραγγαλίσανε; Δεν άνακαλύψατε ακόμα κανένα ίχνος, κύριε άστυ-
νός;

— 'Οχι ακόμα... Κι' ο πατέρας; Πως δέχτηκε την είδηση;

— Δεν είναι καθόλου καλά! 'Ο γιατρός βρίσκεται τώρα στο μαξι-
λάρι του.

— Το δυστυχισμένο!...

Ξαναγύρισαν κοντά στο Μπάρτυ και σε μένα.

— Ευχαριστώ που ήρθατε, είπε ο Ρένικ στον 'Ο Ρέιλυ. Δέ σας κρατώ πια. Άλλωστε έχω κι' εγώ πολλή δουλειά.

— Είμαι πάντα στη διάθεσί σας, κύριε άστυνός.

Τούσφιξε το χέρι, χαιρέτησε το Μπάρτυ, μούρριξε μία άπειλητική ματιά κι' έφυγε.

— 'Ο Ρένικ στράφηκε τότε σ' έναν άστυνομικό με πολιτικά, που άκου-
μούσε την πλάτη του στον τοίχο.

— Πέστε στο γιατρό πως μπορεί τώρα να την παραλάβει.

Μου έγνεψε ύστερα με το κεφάλι και βγήκε στην αλλη. Τον ακολου-
θησα, μαζί με το Μπάρτυ.

— Τι σου είπε ή κ. Μαλού για το φόρεμα, Χάρρυ; με ρώτησε, ενώ πηγαίναμε στο γραφείο που του είχαν διαθέσει.

— Το ξέρει. Αυτή της τ' άγόρα-
σε. Είναι ένα φουστάνι της πιάξ, που τ' άφινε ή μακαρίτισσα μέσα σ' αυτοκίνητο της. Το φορούσε ό-
ταν έφτανε στην ακροατορία, για να μη στραπατσάρη το καλό της φο-
ρεμα.

— 'Ο Ρένικ άνοιξε την πόρτα του γραφείου του. Μπήκαμε όλοι.

— Γιατί άραγε άλλαξε φόρε-
μα;... είπε, σκεπτικός. 'Υπάρχει κάτι παράξενο σ' ό'α αυτά!

Κάθισε μπροστά στο τραπέζι του κι' άκούμπησε πάνω τα πόδια του. 'Ο Μπάρτυ κι' εγώ πήραμε δυο κορέκλες.

— Γιατί ίταν γεμάτη εφημερίδες εκείνη τη τσάντα; ρώτησε ο Μπάρτυ. Δέ μπορώ να τ' ξερνήσω.

— 'Ο Ρένικ έπαιζε μ' ένα χαρτο-
κάπη.

— Και πού βρίσκονταν άραγε τα

λύτρα;... είπε. "Όσο το σκέπτομαι, καταλήγω στο συμπέρασμα πως η απαγωγή έγινε από κάποιο γνωστό της κοπέλλας. Φαίνεται να το αποδεικνύει το ότι ο δράστης χρησιμοποίησε τ' όνομα του Τζέρρυ Ουίλλιαμς... Καλά θα κάνουμε να εξετάσουμε τί κάνουν όλοι οι γνωστοί του θύματος, την ώρα που αυτή βρίσκεται στους "Πειρατές". Θέλετε ν' ασχοληθείτε σεις μ' αυτή τη δουλειά;

— Ο Μπάρτυ σηκώνεται.

— Ναι, πηγαίνω άμέσως, απάντησε.

— Αφού έφυγε ο Μπάρτυ, μου είπε ο Ρένικ:

— Μόλις τελειώσω ο γιατρός, φρόντισε να φωτογραφίσουν αυτό το φόρεμα. "Ίσως να το πρόσεξε κάποιος, όταν το φορούσε ή μικρή."

Χτύπησαν την πόρτα του γραφείου και πέρασε μέσα το κεφάλι του Άσας άστυφύλακας.

— Είν' έξω κάποιος, που θέλει να σάς μιλήσει, είπε. Λέγεται Κρίς Κέλλερ... Πρόκειται για τη φωτογραφία που δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες σήμερα το πρωί!

— "Άς περάσει, είπε ζωηρά ο Ρένικ."

νικ κατεβάζοντας άμέσως τα πόδια του απ' το τραπέζι.

Μια άνησυχία μούσφιξε την καρδιά. Ποιός ήταν πάλι αυτός;... "Ένας άντρας, με το ανώστημά μου περίπου, μπήκε στο γραφείο. Σταμάτησε, κυττάζοντας το Ρένικ κι' έμένα. Παρακολουθούσα τις αντιδράσεις του, όταν διασταυρώθηκαν οι ματιές μας. "Αλλά δε φάνηκε να μ' αναγνωρίσει."

— Ούτε κι' εγώ τον είχα δει ποτέ... "Ήσυχασα κάπως."

— Είσατε ο κ. Κέλλερ; τον ρώτησε ο Ρένικ, δίνοντάς του το χέρι.

— Μάλιστα, κύριε άστυνόμη. Είδα στις εφημερίδες αυτή τη φωτογραφία...

— "Εδειξε την εφημερίδα που δημοσίευσε τη φωτογραφία μου με το κρυμμένο πρόσωπο."

— Πιστεύω πως τον έχω δει, αυτόν, τον άνθρωπο, πρόσθεσε.

— Καθίστε, κύριε Κέλλερ, του σύστησε ο Ρένικ. Μας δίνετε τη διευθύνη σας;

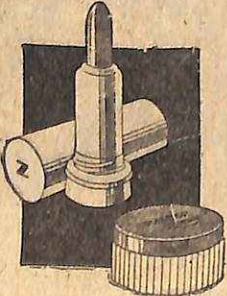
— Ο έπισκέπτης κάθισε. "Έβγαλα το μαντήλι του και σκούπισε το ήλιοκαμένο πρόσωπό του. "Ήταν άσχημος, αλλά συμπαθητικός."

Ρόδα, Παπαρούνες, Άγριολούλουδα... και το πιο όμορφο λουλούδι, τα χείλη σας.

CORAL No 18

Άπαλό, Φωτεινό, Κοραλένιο. Η νέα δημιουργία της «ZINNIA» που δά σάς χαρίσει φωτεινά, ζεσανικά και έλκυστικά χείλη.

KRATON
Linnia

74 ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙ ΦΩΤΕΙΝΟΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

Δήλωσε πως κατοικούσε σ' μια πολυκατοικία της Γουέστερν "Αβενίου."

— Πού πιστεύετε πως είδατε τον άνθρωπο αυτό; τον ρώτησε ο Ρένικ.

— Στο αεροδρόμιο.

— Η καρδιά μου άρχισε να χτυπάει τρελλά! Πήρα ένα μολύβι κι' άρχισα να σκαρώνω διάφορα σχέδια πάνω στο στυλόχαρτο του γραφείου όπου καθόμουν...

— Πότε; ρώτησε ο Ρένικ.

— Το Σάββατο το βράδυ.

— Ο Ρένικ άρχισε να δείχνει κάποιο ενδιαφέρον.

— Ποιά ώρα;

— Κατά τις 11.

— Πας μπορείτε να είσατε τόσος σίγουρος ότι έπρόκειτο γι' αυτόν που αναζητούμε, κύριε Κέλλερ;

— Ο έπισκέπτης στριφογύρισε πάνω στο καθισμά του, λίγο στενοχωρημένος.

— Δεν είμαι έντελως βέβαιος, απάντησε. Τράβηξε όμως την προσοχή μου το κοστούμι που φορούσε... Βλέπετε, σκόπευα ν' αγοράσω κι' εγώ ένα παρόμοιο... Βρισκόμουν στη μεγάλη αίθουσα του αεροδρομίου, περιμένοντας ένα φίλο που έπρόκειτο να φτάσει με τ' αεροπλάνο του Λος "Αντζελες, όταν είδα να μπαίνει αυτός ο άνθρωπος. "Όπως σάς είπα, πρόσεξα το κοστούμι του. Μ' άρεσε πολύ... Σήμερα το πρωί λοιπόν, βλέποντας στην εφημερίδα τη φωτογραφία, είπα με το νου μου πως έπρεπε νάρθω να σάς βρώ."

— Κάνετε πολύ καλά! Θα μπορούσατε να τον αναγνωρίσετε, αν τον ξαναβλέπατε;

— Ο Κέλλερ κούνησε άρνητικά το κεφάλι του.

— Δεν πιστεύω, γιατί δεν κύταξα καθόλου το πρόσωπό του. Μ' ενδιέφερε μονάχα το κοστούμι του.

— Ο Ρένικ άναστήναξε μ' άπογοήτευση. "Ύστερα έκανε την ερώτησι που φοβόμουνά τόσο:

— "Ήταν μονάχος;

— "Όχι. Συνόδευε μια κοπέλλα."

— Ο Ρένικ σηκώθηκε σιγά-σιγά. Δύσκολα συγκρατούσε τη συγκίνησή του.

— Μήπως κυττάξατε αυτήν την κοπέλλα, κύριε Κέλλερ; ρώτησε.

— Ο άλλος χαμογέλασε κι' απάντησε:

— Μα βέβαια! Συνηθίζω πάντα να κυττάω τα όμορφα κορίτσια!

— Πώς ήταν ντυμένη;

— Μ' ένα βαμπακερό φόρεμα, μπλέ και άσπρο. Φορούσε μεγάλα γυαλιά του ήλιου. Τα μαλλιά της είχαν κόκκινο χρώμα... αυτό άκριβώς που μ' άρεσε."

— Κόκκινο; Είσατε βέβαιος, έπαινε ο Ρένικ.

— Απολύτως βέβαιος!

— Έβγαλα το μαντήλι μου και σκούπισα το πρόσωπό μου.

— Ο Ρένικ άρπαξε το τηλέφωνο.

— Ταίηλορ! φώναξε στο μικρόφωνο. Φέρετε μου άμέσως το φουστάνι που φορούσε η κοπέλλα.

Κι' έκλεισε το τηλέφωνο.

— Νόμιζα πως σάς ενδιέφερε ο άντρας, κι' όχι η κοπέλλα! παρατήρησε ο Κέλλερ, παραξευμεμένος.

— Τι κάνανε, οι δύο τους; τον ρώτησε ο Ρένικ, χωρίς να δώσει προσοχή στην παρατήρησή του.

Βλέποντας το τραχύ και προσεκτικό ύφος του, ο Κέλλερ έσπευσε ν' απαντήσει:

— Μπήκανε στην αίθουσα. Ο άντρας κρατούσε μια βαλίτσα. Η κοπέλλα παρουσίασε το εισιτήριό της στον έλεγχο. "Ύστερα ο συνοδός της της έδωσε τη βαλίτσα της κι' έφυγε."

— Τους είδατε να μιλάνε οι δύο τους;

— Ο Κέλλερ έγνεψε όχι.

— Τώρα που το σκέπτομαι, δεν πιστεύω ν' ανταλλάζανε λέξι... Της έδωσε απλώς τη βαλίτσα κι' έφυγε.

Μπήκε ένας άστυνομικός, κρατώντας το μπλέ και άσπρο φόρεμα. Ο

Ρένικ το πήρε και τ' έπλωσε στον άέρα, για να το δει καλά ο Κέλλερ.

— Αυτό ήταν, δήλωσε εκείνος με πεποίθησι. Της πήγαμε περίφημα.

— Είσατε σίγουρος;

— Ναι, αυτό ήταν, κύριε άστυνόμη.

— Πολύ καλά, κύριε Κέλλερ. Μπορεί να σάς ξεναχρηστώ. Εύχαριστώ πολύ για τη βοήθειά σας.

Κι' ο Ρένικ έκανε νόημα στον άστυφύλακα να συνοδεύει ως έξω τον Κέλλερ. "Ύστερα πήρε το τηλέφωνο και ζήτησε το Μπάρτυ."

Είχα την εντύπωσι πως μια θηλεία σφιγγότανε σιγά-σιγά γύρω απ' το λαιμό μου!...

— Έμένα καθισμένος στη γωνιά μου, πνιγμένος απ' την αγωνία...

— "Υπάρχει κάτι παράξενο σ' όλη αυτή την ιστορία, είπε ο Ρένικ. Είχα απ' την άρχη την ιδέα πως δεν έπρόκειτο για μια συννησιμένη απαγωγή!...

— Τί εννοείς γι' αυτό; ρώτησα με βραχνή φωνή.

— Δεν ξέρω... μα θα προσπαθήσω να το εξακριβώσω!

Μπήκε στο γραφείο ο Μπάρτυ.

— Τι συμβαίνει; ρώτησε.

— Ο Ρένικ του άνακοίνωσε τις πληροφορίες που είχε δώσει ο Κέλλερ. Ο Μπάρτυ έάρωσε τα φρύδια του και κάθισε στην άκρη του τραπεζιού.

— Έφυγε μονάχη της... μα ήταν κοκκινομάλλα, παρατήρησε. Αυτό το βεβαιώνουν τόσο ο Κέλλερ όσο κι' η συνοδός του αεροπλάνου. "Ενώ η "Οντέτ Μαλρού είναι μελαχροινή... Με ποιο όνομα αναφέρεται στον κατάλογο των έπιδατών αυτή η κοπέλλα;

— Ο Ρένικ έδωσε ένα φάκελλο με χαρτιά και τα ξεφύλλισε.

— "Ανν Χάρκουρτ, είπε. Πήγαμε στο Λος "Αντζελες... Ποιά μπορεί ναταν αυτή η "Ανν Χάρκουρτ; Πρέπει ν' αναλάβετε σεις, Μπάρτυ, να την ανακαλύψετε! Ζητήστε πληροφορίες απ' το Λος "Αντζελες. Πέστε τους να ψάξουνε σ' όλα τα ξενοδοχεία..."

— Πού θέλετε να καταλήξετε, Τζών;

— Κάτι τι με παρεξενεύει, σ' όλη αυτή την ιστορία! "Ο άπαγωγέας δηλώνει στην κοπέλλα πως είναι ο Τζέρρυ Ουίλλιαμς, που έχει εκείνη δυο μήνες να τον δει. Την πείθει να πάει σ' ένα φτωχικό κέντρο, σαν τους "Πειρατές", όπου δεν πατάει ποτέ κανείς απ' την παρέα της. Κι' από κει, η κοπέλλα χάνεται ξαφνικά."

— Ένας άντρας εύσωμος, με καφέ κοστούμι, οδηγεί τ' αυτοκίνητό της, στις 10½. "Ακούγεται κι' ένα άλλο αυτοκίνητο να ξεκινάει — μα χωρίς να το δει κανείς. "Ύστερα, ο ίδιος άντρας εμφανίζεται στο αεροδρόμιο, κατά τις 11, μαζί με μια κοπέλλα που φορούσε ένα φουστάνι όμοιο με της δολοφονημένης. "Ως εδώ ταιριάζουν όλα. "Απ' τούς "Πειρατές" ως το αεροδρόμιο, είναι μισητή ώρα περίπου με τ' αυτοκίνητο."

— Μπορεί λοιπόν ν' απαγάγανε την κοπέλλα. Μπορεί να την τρομοκράτησαν, έτσι που να δεχτεί ν' αλλάξει φόρεμα και ν' βάλη κόκκινη περούκα και σκούρα ματογυάλια... Μα τί γίνεται ύστερα; Φεύγει υ ο ν ά χ η τ η ς, με τ' ά ε ρ ο - π λ ά ν ο !

— Ο Ρένικ κατάφερε μια γροθιά στο τραπέζι και συνέχισε:

— "Υπήρχαν άλλοι 14 ταξειδιώτες σ' αεροπλάνο, όλοι ξευγάρια. Δε μπορούσαν νάχουν καμιά σχέση με την κοπέλλα. Τους έφει όλους καλά η συνοδός. "Ο άνθρωπος που οδηγούσε τ' αυτοκίνητό της, την άφινε μόνη και φεύγει."

— "Ύστερα, βρίσκουμε την τσάντα με τα λύτρα, μαζί με το πτώμα. "Αντί όμως για λεφτά, έχει μέσα παλιές εφημερίδες. "Εξακριβώνεται δε πως ύπήρχαν δυο τσάντες, έντελως όμοιες μεταξύ τους."

Σταμάτησε για λίγο και κύτταξε το Μπάρτυ.

— Τι συμπέρασμα βγάξετε σεις; τον ρώτησε.

— "Ίσως να έπρόκειτο για ψεύτικη απαγωγή, απάντησε εκείνος. Με την προϋπόθεση, βέβαια, πως η "Ανν Χάρκουρτ ήταν παύματι η "Οντέτ Μαλρού. Αυτό πρέπει να εξακριβωθεί."

— Ναι, είπε ο Ρένικ. Φροντίστε λοιπόν να συγκεντρώσετε πληροφορίες γι' αυτή την κοπέλλα.

Στράφηκε σέ μένα και πρόσθεσε:

— Παρακάλεσε μια δακτυλογράφο του γραφείου να βάλη αυτό το φόρεμα. "Ύστερα να τη φωτογραφίσουνε και να κρύψουνε το πρόσωπό της. "Ίσως αναγνωρίσουν κι' άλλο το φόρεμα. Φροντίστε να δημοσιευθεί η φωτογραφία σ' όλες τις εφημερίδες, τις δικές μας και του Λος "Αντζελες."

Πήρα το φόρεμα και ξαναγύρισα στο γραφείο μου. Είχα την εντύπωσι πως σφιγγότανε πολύ γρήγορα τα σαγόνια του δόκανου... Σε 24 ώρες, αν όχι γρηγορότερα, μπορούσε να με ύποπτευθ' ο Ρένικ!

— Έπρεπε να βρώ ένα τρόπο ν' άποδείξω πως είχε κάνει τη δολοφονία ο Ο' Ρέιλυ. Πώς όμως;

Σκεπτόμουν έντατικά αυτό το πρόβλημα μια όλόκληρη ώρα. "Έβαλα να φωτογραφίσουν το φόρεμα, έκανα δηλώσεις στους δημοσιογράφους και φρόντισα να σταλούν οι φωτογραφίες στο Λος "Αντζελες."

Είχε φτάσει πιά η ώρα του φαγητού. "Ετοιμαζόμουν να πάω να φάω μαζί με το Ρένικ και με το Μπάρτυ, όταν χτύπησε το τηλέφωνο. Βρισκόμαστε κι' οι τρεις στο γραφείο του Ρένικ.

Σήκωσε τ' άκουστικό, τώφερε σ' αυτή του κι' ύστερα μου τώδωσε:

— Είναι η Νίνα, μου είπε. Θέλει να σου μιλήσει.

Πήρα τ' άκουστικό.

— "Ετοιμαζόμουν να πάω για φαί, είπα στη γυναίκα μου.

— Χάρρυ, μπορείς νάρθης στο σπίτι; "Έχω να σου μιλήσω."

Η φωνή της είχε ένα παράξενο τόνο, που δεν τον είχα ξανακούσει ποτέ. Μια άνατριχίλα πέρασε απ' τη ράχη μου.

— Ο τρόμος που πρόδινε η άχρωμη εκείνη φωνή, μούκοψε χέρια και πόδια.

— "Ερχομαι, απάντησα.

— "Εκλείσα το τηλέφωνο κι' έξηγησα στους άλλους:

— "Η Νίνα θέλει να φάω μαζί της. Δεν ξέρω τί της συμβαίνει... Ίσως κάτι με το νοικοκυριό της... Θα γυρίσω κατά τις 2."

— Ναι, πήγαμε, μου είπε ο Ρένικ χωρίς να σηκώσει το κεφάλι του απ' τα χαρτιά που μελετούσε. Πάρε έν' αυτοκίνητο... και προσπάθησε νάσαι στις 2 έδω."

Μόλις βγήκα απ' το γραφείο, άρχισα να τρέχω στο διάδρομο και κατέβηκα τα σκαλοπάτια τέσσερα-τέσσερα. Πήδησα σ' ένα άστυνομικό αυτοκίνητο και ξεκίνησα δολοχαχώς για το σπίτι μου.

Μήερα πως κάτι θαξε συμβή! Δε μπορούσα να φανταστώ τί, άλλ' η φωνή της Νίνας έδειχνε πως ήταν κάτι σοβαρό!

Σταμάτησα μπροστά στο σπίτι μας, πέρασα τρέχοντας την άλλεα κι' άνοιξα την πόρτα με το κλειδί μου.

— Νίνα! φώναξα.

— "Εδώ είμαι, Χάρρυ, μου απάντησε απ' το σαλόνι.

Διέσχισα το διάδρομο, έσπρωξα την πόρτα του σαλονιού και μπήκα. "Άμέσως όμως σταμάτησα, σαν άπολιθωμένος.

— Η Νίνα καθότανε σε μια πολυθρόνα, αντίκρυ στην πόρτα. Φαινότανε μικρούλα, τρομαγμένη, κι' ήταν κατάχλωμη.

— Απέναντί της καθόταν ο Ο' Ρέιλυ, με τα πόδια σταυρωμένα. Είχε αλλάξει τη στολή του σφάερ μ' ένα πουκάμισο σπορ κι' ένα πράσινο

παντελόνι. "Έβυνε τα δόντια του μ' ένα σπίρτο και χαμογέλασε όταν η ματιά του διασταυρώθηκε με τη δική μου.

— Στο δεξί του χέρι κρατούσε ένα άστυνομικό πιστόλι των 38, γυρισμένο καταπάνω μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

— "Έλα μέσα λοιπόν να τα πούμε λιγάκι! μου φώναξε. "Η γυναίκα σου δε φαίνεται να βρήκε πολύ του γούστου της την κουδέντα μου."

Προχώρησα μέσα στο δωμάτιο και στάθηκα κοντά στη Νίνα. Συνήλθα άμέσως απ' την έκπληξι που μου είχε προκαλέσει η παρουσία του ανθρώπου εκείνου στο σπίτι μου. "Ο τρόμος μου έδωσε σιγά-σιγά τη θέση του σ' ένα ψυχρό θυμό.

— Καλά θα κάνετε να φύγετε, πριν σάς πετάξω έξω! μούγκρισε.

Χαμογέλασε, δείχνοντας τα άσπρα και κανονικά δόντια του.

— "Άκουσε 'δώ, μικρέ μου! άπάντησε. Μη μου παριστάνης το σκληρό άντρα! Θα μπορούσα να πετάξω χάμω δυο σαν και σένα, με μια γροθιά!

— Η Νίνα άκούμπησε το χέρι της στο μπράτσο μου και μου τώσφισε για να μου συστήση να προσέχω.

— Τί θέλετε; ρώτησα.

— Τις ταινίες του μαγνητοφώνου, διάβωλε! Και θα τις πάρω, νάσαι σίγουρος!

— "Όστε λοιπόν, έσεις τη σκοτώσατε!

— "Ετριψε το πηγούνι του και ξαναχαμογέλασε.

— "Αλήθεια; πρόφερε. Κι' όμως όλα άποδεικνύουνε πως τώκανε έσύ!... Μα έχεις το κακό έλάττωμα να μιλάς πολύ. "Αν τόχες βουλώσαι,

σχετικά μ' αυτές τις ταινίες, δε θα ξέραμε τίποτα και μπορεί να την παθαίναμε. Μα τώρα που το ξέρει, η Ρέα άνησυχεί. "Εγώ δεν πολυσκοτίζομαι, άφού όμως δουλεύω μαζί της σ' αυτή την ύπόθεση, της ύποσέθηκα να πάρω όπωσδήποτε τις ταινίες!

— Δυστυχώς, δε θα τις πάρετε, απάντησα ειρωνικά. "Αν χρειαστή, θα τις δώσω στο Ρένικ."

— Κύτταξε το όπλο που κρατούσε, κι' ύστερα έμένα.

— "Άς υποθέσουμε πως φυτεύω μια σφαίρα στο άριστερό πόδι της γυναίκας σου... είπε. Μπορεί να πατήσω τη σκανδάλη, αν δε μου δώσης τις ταινίες."

— Μη τον άκούς, Χάρρυ! είπε η Νίνα με φωνή συγκρατημένη. Δε με φοβίζει!

— "Αν πυροβολήσετε, θα μαζεύουνε στην έξωπορτα το λιγότερο

ANEMOANNHSE

Παναδικό!

ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΥΤΙ ΔΡΧ. 5
ΜΙΚΡΟ ΠΛΑΚΕ ΔΡΧ. 2.50

Έξω άνθρωποι, πριν προφτάσετε να φύγετε... Δεν έχουν περάσει σε μένα κάτι τέτοιες μιλίες! Έσκουμπιστήτε λοιπόν!

Ο Ο' Ρέιλυ έγειρε προς τα πίσω στην πολυθρόνα του κι' έσκασε στα

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

Το τακτικό καθήκον των δοντιών απαιτεί πολλές παθήσεις των δοντιών και του στόματος;

Κανονικά τα δόντια θα πρέπει να καθαρίζονται άμεσα μετά από κάθε γεύμα;

Πρέπει να γίνει με προσοχή η έκλογη της οδοντοδομίας, για να μη γδάρει τα ούλα;

Χρειάζεται προσοχή και στην έκλογη της οδοντοδομίας που πρέπει να είναι αποτελεσματική, αλλά και συγχρόνως να μην ερεθίζει τα ούλα και την στοματική κοιλότητα;

Ένα άριστο προϊόν, ειδικά παρασκευασμένο γι' αυτόν τον περίπλοκο είναι η 'Οδοντόσαστα Νιβέα';

Η 'Οδοντόσαστα Νιβέα έχει ένα λεπτό άρωμα που κάνει την αναπνοή δροσερή κι' ελκυστική;

Ποτέ η 'Οδοντόσαστα Νιβέα δεν έρεθίζει και μπορεί να χρησιμοποιηθεί άμεσα από μικρούς και μεγάλους;

Η 'Οδοντόσαστα Νιβέα πωλείται παντού σε συσκευασία μικρά των 30 γρ. και μεγάλα των 65 γρ. που είναι και οικονομικότερα;

ΤΗΛ. 612-010

100 %

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις περιττές τρίχες προσώπου, σώματος ΤΑΧΥΤΑ ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ

ΡΙΖΙΚΑ ΑΔΑΝΑ ΤΗΛΕΥΘΥΝΑ

ΕΙΣΑΓΟΓΗ δοναυάνισιοι

Η αποτρίχωση δραστηριοποιείται ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ & ΚΟΡΑΚΗ

ΛΙΣΤΗΡΙΟ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΛΕΚΕΤΕΣ ΠΟΡΥΣ - ΠΑΛΛΑΡΔΗ - ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ ΠΑΝΑΛΕΞ-ΔΕΚΕΜΕΡΕ-PLACENTA

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπειραμένοι, ειδικοί δι' έρευνας πληροφορίας επί πάσης φύσεως ιδιωτικών εμπιστευτικών υποθέσεων, γάμων, διαζυγίων, επιτηρήσεων ανήλικων, αναζητήσεως πραγμάτων υπό κατάσχασιν κλπ. Διεθνές Γραφείο Πληροφοριών «ATHENS», Πανασσού 2 (πλ. Κλαυδίου) τηλ. 27.709. Την σοβαρότητα των εργασιών μας εγγυάται η πολυετής ευδόκιμος δημοσία προσηλυσία μας.

ΒΟΛΑΣΤΙΡ

Κόλλα κολλασίματος διαρκείας

Αρωματισμένη με λεβάντα

Ind. Chim. Boston - MILANO

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ—ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Αχαρνών 98 Αποτρίχιας 1

Δέχεται καθ' έκαστην 10, 12 και 5

ως και επί συνεντεύξει

Τηλέφωνο 810.760

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 5-7

ΣΕΚΕΡΗ 8 καί Γαβία ΚΑΝΑΡΗ

ΤΗΛ 612-006 - ΑΘΗΝΑΙ

ΡΟΥΣΑ

ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

Γυναικολογός - Μαιευτήρ Δέχεται 9 - 12 και 5 - 7 ως και επί συνεντεύξει

Χαρίτ Τριφυλίου 113 Τηλ 613.610

γέλια.

— 'Έχεις δίκιο, είπε. Δεν είχα πραγματικά σκοπό να πυροδοτήσω κανένα απ' τους δύο σας.

— Έκρυψε το πιστόλι στην τσέπη του και πρόσθεσε:

— 'Ας μιλήσουμε τώρα σοβαρά. Θέλω τις μαγικές ταινίες και θα μου τις δώσεις. Που βρίσκονται;

— Στην τράπεζά μου, ασφαλισμένες!

— Θα περάσουμε να τις πάρουμε. Έμπρός, πάμε!

— 'Εμείνα ακίνητος. Ο Ο' Ρέιλυ με κύτταξε λίγα λεπτά. 'Ύστερα είπε:

— Καλά λοιπόν, θα σε πω γω πώς θα μου τις δώσεις... Πρόκειται για εκατομμύρια δολάρια σ' αυτή την ιστορία. Οι ταινίες αυτές μπορεί να μας χαλάσουν όλη τη δουλειά, που τη σκαρφαίναμε τόσο επιτήδεια. Έχω αρκετά λεφτά, για να κάνω ό,τι πρέπει για να τις πάρω! Θα σου δείξω τώρα κάτι...

— Έδωσε απ' την τσέπη του ένα μπλε μπουκαλάκι, το ξεβούλωσε κι' έβγαλε λίγο απ' το περιεχόμενό του πάνω στο τραπέζι που βρισκότανε δίπλα του. Το υγρό φαινότανε σαν ζωντανό. Αναταράχθηκε, έβρασε, τρώγοντας το βερνίκι του ξύλου.

— Είναι βιτριόλι, μου εξήγησε ο Ο' Ρέιλυ. 'Απ' αυτό που ρίχνουμε στα μούτρα των ανθρώπων που δε βάζουνε μυαλό! Ξέρω μια συμμορία που, για 100 δολάρια το πολύ, θ' αναλάβαινε να το ρίξει στο πρόσωπο της γυναίκας σου, Μπάρμπε!

— Μη φαντασθής πως θα μπορούσες να την προφυλάξεις! Είναι κάτι που μπορεί να της συμβεί οποιαδήποτε στιγμή, εκεί που δε θα το περιμένει! Θα της πετάξουνε το βιτριόλι κι' ύστερα θ' ασχοληθούνε με σένα... Λοιπόν, για να μην το πολυλογούμε, αν δε μου έχεις περάσει τις ταινίες μέσα σε 12 ώρες, η γυναίκα σου θα στοδαωθεί και θα παραμορφωθεί. Διάλεξε!

— 'Ενοιωσα τα δαχτυλά της Νίνας να μου σφίγγουν σπασμωδικά το μπράτσο. Κυττάξαμε κι' οι δύο το υγρό που εξακολουθούσε να βράζει πάνω στο τραπέζι...

— 'Ερριξα μια ματιά στον Ο' Ρέιλυ. 'Η έκφρασή των μικρών γκριζών ματιών του μ' έπεισε ότι δε μπλοφόριζε αυτή τη φορά. Ήταν ικανός για όλα! Κι' αναγνώρισα πως θα μου ήταν αληθινά αδύνατο να προολάξω τη Νίνα.

— Είχα χάσει... και το ήξερα!

— Σηκώθηκε και είπα άπαξ:

— Πάμε!

— 'Η Νίνα γαντζώθηκε απ' το μπράτσο μου.

— 'Οχι, μην πάς! Φώναξε. Δε θα τολμήσω να κάνω ένα τέτοιο πράγμα... Χάρου, σε παρακαλώ!

— Προχώρησα προς την πόρτα, χωρίς ν' απαντήσω, ενώ εκείνη με κυττάζε με μάτια μεγαλωμένα απ' τη φιλη.

— Ο Ο' Ρέιλυ σηκώθηκε κι' αυτός.

— Έχει δίκιο, χρυσή μου, είπε ειρωνικά στη γυναίκα μου. Καθίστε φρόνιμα λοιπόν. Και προσέξτε που θα καθαρίσετε αυτό το βιτριόλι απ' το τραπέζι! Μπορεί να κάψετε τα δαχτυλάκια σας!

— 'Η Νίνα πήδησε όρθια και φώναξε:

— 'Οχι, Χάρου, όχι! Μη του τις δώσεις!

— Βγήκα απ' το σπίτι κι' ανέβηκα στ' αυτοκίνητο. Ο Ο' Ρέιλυ μ' ακολουθούσε. Καθίσε κι' αυτός δίπλα μου.

— Έκανες άνοησία που μίλησες στη Ρέα για τις ταινίες, μου ξαναείπε. Τώρα κάνεις κι' αυτό το «ό,τι σου!... 'Αλήθεια, πώς πάει ο Ρένικ; Δε σ' ανακάλυψε ακόμα;

— 'Οχι, ως την ώρα.

— Ξεκίνησα κι' απομακρύνθηκα απ' το πεζοδρόμιο. Μ' έπνιγε το τρελό μίσος που ένοιωθα γι' αυτό τον άνθρωπο. Κατάλαβα — αλλά λίγο αργά — τη βλακεία που είχα κάνει να αναφέρω στη Ρέα για τις μαγικές ταινίες.

— Χανόντάς τις απ' τα χέρια μου,

δε θα είχα πιά κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Κι' η Ρέα θα μπορούσε να πληρώσει τους καλύτερους δικηγόρους, για να με βγάλει ψεύτη...

— Σαν να κατάλαβε τη σκέψη μου, ο Ο' Ρέιλυ μου σύστησε:

— Όταν σε πιάσουν, ήλθιμε, μην προσπαθήσεις ν' ανακατέψεις τη Ρέα ή εμένα. Έχουμε κι' οι δύο μας γερά αλλοιώ!

— Τόσο το καλύτερο για σάς, απάντησα ήσυχα.

— Κυταχτήκαμε. Διέκρινε κάποια όμηχανία μου.

— Βλέπω πως δεν έχεις χάσει καθόλου το ήθικό σου! παρατήρησε. Δεν τ'ό περίμενα από σένα ν' αντήχης έτσι!

— Τα ήθελα και τάπαθα, απάντησα. Είμαι έτοιμος τώρα να υποστώ τις συνέπειες... Μα έννοια σας, σάς περιμένουμε και σάς άσχημες εκπλήξεις, γιατί δεν έχετε καθόλου τις γυναίκες!

— Είχα πετύχει το στόχο μου... Ο Ο' Ρέιλυ γύρισε και με κύτταξε.

— Τι θές να πής; ρώτησε ζωηρά.

— Θα δίτε... Είμαι χρόνια δημοσιογράφος. Είχα ένα σωρό περιπέτειες με χορευτήριες του καμπαρέ, Ξέρω τη νοοτροπία τους.

— 'Είμαι σίγουρος, πάντως για ενα πράγμα: ότι η Ρέα Μαλρού δε σκοπεύει να περάσει την υπόλοιπη ζωή της μ' ένα 'Ιρλανδό κρεμνταλά! Όταν πεθάνω ο άντρας της και βρήκω στο χέρι όλα τα λεφτά, θα πάω με μείρις να ενδιαφερέται για σάς. Θα σάς απομακρύνω λίγο-λίγο, με τον τρόπο που ξέρετε αυτή. Δε θα το κατάλαβετε, παρά μονάχα όταν θαχέτε ξαναγίνει ένας πρώην αστυφύλακας χωρίς δουλειά!

— Ο Ο' Ρέιλυ χαμογέλασε. 'Αλλ' η έκφραση των ματιών του έμεινε το ίδιο σκληρή.

— Βλακείες! είπε. 'Η Ρέα κι' εγώ θα παντρευτούμε. Κρίμα μονάχα που δε θα ζής τότε, για να σε καλέσουμε στους γάμους μας. Κατόρθωσα να γελάσω κι' απάντησα, ενώ σταματούσα τ' αυτοκίνητο έξω απ' την κλειστή ακόμη Τράπεζα:

— 'Απορώ με την αφέλεια σας! Θανατάζεστε αληθινά πως μια γυναίκα σαν τη Ρέα θα παντρευτεί ένα κακομοίρη σαν εσάς; 'Ας γελάσω με τη βλακεία σας!

— Σκαρμός, γιατί θα σου σπάσω τα μούτρα μου γι' αυτήν!

— Καλά, καλά, δε μιλάω πιά, αφού θυμόμαστε τόσο εύκολα, είπα.

— 'Οστόσο, έπειτα από ένα λεπτό, πρόσθεσε:

— Ξέρω όμως καλά τί θακάνα εγώ, αν ήμουν στη θέση σας.

— Με κύτταξε.

— Τι θέκανες δηλαδή; ρώτησε.

— Κατάλαβα πως είχε αρχίσει να τσιμπάει στο δόλωμα. Κι' αυτό μου δωσε κουράγιο.

— Θάπαρνα τα μέτρα μου από τώρα, ώστε να μη μπορέσει αύριο η Ρέα να με πετάξει στο δρόμο.

— Ο Ο' Ρέιλυ έμεινε ακίνητος κι' αμίλητος. Μου φαινόταν σαν ν' ακολουθα σχεδόν το μυαλό του να δαυλεύει... Ξαφνικά χαμογέλασε.

— Όλο βλακείες λές! φώναξε. Και νομίζεις πως κι' οι άλλοι είναι κορόιδα σαν εσένα...

— Τη στιγμή εκείνη, ένας υπάλληλος άνοιξε την πόρτα της Τράπεζας.

— Θα σάς πω όμως κάτι, απάντησα. Μη φαντασθήτε πως ξεμπερδεύαμε μαζί μου. Θα σάς κανονίσω αν μπορούσα! Κι' η Ρέα θα κάνει το ίδιο... Θάχετε άσχημο τέλος! Μα δε σάς λυπάμαι καθόλου!

— Κατέβηκε από τ' αυτοκίνητο.

— Μην ξεδεύς άδικα το σάλιο σου, μου είπε σαρκαστικά. Πάμε να

μου δώσης τις ταινίες.

Μπήκαμε μαζί στην Τράπεζα. Πήρα τις μαγνητικές ταινίες και του τις έδωσα. Δε μπορούσαν να κάνουν αλλοιώς...

— Μην τις χάσετε, του σύστησα. Είναι τώρα πολύτιμες για σάς, όσο ήταν πριν για μένα.

— Δε χρειάζομαι τις συμβουλές σου, μ' έκοψε ξερά.

— 'Οστόσο, καθώς έβγαине απ' την Τράπεζα, το πρόσωπό του είχε μια έκφραση άνησυχίας, που δεν άπείχε πολύ απ' την αγωνία...

*

Γύρισα στο γραφείο μου στις 2 και 10'. Με περίμενε εκεί ένα σημείωμα του Ρένικ. Μου έγραφε πως ήθελε να με δει μόλις δε έφτανα.

— Αυτό μπορούσε να σημαίνει πως είχε κάνει καινούργιες ανακαλύψεις... ή πως ήξερε τώρα ότι ήμουν γω ο άνθρωπος με το σπορ κοστουμί! Μα, στην κατάστασι που βρισκόμουν, δε νοιάζομουν πια για τίποτα... 'Ενοιωθα πως ήμουν χαμένος. Δεν είχα καμιά απόδειξη για να στηρίξω την έκδοχή μου. Θα μπορούσαν μιά χαρά να μου φορτώσουνε τη δολοφονία της 'Οντέτ!

— Αν ήθελα να σωθώ έπρεπε ν' αποδείξω πως ο δολοφόνος ήταν ο Ο' Ρέιλυ.

Κατάλαβαινα πως είχα σπείρει στο νου του την αμφιβολία και πως δε θα έμπιστευότανε πια τη Ρέα. Ήταν άπιθνο λοιπόν να καταστρέψω τις δυο μαγνητικές ταινίες. 'Αποτελούσαν το μοναδικό όπλο του εναντίον της Ρέας.

Κι' όσο υπήρχαν αυτές οι ταινίες, είχα ακόμα κάποια ελπίδα να γλυτώσω!

— 'Η Νίνα θα περίμενε με αγωνία ειδήσεις μου. Την πήρα λοιπόν στο τηλέφωνο. Προσέξα όμως πολύ τα λόγια μου, γιατί μπορούσε να μ' ακούσει ο τηλεφωνητής του κέντρου.

— Τις πήρε, είπα. Δε γινόταν αλλοιώς. Μη λές τίποτα. 'Αφισέ με

νά μιλήσω... Δεν είναι τόσο σοβαρό, όσο φαίνεται. Θα τα πούμε όταν γυρίσω στο σπίτι. Θάρθω μόλις μπορέσω να φύγω από δω.

— Καλά, Χάρου.

— 'Η αγωνία που υπήρχε στη φωνή της, μουσφίξε την καρδιά.

— Μην ανησυχής, αγάπη μου, της σύστησα. Όλα θα σιάζουνε...

Κι' έκλεισα το τηλέφωνο.

Στις 2 και 20', μπήκα στο γραφείο του Ρένικ. 'Εκείνος διάβαζε με προσοχή μια άναφορά.

— Τελειώνω σ' ένα λεπτό, μου είπε.

— 'Ισως να με ξεγελούσε ή φαντασία μου... μα σχημάτισα την εντύπωση πως δε μου μιλούσε πια με τον ίδιο φιλικό τόνο, όπως πριν από μιάμιση ώρα!

— Καθώς κι' άναφα ένα ταϊγάρο. Είχα περάσει τώρα πια το στάδιο του φόβου κι' είχα γίνει μοιρολάτρης. 'Ημουν αποφασισμένος να μπλοφάρω ως το τέλος. Κι' αν αποτύγναινε ή μπλόφα μου, θα δεχόμουν ατωικά την τύχη που με περίμενε.

— Ο Ρένικ άφισε επιτέλους την άναφορά πάνω στο γραφείο, έγειρε πίσω και με κύτταξε.

— 'Η έκφρασή του ήταν άπαθής, αλλά η ματιά του φαινότανε πως προσπαθούσε να διαβάσει μέσα στην ψυχή μου. Μ' εξέταζε τώρα όπως εξέταζε ο αστυνομικός ένα ύποπτο — αυτή ήταν τουλάχιστον η εντύπωσή μου.

— Είδες ποτέ, Χάρου, την 'Οντέτ Μαλρού; Της μίλησες; με ρώτησε.

— Οι χτύποι της καρδιάς μου γίνανε γρηγορώτεροι.

— 'Οχι, απάντησα. 'Η οικογένειά της ήρθε κι' εγκαταστάθηκε εδώ τον καιρό που ήμουν στη φυλακή. Δε μου δόθηκε ποτέ ευκαιρία να της πάρω συνέντευξη.

— 'Πρώτο φέμμα! είπα με το νου μου. Θάπρεπε πια στο έξης να ε-

να μιλήσω... Δεν είναι τόσο σοβαρό, όσο φαίνεται. Θα τα πούμε όταν γυρίσω στο σπίτι. Θάρθω μόλις μπορέσω να φύγω από δω.

— Καλά, Χάρου.

— 'Η αγωνία που υπήρχε στη φωνή της, μουσφίξε την καρδιά.

— Μην ανησυχής, αγάπη μου, της σύστησα. Όλα θα σιάζουνε...

Κι' έκλεισα το τηλέφωνο.

Στις 2 και 20', μπήκα στο γραφείο του Ρένικ. 'Εκείνος διάβαζε με προσοχή μια άναφορά.

— Τελειώνω σ' ένα λεπτό, μου είπε.

— 'Ισως να με ξεγελούσε ή φαντασία μου... μα σχημάτισα την εντύπωση πως δε μου μιλούσε πια με τον ίδιο φιλικό τόνο, όπως πριν από μιάμιση ώρα!

— Καθώς κι' άναφα ένα ταϊγάρο. Είχα περάσει τώρα πια το στάδιο του φόβου κι' είχα γίνει μοιρολάτρης. 'Ημουν αποφασισμένος να μπλοφάρω ως το τέλος. Κι' αν αποτύγναινε ή μπλόφα μου, θα δεχόμουν ατωικά την τύχη που με περίμενε.

— Ο Ρένικ άφισε επιτέλους την άναφορά πάνω στο γραφείο, έγειρε πίσω και με κύτταξε.

— 'Η έκφρασή του ήταν άπαθής, αλλά η ματιά του φαινότανε πως προσπαθούσε να διαβάσει μέσα στην ψυχή μου. Μ' εξέταζε τώρα όπως εξέταζε ο αστυνομικός ένα ύποπτο — αυτή ήταν τουλάχιστον η εντύπωσή μου.

— Είδες ποτέ, Χάρου, την 'Οντέτ Μαλρού; Της μίλησες; με ρώτησε.

— Οι χτύποι της καρδιάς μου γίνανε γρηγορώτεροι.

— 'Οχι, απάντησα. 'Η οικογένειά της ήρθε κι' εγκαταστάθηκε εδώ τον καιρό που ήμουν στη φυλακή. Δε μου δόθηκε ποτέ ευκαιρία να της πάρω συνέντευξη.

— 'Πρώτο φέμμα! είπα με το νου μου. Θάπρεπε πια στο έξης να ε-

να μιλήσω... Δεν είναι τόσο σοβαρό, όσο φαίνεται. Θα τα πούμε όταν γυρίσω στο σπίτι. Θάρθω μόλις μπορέσω να φύγω από δω.

— Καλά, Χάρου.

— 'Η αγωνία που υπήρχε στη φωνή της, μουσφίξε την καρδιά.

— Μην ανησυχής, αγάπη μου, της σύστησα. Όλα θα σιάζουνε...

Κι' έκλεισα το τηλέφωνο.

Στις 2 και 20', μπήκα στο γραφείο του Ρένικ. 'Εκείνος διάβαζε με προσοχή μια άναφορά.

— Τελειώνω σ' ένα λεπτό, μου είπε.

— 'Ισως να με ξεγελούσε ή φαντασία μου... μα σχημάτισα την εντύπωση πως δε μου μιλούσε πια με τον ίδιο φιλικό τόνο, όπως πριν από μιάμιση ώρα!

— Καθώς κι' άναφα ένα ταϊγάρο. Είχα περάσει τώρα πια το στάδιο του φόβου κι' είχα γίνει μοιρολάτρης. 'Ημουν αποφασισμένος να μπλοφάρω ως το τέλος. Κι' αν αποτύγναινε ή μπλόφα μου, θα δεχόμουν ατωικά την τύχη που με περίμενε.

— Ο Ρένικ άφισε επιτέλους την άναφορά πάνω στο γραφείο, έγειρε πίσω και με κύτταξε.

— 'Η έκφρασή του ήταν άπαθής, αλλά η ματιά του φαινότανε πως προσπαθούσε να διαβάσει μέσα στην ψυχή μου. Μ' εξέταζε τώρα όπως εξέταζε ο αστυνομικός ένα ύποπτο — αυτή ήταν τουλάχιστον η εντύπωσή μου.

— Είδες ποτέ, Χάρου, την 'Οντέτ Μαλρού; Της μίλησες; με ρώτησε.

— Οι χτύποι της καρδιάς μου γίνανε γρηγορώτεροι.

— 'Οχι, απάντησα. 'Η οικογένειά της ήρθε κι' εγκαταστάθηκε εδώ τον καιρό που ήμουν στη φυλακή. Δε μου δόθηκε ποτέ ευκαιρία να της πάρω συνέντευξη.

— 'Πρώτο φέμμα! είπα με το νου μου. Θάπρεπε πια στο έξης να ε-

να μιλήσω... Δεν είναι τόσο σοβαρό, όσο φαίνεται. Θα τα πούμε όταν γυρίσω στο σπίτι. Θάρθω μόλις μπορέσω να φύγω από δω.

— Καλά, Χάρου.

— 'Η αγωνία που υπήρχε στη φωνή της, μουσφίξε την καρδιά.

— Μην ανησυχής, αγάπη μου, της σύστησα. Όλα θα σιάζουνε...

Κι' έκλεισα το τηλέφωνο.

Στις 2 και 20', μπήκα στο γραφείο του Ρένικ. 'Εκείνος διάβαζε με προσοχή μια άναφορά.

— Τελειώνω σ' ένα λεπτό, μου είπε.

— 'Ισως να με ξεγελούσε ή φαντασία μου... μα σχημάτισα την εντύπωση πως δε μου μιλούσε πια με τον ίδιο φιλικό τόνο, όπως πριν από μιάμιση ώρα!

— Καθώς κι' άναφα ένα ταϊγάρο. Είχα περάσει τώρα πια το στάδιο του φόβου κι' είχα γίνει μοιρολάτρης. 'Ημουν αποφασισμένος να μπλοφάρω ως το τέλος. Κι' αν αποτύγναινε ή μπλόφα μου, θα δεχόμουν ατωικά την τύχη που με περίμενε.

— Ο Ρένικ άφισε επιτέλους την άναφορά πάνω στο γραφείο, έγειρε πίσω και με κύτταξε.

— 'Η έκφρασή του ήταν άπαθής, αλλά η ματιά του φαινότανε πως προσπαθούσε να διαβάσει μέσα στην ψυχή μου. Μ' εξέταζε τώρα όπως εξέταζε ο αστυνομικός ένα ύποπτο — αυτή ήταν τουλάχιστον η εντύπωσή μου.

— Είδες ποτέ, Χάρου, την 'Οντέτ Μαλρού; Της μίλησες; με ρώτησε.

— Οι χτύποι της καρδιάς μου γίνανε γρηγορώτεροι.

— 'Οχι, απάντησα. 'Η οικογένειά της ήρθε κι' εγκαταστάθηκε εδώ τον καιρό που ήμουν στη φυλακή. Δε μου δόθηκε ποτέ ευκαιρία να της πάρω συνέντευξη.

— 'Πρώτο φέμμα! είπα με το νου μου. Θάπρεπε πια στο έξης να ε-

να μιλήσω... Δεν είναι τόσο σοβαρό, όσο φαίνεται. Θα τα πούμε όταν γυρίσω στο σπίτι. Θάρθω μόλις μπορέσω να φύγω από δω.

— Καλά, Χάρου.

— 'Η αγωνία που υπήρχε στη φωνή της, μουσφίξε την καρδιά.

— Μην ανησυχής, αγάπη μου, της σύστησα. Όλα θα σιάζουνε...

Κι' έκλεισα το τηλέφωνο.

Στις 2 και 20', μπήκα στο γραφείο του Ρένικ. 'Εκείνος διάβαζε με προσοχή μια άναφορά.

— Τελειώνω σ' ένα λεπτό, μου είπε.

— 'Ισως να με ξεγελούσε ή φαντασία μου... μα σχημάτισα την εντύπωση πως δε μου μιλούσε πια με τον ίδιο φιλικό τόνο, όπως πριν από μιάμιση ώρα!

— Καθώς κι' άναφα ένα ταϊγάρο. Είχα περάσει τώρα πια το στάδιο του φόβου κι' είχα γίνει μοιρολάτρης. 'Ημουν αποφασισμένος να μπλοφάρω ως το τέλος. Κι' αν αποτύγναινε ή μπλόφα μου, θα δεχόμουν ατωικά την τύχη που με περίμενε.

— Ο Ρένικ άφισε επιτέλους την άναφορά πάνω στο γραφείο, έγειρε πίσω και με κύτταξε.

— 'Η έκφρασή του ήταν άπαθής, αλλά η ματιά του φαινότανε πως προσπαθούσε να διαβάσει μέσα στην ψυχή μου. Μ' εξέταζε τώρα όπως εξέταζε ο αστυνομικός ένα ύποπτο — αυτή ήταν τουλάχιστον η εντύπωσή μου.

— Είδες ποτέ, Χάρου, την 'Οντέτ Μαλρού; Της μίλησες; με ρώτησε.

— Οι χτύποι της καρδιάς μου γίνανε γρηγορώτεροι.

— 'Οχι, απάντησα. 'Η οικογένειά της ήρθε κι' εγκαταστάθηκε εδώ τον καιρό που ήμουν στη φυλακή. Δε μου δόθηκε ποτέ ευκαιρία να της πάρω συνέντευξη.

— 'Πρώτο φέμμα! είπα με το νου μου. Θάπρεπε πια στο έξης να ε-

Προκειμένου περί ραπτομηχανής τύπου άλλο από

● ● ●

Α. Ε. ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΦΑΦΦ (ΕΛΛΑΣ)
Κολοκοτρώνη 25 - Αθήναι
Τηλ. 36-164

ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΔΙΔΟΤΟΥ 49 - Τηλεφ. 614-869

Ο Ιατρός ΧΡ. ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ τέως επίμηλητης Μαιευτηρίου «ΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ» δεχεται επίσκεψεις καθ' έκαστην 11 - 1 και 5 - 7 μ.μ. και επί συνεντεύξει. Τας απόψεις, δωρεάν έκαστην Τετάρτην.

»Το μόνο αεροπλάνο, που είχε φτάσει την ώρα εκείνη, έρχοταν απ' το Πάλλμ Σίτυ... 'Η κοπέλλα πέρασε ολοκληρή την Κυριακή κλεισμένη στην καμάρια της. Της πήγαν εκεί το φαγητό της. Είπε πως ήταν αδιάθετη.

»Πήρε ένα υπεραστικό τηλεφώνημα απ' το Πάλλμ Σίτυ, την Κυριακή το πρωί, κι' άλλο ένα, απ' το ίδιο μέρος, κατά τις 9 το βράδυ. Δε βγήκε τη Δευτέρα απ' την καμάρια της. Στις 10, πλήρως το λογαριασμό της κι' έφυγε μ' ένα ταξί. 'Ο σωφέρ είπε πως την πήγε στο αεροδρόμιο.

— 'Αφισε δακτυλικά αποτυπώματα στην καμάρια του ξενοδοχείου;

— Κάτι καλύτερο. Έχασε μια βούρτσα των μαλλιών, που την είδε η καμариέρα να χρησιμοποιεί. Πάνω σ' αυτήν υπάρχουν θαμνίσια αποτυπώματα. Τα φωτογράφησανε και μες τα στείλανε. Θα τα λάβουμε, από λεπτό το λεπτό.

— Στοιχηματίζω ότι η 'Ανν Χάρκουτ ήταν η 'Οντέτ Μαλρού, είπα ο Ρένικ ξαναπαίρνοντας το χαρτί που διάβαζε όταν έφτασα. Έχω εδώ την έκθεση της νεκροψίας. Τη χτύπησαν κι' ύστερα τη στραγγάλισαν. Δεν παρουσίαζε κανένα γυνος πάλης. Της επιτέθηκαν αιφνιδιαστικά.

»Και μιά ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια, Μπάρτυ: 'Ανάμεσα στα δαχτυλά των ποδιών της και μέσα στα παπούτσια της βρήκαν άμμο θαλασσινή. Φαίνεται πως είχε πάει στην ακροθαλασσιά και πως περπάτησε στην άμμουδιά, για να πάει κάπου, σ' ένα ραντεβού. Οι ειδικοί του εργαστηρίου πιστεύουν πως θα μπορούσαν να καθορίσουν από ποιά πλάς προέρχεται η άμμος.

— 'Ο Μπάρτυ άναγκάσε τους ώμους του και γκρίνιασε:

— Αυτοί νομίζουνε διαρκώς πως μπορούν να κάνουν θαύματα!

— Ήταν παράξενο κι' ενοχλητικό για μένα να κάθωμαι εκεί και να τους ακούω να συζητούνε, ξερώντας καλά πως προσποιούνταν κι' οι δύο

»Το μόνο αεροπλάνο, που είχε φτάσει την ώρα εκείνη, έρχοταν απ' το Πάλλμ Σίτυ... 'Η κοπέλλα πέρασε ολοκληρή την Κυριακή κλεισμένη στην καμάρια της. Της πήγαν εκεί το φαγητό της. Είπε πως ήταν αδιάθετη.

»Πήρε ένα υπεραστικό τηλεφώνημα απ' το Πάλλμ Σίτυ, την Κυριακή το πρωί, κι' άλλο ένα, απ' το ίδιο μέρος, κατά τις 9 το βράδυ. Δε βγήκε τη Δευτέρα απ' την καμάρια της. Στις 10, πλήρως το λογαριασμό της κι' έφυγε μ' ένα ταξί. 'Ο σωφέρ είπε πως την πήγε στο αεροδρόμιο.

— 'Αφισε δακτυλικά αποτυπώματα στην καμάρια του ξενοδοχείου;

— Κάτι καλύτερο. Έχασε μια βούρτσα των μαλλιών, που την είδε η καμариέρα να χρησιμοποιεί. Πάνω σ' αυτήν υπάρχουν θαμνίσια αποτυπώματα. Τα φωτογράφησανε και μες τα στείλανε. Θα τα λάβουμε, από λεπτό το λεπτό.

— Στοιχηματίζω ότι η 'Ανν Χάρκουτ ήταν η 'Οντέτ Μαλρού, είπα ο Ρένικ ξαναπαίρνοντας το χαρτί που διάβαζε όταν έφτασα. Έχω εδώ την έκθεση της νεκροψίας. Τη χτύπησαν κι' ύστερα τη στραγγάλισαν. Δεν παρουσίαζε κανένα γυνος πάλης. Της επιτέθηκαν αιφνιδιαστικά.

»Και μιά ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια, Μπάρτυ: 'Ανάμεσα στα δαχτυλά των ποδιών της και μέσα στα παπούτσια της βρήκαν άμμο θαλασσινή. Φαίνεται πως είχε πάει στην ακροθαλασσιά και πως περπάτησε στην άμμουδιά, για να πάει κάπου, σ' ένα ραντεβού. Οι ειδικοί του εργαστηρίου πιστεύουν πως θα μπορούσαν να καθορίσουν από ποιά πλάς προέρχεται η άμμος.

— 'Ο Μπάρτυ άναγκάσε τους ώμους του και γκρίνιασε:

— Αυτοί νομίζουνε διαρκώς πως μπορούν να κάνουν θαύματα!

— Ήταν παράξενο κι' ενοχλητικό για μένα να κάθωμαι εκεί και να τους ακούω να συζητούνε, ξερώντας καλά πως προσποιούνταν κι' οι δύο

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

Κα ΔΑΦΝΗ
(Εταιρίας Ψυχικών Έρευνών)
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΛΕΙΣΙΑΣ διά τας λαμπράς της επιτυχίας εις τας πειράμας υπό τον κ. ΤΑΝΑΓΡΑΝ μετ' αὐτὴν Ἀθηνῶν Λοιδίου Τυτίνης καὶ Νίκας 'Υόρης. Φαινόμενα μεθυστικῆς ὑποβολῆς καὶ ψυχικῆς μεταβολῆς καταληκτικὰ επιτυχία. Δέχεται 9 - 1 π.μ. καὶ 3½ - 6½ μ.μ. Ὁδὸς ΚΥΡΕΛΗΣ 34Β. Τηλεφ. 812.278

ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

ΑΦΑΙΡΕΣΙΣ ΡΥΤΙΔΩΝ
Τελεία διαρκείας όλων των αιτιασθητικών ανωμαλιών της ρινός

ΛΙΣΘΗΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Γιάν Σμάτς (Βουκουρεστίου) 38
Τηλ. 611-009

ΟΡΣΕΤΤΟ

Σε μια συνάντησή της καρδιάς

Αρωματίζουν την αναπνοή

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ - ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Γενικά, Ακαδημίας καὶ Χαρίτ. Τηλεφ. 18. Τηλεφ. 620.666

Δέχεται 9 - 8

ΠΛΑΟΥΝΤΑΙ Διαμαρτυρίες καὶ καταστάματα ἐπὶ τῆς 680 Πεντέλης (Βριλησσία). Συμβόλαια φοιτητικῆς προστασίας. Γράμμου 34, Τηλ. 682-168, ὥρα 5 - 7 καθ' ἑκάστην.

περιμένει εκεί ένα σωρό δουλειά. Στράφηκαν κι' οι δυο και με κύττασαν στα μάτια.

— Σύμφωνα, μου είπε ο Ρένικ, Μη φύγεις όμως απ' το κτίριο. Θα σε χρειαστώ σε λίγο.

— Θάμει στο γραφείο μου. Βγήκα στο διάδρομο. Στην κορυφή της σκάλας — στο μόνο δηλαδή περσάσμα προς το δρόμο — στεκόταν δυο ντέκετιβ και κουδεντιάσανε. Μου ρίξαν μια αδιάφορη ματιά.

Μπήκα στο γραφείο μου κι' Ε- κείσα την πόρτα.

Μήπως φύλαγαν οι δυο τους τη σκάλα; Ήθελαν άραγε να βεβαιωθύνε πως δε θα τσάκαζα;..

Κάθισα στη θέση μου. Είχε αρχίσει να με πιάνει πανικός... Είχε μαντέψει μήπως ο Ρένικ την ανάμειξή μου σ' αυτή την ιστορία;

Προσπάθησα να εργασθώ, αλλά δεν κατάρθανα να συγκεντρώσω πουθενά την προσοχή μου. Άρχισα να πηγαίνω έρχομαι, καπνίζοντας το ένα τσιγάρο πάνω στ' άλλο. Θάθελα να βρώ ένα μέσο ν' αποκαλύψω τον Ο' Ρέιλυ, αλλά δεν έβλεπα κανένα.

Έπειτα από μία ώρα, βγήκα απ' το γραφείο μου για να πάω στην τουαλέτα. Οι δυο ντέκετιβ φλυαρούσαν ακόμα στην ίδια θέση, στην κορυφή της σκάλας.

Καθώς ξαναγύριζα, χτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν ο Ρένικ.

— Μπορείς νάρθεις στο γραφείο μου; μου είπε.

Τα νύχτα μου ήταν σε κακά χάλια... Ίσως, αν δε φύλαγαν στην σκάλα οι δυο ντέκετιβ, να τσάκαζα στα πόδια!

Προσπάθησα ωστόσο να συνέλθω και διευθύνθηκα προς το γραφείο του Ρένικ. Τη στιγμή που έφτανα, αυτός έδινε.

— Μας ζητάει ο Μήντους, μου είπε.

Καί, περνώντας μπροστά μου, πήγε στο γραφείο του εισαγγελέως. Ο Μήντους εργαζότανε.

Όταν μπήκαμε, σήκωσε το κεφάλι του.

— Λοιπόν, τί συμβαίνει; ρώτησε, απλώνοντας το χέρι του για να πάρει ένα πούρο. Περί τίνος πρόκειται, Τζών;

Ο Ρένικ κάθισε, ενώ εγώ έπαυσα να θέσι σ' ένα άδειο γραφείο, λίγο παράμερα.

— Είμαι βέβαιος τώρα, είπε ο Ρένικ στον εισαγγελέα, ότι δεν άπαγάναε την κοπέλα.

Ο Μήντους έμεινε ακίνητος, τη στιγμή που ετοιμαζότανε να κόψι με τα δόντια του την άκρη του πούρου του.

— Δεν την απαγάγανε;... είπε μ' άπορία.

— Ήταν μία ψευδοπαγωγή, όργανωμένη απ' την ίδια κι' απ' τον άνθρωπο με το σπόρ κοστουμι. Υποθέτω πως ήθελε εκείνος λεφτά και πως έπεισε την κοπέλα να τον βοηθήσει.

Ο Μήντους δεν είχε συνέλθει της νύχτας. Ο μόνος τρόπος για να τα πάρουν απ' τον πατέρα της, ήταν να σκηνοθετήσουν μια απαγωγή της.

Ο Μήντους δεν είχε συνέλθει ακόμα απ' την έκπληξή του.

— Είσαστε σίγουρος γι' αυτό που λέτε, Τζών; φώναξε.

— Ναί, σχεδόν... απάντησε ο Ρένικ.

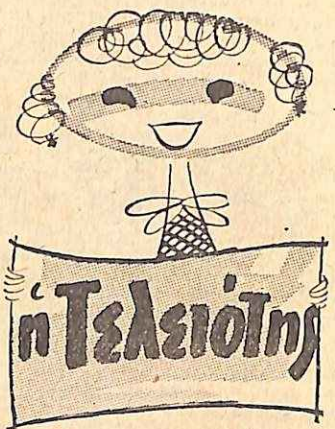
Ενημέρωσε τον εισαγγελέα για τις τελευταίες πληροφορίες που είχε πάρει για την Άνν Χάρκουρτ.

— Μας στείλανε πριν από δέκα λεπτά τα δακτυλικά της αποτυπώματα, πρόσθεσε. Έτσι, δεν έμεινε καμιά αμφιβολία πως ήταν η Όν- τέτ Μαλρού. Ξέρουμε πως έφυγε για το Λος Άντζελες και πως ξαναγύρισε από κει επίσης μόνη. Μ' άλλα λόγια, έκανε αυτό το ταξίδι με τη θέλησή της. Δεν την απαγάγανε λοιπόν.

— Μά τότε... γιατί τη δολοφόνησαν;

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνεχίζεται.

72

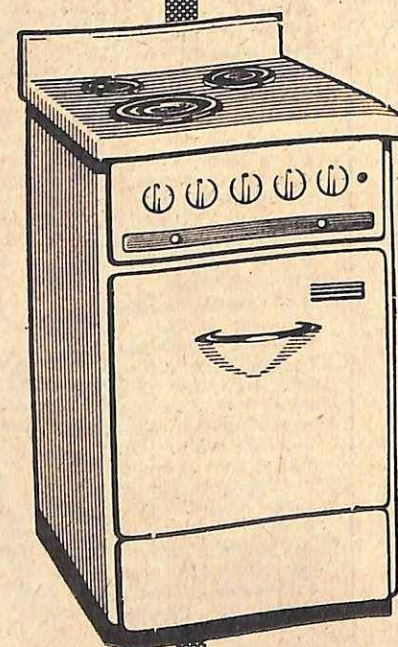

σας οδηγούν

στη δαυμαστή σειρά

των ηλεκτρικών κουζινών

ΙΣΟΛΑ

για να κάνετε την πιο καλή αγορά!

Η ΦΗΜΗ:

Περισσότεροι από 100.000 είναι σήμερα οι αγοραστές συσκευών ΙΣΟΛΑ!

Τι σας είπε ο ένας απ' όλους που ξέρετε;

Η ΛΟΓΙΚΗ:

Περισσότερες από 100.000 ελληνικές οικογένειες μένουν καθημερινώς απόλυτα ικανοποιημένες από τις συσκευές ΙΣΟΛΑ. Υπάρχει περίπτωση να μη μείνετε έσείς;

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ:

Περισσότερα από 100.000 νοικοκυριά μεταχειρίζονται συσκευές ΙΣΟΛΑ όμαλά, άπρόσκοπτα. Αυτό δε θέλετε κι' έσείς;

14 ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ ΕΧΕΙ Η ΙΣΟΛΑ. ΑΥΤΟ ΘΑ ΠΗ ΟΤΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΠΑΤΑΛΗΣΕΤΕ ΟΥΤΕ 1 ΔΡΑΧΜΗ ΠΑΡΑΠΑΝΩ.

ΙΣΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

II/93

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΕΣ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ της Χιλής, για

μια φορά ακόμη κάνει τον άνθρωπο να σταθί με δέος μπροστά στην μοίρα του. Χιλιάδες οι νεκροί και οι τραυματίες. Σωρός έρείπια οι πόλεις. Κι' αυτή τη φορά ωστόσο το χέρι του Δημιουργού απλώθηκε σε μερικούς απ' αυτούς και τους προστατέψε... Το ίδιο συνέβη και σ' όλες τις φοβερές καταστροφές και τις τρομακτικές θεομηνίες. Το 1906 στο σεισμό της Καλιφορνίας σκοτώθηκαν έξιτακόσια άτομα. Το 1900 στην Κίνα, έχασαν τη ζωή τους 830.000. Το 1923 στην Ιαπωνία σκοτώθηκαν πάλι από σεισμό εκατό χιλιάδες. Στην Ελλάδα, έχουμε τους φοβερούς σεισμούς του 'Ηρακλείου, τους τελευταίους των 'Ιονίων νήσων, κι' ακόμη της Χαλκίδας και της Σαντορίνης. Σ' όλες τις τραγωδίες, ωστόσο, που συγκλονίζουν τον κόσμο και φυσικά και την Ελλάδα, πάντα υπάρχουν οι τυχεροί άνθρωποι των μεγάλων καταστροφών. Να μερικές από τις πιο χαρακτηριστικές περιπτώσεις: Ποιος δε θυμάται τους τρομερούς σεισμούς των 'Ιονίων νήσων, που τα ίσοπέδωσαν; Σ' ένα από αυτά, στην Κεφαλονιά, συνέβη η ακόλουθη τραγωδία:

Σ' ένα σπίτι έμεινε ένα νεαρό άντρουλο με το τοιςτέ άγοράκι του. Όταν έπιασε ο φοβερός σεισμός κι' άρχισε να χοροπηδάει το νησί, να γκρεμίζονται με φοβερό πάταγο τα σπίτια του και τα βαρεια οικοδομήματα, τα πάντα βυθίστηκαν σ' ένα αποπνικτικό σύννεφο σκόνης. Ένα ανατριχιαστικό βουητό απλώθηκε σ' όλο το νησί. Οι άνθρωποι τρομοκρατημένοι άγωνίζονταν μάταια να σωθούν. Έτρεχαν προς την παραλία, ενώ γκρεμίζονταν πάνω στα κεφάλια τους τα σπίτια. Άλλοι δεν πρόλαβαν να γδύνουν ούτε στην πόρτα της κατοικίας τους. Κι' εκεί μέσα τους βρήκε ο θάνατος.

Το νεαρό ζευγάρι που αναφέρουμε μόλις κατάλαβε πως κοινωιδόταν το σπίτι και το είδε να άνοιγν, συλλογίστηκε πως δε θα πρόφτανε να γλυτώσει. Τότε κι' οι δυο τους σκέφτηκαν το μικρό παιδί τους. Τουλάχιστον να γλυτώσει αυτό το άθωο πλάσμα! Έτσι, δίχως να ξέρει ή κάνει ή μητέρα του, σαν να την έσπρωξε μια άορατη δύναμι, ενώ έβλεπε το σπίτι να γκρεμίζεται, πέταξε το παιδί στο δρόμο από ένα παράθυρο του ισόγειου... Λίγες στιγμές αργότερα το σπίτι σωριαζότανε σ' έρείπια και έθαβε το ζευγάρι κάτω από ένα σωρό νύματα και πέτρες.

Και το παιδί; Έκπληκτικό, αλήθεια, το γεγονός μ' απόλυτα έ- ξασκρίδωμένο: Το παιδί που το πέταξε από το παράθυρο στο δρόμο ή μπέρα του, δεν είχε πάθει ούτε μια γρατσουνιά. Ενώ έπε- φταν γύρω του τα σπείρια κι' η γή χοροπηδούσε, φοβισμένο και κλαί- γοντας άρχισε να τρέχει όπου το οδηγούσε το ένστικτό του. Όπου έφτασε άνοιγμένο δρόμο έτρενε και σκασφάλωνε πάνω στα έρεί- πια. Κανείς δεν ξέρει πόσο κρά- ττησε αυτή η φυγή του. Κάποια στιγμή όμως οι άδελφές νοσοκό- μες και τα πληρώματα των καρα- βιών, που είχαν σπεύσει στον τό- πο της καταστροφής για να βο- ηθήσουν τους σεισμοπλήκτους όντι- κουςαν το ακόλουθο θέσμι: Εί- δαν να τρένι προς την παραλία ένα παιδί κάτασπρο από τη σκό- νη. Έτρενε μ' όση δύναμι μπορού-

Μερικές καταπληκτικές περιπτώσεις

σε ενώ γύρω του έπεφταν σίδερα και πέτρες.

Ξαφνικά, σε λίγη απόσταση από αυτούς, το είδαν τέλος να πέ- φτη. Μια μεγάλη πέτρα που είχε τσακίσει το άριστερό πόδι. Έ- τρεξαν άμέσως να το παραλάβουν. Τού έδεσαν το τραύμα και με τους πρώτους τραυματίες το μετέφεραν κι' αυτό στην Πάτρα κι' ύστερα στην Αθήνα.

Στο 'Ιπποκράτειο νοσοκομείο το περιποιήθηκαν και τού έδεσαν το πόδι του στο γύφο. Κατάφε- ραν με γίγλια βάσανα να το κά- νουν να θυμηθί τ' όνομά του και να τους άφηγηθί τί του είχε συμ-

τόσο ανατριχιαστικό θάνατο:

Τρελλός από την απελπισία του, στάθηκε κάτω από το περβά- ζι μιας έσωτερικής πόρτας και πε- ριμένα να έρθη το μοιραίο... Ά- κουγε ότι έξω χαλούσε ο κόσμος από τα σπείρια που γκρεμίζονταν, τις σπαράχλικές φωνές των ανθρώπων που ζητούσαν βοήθεια.

Ύστερα ή γή σταμάτησε να τρέ- μη. Δεν πίστευε ωστόσο, ότι εί-χε γλυτώσει! Έτρεξε προς την έ- ξωπορτα και τραβήξε το μάνταλο.

Αυτή τη φορά η πόρτα άνοιξε ά- μέσως. Μα την ίδια στιγμή πά- γωσε! Όλος ο δρόμος είχε σκε- πασθή από τις βαρείες πέτρες των

Μερικοί από τους τυχερούς κατοίκους του 'Αργαστολίου, κατά τους τελευταίους σεισμούς.

δθ. Έξασκρίδωθηκε λοιπόν, ότι οι γονείς του είχαν βρή τραγικό θά- νατο κάτω από τα έρείπια του σπι- τού τους. Είχε μείνει ολόμυοχα στον κόσμο. Και τότε, όπως στα παραμύθια, η καλή μοίρα του το βοήθησε... Τρεις πλούσιοι νοικοκυ- ραίοι προθυμοποιήθηκαν από το πά- ρουν για παιδί τους. Ο ένας από αυτούς πρόλαβε και το υιοθέτησε. Και σήμερα αυτό το άγόρι, που είναι μεγάλο πια παιδί, ζή στο άρχοντικό των πλουσίων βετών γο- νέων του ευτυχισμένο. Είναι τόσο παράξενη ή τύχη μερικών ανθρώ- πων!...

Άλλο περίεργο γεγονός συνέ- βη στη Σαντορίνη κατά τους τε- λευταίους σεισμούς της. Ο πρό- ξενος της Γαλλίας άπαυόταν σ' όμορφο σπίτι του όταν ξαφνι- κά ένωωσε ότι άρχισε να σει- ται το νησί. Πεταχτικέ από το κρεβάτι του και φόρεσε ένα ρού- χο. Ύστερα έτρεξε προς την πόρ- τα. Μα το σπίτι είχε γείσει κι' η πόρτα και τα παράθυρα είχαν φρακάρει και δεν άνοιγαν. Μά- ταια άγωνίστηκε προσπαθώντας να ξεφύγν από την τραγική μοίρα του. Γύρω του άρχισαν να πέφτουν οι πέτρες των τοίχων και τα δο- κάρια.

— Θεέ μου, στέναξε, τί σου έ- κανα και με καταδικάσες να πε- θάνω μέσα στο σπίτι μου μ' έναν

τόσο ανατριχιαστικό θάνατο: Τρελλός από την απελπισία του, στάθηκε κάτω από το περβά- ζι μιας έσωτερικής πόρτας και πε- ριμένα να έρθη το μοιραίο... Ά- κουγε ότι έξω χαλούσε ο κόσμος από τα σπείρια που γκρεμίζονταν, τις σπαράχλικές φωνές των ανθρώπων που ζητούσαν βοήθεια. Ύστερα ή γή σταμάτησε να τρέ- μη. Δεν πίστευε ωστόσο, ότι εί-χε γλυτώσει! Έτρεξε προς την έ- ξωπορτα και τραβήξε το μάνταλο. Αυτή τη φορά η πόρτα άνοιξε ά- μέσως. Μα την ίδια στιγμή πά- γωσε! Όλος ο δρόμος είχε σκε- πασθή από τις βαρείες πέτρες των

έκκλησίας να γένην και τους τσι- μεντόλιθους να πέφτουν σε σωρό μέσα στην έκκλησία. Πολλά σπεί- ρια επίσης γκρεμίστηκαν. Σ' ώρι- σμένα μάλιστα, άνοιξε ή γή και ξεπήδησε νερό!...

Η... κηδεία, λοιπόν, τους έσω- σε τη ζωή! Σκεφθήτε όμως τί θα γινόταν αν έμπαίναν μέσα στην έκ- κλησία και την ίδια στιγμή άρχι- ζε ο σεισμός; να σκορπίζν πάνω στα κεφάλια τους όλους αυτούς τους τσιμεντόλιθους! Μα είχαν μέ- ρες να ζήσουν...

Άλλη παρόμοια περίπτωση ή- ταν κατά το φοβερό ναυάγιο του 'Χειμώσα'. Από τη Θεσσαλονίκη είχε επιβιβάσθ σ' αυτό ένα ζεύ- γος νεόνυμφων. Όταν το σκάφος άρχισε να βυθίζεται άνοιχτά στο Γαίδουσουήσι, δημιουργήθηκε φο- βερός πανικός κατά την έγκατά- λειψι του σκάφους. Οι βάρες, ύ- περπλήρεις από επιβάτες, άναπο- δογύριζαν ή γάγονταν μέσα στα νερά. Το ζευγάρι των νεόνυμφων δεν ήξερε κολυμπι. Δεν πρόλαβε, επίσης, να επιβιβάσθ σε καμιά βάρκα. Έπεσε στη θάλασσα κα- τώντας σφιχτά ένα χοντρό ξύλο, που βόηκε στο κατάστρωμα. Σ' αυτό το μαδέρι κρατήθηκε πολλές ώρες μέσα στ' άφρισμένα κύμα- τα... Και τα έημερώματα, το ρεύ- μα τους έφερε και τους πέταξε πέρα από το Λαύριο σε μια άμυ- νουδιά. Εκεί τους βόηκαν ανεί- σθητους τα συνεργεία διασώσεως.

Την ίδια ώρα, στο Νεκροστο- μείο, ο Ιατροδικαστής της ύππο- σίας κ. Κωνσταντέλλος έξεταζε ένα πτώμα. Δεν ύπήρχε σ' αυτόν το ναυαγό κανένα σημάδι άνα- γνωρίσεως.

— Κυττάξτε, μς είπε ο Ιατρο- δικαστής. Το πτώμα αυτό πρέπει ν' άνηκ σ' άνθρωπο των σπόρ. Κυττάξτε τη σωματική διάπλασή του. Θα όητε ότι είναι κάποιος ά- θλητής...

Κι' ήταν αλήθεια, όπως άγογό- τερα ήπιτιστώδη, ένας παλός ά- θλητής των ναυτικών σπόρ. Ένας άθλητής θαλασσοδύκος και καη- γητής της κολυμβητικής...

Και όμως, αυτός ο άνθρωπος, που ήξερε όλους τους τρόπους και την τεχνική της κολυμβήσεως, που είχε έξασκηθ στην πάλη του με το ύγρο στοιχείο, είχε βρή τρα- γικό θάνατο, έκατό μέτρα από την άκτι είχε πνιγί...

Γι' αυτό, σε κάθε τρομερή κα- ταστροφή, θα πρέπει κανείς να στέκεται με κάποια στωικότητα. Γίνονται ένα σωρό παράξενα πρά- γματα...

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

Ο ΥΠΕΡΜΑΧΟΣ ΤΟΥ «ΡΟΚ»

Ένας Όλλανδός ψυχίατρος ά- νελσε την ύπερασπισή του «ρόκ». Βεβαιώνει δηλαδή ότι είναι ένας σχετικά άβλαβής τρόπος για να καταναλώσουν οι νεοί το πλεό- νασμα φυσικής ένεργειας τους» κι' ότι δεν έχει καμιά άπολύτως σέχσι — όπως πιστεύουν πολλοί — με την άσθενή της έγκληματι- κότητας των άνηλικων.

Έξηνεί ακόμα ότι ο ευθις εί- ναι έμφυτος στον άνθρωπο κι' ότι έπειτα από κάθε πόλεμο ή άλλη θεομηνία ακολουθούν «επιδημίες χορού». Το φαινόμενο αυτό πα- ρατηρήθηκε πολλές φορές στην Ι- στορία της Εξώρτης, μετά τις Σταυροφορίες, το «Μαύρο θάνα- το», κλπ.

73

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΜΙΑ φορά κι 'έναν καιρό, ζούσε ένας καλόκαρδος βασιλιάς, που περπατώντας ή γυναικά του, του άφηνε ένα ελθούσαλο κοριτσάκι. Το έλεγαν 'Αννα-Μαρία, κι' ο βασιλιάς το λάτρευε. Όλη του η σκέψη ήταν να την κάνει να μη νοιώσει το χαμό της μανάρας της. Έτσι, η 'Αννα-Μαρία μεγάλωσε στο παλάτι, χωρίς να στερηθεί τίποτα από τις χαρές της ζωής. Μία φορά καιρός, που η 'Αννα-Μαρία κατάλαβε πως, χωρίς αδελφό και χωρίς αδελφή, ή ζωή της ήταν μονοτονική και υαλή.

Μία μέρα, η βασιλοπούλα καθόταν στο μπαλκόνι και κύτταγε τη θάλασσα, πούχε το χρώμα των ματιών της.

«Σε ποιές, άρα γε, χώρες μακρινές να βγαίνει αυτή ή θάλασσα; συλογίζοταν. Τι είδους άνθρωποι να κάθονται εκεί; Πόσο άδελφα να ταξιδεύω ως τις παραμυθένιες κι' εξωτικές εκείνες χώρες, όπως τις βλέπω κάθε νύχτα στ' όνειρό μου!».

Κι' εκεί, που η 'Αννα-Μαρία καθόταν κι' έκανε τις σκέψεις αυτές, είδε να μπαίνει στην ακρογιαλία ένα μεγάλο καράβι. Μέσα σ' αυτό, αντίκρουσε ένα ήλιοσημένο και ψηλόσσο παλληκάρι, δεμένο χερσποδόρσα με αλυσίδες.

Η βασιλοπούλα έτρεξε εθύς να τή στον πατέρα της. Κι' ο βασιλιάς πρόταξε να φέρουν μπροστά του το ανυσοδεμένο παλληκάρι, που σύρθηκε μπροστά τους και τους χαϊρότρε με σεβασμό και ταπεινότητα. 'Η βασιλοπούλα τόσο το λυπήθηκε, που δυο δάκρυα κύλησαν απ' τα μάτια της.

Ο βασιλιάς τότε ρώτησε το παλληκάρι: — Νέε μου, τί είν' αυτό που σ' έκανε να έπι- σκεφής τον τόπο μου; Δέν έξέρεις, ότι έγω είμαι ο βασιλιάς αυτής της χώρας και ότι τρέμουν όσκι περνούν κοντά στις θάλασσές μου;

— Πολυχρονέμενε μου, αποκρίθηκε ο νέος, ήμουν κι' έγω βασιλόπουλο στη χώρα σου. Έφυγα όμως από κει κι' έγινα βασιλιάς της θάλασσας! Το νέο μου βασιλείο είναι ακόμη πιο μεγάλο απ' το δικό σου. Τώρα όριζα τις άπειρες θάλασσες με τα κύματά του, που είναι περισσότερα απ' όλους τους ανθρώπους. Οι άντρες είναι στις διαταγές μου. Οι θάλασσες κι' οι καταγίδες είναι βοηθοί μου. Το καράβι μου νικάει και τα πιο άρια κύματα. Δέν πατώ στη γη, παρά για να πάρω ό,τι μου άρεισει...

— Και τί ήρθες να κλέψης απ' τη χώρα μου; ρώτησε θυρωμένης ο βασιλιάς. Μάθε λοιπόν, πως, πριν άπλωσής το χέρι σου, έγω μπορώ να σε κάνω ό,τι θέλω!

— Πολυχρονέμενε μου, δέ μπορείς να μου κάνης τίποτ' άλλο παρά να με σκοτώσης! αποκρίθηκε ο νέος.

— Τότε, είπα ο βασιλιάς, θα σε κρατήσω για πάντα σκλάβο μου!

— Μάθε όμως, Πολυχρονέμενε μου, ότι ένα έλεος- θερο πουλί, όταν πιαστή, καταφέρει ή να έλυσθή την έλευθερία του ή να σπασή το κεφάλι του στα σίδερα του κλουδιού του...

Πέρασαν λίγες μέρες, κι' όπως τόχε πη το α- τρώπητο παλληκάρι, έσπασε τα σίδερα της φυλακής του κι' έφυγε.

Ο βασιλιάς, όταν τόμαθε αυτό, έγινε θυρίο. 'Η 'Αννα-Μαρία πάλι στενοχωρήθηκε αφάνταστα.

Κι' από την ήμερα εκείνη πηγαίνει και καθόταν στο μπαλκόνι, μαραζομένη, ανταντεύοντας τη θά- λασσα. Δέ μπορούσε να έχαση το παλληκάρι.

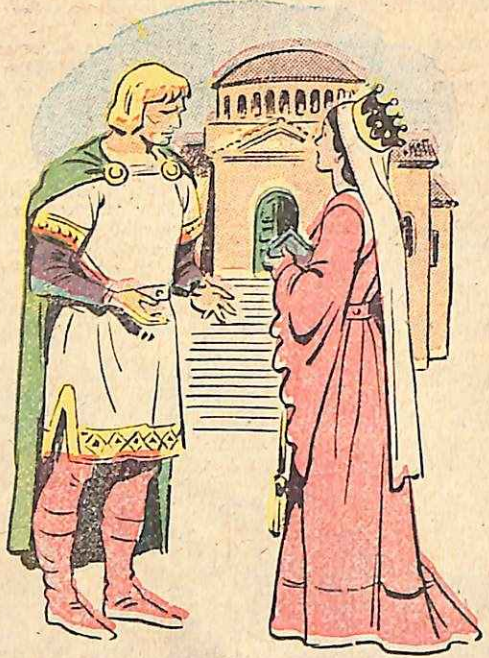
Μία Κυριακή πρωί, όμως, που η 'Αννα-Μαρία πήγε στην εκκλησία για να προσευχηθή, είδε ξα- φνικά μπροστά της το βασιλιά της θάλασσας.

Έκανε τότε να ξεφύγη. Μα εκείνος την πλησία- σε και της είπα:

— 'Ωραία μου βασιλοπούλα, γιατί άποφεύγεις έ- ναν άνθρωπο, που θέλεις να ζήσθ έλεύθερος; 'Αλλά τί κακό έκανα σε σένα;

— Σε μένα κακό δέν έκανες, του αποκρίθηκε η 'Αννα-Μαρία, αλλά στον πατέρα μου. Έξέρεις, ότι βρίσκεσαι στη χώρα του και μπορεί από στιγμή σε στιγμή να σε πιάσει και να σε σκοτώσει;

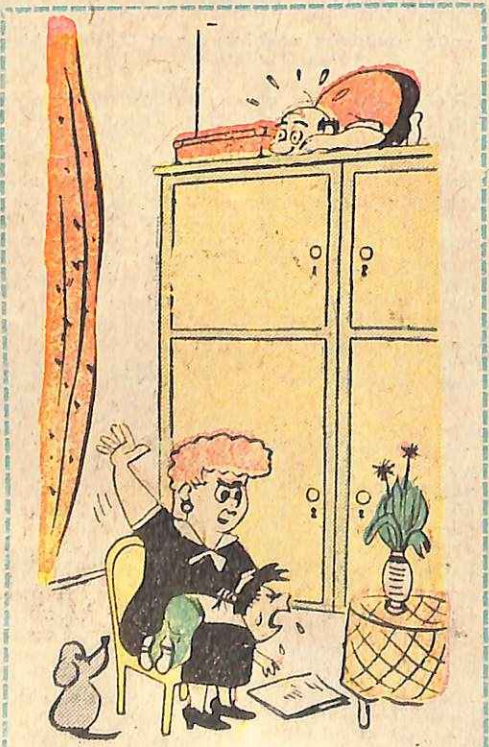
— 'Ωραία μου βασιλοπούλα, έλανείτε το παλλη- κάρι, μόλις βγήκα από τη φυλακή ζήτησα να φύ- γω. Μα το καράβι δέν ήταν πια στο λιμάνι. 'Ετσι άποφάσισα να μείνω και τώρα βρίσκομαι στα χέρια του πατέρα σου. 'Ημουν κι' έγω βασιλόπουλο, χω- ρίς αδελφό και αδελφή. Κι' όταν έχασα τους γο- νείς μου κι' έγινα βασιλιάς, με περικύκλωσε ή μο- ναξιά. Γύρω μου δέν έβλεπα παρά αλκικούς κόλα- κες. Μία μέρα, λοιπόν, μπήκα σαν έξνος σ' ένα κα- ράβι, για να γνωρίσω σ' άγνωστες χώρες. Μα μ' έπιασαν κουρσάρροι κι' από τότε έγινα όδους τους. Σιγά-σιγά, όμως, άρχισα να μ' άσέση ή περιπέτεια. 'Ετσι γνώρισα άλλο κόσμο, άλλους ανθρώπους, άλ- λες θάλασσες, με τους κινδύνους τους. Στο τέλος, άγάπησα τη θάλασσα. Κι' έστаса να γυρίσω με τους άλλους κουρσάρρους στα έένα μέρη. Μα πη- λώσα ακριβά την τρέλλα μου αυτή. Γιατί μ' έπια- σαν άλλοι πειρατές, μου πήραν όσα είχα άρπάξει

— 'Ωραία μου βασιλοπούλα, γιατί άποφεύ- γεις έναν άνθρωπο, που θέλεις να ζήσθ έ-λεύθερος; της είπα το παλληκάρι.

και με άλυσοδέσανε. Έτυχε κατόπιν να περάσουμε απ' τη χώρα του πατέρα σου. Μα κι' εκείνος, αντί να μου χαρίσει την έλευθερία μου, μ' έριξε στη φυλακή του. Φοβήθηκε όταν τον φανέρωσα πως δέν ήμουν βασιλιάς της στεριάς, αλλά βασιλιάς της θά- λασσας. 'Εγώ όμως, απ' τη στιγμή που είδα την όμορφιά σου, θαμτώθηκα κι' έγινα πια σκλάβος σου. 'Ετσι, κάταφερα να σπάσω τα δεσμά μου και νάρθω να σε άνταλλάξω...

— Σένε μου, δέν πρέπει να με σκέφτεσαι, του

— Μη γυνιάς, καλέ μου, δέ φαίνο εγώ που πήρα μπέν. Ο υπαυτής μου γράφει τις ασκήσεις.

αποκρίθηκε ή βασιλοπούλα. Ούτε έγω πρέπει να σκέφτωμαι έσένα.

— 'Ωραία μου βασιλοπούλα, έλανείτε ο νέος, έλα μαζί μου! 'Εσύ θα είσαι ο πατέρας μου, ή μητέρα μου, ο αδελφός μου, ή αδελφή μου... Δέν έγω κανέναν άλλο στον κόσμο... 'Ελα μαζί μου... Μή μ' άσινεις να με σάν ή μοναξιά...

— Μα πως θέλεις νάρθω μαζί σου; τον ρώτησε ή βασιλοπούλα. Και τί ή' άπογινή ο πατέρας μου χωρίς έμένα; Θα τον φάν ή μοναξιά. Κι' όταν μά- λιστα έχω πως θα τού λείπει το μοναδικό παιδί πουχε στον κόσμο, θα με βασανίζη ή θλίψη...

Βασιλοπούλα μου, για σένα θ' άπαρηθώ και τη θάλασσα και τη ζωή, που Ένανα ως τώρα. Για σένα θ' άλλάξω καρδιά. Δέ θάμια πια ο σκληρός κουρσάρρος, ο άσπας. Θα νοιώσω πως έδω πιάι μου ένα δικό μου άνδρωπο. που θα με άγαπά, που θα έδιδάφετεί για μένα. Θα πέσω στα πόδια του πατέρα σου και θα τον παρακαλέσω να με ά- φισή να σε πάρω στο βασιλείο μου. Θα γίνω, από έγχρος, σύμπαρος του πατέρα σου.

— Φοβάσαι πως ο πατέρας μου θα είν άσυνήθ, είπα ή 'Αννα-Μαρία. Γι' αυτό, καλύτερα να πάμε και να τον παρακαλέσωμε μαζί κι' εγώ. 'Ε- τοι ή όργή του για σένα, πουπάσας τα δεσμά της φυλακής του, θα μαλακώση.

Κι' ή 'Αννα-Μαρία παίρνοντας από το χέρι το παλληκάρι, πήγαν στο παλάτι και γονάτισαν μπρο- στά στο βασιλιά.

Στην άρχή, εκείνος άπόρρησε όταν είδε μαζί του την 'Αννα-Μαρία. Όταν όμως άρχισε να μιλάει το παλληκάρι, ή καρδιά του μαλάκωσε.

— Πολυχρονέμενε μου, είπα, μη θέλεις να κατα- δίκασθ ένα βασιλιά, που ή μόρα του τον έρωσε στο βασιλείο σου. Σου είχα πη, ότι μπορούσα να σπάσω τα δεσμά μου για ν' άποκτήσω την έλευθε- ρία μου. 'Αν οι φίλοι μου μάθουν ότι θα με σκο- τώσης, θ' άγριέψουν και θα σου κλέψουν ό,τι πολ- τιμο έχεις στο παλάτι σου. Είναι δυνατό, όπας κι' έγω, και τότε θ' άναγκαστής να πολεμήσης μαζί τους... 'Αν μού δώσης την κόρη σου, σου δίνω το λόγο μου να γυρίσω ξανά στο θρόνο μου και τότε όλοι θα γίνουν φίλοι σου και ποτέ δέ θα σ' ένοχλή- ρουν... Θα την έχω κοντά μου για σύμβουλό μου και πιστό μου σύντροφο...

Φρόνιμα είναι τα λόγια σου αποκρίθηκε ο βα- σιλιάς. Κι' άφού ή 'Αννα-Μαρία έπιθυμεί να σε άκολουθήσει, είν γίνη ο σύντροφός της ζωής σου... Καί, γυρίζοντας στην κόρη, τη ρώτησε:

— Κι' έγω, κόρη μου, τί θα γίνω χωρίς έσένα;

— Ε, τότε, βασιλιά μου, άφού εσύ δέ μπορείς να χωρίσης την άγαπημένη σου θυγατέρα, τότε για χάρη δική της και δική σου, άρνείμαι το βασιλείο μου, γιατί έχω περισσότερη άγάπη από την άγάπη ενός πατέρα και την άγάπη μιας καλής συντρόφου...

— Θα μείνω, για πάντα κοντά σου...

— 'Ετσι, σε λίγες μέρες, το γενατό παλληκάρι κι' ή 'Αννα-Μαρία παντρεύτηκαν κι' έζησαν καλά και μες καλύτερα.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Για να μη μπη σε κόπο...

— 'Ενά, πρωί ο πατέρας του Μάκη, πού φύγη νιά το γραφετό, λέει δυνατά:

— Έγώσα πέντε δραχμές... Μήπως τις θόρκε κα- νείς;

— Μάλιστα, υπαυτή!... Άπανταί άμέσως ο Μάκης. Έγώ τις θόρκα πευμένες στο πάτωμα. 'Ορίστε παρ- τε τις...

Κι' ο πατέρας του Ικανοποιημένος, αποκρίνεται:

— Μπράβο, παιδί μου!... Κράτησε τις λοιπόν για άναμωθή της τιμιότητάς σου...

Μετά από μια εδουάδα όμως, ο πατέρας ρωτάει:

— Κάπου μού έπρεσε ένα δεκάρικο... Μήπως τις θόρκε κανείς;

Κι' ο Μάκης άπανταί:

— Μάλιστα, υπαυτή!... Το θόρκα κάτω απ' το τραπεζί... 'Ορίστε πάρε το...

Κι' ο μπαμπάς, Ικανοποιημένος γι' άλλη μιά φορά, έπαναλάβαινε την ίδια χειρονομία:

— Μπορείς να το κρατήσεις παιδί μου, για την τιμιότητα που έδειξες...

Μα σε λίγων καιού ο μπαμπάς γάνει πάλι ένα ει- κοσάρικο.

— Μου λείπει ένα είκοσάρικο. Μήπως το θόρκε κανείς; ρωτάει.

Κανείς όμως δέν άπανταί αυτή τη φορά.

Κι' εκείνος άναγκάζεται να ρωτήσθ το νιο του:

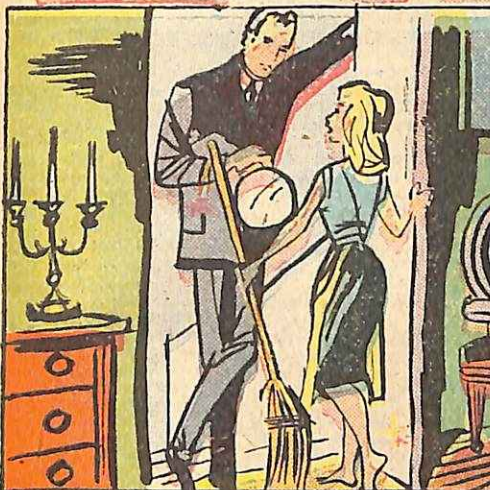
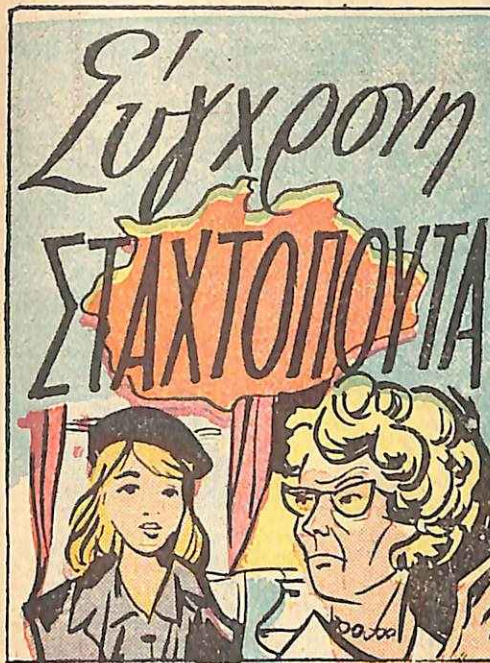
— Έλα δό, Μάκη... Μήπως θόρκες εσύ το εί- κοσάρικο;

— Μάλιστα, υπαυτή!... Λέει γεμάτος ελκρινεία ο μικρός.

— Και τί το έκανε;

— Το κρατήσα για την τιμιότητά μου, αποκρί- θηκε ο Μάκης, χωρίς να σάς θάω σε κόπο να μού το δώσετε εσείς...

MIKY-MAOYΣ

Την ήμερα, που θα γινόταν ο χορός, λίγο μετά την άναχώρησι της θείας Λουκίας και των κοριτσιών της, χτύπησε το κουδούνι της εξώπορτας. 'Η Ρένα έτρεξε ν' άνοιξη και βρέθηκε μπροστά σ' έναν άξιωματικό του έμ- πορικού ναυτικού. «Ρένα, έσυ εδω; φώναξε ο άγνωστος. Δέ με άναγνωρίζεις; Είμαι ο θείος ο Γιάννης. Ταξιδεύα και τώρα μόλις έμαθα το θάνατο των γονέων σου...

Στο μεταξύ ο χορός μέσα στις αίθουσες του μεγάλου ξενοδοχείου γινόταν όλο και πιο ζωηρός. 'Η θεία Λουκία γύριζε παντού μα- ζι με τις δυο κόρες της και ή Ρόζα με τη Νίνα συναγωνίζονταν ποια θα κάνει την μεγα- λύτερη εντύπωση. Όλες όμως έαθυσαν, κυ- ριολεκτικά, υολία έκανε την εμφάνισή της μέσα στην αίθουσα του χορού ή πεντάμορφη Σταχτοπούτα.

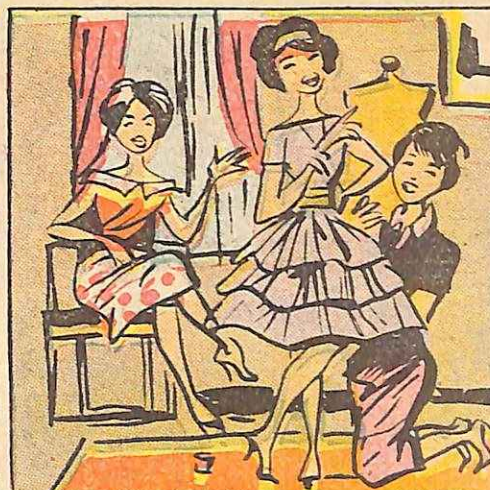
— Όταν ή Ρένα έχασε τους γονείς της, πη- γε να μείνη μαζί με τη θεία Λουκία, ή οποία της δώλωσε άμέσως: «Για να μπορώ να σε ταΐζω και να σε ντύνω, πρέπει να προ- σφέρης κι' εσύ κάτι μέσα στο σπίτι». 'Ετσι ή δυστυχισμένη Ρένα άναγκάσταν να κάνει τις πιο βαρείες δουλειές κι' αυτό διασκεδάζε συχνά τις δυο εξαδέλφες της, που την κύ- ταζαν με κακία.

— Θέλω να μάθ αν είσαι ευτυχισμένη εδω. 'Αντι για άπανταί, δάκρυα κύλησαν από τα μάτια της όρφανής. — Καλά το είχα μαντέψει έγω, φώναξε θυ- μωμένος ο θείος Γιάννης. Έννοια σου όμως, μικρούλα μου, κι' από όπμερα όλα θ' αλλά- ζουν για σένα. Και για ν' άρχισω από τώ- ρα πηγαίνε άμέσως να ντυθής. Θα πάμε μαζί στο μαγαζί για ψώνια...

— 'Η ώρα άγνωστη προκάλεσε άμέσως το φθόνο των δυο κοριτσιών, που δέ μπορούσαν να υποφέρουν αυτή τη γενική συγκέντρωσι του ένδοξου νεοφροντός πάνω στη νεοφερμένη. Φο- ρούσε ένα κομψό και πανέκριβο φορέμα και πάνω στο διαδύμα, που έφερε στο κεφάλι, ήταν γοαμένη με μικρά πετράδια ή λέξι «Στα- χτοπούτα». Μία μικρή μάσκα έδινε μεγαλύτε- ρο υυστήριο και περίοδτερη γοητεία στη νέα.

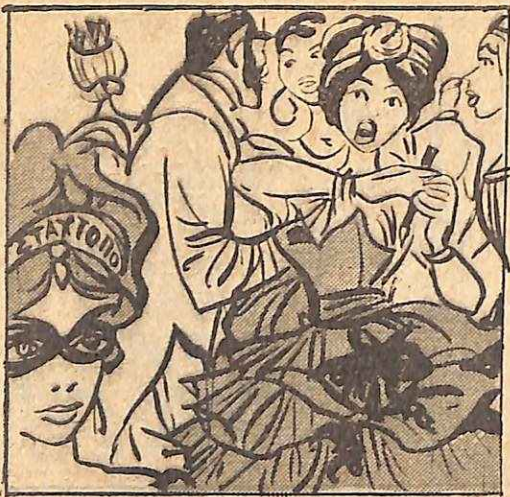
Μία μέρα, ή κ. Λουκία έφερε στο σπίτι μία σπουδαία είδησι. Στην αίθουσα ενός μεγα- λου ξενοδοχείου επρόκειτο να διοργανωθή, για φιλανθρωπικό σκοπό, μία μεγάλη χοροε- σπερίδα, κατά την οποία θα βραβεύονταν ή πιο όραία και πιο κομψή χορεύτρια. Οι δυο εξαδέλφες της Ρένας, ή Ρόζα και ή Νίνα, άρ- χισαν άμέσως να προετοιμάζονται κι' έρραψαν τις πιο φανταχτερές τουαλέτες

— Μία και οι εξαδέλφες σου πήγαν στο χο- ρό, γιατί να μην πάμε κι' εμείς εκεί; Δέν εί- μαι βέβαια κανένας μάγος, αλλά κάτι μπορώ να κάνω κι' έγω. — Άς μπειμε α' αυτό το μα- γαζί.

— Όλοι οι νέοι ζητούσαν να χορεύουν μαζί της και κανείς πια δέν ήρδεχε τη Ρόζα και τη Νίνα. — 'Η ώρα της βραδύσεως πλησιάζει, είπα σε μια στιγμή ή Νίνα στην αδελφή της. Πρέ- πει να εξουδετερώσουμε την αντίπαλό μας. Σκέφτηκα κάτι... Θα περάσω πάλι της και θ' άδειάσω, δένω από άπροσεξία, άπάνω της το στυλό μου.

Τη στιγμή όμως, που η Νίνα προσπαθούσε να πλησιάσει τη Σταχτοπούτα, κάποιοι έπεσε επάνω της. Έτσι το στυλό άλλαξε κατεύθυνση κι' όλο το μελάνι του χύθηκε πάνω στο ωραίο φόρεμά της. Με δάκρυα στα μάτια η Νίνα έτρεξε κοντά στην αδελφή της, η οποία προσπαθούσε να την παρηγορήσει λέγοντάς της:

— Θα την κανονίσω εγώ...

Ένώ όμως προσπαθούσε να πλησιάσει τη Σταχτοπούτα για να εφαρμόσει το σχέδιό της, το πόδι της Ρόζας έμπλεξε στο χαλί, έσπασε το τακούνι της κι' έκανε ένα θεαματικό πέσιμο, που προκάλεσε γενικά γέλια. Έτσι, ύστερα από λίγο η Σταχτοπούτα βραβεύτηκε παμπύφει «βασιλίσα της βραδυάς».

— Τώρα, όμως, τις είπε ο προεδρός της επιτροπής, πρέπει να βγάλετε τη μάσκα.

Χαμογελαστή πάντα, η γοητευτική Σταχτοπούτα, έβγαλε με χάρη τη μικρή μάσκα, που της σκεπάζε ως την ώρα εκείνη μέρος του προσώπου της. Μία τριπλή κραυγή εκπληξής σκεπάσε τότε όλες τις άλλες. Προερχόταν από τη θεία Λουκία και από τις δύο κόρες της Ρόζας και Νίνα. Η Ρένα τις κύτταξε με αδιαφορία. Ήταν ευτυχισμένη και χαίροταν που δε θα ξαναγύριζε κοντά τους.

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ του Ναστραδίν

ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΚΑΤΗΣ!...

ΚΑΠΟΤΕ δυο αδελφία ξεκίνησαν από το 'Ι-κόνιο για να πάνε στο πανηγύρι του Έσκη Σε-χέρ, να πουλήσουν πράγματα από τα χτηματά τους και με τους παρ-δες, που βάπαιναν, γ' αγοράσουν άλλα χρειαζή-ματα στ' αλόγο τους, που τ' έλεγαν Ρούσο, γιατί είχε τριχώμα κόκκινο ά-νοιχτό.

Όταν σε δυο μέρες έ-φτασαν στο Έσκη - Σε-χέρ, πήγαν σ' ένα χάνι. Αφού εκεί τ' αλόγο και τ' αμάξια κατέβηκαν στο παζάρι. Αμα ξενούσαν, γύρισαν στο χάνι για να φάνε. Αναζητήσαν σε λίγο το αλόγο, που το είχαν δεμένο έξω απ' την πόρτα σ' ένα στύλο, μα δεν το είδαν πουθενά. Τάβαλαν τότε με το χανιτζή. Εκείνος τους είπαι ότι δεν το 'χε παραδώσει για να τους το φυλάξει, όπως φώναζε τα πράγματά τους. Κάποιος μπαταξής αλογοσύρης, θά το είδε απόλαστο και τους τ'όκλεψε.

Απελπισμένοι τότε ο μεγάλος αδελφός, είπε στο μικρό:

— Δεν πάμε σ' ένα βουνό να κάνουμε φικρί-τεπέ (λάγρια), όπως έκανε ο παππούς μας κι' ο πατέρας μας σε δύσκολες περι-στάσεις;

Και χωρίς να χάσουν στιγμή, ανέβηκαν σ' ένα λόφο. Κάθισαν σταυροπόδι κάτω από ένα δέντρο, ο ένας αντίκρυ στον άλλο, ένα-ψαν τα ταμπερούκια τους και χωρίς να βγά-ζουν μιλιά, έπεσαν σε βαθιά συλλογή.

Ύστερα από ώρα ο μεγάλος σήκωσε το κεφάλι και είπε:

— Το αλόγο που μάς κλέψανε είναι ρούσο.

Κι' ο μικρός του αποκρίθηκε:

— Εκείνος που μάς τ'όκλεψε, θά τον λένε Ούσο (χαιδευτικό του Χουσεΐν).

— Και θάχθι το κάπα κούσο (κάπα κον-τή), ξαναείπε ο πρώτος.

Επειτα, πήσαν τον καθέφορο για την πόλη, ψάχνοντας να βρούν έναν άνθρωπο, που να τον έλεγαν Ούσο. Γιατί σύμφωνα με το φύλετ, που έκαναν, αυτός σι-γουρα θάβταν ο καλύτερος του αλόγου τους.

Σε λίγο ανάμεσα στους πανηγυριώτες πρόσδεσαν κάποιον με κάπα κοντή. Έτρε-ξαν τότε κοντά του και τον ρώτησαν:

— Μήπως σε λένε Ούσο;

— Ναι, τι θέλετε;

Τά δυο αδελφία με μιά φωνή του είπαν:

— Άραυ σε λένε Ούσο κι' έχεις τη κά-πα κούσο, έσύ είσαι που μάς έκλεψες τ' αλόγο μας, το Ρούσο!

Και καθώς του μιλούσαν, τον άρπαξαν από τα χέρια, ζητώντας να τους δώσει τ' αλόγο τους. Ο Ούσο άρχισε να φωνάζει πώς αυτοί ήταν τρελλοί για δέσιμο!

Κόσμος μαζεμένος τότε γύρω τους, που χάριζε με το μάλλωμά τους. Κι' ένας από τους περιεργούς τους σύστησε να πάνε στον περιφήμο Ναστραδίν, που έκανε χρέη Καθή στο Έσκη Σεχέρ, για να τους λύ-ση τη διαφορά τους.

Έτσι κι' έγινε. Κι' όταν έφτασαν στο Μαχμεμπί σερί (ιερό δικαστήριο) είπαν τα αδελφία ότι αυτός ο Ούσος τους είχε κλέ-ψει το αλόγο τους.

— Πώς το έχετε; ρώτησε ο Χότζας.

— Κάνανε φικρί-τεπέ, κατή βου.

Και διηγήθηκαν στο Χότζα, που και πώς σκεφτήκανε.

Ο Ναστραδίν τους πρόταξε να βγούν ξανά έξω. Κι' αφού έλασε το κομπολόι από άγριοκούκτο και την έκρυψε κα-λά στη φούστα του. Ύστερα τους κάλεσε μέσα και ρώτησε τ' αδελφία να του πουν τι είχε κρυμμένο στο χέρι.

Κι' ο πρώτος είπε:

— Σεροκουκούτο με τρύπα!

— Που σε κομπολόγια έχτυπά! πρόσθεσε ο δεύτερος.

— Βά! Βά! Έκανε ο Χότζας.

Κι' ανοίγοντας τη φούστα του έδειξε την κουκουτσένια χάντρα του κομπολογιού. Άμέσως πλησίασε τον Ούσο και του φώ-ναζε αγριεμένος:

— Ή φέρνεις τ' αλόγο που έκλεψες ή σε φυλακίζω και διατάζω να σου δώσεις ένακό βουρβουλιές στη ράχη!

Ο Ούσο τάχασε και κίτρινε. Παρα-δέχτηκε πως το φικρί-τεπέ ήταν σωστό. Στο τέλος, γονάτισε μπρος στο Χότζα και τον παρακάλεσε:

— Αμάς Καθή εφέντημ!...

Και κλαινώντας του ζήτησε να του χα-ρίσει τή ευκαιρία και τη φυλακή και να δώσει πίσω το αλόγο, π'όσον το είχε κλέ-ψει. Άλλα το είχε βρή έξω από ένα χάνι... άδύνατο!

ΟΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ του Πελοπίδα

ΤΟ ΒΑΣΑΝΟ

ΠΡΩ, τί, πώς; Τι έ-κανε λέει; Με ρω-τάς πώς δεν απέκτησα κι' εγώ ένα αυτοκιν-τάκι; Άς καγχάσω. Άς καγχάσω λέω, ίνα μη τι άλλο πράξω ή εί-πω. Άκου εκεί έρωτή-σις! Ν' αποκτήσω, λέ-ει, κι' εγώ αυτοκιντά-κι! Όχι αγαππτε μου. Ούτε απέκτησα, ούτε έ-σκέφην ν' αποκτήσω, ούτε πρόκειται. Πώς; Μήπως μου λείπουν τα χρήματα; Όχι, χρυσέ μου Χρήματα έχω, ό-σα τουλάχιστον απαί-τούνται για την αγοράν όχι ενός, αλ-λά δυο αυτοκινήτων, έφ' όσον σήμερα τό ν' αποκτήσεις αυτοκίνητο είναι το μόνο εύκολο. Λοιπόν; Άπορείς, κατό-πιν τούτου, γιατί δεν αγοράσα κι' εγώ. Κι' εγώ, λοιπόν, άπορώ με την άπορία σου. Διότι, έφ' όσον με γνωρίζεις, όπως υπέθετα τουλάχιστον, ωφείλες να μη μου υποβάλεις τέτοια έρωτήσι.

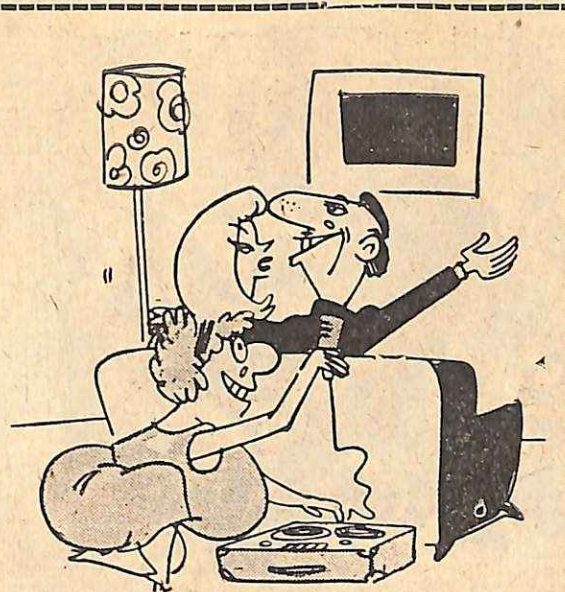
Τι να το κάνω, χρυσέ μου, το αυτο-κίνητο; Άρκετους μπλεάδες έχω στο κεφάλι μου, όποτε να μη μου χρειάζε-ται κι' άλλος. Για ποιά λόγο ν' αγορά-σω; Για να κυκλοφορώ; Δόξα σοι ο Θεός και λεωφορεία υπάρχουν και τρά-λεψ και ταξί. Ρότε η μετακίνησή μου είναι εύκολη και προσιτή άνα πάσαν στιγμήν και εις πάντα τόπον. Δίνω τή μια και είκοσι, το δίφραγκο, ή το δε-κάκιμο και το είκοσι και πάλι όπου θέλω, σαν κύριος και άρέντης, όπως εί-σαν δούλος του αυτοκινήτου, όπως εί-σαν του λόγου σου και σ'ι σ'ι σ'ι σ'ι σου νιχακάδες. Διότι έσεις, χρυσέ μου, αποκτιπαστε μια ρόδα κι' ένα βολάν και νομίζετε πως κάτι σπουδαίο κανάτε, ενώ όπλως καταντήσατε δούλοι αυτού του τροχοφόρου. Εγώ όμως τοιούτος δεν γίνουμαι. Νάχω το νου μου δια-ρκώς στο δρόμο μην κόψω κανένα ή μην τρακάρω κανένα άλλο, να προσέχω τον τροχονόμο πότε θάχθι την καλωσύνη να μου δώση σινιάλο να περάσω, να τρι-γυρίζω σαν τήν άδικη κατάρτα για να βρω μία θέσι να παρκάρω το ρημάδι μου, ναρκάται ο πόλιονας και να μου δίνη κλήσεις ή μία άπάνω στην άλλη πότε για τήν άλφα και πότε για τή βή-τα παρόδωσι, να μουντζώνω τήν ήμε-ρα. Κι' έπί πλέον πότε σάθηκε ή μπα-ταρία, πότε τρίζει, πότε σάθηκε ή μπα-ταρία, πότε μουζούσα ή μίζα, πότε έμπλε-ξεν οι ταχυτήτες, πότε δεν πνάνει το φρένο, πότε λερωθήκε το μπουζί, πότε τούτο, πότε εκείνο, πότε το άλλο και να τρέχω στα σμερνεύσια.

Και νάχω κι' άλλα βάσανα άκόμα. Να παίρνω πότε τον ένα και πότε τον άλλο να τον πηγαίνω κάπου κι' όταν τριγυρνάω με με καλέσουν σε κανένα σπiti - που δεν πηγαίνω, δηλαδή, αλ-λά το λέω για σάς - να παραλαβάνω και μερικούς και να τους πάω στο σπι-τί τους. Άμ όχι δά! Ούτε έχω καμιά όρε-ξί να πληρώσω έφορεϊς κι' έπί σκευές και ασφάλειες και γκαράζ και φυλάκτρα σε κείνους που έχουν βάλει ένα κασκότ και παρασταίνουν όπθεν ότι προσέχουν τ' αυτοκίνητο.

Τι να το κάνω, λοιπόν, τ' αυτοκίνη-το; Άλλά και μόνο για να κάνω το κομμάτι μου, να παίρνω ύψος και να μιλάω διαρκώς για το «μάξω μου; Όχι, χρυσέ μου. Αυτή τήν άνόητη και κοψή ματαιοδοξία δεν τήν έχω. Τήν άφηνω σε σάς, που νομίζετε ότι κάτι είσαστε επειδή έτυχε να βαλετε στο χέρι ένα βολάν και να το χρωστάτε κι' ελός. Όχι. Προτιμώ, σαν άληθινός κύριος, να καλώ ένα ταξί, να μπαίνω μέσα σαν άφέντης και να διατάζω να με πηγαίνω ο σωφρ στον προαγιά μου. Και νάχθι αυτός τή βάσανα να προσέχθι, να παρκάρθι, να παίρνθι κλη-σεις και να τραβάθι τους «μπλεάδες. Άν είσαστε σεις άνόητοι να πληρώ-νετε για να υφιστάσθαι αυτές τις ταλαι-πωρίες, εγώ δεν είμαι.

Κι' αν θές, Ένας άλλος λόγος, λοι-πόν, που δεν αγοράζω αυτοκίνητο εί-ναι άκοίμως αυτό που είπες: (Πώς δεν πνάνεις κι' έσεις, κύριε Πελοπίδα, ένα αυτοκιντάκι;) Αυτό το «κι' έσεις» εί-ναι ο λόγος. Σήμερα που αυτοκίνητο έχει ο πσος εις κι' ή κουτση Μαρία, ο μόνος τρόπος για να ξεχωρίση ένας ά-χρηστης κύριος από τον όχλο, είναι να μην έχθι αυτοκίνητο. Άμ πώς!

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

— Για ξαναπείτε το κ. Στάθη μου. Θέλω να ξανακούσω τι μπορείτε να κάνετε για μένα!

(Του Άρχελαου)

— Καθώς βλέπετε, ξεκίνησαμε από το τίποτα!

— Μα δε σου είπα βοέ γυναίκα, πώς δε μ' ά-ρέσεις να γυρνάς στις κοσμικές ταβέρνες;

Τα σύννεφα έχουν τη ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥΣ

Πότε προαναγγέλλουν βροχή
και πότε καλοκαιρία

πατίσθιν μεγάλους σωρούς. Κυμαίνονται σε ύ-ψος 2000 — 6000 μέτρων. Δεν προαναγγέλλουν πάντοτε βροχή, εκτός όταν κατεβαίνουν πολύ χα-μηλά. Όταν φθάσουν σε ύψος 300 μέτρων, μπο-ρούμε να προβλέψουμε ότι επικείται θύελλα.

Οι σωρείτες διακρίνονται σε διάφορες κατηγο-ρίες. Έτσι έχουμε τους καλούμενους σωρείτες καλοκαιρίας, που συγκεντρώνονται στη βάση του ορίζοντος και δεν ξεπερνούν συνήθως τη γραμμή του. Προαναγγέλλουν ανεπαίσθητο καιρό για πολ-λά είκοσιτετράωρα. Οι σωρείτοιμελανία (που κα-λούνται επίσης και θύελλα νύχθ) προαναγγέλ-λουν, αντίθετα, βροχές, καταιγίδες, κεραυνούς, κτλ. Οι σωρείτοιμελανία έχουν μελανό χρώμα. Συγκεντρώνονται πρώτα στις κορυφές των όρων, από όπου κατέρχονται προς τις πεδιάδες, ανα-πνυσόμενοι συνεχώς, θάνατον κάποτε σε πολύ χαμηλό ύψος από το έδαφος.

Ιδιαίτερα σημασία έχουν επίσης τα θυσαν-στρώματα που σχηματίζονται γύρω στον ήλιο και που μοιάζουν με ανάλαφρα αλλά συνεχή πέπλα. Αυτά τ' πέπλα θά σκεπάζουν σε λίγο το αστρο-τή της ημέρας κι' ή θύελλα δε θ' άργήσει να ξεσπά-ση. Τα θυσανστρώματα βρίσκονται συνήθως σε ύψος 8000 μέτρων.

2) Η άλω και το ουράνιο τόξο.

Η άλω γύρω στον ήλιο και τη σεληνή σχημα-τίζεται από τη διαθλάση των φωτεινών ακτίνων πάνω στους κρυστάλλους του πάχου από τις ό-ποιες αποτελούνται τα θυσανστρώματα. Η άλω έχει τα ίδια χρώματα με το ουράνιο τόξο, αλλά κατ' αντίστροφη σειρά, δηλαδή, το κόκκινο βρι-σκειται στο εσωτερικό και το ιώδες στο εξωτερι-κό μέρος του κύκλου. Η σημασία της άλω έ-

ξαρτάται από την απόσταση που βρίσκεται σχε-τικά με τον ήλιο. Αν ή άλω βρίσκεται μακριά από τον ήλιο, επικείται βροχή. Αν, τουναντιον, βρίσκεται άλογύρα, θά έχουμε βροχή, αλλ όχι βροχές.

Η σημασία του ουρανίου τόξου, έξ άλλου, έ-ξαρτάται από την ώρα κατά την όποιαν παραγι-νεται. Όταν εμφανίζεται το πρωί και προς το μέ-ρος της δύσεως, θά έχουμε βροχή. Όταν έμφα-νίζεται το απομεινήμερο και προς το μέρος της ανατολής, θά έχουμε καλοκαιρία. Το ουράνιο τό-ξο του μεσημεριού προαναγγέλλει βροχή για τήν άλλη μέρα.

3) Το χρώμα των νεφών.

Το χρώμα των νεφών έξαρτάται κυρίως από τη χημική σύσταση των κοινοτήτων που αιώρου-νται μέσα στην ατμόσφαιρα. Μία παρατήρησι, που όφείλεται στο Ρωμαιο Κασσιανό Βάσσυ, που άποδεικνύεται πάντοτε σωστή, είναι ή ακόλουθη: Όταν ο ήλιος, τη στιγμή που ανατέλλει, περι-βάλλεται από κόκκινα σύννεφα, που γίνονται θαλάσσια γκρίζα, θά βρέξθι πολύ μέσα στην ή-μερα. Κατά γενικό κανόνα, τα κίτρινα ή κόκκινα σύννεφα προς το μέρος της ανατολής το πρωί και τα μαύρα σύννεφα προς το μέρος της δύσεως τή βράδυ προαναγγέλλουν σύντομη βροχή.

4) Το γαλάζιο ξέφωτο.

Όταν τα σύννεφα σχίζονται για να αφήσουν να φανή πίσω απ' αυτά ένα κομμάτι γαλάζιου ουρανού, θά έχουμε σύντομα καλοκαιρία. Το ίδιο ίσχυει και στην περίπτωση που, όταν σχηματίζε-ται αυτό το ξέφωτο, βρέχει ή επικείται θύελλα.

5) Ο άερας.

Όταν επικρατή καλοκαιρία, που συνοδεύεται από άερα μέτριο άλλα ψυχρό, σχηματίζονται συ-νήθως στον ουρανό διασπάρτα συννεφάκια, χωρίς συνεχή μεταξύ τους, που καλούνται ύψωσφαιρές. Αυτοί οι ύψωσφαιρές μοιάζουν με άκροδολιότερ, που έχουν απομακρυνθί από τον κύριο όγκο του στρατού. Μπορούμε να συμπεράνουμε, λοιπόν, ότι κάπου μπροστά έχει ξεσπάσει θύελλα, αλλ ότι για τήν περιοχή όπου βρισκόμαστε ο καιρός δεν πρό-κειται να μεταβληθί.

Διατηρήστε ολόκληρη τήν ημέρα τήν πρωινή σας δροσιά!

Έχετε δίκιο, κυρία μου, να θέλετε να διατηρήσετε τήν πρωινή σας δροσιά ολόκληρη τήν ήμερα. Είναι ή γοητεία σας. Μεταχειρισθήτε, λοιπόν, από σήμερα, το τελειότετο άποσμητικόν MUM - Stick

με τήν πιο άπόλυτη εδαϊότητα.

Το άποσμητικόν MUM - Stick σταματά έντελώς τήν καιροσμία του ιδρώτος. Είναι έντελώς άκίνδυνο για τήν επιδερμίδα σας και τ' αφορέματά σας.

Χρησιμοποιήστε το MUM - Stick κάθε μέρα, και όσες φορές θέλετε. Είναι τόσο εύκολο στή χρήση του! Και τόσο κομψά συσκευασμένο.

Στελίζει τήν τσάντα σας.

ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ
MUM STICK
Χαίρονται τή δυνητροφιά σας

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ - BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

ΑΝ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΝΩ ο Πάτ Ντάφου έκτελλε τους ούλους δρόμους της Κινεζικής νοικίας του Σάν Φραντσκο, είδε ξαφνικά μια σκιά τρέχει βιαστικά προς το μέρος του.

Ήταν περασμένα μεσάνυχτα. Κι η δουλειά του Πάτφου δεν ήταν καθόλου ακίνδυνη, στην ύπαιθρο εκείνη γειτονιά. Έσφιζε λοιπόν τη κλίνη στ' άριστερό του χέρι κι έφερε το δεινό στην τάπητη του πιστολάου του.

— Τι θέλεις φωνάζει σ' ένα Κινέζο, που σταμάτησε μπροστά του.

— Εντιμότητος! Ακ-Φου λέει έλατε γρήγορα...

Κι ο Κινέζος κλονίστηκε και σωριάστηκε άναίσθητος. Ανάμεσα στις δυ άμφοτερές του ξεπρόβαλλε η μακριά λαδή ενός μαχαίριου, που του είχε πεταθεί κάποιος από μακριά, στο μισοσκότεινο δρόμο.

Ο Πάτ γονάτισε δίπλα του. Μα ο δυστυχισμένος ήταν πάλι νεκρός.

Ο αστυνομικός σηκώθηκε πάλι, με το πιστόλι στο χέρι, και προσπάθησε μέσα στο σκοτάδι ν' ανακαλύψει εκείνον που είχε πεταθεί το μαχαίρι. Φώτιζε με το ηλεκτρικό του φανάρι κάθε γωνία.

Ο Πάτ κατάφερε στο κεφάλι του Κινέζου ένα δυνατό χτύπημα με το κλόνι...

Ο ΔΡΑΚΟΣ ΔΟΥ ΤΡΑΧΟΥΔΑΙ

ΓΙΑ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΔΡΟΜΟ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΑΝΑΓΕΛΕΙΠΕ ΤΙΠΟΤΑ. ΔΕ ΦΑΙΝΟΤΑΝ ΚΑΝΕΙΣ, ΠΟΥΘΕΝ...

Εξέσπεσε το φανάρι και το εαγνέσθη στην τάπητη. Ο νεκρός του είχε πιάσει τον ήμισιο βιαστικά ο Ακ-Φου, Κι' αυτό σήμαινε πως ο γέρος άρχισαν να διέτρεχε κάποιο κίνδυνο. Άλλωστε η δολοφονία του πιστού υπηρέτη του έδειχνε άρεκτα πόσο άμεσος και σφοδρός ήταν ο κίνδυνος αούτος.

Αίχως νά διατάξει, ο Πάτ έτρεξε προς το κατάστημα του γέρου μανδραρίνου. Τον ήξερε και τον άγαστοσε από καιρό. Την προηγούμενη μέρα μάλιστα, την ώρα της περιπολίας του, είχε φιλοφάρησει άρεκτα μαζί του.

Ο Ακ-Φου φαίνονταν κατεχαρακτηρισμένος. Του είδε πως είχε αγοράσει πριν από λίγο ένα σπάνιο κομψότεγνιμα, μεγάλης αξίας: ένα σκαλιστό δράκοντα από ιασπί, μικρό, αλλά θαυμάσια έργασμένο.

— Έσοχο αντίκειμενοι έλεγε μ' Ικανοποιήσι ό γέρος μανδραρίνος. Χρονολογείται από έποχή πολιτηής Λι-Πά. Αξία του μεγάλη, άνω του λογιστος. Φέρνει τύχη. Μου τό έστεϊλαν από Κίνα μέτα θάνατος σεάσσο του θεου. Αντικείμενο θεσσοφεί!

Ο Πάτ θυμόταν πολύ καθαρά αυτή τη συνομιλία του με τον άρχιστοπότη, ένα πλγαντε τώρα προς τό κατάστημά του. Ο δρόμος φαίνονταν έρημος. Μόνο μια αμυδρή άκτινα φωτός γλυστορούσε απ' τη μισοκλειστή πόρτα του καταστήματος.

Ο αστυνομικός έσπρωξε την πόρτα κι' έβριξε μία ματιά μέσα. Είχε καναβάσει το πιστόλι στη θήκη του κι' έσφύριξε μονάχα τό κλόνι στο δεινό του χέρι.

Δέ φαίνονταν κανείς πουθενά...

Ο Πάτ προχώρησε, παραμέρισε ένα άνατολτικό χαλί που έφραζε τη διάμεση πόρτα, και μπήκε στο μαγαζί.

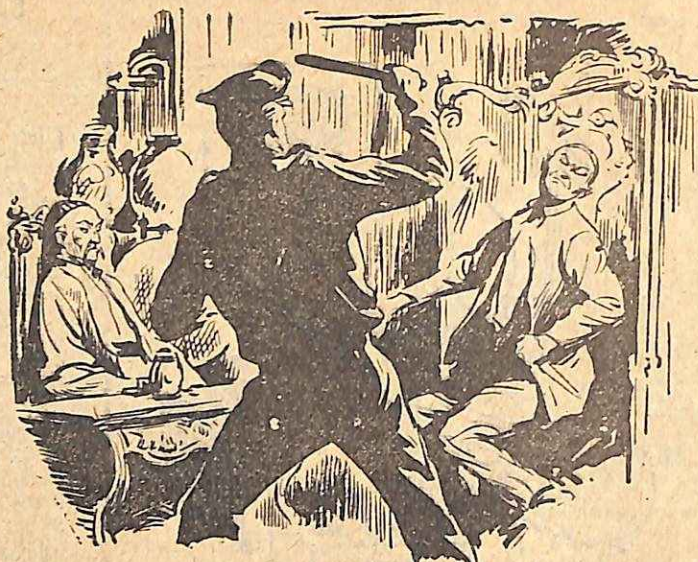
Είδε τότε, καθισμένο άντικρου του, τον Ακ-Φου. Θά νόμιζε κανείς με την πρώτη ματιά πως ό γέρος κοιμότανε. Το αίμα όμως που έβγαζε τό μεταξωτό κιμονό του, έδωλε άμέσως τον Πάτ απ' την πλάνη του.

Πήγε κοντά του κι' είδε πως άνιπνες άκόμη.

— Ακ-Φου! του φωνάζει. Είμ' εγώ, ο Ντάφου... Τι σάς συνέβη;

Ο Κινέζος άναγνώρισε τη φωνή του κι' άνοιξε με κόπο τά ματία του.

— Έρχεστε πολύ άργά... μουρούσι με μία ύστατη προσπάθεια. Ο δράκος που τραγουδάει... τό χαρτί... στο τραπέζι...

Ο Πάτ κατάφερε στο κεφάλι του Κινέζου ένα δυνατό χτύπημα με το κλόνι...

μιλούσε στον άρχιστοπότη. Βρήκα τό δράκοντα...

— Φέρ' τον εδώ, αν θέλεις τη ζωή σου! φωνάζει ένας Κινέζος, που ξεπρόβαλλε μεμιάς πίσω απ' το παραβάν, κρατώντας ένα μαχαίρι.

Ο Πάτ έκανε ένα πλάγιο πήδημα, γιά νά μη του δινή στόχο, και συγχρόνως του κοτάφερε στο κεφάλι ένα χτύπημα με τό κλόνι, ίκανό νά ζαλίσει ταύρο.

Ένα βογγητό βγήκε απ' τό χέλι του κακούργου. Τό μαχαίρι έσφυγε απ' τό χέρι του. Και σωριάστηκε χάμω, άναίσθητος.

Την ίδια στιγμή, μία άλλη άπαίσια μορφή φάνηκε στην πόρτα της άποθήκης. Κι' ο αστυνομικός άκουσε κάτι νά σκίξη σφυρίζοντας τόν άέρα.

Τροβήχτηκε πίσω άσπρασια κι' αίσθανόταν στο πρόσωπό του τό ρεύμα άέρος που σχημάτιζε τό όπλο του τόσο έγκαίρως είχε άποφύγει.

Ο δεύτερος κακοποιός του είχε πετάει ένα μικρό και κοφτερό τσεκούρι, που χτύπησε όμως μέ όρημ τό κινεζικό γκόνγκ που κρεμότανε στον τοίχο.

Τώρα ο κακούργος είχε μείνει άσπας. Ένα δεύτερο χτύπημα τόν άστυνομικό κατακέφαλα τόν έκανε νά κλονισθή, νά γονατίσει και νά κυλιστή χάμω, ζαλισμένος.

Πριν προφτάσουν νά συνέλθουν οι δύο άσυνεχοι, ο Πάτ έσκυψε και τούς πέρασε χειροδέχας. Υστερά στράφηκε γιά νά πάρη τά όπλα τους, γιά πιστολήρια.

Τό τσεκούρι βρισκόταν κάτω απ' τό γκόνγκ... και δίπλα του άκριβώς ήταν πεμμένος ο μικρός σκαλιστός δράκοντας από ιασπί!

Ο δούτοςτος, Ακ-Φου τόν είχε κρύψει πίσω απ' τό γκόνγκ με τό ζωγραφιστό μαδρό δράκοντα. Αυτό τόν ένοουσε όταν μισόσε γιά τό «δράκο που τραγουδάει».

Είχε δικρο ο Ακ-Φου, όταν έλεγε πως τό κομψότεγνιμα αυτό, που άφινε με τό σημείωμα του στον Πάτ, έφερε τύχη: Γιά την έπιτυχμένη επέμβασί του στην ύπόθεσι εκείνη, ο Πάτ Ντάφου κέρδιζε ένα γαλόνι.

Ζ. ΕΝΤΙΚΟΤ

ΣΥΖΥΓΙΕΣ ΕΠΙΣΚΕΦΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥΣ

ΣΕ 28 χώρες τό κόσμου, επιτρέπεται στους καταδικασμένους φυλακών νά δέχονται κάθε Κυριακή τις γυναίκες τους, σέ ειδικά εσυζυγικά κελιά, χωρίς νά τούς ένοχλούν καθόλου με την παρουσία τους ό δεσμοφύλακες.

Η διάρκεια αυτών των επισκέψεων κομινείται άναλόγως της χώρας από 10 λεπτά έως φορές τό μήνα ως 1 ώρα κάθε βδομάδα. Φαίνεται δέ ότι τό σύστημα αυτό προλαμβάνει τις ταραχές μέσα στις φυλακές και συντελεί στην ήθική άποκατάστασι των έγκληματιών.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

Ανω - Κάτω σταυρολέξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΚΑΡΑ - ΝΑΤ - ΕΠΕΚ. 2) ΑΠΑΛΟ - ΠΡΟΚΑ. 3) ΤΕΣΤ - ΣΕΚ - ΜΙΑΤ. 4) ΑΡΑΙΟΙ - ΑΒΑΝΤΑ. 5) ΔΓ - ΣΙΔΕΡΕΝΙΟΣ. 6) ΙΟΣ - ΠΑΝ. 7) ΟΣΙΣ - ΙΑΣ - ΡΕΜΟ. 8) ΙΩΝ - ΣΕΠ. 9) ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΣ - ΔΕ. 10) ΙΒΗΡΙΑ - ΟΤΑΡΟ. 11) ΚΑΛΗ - ΣΕΛ - ΡΟΥΣ. 12) ΟΝΟΜΑ - ΣΚΥΛΙ. 13) ΣΑΣΑ - ΜΙΣ - ΑΦΙΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΚΑΤΑΔΙΚΩΤΙΚΟΣ. 2) ΑΠΕΡΓΟΣ - ΑΒΑΝΑ. 3) ΠΑΣΑ - ΣΙΩΠΗΛΟΣ. 4) ΑΛΤΙΣ - ΕΡΗΜΑ. 5) ΟΙΣ - ΙΙΙ. 6) ΣΙΔ - ΙΩΝΑΣ. 7) ΑΒΕ - ΕΠΑΝΩ - ΕΤΙ. 8) ΚΑΡΑΣ - ΣΟΛ. 9) ΒΕΝ - ΚΙΤ. 10) ΕΡΜΑΝ - ΣΑΡΙΚΑ. 11) ΠΟΙΝΙΚΕΣ - ΡΟΥΦ. 12) ΕΚΑΤΟ - ΜΕΔΟΥΛΙ. 13) ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΥΣΙΣ.

Ποιά από τις τρεις;

1) Στο Σικάγο. 2) Μία γήνα. 3) CD. 4) 24 (δύο φίγυρες στο κάθε χαρτί με φάνη, ντάμα ή ρήγα). 5) Γαλάτι ηρώδα του Α' μ.Χ. αιώνας. 6) Μαχαίρι, κουτάλι, πηροβύ. 7) Τέσσερις φορές. 8) Μετά τό Λεάνδρο (Έπεσε στη θάλασσα και πνίγχε μη υποδύοντας νά ζήσει χωρίς τόν άναπνέον της). 9) Νέος (Δέν είναι άκόμα 20 χρόνων). 10) Στόν κόλπο τό Μεζίκου.

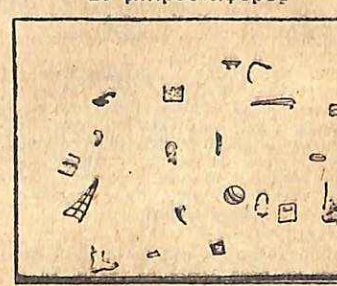
Αριθμητικά προβλήματα

1) 8 : 2 X 4 = 16
3 X 7 - 5 = 16
9 + 6 + 1 = 16
2) 943128 : 675
3) 553 X 57

Πόσα χρήματα είχε;

5.600 δραχμές (X - 1400 - (X - 1400) / 6 = 3500).

20 μικροδιαφορές

Τό σγέδιό μας δείχνει καθαρά σέ ποιά σημεία έθισκονται οι 20 μικροδιαφορές.

Η λύσις του υπ' αριθ. 801 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΚΑΡΙΒΕΡΟΣ - ΑΣΣΕΝ. 2) ΙΑΝΟΣ - ΕΛΑΣΜΙΑ. 3) ΑΤΑΡΑ - ΑΛΠΕΙΣ - ΡΣ. 4) ΓΑΜΗΛΙΑ - ΑΡΙΑΙ - ΤΕ. 5) ΟΡΑΜΑ - ΦΑΝΑΡΙ - ΑΚΟΝ. 6) ΣΑ - ΣΟΛΩΝ - ΣΛΟΚΑ. 7) ΤΑ - ΜΟΡΑΙ - Ι. 8) ΑΝ - ΑΣΙΤΑ - ΠΑΝΙΝΙ. 9) ΟΙΚΙΑΙ - ΚΡΑΝΙΑ. 10) ΔΙΣΚΙΑ - ΤΡΑΝΙ - ΜΗ. 11) ΤΑΝΙΣ - ΡΕΝΤΑ - ΑΜ. 12) ΑΤΟΝΑ - ΑΝΑΠΤΩ - ΙΣ. 13) ΝΑΝΑ - ΑΛΟΓΙΑ - ΕΛΑΤΗ. 14) ΑΜ - ΑΡΩΜΑ - ΡΙΝΚΙΩΣ. 15) ΑΑ - ΡΙΜΙΝΙ - ΑΜΟΝΙ. 16) ΑΠΟΔΗΜΟΝ - ΓΟΝΟΣ. 17) ΤΡΑΝΑ - ΑΝΑΡΩΣΙΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΙΑΓΟΣ - ΑΔΡΑΝΩ. 2) ΚΑΤΑΡΑΤΑ - ΤΑΜΑ. 3) ΑΝΑΜΑ - ΑΝΟΣΤΟΝ - ΑΡ. 4) ΡΟΦΗΜΑ - ΙΚΑΝΑ - ΠΑ. 5) Ι. ΣΑΛΑ - ΜΑΚΙΝΑ - ΑΡΟΝ. 6) ΣΩΣΙΑΙ - ΑΡΙΑΔ. 7) ΑΦΟΡΙΑ - ΣΑΛΩΜΗ. 8) ΡΕΛ - ΑΛΑΤΙ - ΝΟΜΙΜΑ. 9) ΟΜΑΝΔΙΑ - ΤΡΑΓΑΝΟΝ. 10) ΣΑΡΠΑΙ - ΚΡΕΠΙ - Ι. 11) ΣΕΙΡΑΙ - ΡΑΝΤΑΡ. 12) ΑΜΙΑΙ - ΑΠΑΝΤΩ. 13) ΣΑΣΙ - ΣΠΑΝΙΑ - Ε. 14) ΣΤ - ΑΛΩΝΙ - ΑΛΙΜΟΣ. 15) ΕΑΡ - ΚΟΝΙΟΜΑ - ΑΚΟΝΙ. 16) ΣΤΟΚ - ΗΜΙΤΟΝΟΣ. 17) ΕΝΑΛΙΑ - ΣΗΣΙΣ.

ΖΕΣΤΟ ΦΑΙ- ΣΤΑ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ!

Ήφιστηνε στο Τέξας ένας τοπικός νόμος, που επιβάλλει στους χορογράφους νά ζεσταίνουν την τροφή που δίνουνε σά ζωα τους! Γιατί οι ελκικοί κτηνίατροι πιστεύουν ότι μ' αυτό τόν τρόπο μπορεί νά καταπολεμη μιά σοβαρή επιδημική ασθένεια τών χοίρων.

Η αλληλογραφία μας

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ Α.Λ. άπάντησε ταχυδρομικός στους Στυλιανόν Πασιλήν, Βασιλική Τόλια, Ιωάννην Μαρτίνο, Νικόλ. Καραουλάνη, Γεώργιον Καμπουκόν, Αποστόλιν Κορδουμάλιν και Χατζή - Πέτρον Ιωάννην.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ Κ. Δημ. Διαμαντόπουλος άπάντησε ταχυδρομικός στους Α. Βουτέγκον, Λίνα Ζωρά, Χρυσάνθη Παγιαλά, Δημ. Φωτάκη και Μαίρην Κουσκουρή.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ - ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ Κ. Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ άπάντησε ταχυδρομικός στους Γεώργιον Σιδέρην, Μαίρη - Λευκωσία, Έλένη Φελέκου, Σ.Σ., Πάτρας, S.O.S., Κύπρος και Ι.Ν.Α., Ένταθα.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Άνδρούλλα Άργυρίδου, (16 χρόνων), Παλαιστίνη, Άγιου Λουκά Νο 4, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία άπαραίτητη.

Η Μαρούλα Άρ. Νο 60, Λάρνακα, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, με σκοπό τήν ανταλλαγή γραμματοσήμων.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Άνδρέας Σταύρου, Άστυνομικός Σταθμός Παλαιχώρι (Λαρενίνη), Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, στην ελληνική ή άγγλική γλώσσα, με σκοπό τήν δημιουργία μιάς σταθερής φιλίας. Παρακαλεί όσες άπάντησουν νά στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο Νέστωρ Δ. Χαραλάμπος, Ζα' Ελληνικό Κολλεγίου Πάφου Κτήμα, Πάφος, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφή με νέους μαθητρες από την Έλλάδα και την Αίγυπτο, με σκοπό τήν σύναψι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Ιορδάνης Σαββίδης, Κο Κτηματολόγιον, Λευκωσία, Λάρνακα, Κύπρος, που θά επισκεφθή την Έλλάδα, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους από την Έλλάδα, με σκοπό τήν δημιουργία μιάς καλής γνωριμίας.

Ο Κυριάκος Γιακούπης, Στασάνδρον Νο 15, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή, στην ελληνική ή άγγλική γλώσσα μέσω ταχυμηνιού, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας. Θα προτιμούσε τήν ταχύτητα τών 3 και 34.

Δύο φίλοι, ο Άρτέμιος Γεωργιάδης και ο Μάριος Μιχαηλίδης, Βαρώνια, Οησιόλου Νο 7, Κύπρος, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τόν κόσμο, με σκοπό τήν δημιουργία μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Μιχαήλ Σαββίδης, Κυθρία, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφή με νέους από την Έλλάδα, με σκοπό τήν δημιουργία φιλικών σχέσεων.

Ο Νέστωρ Άγγελη, (16 χρόνων), Λαυκωγίου 124, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας και τήν ανταλλαγή γραμματοσήμων.

Ο Παντελής Νικόλαος, (21 χρόνων), Ταχ. Φυρίο Νο 58, Αιμυδαίος, Κύπρος, έπιθυμεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Παντελής Νικόλαος, (21 χρόνων), Άναφωτία, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άντης Μιχαήλ, (18 χρόνων), Ιλαρίωνος Νο 9, Βαρώνια, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλη την Έλλάδα και την Κύπρο, ηλικίας 16 - 19 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Έλληνας Χριστάκης, Άναφωτία, Λάρνακα, Κύπρος, έπιθυμεί ν' αλληλογραφή με νέους από την Άθήνα με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας. Τό ίδιο θέλει και ο Πάυλος Δημητρίου, γιά τόν όποιον

ισχύει ή ίδια διεύθυνσις.

Ο Γεώργιος Παπαχρίστοδής, Καλαβάσσος, Λάρνακα, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, κατόπιν προτίμησι από την Άθήνα και τή θασσαλονική, με σκοπό τή δημιουργία μιάς φιλίας. Παρακαλεί όσες άπάντησουν νά συνοδεύσουν τό γράμμα τους με μία φωτογραφία.

Ο Νέστωρ Α. Παρίτης, (16 χρόνων), Λαυκωγίου 125, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς φιλίας και τήν ανταλλαγή γραμματοσήμων και κόφ - ποστάλ. Τό ίδιο ζητεί και ο Νέστωρ Εύριπίδου γιά τόν όποιον ισχύει ή ίδια διεύθυνσις.

Ο Άνθιμος Άνθιμου, Θεοκρίδου Νο 16, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφή με Έλληνίδες κομμάτριες, ηλικίας 16 - 20 χρόνων. Με Έλληνίδες έπίσης έπιθυμεί ν' αλληλογραφή και ο Γιαννάκης Κωνσταντίνου, (20 χρόνων), γιά τόν όποιον ισχύει ή ίδια διεύθυνσις.

Ο Άνδρέας Α. Ιωαννίδης, 6 ης, POSTE RESTANTE, Λευκωσία,

Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφή με νέα από την Άθήνα ή τόν Πειραιά με σκοπό τή μετανάστευσι. Παρακαλεί όσες άπάντησουν νά στείλουν μία φωτογραφία τους.

ΝΑΥΤΙΚΟΙ

Ο JOHN GEORGIOU, S/T NEA TYHI, A. ANASTASIOU CO BOYD WEIR SEWELL, 21-24 STATE STREET, NEW YORK, N.Y.4, USA, έπιθυμεί ν' αλληλογραφή με Έλληνίδες από τό έσωτερικό και απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16-24 χρόνων, στην ελληνική, άγγλική και ιταλική γλώσσα, με σκοπό τή σύναψι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο JOHN THEOFILOU, M/V ATHENA, Co MESSRS MARKOU AND SONS LTD, BEVIS MARKS HOUSE, SE BEVIS MARKS LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με Έλληνίδες από τό έσωτερικό και τήν Έλλάδα, ηλικίας 18-25 χρόνων, που νά ενδιαφέρονται γιά τήν κλασσική μουσική, τή φιλολογία και τήν ανταλλαγή σκέψεων, με σκοπό τή δημιουργία μιάς καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία άπαραίτητη.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΕΦΤΙΜΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ, S/S ATLANTIC CAPTAIN, S. LIVA-NOS SHIP BROKERS LTD, TRENT HOUSE, 55-57 MARY AVE, LONDON E.C.3, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέους απ' όλο τόν κόσμο, ηλικίας 16 - 20 χρόνων, με σκοπό τήν ανάπτυξι μιάς καλής και σταθερής φιλίας.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Συνέχεια από το προηγούμενο
3ον

Β' Τροφή και τόνωση το δέρματος

Μόνο στα πολύ νεαρά άτομα το δέρμα δεν έχει ανάγκη από εξωτερική τροφή. Κυρίως διότι δεν είναι καθόλου ή είναι ελάχιστα εκτεθειμένο στις κακές εξωτερικές επιδράσεις, αλλά και διότι ο οργανισμός νέος και έγκορστος έχει τη δύναμη να επανορθώνει μόνοι του τις βλάβες.

Μετά την ήδη και όσο τα χρόνια περνούν και ο οργανισμός κορσάρεται, καμιά γυναίκα δεν μπορεί ατιμωρητί να παραμελήσει το δέρμα της. Όσες λοιπόν να το φροντίζουν και να το εφοδιάζουν με τα τροφολογικά εκείνα συστατικά, που του είναι απαραίτητα.

CREME ΦΥΛΛΙΣ

Λιπαρά κρέμα, τροφή του δέρματος.

Η ιδεώδης εσάρμωξη της είναι η υακρινή. Η CREME ΦΥΛΛΙΣ μενιόνας επάνω στην επιδερμίδα όλη τη νύχτα, εργάζεται για την ομορφιά σας, ενώ σας κοιμάσε άμεριμνη. Εάν όμως οι συνθήκες της ζωής σας δεν σας επιτρέπουν την υακρινή αυτή περιποίηση, δεν είναι σωστό να στερησέστε γι' αυτό το δώμα σας από την φυσική του τροφή. Πρέπει επομένως να βρείτε λίγη ώρα, που θα την αφιερώσετε στην τροφολογική του δερμάτινη σας με CREME ΦΥΛΛΙΣ, το πρωί, πριν αρχίσετε τις δουλειές του σπιτιού, κατά την διάρκεια της απογευματινής ξεκούρασης, το βράδυ πριν από το φαγητό, κι' αν είσατε εργάσιμη, το πρωί συντώντας ένα τέταρτο ναυαγία από την κανονική σας ώρα.

Πάντοτε ύστερα από ένα καλό καθαρισμό, όπως τον περιγράψαμε σε προηγούμενο σημείωμα, κάνετε πρώτα ένα έλαστρο μασάζ με CREME ΦΥΛΛΙΣ και κατόπιν μια καλύτερη επάλειψη, που την φανερώνει να σταθεί, όσο πιο πολύ μπορείτε.

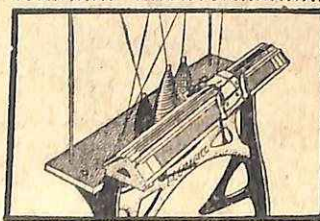
Το δέρμα θα απορροφήσει τα συστατικά της CREME ΦΥΛΛΙΣ, διότι είναι συγγενή προς αυτό και θα τα αξιοποιήσει. Εάν συνθήκες εξωτερικές (ύγρασία, παγωνιάς, αέρας, καυτός ήλιος, κρύα, σκόνες) ή οργανικές (κοκκώδης, ιδρώτας, κακή λειτουργία του στομάχου ή των εντέρων) έχουν επηρεάσει βλάβες την επιδερμίδα σας, οι βλάβες θα επανορθωθούν, το δέρμα θα αναζωογονηθεί και θα γίνει ικανό να αντιμετωπίσει καινούργιες κακές επιδράσεις, απορροφώντας στην εποχή μας, που η γυναίκα δρα και ζει έντατα.

Όταν θέλετε να αερίσετε από την επιδερμίδα σας, δι' επιμέλει από την κρέμα, μη την αφαιρέσετε ποτέ με σαπουνάδα ή με στεγνό βαμβάκι, αλλά μόνο με καθαρό νερό, πρώτα ζεστό, όσο το δεχόσθε και έπειτα κρύο. 'Ακουμπήστε κατόπιν στο δέρμα σας μια μαλακή πετσέτα (εί δυνατόν λινή) και πιέστε την έλαστρο από πάνω. Αποφεύγετε το τρίψιμο και την σκληρή πετσέτα, που τσαλακώνουν το δέρμα.

Αν το δέρμα του προσώπου σας είναι λιπαρό, δεν θα χρησιμοποιήσετε CREME ΦΥΛΛΙΣ, πασά μόνον στο λαιμό και στα χέρια. Όσο ταλαιπωρημένα κι' αν είναι τα χέρια σας, θα γίνουν απαλά και λευκά, όταν τα περιποιηθήτε κατά τον τρόπο, που περιγράψαμε.

Συνεχίζεται στο επόμενο.

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

(ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ) "ΑΓΚΟΜΑΤΖΙΚΟ"

Διό το σπίτι... Τόν Βιοτέχνην...

Το Πλεκτήριον...

Πλεκτομήχαναι υπερπαραγωγική-πλεκτά ανωτέρας ποιότητος

Χαμηλή τιμή. Εύκολη πληρωμή

"ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ Ο.Ε."

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4 - (ΣΤΟΑ) ΑΘΗΝΑΙ

θέλει ν' αλληλογραφήσει με μια ευγενική νέα, στην αγγλική και γερμανική γλώσσα.

Ο ΜΙΜΙΣ ΣΑΚΕΛΑΡΙΟΥ, 500 BOSCH STREET HEKULES, PRETORIA, S.A., θέλει ν' αλληλογραφήσει με μια νέα μορφωμένη και ευπαισθητή, ηλικίας 17-21 χρόνων. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Μ. ΡΑΤΣΚΙΣ, FRUIT SHOP CONSTANTINE, GIBBS ST. KINGSION A.C.T., CAMBERRA, AUSTRALIA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με μια Έλληνίδα μορφωμένη, ηλικίας 27-32 χρόνων.

Ο ΜΑΝΟΛΙΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, (35 χρόνων), RUE CENTRALE 51, MAURAGE, BELGIQUE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες απ' όλο τον κόσμο, ιδιαίτερα από την Ελλάδα και την Αμερική, με σκοπό το γάμο.

Ο ΒΙΛΛ ΠΟΥΛΟΣ και ο ΤΖΑΜΕΣ ΠΟΥΛΟΣ, 149 MYRTLE AVE. BROOKLYN 1, N.Y., USA, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλη την Ελλάδα.

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΣΑΙΑΣ και ο ΚΟΣΙΑΣ ΑΝΑΣΙΑΣΟΣ, HOTEL LOUISE No 28, HASARD MICHELOUX, LIEGE, BELGIQUE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες Έλληνίδες από τον Καναδά και την Αυστραλία, με σκοπό τη μεταναστεύσει και ό,τι άλλο ήθελε επακολουθήσει.

Ο Τ. ΜΕΝΓΙΝΙΣ, S.P. 86 244 E.M.T. 1, A.F.N., ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής φιλίας.

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΑΠΠΑΣ, (20 χρόνων), RIVERINA CAFE, LEETOI, N.S.W., AUSTRALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και την Κύπρο, ηλικίας 16-25 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Τρεις φίλοι, ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ο ΤΖΟΗΝ ΝΙΕΝΙΣ και ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΙΑΝΙΚΑΚΙΣ, 16 COOTE STREET SOUTH MELBOURNE, AUSTRALIA, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό τη συνάντησή τους.

Ο ΛΑΡΡΥ ΡΕΙΕΡΣ, GRAWLEY MC CRACKEN CO LTD, THOMPSON MANITOBA, CANADA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 18-21 χρόνων, με σκοπό τη συνάντησή τους και την ελληνική και γερμανική γλώσσα.

Ο ΕΛΙΑΣ ΣΙΟΦΙΛΙΔΗΣ, 22.28.28 ST. ASTORIA, L.I. NEW YORK, USA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα στην ελληνική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΚΑΣ, (26 χρόνων), RUE P. LAMBERT No 16, EISEN LIMBURG, BELGIQUE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΦΡΑΝΚ Ο.Α., (16 χρόνων), 171 OAKWOOD AVE, TORONTO ONTARIO, CANADA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 16-19 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλεί όλες γραφών να συνοδεύσουν το γράμμα με μια φωτογραφία τους.

Ο ΣΠΙΡΟΣ ΚΑΒΑΣΙΣ, (19 χρόνων), TRIPOLIS CAFE Co P.L.Y., CINDERELLA BOOKSBUG SOUTH AFRICA, IVLE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 17-26 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΡΕΙΟ, (16 χρόνων), 121 RUE ALEXANDRIE, HELIOPOLIS, CAIRO, EGYPT, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και την Αίγυπτο, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΛΙΝΙΣ και ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΗΑΤΖΙΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, RUE DE VIEUX SAULE 62, FLEURY, BELGIQUE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό τη συνάντησή τους και σταθερή φιλία. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΙΟΝΙΔΗΣ, P.O. BOX 1436, ADDIS ABABA, ETHIOPIA, μορφωμένος και ευπαισθητός επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα.

ΛΗΝΙΚΗ και ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ.

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΟΣΣΙΔΕΡΙΣ, (23 χρόνων), 211 PRINCE IBRAHIM CLEOPATRA, ALEXANDRIA, EGYPT, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και την Αυστραλία, ηλικίας 17-21 χρόνων, με σκοπό τη συνάντησή τους και σταθερή φιλία.

Ο ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ ΡΟΥΛΟΣ, P.O. BOX 2290, S.R. SALISBURY, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες, με σκοπό τη συνάντησή τους και σταθερή φιλία.

Ο ΕΜΙΛΙΟΣ ΚΟΥΡΟΥΚΙΣ, PLATZ DER REPUBLIK No 42, WUPPERTAL EL., GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες απ' όλη την Ελλάδα, ηλικίας κάτω των 25 χρόνων, με σκοπό το γάμο.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΙΣΟΣ, P.O. BOX 2290, S.R. SALISBURY, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες, με σκοπό τη συνάντησή τους και σταθερή φιλία. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΠΕΤΕΡ ΚΑΡΡΑΣ, 18 DUNDAS ST. TORONTO ONT. CANADA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με μια κυρία, ηλικίας 35-45 χρόνων, με σκοπό το γάμο.

Ο ΠΕΤΕΡ ΗΑΤΖΑΚΙΟΣ, 949 LAKESHORE RD., NEW TORONTO 14, CANADA, ιδιοκτήτης ξενοδοχείου, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με φτωχές νέες από την Ελλάδα, ηλικίας κάτω από 22 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΜΙΚΚ ΒΙΡΟ, 78 KEPOS ST. REDEFERN SYDNEY, N.S.W., AUSTRALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό το γάμο και τη μεταναστεύσει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΘΕΜΙΣ ΠΑΝΑΥΙΟΠΟΥΛΟΣ, (26 χρόνων), 157 ROSE ST. No 6, FITZROY MELBOURNE VIC. AUSTRALIA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες μορφωμένες, ηλικίας κάτω των 24 χρόνων, με σκοπό την ανταλλαγή σκέψεων και τη μεταναστεύσει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΕ.

Ο ΡΟΓΙΟ, Μ'Ο'Ν'CHEN HAUPT, POST LAGERND, GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και γερμανική γλώσσα, κατά προτίμηση με όσες αγαπουν τη μουσική και τη ζωγραφική.

Ο ΤΖΙΜ ΦΟΚΑΣ, PICKLE CROW ONTARIO CANADA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΠΑΝΑΥΙΟΤΗΣ ΒΥΒΑΛΟΣ, FUERNAS ARMADAS No 35, ESQUINA SACARO CARACAS, VENEZUELA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα.

Ο ΧΑΡΡΥ ΚΕΜΑΝΙΔΗΣ, KASSEL, OBERSTE GASSE 11, B. IOS, REUTER, GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες από το εξωτερικό και το εσωτερικό, ηλικίας 18-22 χρόνων, μορφωμένες και ευπαισθητές, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΡΙΧΑΡΔ ΚΡΩΕΛΛ, RA 11351315, TUSLOG DET 13A, APO 224 N.Y., USA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, κατά προτίμηση από την Ελλάδα. Το ίδιο επιθυμεί και ο ΧΑΥΔΟΝ ΧΑΛΕ, RA 17364026, TUSLOG DET. 13A, APO 224 N.Y., USA.

Ο ΔΕΝΝΙΣ ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΙΣ, 501 CHURCH ST. PRETORIA, S.A., θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 16-20 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΑΖΙΣ, 82 ST. DAVID ST. FITZROY MELBOURNE VIC., AUSTRALIA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 16-22 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΔΙΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, GUMMERBACH RHD AM WEHRENBEL 8, GERMANY, απόφοιτος Πολυτεχνείου, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνίδες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Τώρα
Το καλοκαίρι
παιδιά και μεγάλοι
χαρῖτε το υπαίδρο
μαθαίνοντας
ΣΧΕΔΙΟ
ΣΚΙΤΣΟ
ΧΡΩΜΑ

όπουδήποτε και αν μένετε.

ΤΩΡΑ με τις μεγάλες καλοκαιριτικές μέρες είναι μια ωραία ευκαιρία για τα παιδιά σας είτε για σας, στην πόλη ή στην εξοχή, ν' αρχίσετε την καλλιτεχνική σας αποδοχή με το Σύστημα Α.Β.Κ., συνδυάζοντας έτσι την πιο ευχάριστη αναψυχή με ένα εφόδιο πολύτιμο για τη ζωή. Γιατί - μη τ' ξεχνάτε αυτό - η Σχολή Α.Β.Κ. μαζί με τις πλούσιες τεχνικές γνώσεις δίνει και μια πλατύτερη καλλιτεχνική μόρφωση, απαραίτητη συμπλήρωμα της γενικής μόρφωσης κάθε ανθρώπου. Και το σημαντικότερο: σπουδής στο σπίτι σας, χωρίς να παραμεληθείτε τις άλλες σας σχολές, όπουδήποτε και αν μένετε. Χιλιάδες άνθρωποι σχεδιάζουν χωρίς στο νέο και διασκεδαστικό σύστημα Α.Β.Κ.

Με σπουδή στο σπίτι της νεαρής μαθήτριάς μας Έλλης Γενεταίου από την Κρήτη, έδωσε αυτή τη χαριτωμένη παιδική κίνηση, έλπιτα από λίγων μηνών επίδοσι με το Σύστημα Α.Β.Κ.

•ΖΗΤΗΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΩΡΕΑΝ•

Ζητήστε το εικονογραφημένο τεύχος μας. Σας γνωρίζουμε τις βλάβες αυτού του καινούργιου συστήματος, και τις ειδικότητες που μπορείτε να αποκτήσετε. Το τεύχος που θα λάβετε θα είναι για σας αληθινά μια μνήμη στο Σχέδιο.

ΣΧΟΛΗ Α.Β.Κ. Τμήμα Γ
Πανεπιστημίου 10 - Αθήνας

Παρακαλώ να μου αποσταλή, χωρίς υποχρέωσή μου, το εικονογραφημένο τεύχος σας (εσωκλείστω δρχ. 3 σε γραμμοτόσημα δι' έξοδο).

ΟΝΟΜΑ

Δ/ΣΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Δύο φίλες, η ΡΟΥΛΑ ΣΑΡΔΥΛΟΥ και η ΡΕΝΑ ΚΑΤΣΑΠΟΥΛΟΥ, Παναγία Τσαλδάρη Νεκταρία, Θεσσαλονίκη, GRECE, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο, ιδιαίτερα από τη Γερμανία, με σκοπό τη συνάντησή τους και σταθερή φιλία.

Η ΕΛΛΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, (Αντωνίου) No 2, Θεσσαλονίκη, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους από το εξωτερικό, ηλικίας άνω των 25 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

Τρεις εξοδελφές, η Μαίρη, η ΓΙΟΥΛΙΑ και η Μαργαρίτα, Ελευθερία 80, Καφέλη No 10, Αθήναι, GRECE, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με σοβαρούς μορφωμένους από το εξωτερικό, ηλικίας άνω των 40 χρόνων.

Η ΕΒΕΝΙΑ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ, Πατρόκλου No 4, Λαμία, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες από το εξωτερικό στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματοσημών.

Η Χ. ΡΟΔΙΤΟΥ, (20 χρόνων), Ραϊδεστού 1, Νίκαια, Πειραιεύς, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες από το εξωτερικό, μορφωμένους και ευπαισθητούς, με σκοπό τη συνάντησή τους. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η Α. ΟΥΡΤΖΑ, και η Α. ΑΝΑΧΙΩΤΗ, Βελισσαρίου 7, Σάνη, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο ΘΩΜΑΣ ΝΙΤΣΙΟΣ, (Αρβανίτης) No 5, Θεσσαλονίκη, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό, ιδιαίτερα από τη Μακεδονία, ηλικίας κάτω των 23 χρόνων, με σκοπό τη συνάντησή τους και σταθερή φιλία.

Ο Κ. ΓΙΟΥΡΓΙΩΔΑΚΗΣ, Σατωβριάνδου 15, Αθήναι, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες ευπαισθητές, ηλικίας 17-19 χρόνων, με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Ν. ΦΛΩΡΟΣ, (23 χρόνων), Τσακάλωφ 14, Λαμία, και ο Κ. ΚΟΡΕΝΤΕΛΟΣ, (18 χρόνων), Παγκράτι, Λαμία, GRECE, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, κυρίως από την Ελλάδα, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ, (16 χρόνων), Αγίου Μελετίου 67, Αθήναι, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέους απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από την Αμερική, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΝΕΑΡΧΟΣ ΜΑΛΕΦΑΚΙΣ και ο Α. ΚΑΝΤΑΝΤΑΡΑΣ, Σητεία, Κρήτη, GRECE, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με μαθήτριες απ' όλο τον κόσμο, ιδιαίτερα από την Κύπρο, με σκοπό τη συνάντησή τους και σταθερή φιλία.

Ο ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ, (12 χρόνων), Αιολίου 12, Κασσάνη, Αθήναι, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εσωτερικό, με σκοπό τη δημιουργία μιας αγνής και σταθερής φιλίας.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, (22 χρόνων), Αντωνίου Σηφάκα 8, Κάτω Πατήσια, Αθήναι, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από τον Καναδά, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη συνάντησή τους και σταθερή φιλία.

Ο Γ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ και ο Κ. ΤΑΝΟΥΣΙΔΗΣ, Αμυνδαλέων, Καβάλα, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από το εξωτερικό, με σκοπό τη συνάντησή τους και σταθερή φιλία.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΜΒΟΥΡΑΣ, (22 χρόνων), Σολωμού 27, Νίκαια, Πειραιεύς, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εσωτερικό, ιδίως από το εξωτερικό, με σκοπό τη μεταναστεύσει.

Ο Κ. ΠΟΥΛΙΔΗΣ, (26 χρόνων), Κυψέλη, Σταυρούπολις, Θεσσαλονίκη, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μια νέα από τη Βραζιλία, με σκοπό το γάμο και τη μεταναστεύσει.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΕΣΙΩΤΗΣ, (Αγροποδοχάρη) Αμαλίας, Ηλεία, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αμερική ή τον Καναδά, ηλικίας 25-32 χρόνων, με σκοπό τη μεταναστεύσει ή ό,τι άλλο ήθελε επακολουθήσει.

Ο ΑΛΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, (19 χρόνων), POSTE RESTANTE, Κεντρικών, Αθήναι, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από το εσωτερικό, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΑΚΗΣ, Άγιος Ιωάννης, Ηράκλειον, Κρήτη, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από το εσωτερικό.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΤΕΛΗΣ, (22 χρόνων), Σπάρτης 47, Θεσσαλονίκη, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό τη συνάντησή τους και σταθερή φιλία και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει.

Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΥΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, (24 χρόνων), και ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ, (21 χρόνων), Μαϊζώνος 93, Πάτρας, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από το εξωτερικό, ηλικίας 18-22 χρόνων, με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΠΟΥΧΑΡΙΤΗΣ, Άγιος Κωνσταντίνος, Λοφός, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Παρακαλεί όλες απαντήσεις να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο ΗΛΙΑΣ ΦΛΩΡΟΣ και ο ΠΕΤΡΟΣ ΑΣΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Παλαιόκαστρον, Μεσσήνη, Μεσσηνία, GRECE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από το εξωτερικό, κατά προτίμηση από τον Καναδά.

και την Αυστραλία, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΑΚΗΣ, Άγιος Ιωάννης, Ηράκλειον, Κρήτη, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από το εσωτερικό.

Ο ΘΕΟΔΩΣΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, Κων/πόλεως 42, Νέα Σαγγαία, Αθήναι, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εσωτερικό και το εξωτερικό, με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει.

Ο ΤΩΝΗΣ ΜΠΟΥΝΙΚΟΣ, (19 χρόνων), POSTE RESTANTE, Κεντρικών, Αθήναι, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από την Αθήνα, ηλικίας 14-19 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΔΑΚΗΣ ΤΣΕΡΟΠΟΥΛΗΣ, (19 χρόνων), POSTE RESTANTE, Κεντρικών, Αθήναι, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μαθήτριες Γυμνασίου, ηλικίας 15-18 χρόνων.

Ο ΑΔΩΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΕΠΟΥΛΟΣ, (18 χρόνων), Δημοσίου Γυμνασίου, Αλεξανδρούπολη, Θεσσαλονίκη, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με μαθήτριες από την Κύπρο, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Σ. ΚΑΤΣΑΜΠΟΥΛΑΣ, Γκίκα No 8, Επιδάμειον, Ηλεία, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό ηλικίας 18-20 χρόνων, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή καρτών - ποστάλ και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει.

Ο ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΖΑΓΡΑΦΟΣ, (21 χρόνων), και ο Ν. ΤΑΝΟΥΣΙΔΗΣ, Μένδρα, Έκαστος, Αττική, GRECE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από το εσωτερικό καθώς και μαθήτριες από την Αθήνα και την Πειραιά, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής φιλίας.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΣΑΦΑΚΙΟΣ, Μεγαλοπόλεως 15, Πειραιεύς, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την Ελλάδα, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει.

Ο ΜΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΕΚΑΣ, Λαμίας No 19, Γλυφάδα, Αθήναι, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από τη Ν. Αφρική, τον Καναδά και την Αυστραλία, με σκοπό τη μεταναστεύσει και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει.

Ο ΓΙΩΝΝΗΣ ΧΕΙΡΑΚΗΣ και ο ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΤΕΡΑΚΗΣ, Φοινική, Μεραμπελλού, Κρήτη, GRECE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλάδα, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Φοβεροί έρυδρόδερμοι
ΙΝΚΑΣ και ΑΠΑΤΣΙ
με τούς δρυλικούς
ΚΑΟΥ-ΜΠΟΥΣ
ήρωες του Φάρ-Ούεσ.

Από σήμερα
σε κάθε σακκουλάκι
ΚΛΙΝ

ΑΝΟΙΞΕ ΜΕ
κάτι δά βροής
ΚΛΙΝ
ΦΩΝΟΤΕΡΟ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΑΠΟΤΗ

ΤΟ ΠΡΑΙΟΤΕΡΟ ΔΩΡΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ!
ΑΠΟ ΕΝΑΣ ΑΝΑΓΛΩΦΟΣ ΗΡΩΑΣ ΜΕΣΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΑΚΚΟΥΛΑΚΙ ΚΛΙΝ
και δροβίεζι
ΚΑΘΕ ΣΑΚΚΟΥΛΑΚΙ ΝΑ ΓΡΑΦΕΙ ΠΑΝΩ « ΚΛΙΝ »

Για την περίοδο 16-22 Ιουνίου 1960

ΖΩΔΙΑ	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΔΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	★ Μην απορρίψετε καμιά πρόταση, που θα σας κάνουν κατά τις ημέρες αυτές, χωρίς να την μελετήσετε προσεκτικά από κάθε της πλευρά. ★ Η Παρασκευή 17 εορταστικά εοική για τους πάσης φύσεως καλλιτέχνες.	★ Από αισθηματικής πλευράς θα κάνετε μια αρκετά δυσάρεστη ανακάλυψη. ★ Μόνο ένας περιπατός στην έξοχ θα έκανε τα νεύρα σας να ηρεμήσουν. ★ Αποφύγετε τη συντροφιά προσώπων που σας ώθούν στη σπατάλη.	★ Υγεία καλή. Φροντίστε να την διατηρήσετε αυθόνατος τις ώρες ύπνου και μειώνοντας την εργασία και τη δραστηριότητά σας στον επαγγελματικό τομέα, για ένα μήνα τουλάχιστον. ★ Μή βγείτε το βράδυ της Τετάρτης 22.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	★ Περίοδος άκρως ευνοική για την εργασία. Κέρδη ή έσοδα που προέρχονται από πολλές πηγές συγχρόνως και που πρέπει μάλλον ν' αποδωθούν στην υποστήριξη σημαντικών προσώπων. ★ Μάθετε να κρατάτε τα μυστικά σας.	★ Χρησιάζεται κατά τις ημέρες αυτές μεγάλη προσοχή, γιατί τα αστρα θα σας ώθούν σε ενέργειες καταστροφικές, για τις αισθηματικές σας σχέσεις. ★ Απαιτείται σκέψης γιατί το κακό δύσκολα θα διορθωθεί.	★ Πολύ δυσάρεστη περίοδος για όσους έχουν ευαίσθητο στομάχι. ★ Επίσης, όσοι υποστούν μια οποιαδήποτε έγχυση ή ας προσέχουν τη μετεγχειρητική περίοδο. ★ Προσοχή και στις πρώτες έπαφές με τη θάλασσα.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Τα αστρα ευνοούν την εργασία. Δεν θ' αποφύγετε όμως κάποιο έκτακτο έξοδο, που θα διαταράξει τα οικονομικά σας. ★ Εχετε συμφών να μη προβάλλετε διαρκώς αντίρρησης στις γνώμες των συνεργατών σας.	★ Έγγονες, ευτυχώς περαστικές, θα διαταράξουν κάπως την αισθηματική σας γαλήνη. ★ Η Ψυχρότης, που δείχνει ξεροφύλο πρόσωπο είναι προσποιητή και πρέπει μάλλον ν' αποδωθή στο γυνός ότι σας στήνει έντεχνη παγίδα.	★ Αποφύγετε τη μακρόχρονη παραμονή στον ήλιο κατά τα πρώτα σας μπάνια. ★ Οι γυναίκες με ευαίσθητο ουροποιητικό σύστημα θα αποφύγουν τα λουτρά σε μία μάλλον κρύα θάλασσα. Αυτό θα χειρότερη την κατάσταση.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Προστριβές και δυσάρεστα επεισόδια με συναδέλφους ή συνεργάτες. ★ Εχετε πάντως συμφέρον ν' ακολουθήσετε τα προαυθιματά σας και να μη κάνετε τίποτα βιαστικά. ★ Υπόμνη, ο Ιούλιος θα είναι πολύ πιο ευνοϊκός.	★ Περίοδος απόλυτα ικανοποιητική για τους ρωμαντικούς. Θα γνωρίσουν κοντά σε αγαπημένο πρόσωπο στιγμές, που θα τους μείνουν αξέχαστες. ★ Οι γόντες και οι γόνισσες θα δοκιμάσουν όμως στενοχωρίες και απογοητεύσεις.	★ Δύσκολη περίοδος για το κυκλοφορικό σύστημα. Προσέχετε πολύ τα σπύρια και τα μικροτραυματά. ★ Υπάρχει σοβαρός κίνδυνος μολύνσεως και δηλητηριάσεως του αίματος. ★ Οι πνεύμονες παρουσιάζουν μεγάλη βελτίωση.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	★ Ευνοϊκές και δυσμενείς μέρες εναλλάσσονται κατά την περίοδο αυτή. Δεν αποκλείεται και μια απότομη αλλαγή της τύχης μέσα στην ίδια μέρα. ★ Χάρις στην τύχη σας, πολλά σχέδια βαίνουν ομαλά προς την επιτυχία.	★ Πολλά βράδια της περιόδου αυτής θα σας άρουν ελαφρικό ευχάριστη αναμνηστική. ★ Προσέχετε πολύ τις νέες γνωριμιές και μη βιαστήτε να χαρίσετε την καρδιά σας σε πρόσωπο με το οποίο συνδεθήκατε πρόσφατα.	★ Οι γυναίκες ας προσέχουν πολύ το ουροποιητικό σύστημα και ιδίως τις ούθες. ★ Στην παραμικρή ανωμαλία ας συμβουλευτούν ένα καλό γυναικό. ★ Για τους άνδρες, το ευαίσθητο σημείο είναι η καρδιά.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Η τύχη θα ευνοήσει όσους έχουν επιποσύνη στον εαυτό τους και στις ιδιότητές τους. Θα έχετε ελαφρικές ιδέες, από τις οποίες θα μπορέσετε να αποβληθείτε πολλαπλώς, αν τις εκμεταλλευθείτε εγκαίρως και καταλλήλως.	★ Η περίοδος θα είναι ευνοική για τους έρωτες-μηνούς, μάλλον δυσμενής όμως για τους παντρεμένους. ★ Υπάρχει κίνδυνος ν' ανακαλυφθεί μυστικό, που θα φέρη ανατάτωση. Μόνο η διπλωματία θα σώσει την κατάσταση.	★ Η υγεία θα παραμείνει καλή αν αποφύγετε τις πάσης φύσεως καταχρήσεις. Φροντίστε όλα να γίνονται με μέτρο. ★ Οι σχέσεις με το άλλο φύλο απαιτούν κατά την περίοδο αυτή μια όλη ξεχωριστή προσοχή. ★ Τυχερό το 5.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Σημαντική επιτυχία χάρις σε υποστήριξη φίλου ή σημαντικού προσώπου. ★ Μή παραλείπετε να ζητάτε τη συμβουλή προσώπων, που θα μπορούσαν να σας βοηθήσουν με τη μακρόχρονη πείρα τους. ★ Απρόβλεπτη ανωμαλία.	★ Οίονοι εξαιρετικά ευχάριστοι για τον αισθηματικό τομέα. Θα συμβούν γεγονότα, που θα σας παρηγορήσουν για όλες τις ανωμαλίες και τις στενοχωρίες του πρόσφατου παρελθόντος. ★ Περίοδος κατάλληλη για άρραβόνες.	★ Μύτη και λαιμός είναι κατά την περίοδο αυτή τα πιο ευαίσθητα σημεία. Προφυλάξτε τα από τα ρεύματα και τη βραδυή ύγρασι. ★ Δυσκολες μέρες για όσους υποφέρουν από αλμορροΐδες. ★ Χρόμα σας το πορτοκαλί.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Έχετε την ικανότητα να μαντεύετε σε καθ' ύλην περιστασια τις κρυφές σκέψεις των άλλων κι' αυτό θα σας βοηθήσει να σημειώσετε μεγάλες επιτυχίες. Τις ημέρες αυτές επίσης θα παίξει σημαντικό ρόλο η εφευρετικότητά σας.	★ Κυνήγια νέες περιπέτειες, οι οποίες όμως δεν θα σας εξασφαλίσουν καμιά θετική χαρά ή ικανοποίηση. ★ Θα προκαλέσετε έτσι προστριβές ή και ρήξη, που θα στενοχωρήσει εσάς περισσότερο από κάθε άλλον.	★ Παρακολουθήστε τα δόντια σας. Κάποιο από τα χαλασμένα θα δημιουργήσει ανωμαλίες και πόνο, που θα σας χαλάσουν το κέρι και θα σας κάνουν να χάσετε μια ευκαιρία διασκεδάσεως. ★ Αποφύγετε τα δυνατό ποτά.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Πρέπει να περιμένετε τις άρχες του Ιουλίου για να δρύνετε τους πρώτους καρπούς των προσπαθειών σας. ★ Προσέχετε γιατί υπάρχει κίνδυνος να κάνετε σοβαρό λάθος πάνω στη βίαση σας, ιδίως μετρώοντας χρήματα.	★ Τα αστρα σας ώθούν σε απείστετες ενέργειες. Θα μετανοήσετε πικρά αν δεν αντιδράσετε εγκαίρως. ★ Δεν πρέπει να δείχνετε επιποσύνη σε πρόσωπα, που δεν γνωρίζετε ακόμη καλά. Καταχρώνται της ευπιστίας σας.	★ Νευραλγίες σ' όλοκληρο το σώμα και ιδιαιτέρως στο κεφάλι. ★ Τα παιδιά πρέπει να προσέχουν πολύ το φαγητό τους, γιατί τα απειλεί αναφυλαξία. ★ Αν αισθανεσθε κόπωση αναπαυθήτε και αφέστε τις ώρες ύπνου.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Διάφορα εμπόδια θα σας υποχρεώσουν να παρατηρήσετε ώριμους φιλοδοξιών σας. Σας φαίνονται ανυπερβλήτα κι' όμως με λίγη καλή θέληση θα τα υπερπηδήσετε. Μή εγκαταλείψετε τον αγώνα στην κρίσιμη στιγμή.	★ Η θέσις της Σεληνης αυξάνει τον έρωτισμό σας και δημιουργεί σοβαρούς κινδύνους στις σχέσεις σας με το άλλο φύλο. ★ Το Σεξουαλικό ρίσκο ιδεώδες για εκδρομές και διασκεδάσεις στο ύπαιθρο. Ευχάριστο ταξίδι.	★ Τα παιδιά ν' αποφύγουν τα πρόωρα μπάνια και παιχνίδια της θάλασσας, γιατί τα απειλεί σοβαρός κίνδυνος. ★ Για τις γυναίκες, ανωμαλίες στο ουροποιητικό σύστημα. ★ Ας αποφύγουν τη θάλασσα.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Σας άρσει να μεγαλοποιήτε τα πάντα κι' αυτό έχει δυσάρεστες συνέπειες για την εργασία. Πρέπει να μάθετε ν' αντιμετωπίζετε με βάρος τις αναποσιές κι' όχι να καταθέτετε τα όπλα μπροστά στο πρώτο εμπόδιο.	★ Άσος και Ουρανός γίνονται αφορμή να σημειωθούν πολλές και απροσδόκητες αλλαγές. ★ Σε περιπτώσι ανωμαλίας, οι ειλικρινείς εξηγήσεις θα φέρουν πολύ καλύτερα αποτελέσματα από τις υπεκφυγές. ★ Μή φλυαρήτε.	★ Τα μικρόδια απειλούν ιδιαιτέρως τη μύτη, τα μάτια και τ' αυτιά σας. ★ Όσοι υποφέρουν από το σήκιο, ας αποφύγουν τα οινόπνευματά και ό,τι άλλο έξερν πώς τους πειράζει. ★ Τα πόδια σας χρειάζονται ξεκούρασμα.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Η τύχη θα ευνοήσει κατά την περίοδο αυτή τις πάσης φύσεως συναλλαγές. ★ Η δουλειά σας έχει όμως ανάγκη από διαφήμιση. Τα χρήματα, που διατίθενται για το σκοπό αυτό δεν είναι ποτέ χαμένα.	★ Η περίοδος είναι κατάλληλη για να επανορθώσετε σφάλματα του πρόσφατου παρελθόντος, που κινδύνευαν να καταστρέψουν μακρόχρονο όνειρό. ★ Δε θα δυσκολευτείτε να εκτοπίσετε επικίνδυνο αντίηλο.	★ Λίγη γυμναστική κάθε πρωί, στον καθαρό αέρα θα σας ώφελεσε πολύ. ★ Αισθητή βελτίωση στη λειτουργία του πεπτικού συστήματος και των εντέρων. ★ Απαλλαγείτε, με κάθε τρόπο, από τη νευρικότητα, που σας βασανίζει.

—ΜΙΑ μαγική κούκλα, είπε μ' ένα μορφο-
σμο δύσαρεσκέας ο Τζος Φραντς. Τι
ιδέα είναι πάλι αυτή;...
—Είναι μια περίφημη ιδέα, που μου ήρθε
όταν άκουσα την Ταϊνίτη μαγείρισσά μας, την
"Αμαλή, να μιλάει για μαγία! δώλασε ο συ-
νέταίρός του Μπίλ Πρέιφερ. Πρόκειται για μια
κούκλα από πανί, που, όπως πιστεύουν οι Ι-
θαγενείς, άρκει να της βάλεις άπάνω της με-
ρικές τρίχες απ' τα μαλλιά ενός ανθρώπου,
για να πάθι άμείσως αυτός ο άνθρωπος ό,τι
κάνης στην κούκλα.
—Ανατριχιαστικά πράγματα! μουρούρι-
σε ο Τζος. Πώς μπορείς να σκέφτεσαι ότι εί-
ναι κατάλληλη για παιδιά;...
—Ελα τώρα, καμένε! τόν πείραξε ο
Μπίλ. Δε φαντάζομαι να πιστεύεις αυτές τις
ανόητες προλήψεις των απολίτιστων Ιθαγενών!
Μια κούκλα δε μπορεί να είναι τίποτ' άλλο
από κούκλα. Τα παιδιά θα ξετρελλαθούν μαζί
της, γιατί είναι πρωτότυπη... Θα τις πουλάμε
το λιγότερο 2 δολάρια τη μία, ενώ δε θα
μας στοιχίζουν ούτε μισό.
—Αχ, αυτή η ζωηρή φαντασία σου θα μάς
καταστρέψι στο τέλος! αναστέναξε ο Τζος.
—Γιατί τ'ό λες αυτό; διαμαρτυρήθηκε ο
Μπίλ. Μέχρι σήμερα, χάρις στη φαντασία
μου, ή επιχείρησί μας πηγαίνει πολύ καλά.
Φτιάχνουμε τα πιο πρωτότυπα παιχνίδια και
κερδίζουμε του κόσμου τα λεφτά...
—Καλά, καλά! τόν δέκοψε κουρασμένα ο
συνέταίρός του. Μά ποιος θα μάς φτιάξη την
κούκλα;
—Ενας πατριώτης της "Αμαλή, που εργά-
ζεται εδώ κοντά, σε κάποιο εστιατόριο, δέ-
χτηκε να μάς προμηθεύσι μια—αν και κουρά-
στηκα πολύ για να τόν πείσω. Βλέπεις, γί-
αυτὸν ή κούκλα δεν είναι ένα απλό παιχνίδι,
άλλ' ένα τρομερό όπλο... Πάντως θα μου τη
φέρη αύριο. Κι' οι τεχνίτες μας θα τη χρησι-
μοποιήσουν για πρότυπο, για να φτιάξουν κι
άλλες.
—Ας είναι, είπε ο Τζος. Αφού επιμένεις
τόσο... Μά σου επαναλαμβάνω πως εγώ προ-
σωπικά δεν έγκοινα την ιδέα σου και πως υ-
ποχωρώ μόνο και μόνο για να σου κάνω το
γατζί.
—Όταν ή πόρτα έκλεισε πίσω απ' τὸ συνέ-
ταίρό του, ο Μπίλ αναστέναξε μ' ανακούφισι

Ο Τζος Πρέιφερ καθόταν στην πολυ-
θρόνα και κρατούσε τα χαρτιά με τα σχέδια.

Η μαγική κούκλα

και ανέβηκε στην κρεβατοκάμαρα. Η γυναίκα
του, η Κλαίρη, είχε πλαγιάσει κι' όλας.
—Η Κλαίρη θέλει να της φέρη αύριο μια
κούκλα, τὸν εἶπε.
—Τὴν έσπασε κι' όλας, τὴν αἶλλη; ρώτησε
ο Μπίλ. Αυτό το παιδί είναι καταστροφή!
Ευτυχώς που έχουμε δική μας επιχείρησι παι-
χνιδιών. Αλλιώς, δεν ξέρω πὸν θαδούρια τό-
σα λεφτά για να της τ' αγοράζω!
Τὴν αἶλλη μέρα, ο πατριώτης της "Αμαλή
έφερε τὴν κούκλα. Ήταν ένα χοντροφτιαγμέ-
νο ομοίωμα ανθρώπου, από μπλε πανί. Δεν
ήταν καθόλου έντυπωσιακή, αλλά το πρώτο-
γονο φιδίσιο της θα γόητευε τα παιδιά.
Ο Μπίλ πῆδησε απ' τὴν χαρά του. Καί,
μόλις ἤρθε ο συνέταίρός του, έτρεξε να τὸν
δείξι.
—Μου φέρνει ανατριχίλα! δώλασε ο Τζος,
ἀναγκαστικά ο Μπίλ. Δε ντρέπεσαι να χεις τέ-
τοιες δεισιδαιμονίες;
—Δεν έχω δεισιδαιμονίες, ἀπάντησε ντρο-
πισμένος ο Τζος. Μά δε μπορεί να ξέρη κα-
νείς τί δύναμι έχουν αυτές οι κούκλες... Εγώ
τουλάχιστον δεν πῆγα ποτέ στην Ταϊτή, ώστε
—Είσαι έξωφρενικός! δώλασε ο Μπίλ.
Μου κάνεις μια χάρη; ρώτησε απότομα
ο Τζος, τραβώντας μερικές τρίχες απ' τα μαλ-
λιά του. "Ας κάνουμε δοκιμή... Δέχομαι να
είμαι τὸ θύμα! Νά, βάλε αυτές τις τρίχες
κάτω απ' τὸ πανί που τυλίγει τὴν κούκλα. Έ-
σύ θα πάρης μια κορφίτσα και θα τρυπήσης
λίγο τὸ πόδι της κούκλας. Λίγο όμως, έ;
Μόνο πὸν σκέφτομαι πὸς μπορεί να νοιώσω
τὸν πόνο, ανατριχιάζω!
—Πολύ καλά, ας γίνη όπως θέλεις, ἀπάν-
τησε ο Μπίλ. Αλλάσε μου φαίνεται πὸς αὐ-
τός είναι ο μοναδικός τρόπος να ξεχάσης τις
ανόητες προλήψεις σου.

Παρ' όλα όμως τα λόγια του, τὸ χέρι του
έτρεμε ελαφρά, καθώς τρυπούσε με τὴν καρ-
φίτσα τὸ πόδι της κούκλας...
Ο Τζος πῆρε μια βαθειά αναπνοή.
—Ενοίωσες τίποτα; τὸν ρώτησε τρομαγ-
μένος ο Μπίλ.
—Οχι, δώλασε ο συνέταίρός του με φανε-
ρή ἀνακούφισι.
Ο Μπίλ ξανατοίμησε τὴν κούκλα δυνα-
τώτερα κι' ύστερα άρχισε να τὴν τρυπᾷ σ'
όλο της τὸ σώμα. Στο τέλος, τὴν πέταξε πά-
νω στο τραπέζι κι' έβαλε τα γέλια.
—Κόντεψες να με κάνης να πιστέψω κι'
εγὼ στὰ μαγία! ἀμολόγησε στὸν Τζος, πὸν
γελοῦσε μαζί του, έντελὸς ἥνους πιά.
Τὸ μεσημέρι, ο Μπίλ διηγήθηκε τὸ περι-
στατικό στη γυναίκα του, καθώς τρώγανε.
Η "Αμαλή πὸν τὸν σεροβίριζε, κούνησε τὸ
κεφάλι της.
—Ήταν φυσικό να μὴ νοιώσι τίποτα ο φί-
λος σας, εἶπε. Για να πετύχουν τα μαγία, ή
κούκλα πρέπει να βράζονται στὰ χέρια ενός
ἀνθρώπου πρωτόγονου... Όθω να πῶ, ενός
ἀνθρώπου πὸν δεν τὸν έχει διαφείρει ακόμη
πολιτισμός. Μόνο οι Ιθαγενείς και τὰ παι-
διά μπορούν να πετύχουν... Νά σας φέρω τὸν
καφέ σας;
—Φέρτον, εἶπε ο Μπίλ.
Και έσχάσε τελείως αὐτὴ τὴ συζήτηση.
Η αἶλλη μέρα ἦταν Κυριακή. Ο Μπίλ πῆ-
γε στο σπίτι του σχεδιάζοντας στρα-
σιασε όλο τὸ πρωινό τὸν συνέταίρό του πῆγε
τιωτάκια και όπλα. Ο συνέταίρός του πῆγε
να τὸν δῇ τ' ἀπόγευμα και ξετρελλάθηκε με
τα σχέδια.
—Αὐτὰ μάλιστα, είναι παιχνίδια! δώλασε
ένθουσιασμένος. "Οχι εκείνη ή κούκλα...
—Μὴν άρχίζης πάλι, τὸν δέκοψε ο Μπίλ.
Τὴν ίδια στιγμή, τὸν φώναξε ή γυναίκα κα-
θ' απ' τὴν κουζίνα. Ο Μπίλ πῆγε να δῇ τὸν

ἤθελε, ἀφίοντας τὸν συνέταίρό του να κυττά-
ζη τὰ σχέδια.
—Η "Αμαλή μου έξήγησε τί εἶν' αὐτὴ ή
κούκλα πὸν θέλεις να πουλήσης για παιχνίδι,
τὸν εἶπε σοβαρά ή γυναίκα του. Νομίζω πὸς
δεν κάνεις καλά! "Αν ἤξερα περὶ τίνος πρό-
κειται, δε θα τὴν έδινά ποτέ στην Πόππι...
—Στην Πόππι; φώναξε ο Μπίλ. "Εδωσες
τὴν κούκλα στη μικρή; Καί τὴν έκανε;
—Τὴ χάλασε. Τὴν ώρα πὸν σε φώναζα,
τὴς ξεροίλωσε τὸ κεφάλι.
Ο Μπίλ ένοιωσε σάν ένα παγωμένο χέρι
ν' ἀκουμπᾷ στη ραχοκοκκαλία του. Θυμήθηκε
τὰ λόγια της "Αμαλή... κι' ότι ή κούκλα είχε
ἀκούμ μέσα της τις τρίχες απ' τα μαλλιά τὸν
Τζος!
Δοκίμασε να γελᾷ με τὸν εαυτό του, μά
δεν τὰ κατάφερε. Στράφηκε ἀπότομα κι' έ-
τρεξε στο γραφείο.
Η γυναίκα του τὸν ἀκολουθῆσε, έκπληκτη.
Τὸ θέαμα πὸν ἀντίκρυσαν κι' οι δύο τους
μόλις άνοιξαν τὴν πόρτα τοῦ γραφείου, ἦταν
ἀφάνταστα φοιχτό!
Ο Τζος Πρέιφερ καθόταν πάντα στην πο-
λυθρόνα και κρατούσε τα χαρτιά με τα σχέ-
δια. Μά τὸ σώμα πὸν τελείωσε στο λαιμό! Τὸ
καμένο κεφάλι του βρισκόταν πεσμένο στο
χαλί, σχεδὸν κάτω απ' τὸν τραπέζι...
ΧΕΝΡΥ ΣΛΕΒΑΡ

ΤΟ ΦΟΝΙΚΟ ΚΕΡΑΤΟ

Η άστυνομία της Βαυαρίας αναζητούσε
για μερικές βδομάδες τὸν άγνωστο δολοφόνο
ένος νέου 27 χρονών, όνοματι Γιόζεφ Τράμ-
περτ, πὸν είχε βρεθῇ νεκρός μέσα σ' ένα δά-
σος, κοντά στο Χάουζεν. Τὸ θύμα φαίνόταν
μαχαιρωμένο. Κοντά στο σημείο πὸν κεϊτό-
τανε τὸ πτώμα, οι άστυνομικοί είχαν βρῇ ένα
ματοβαμένο κεράτο έλαφιού, αλλά δεν τὸν εἶ-
χαν δώσει ιδιαιτέρως σημασία. Λίγες βδομά-
δες όμως αργότερα, ένας κυνηγός σκότωσε έ-
κει κοντά ένα άρσενικό έλαφι, πὸν τὸν κέ-
ρατο πὸν είχε βρεθῇ ἦταν δικό του, κι' οι ά-
στυνομικοί συμπεράναν ότι τὸν είχε χάσει κα-
θὸς χτύπησε μ' αὐτὸ κατάσπρηα τὸ νεό—
γνωστο για πὸν λόγο και ὑπὸ ποιες συνθή-
κες.

